

בית מאיר

מנחה וערבית
ספר תהלים, תפילות ובקשות

מסע קודש לקברות הצדיקים
והכנסת ספר תורה לציונו הקדוש של
רבי ישראל בעל שם טוב זיע"א
בראשות בנש"ק כ"ק האדמו"ר
הרב שמואל שמעון טולידאנו שליט"א
י"ד כסלו תש"פ

- מסע קודש לקברות צדיקים באוקראינה -

רבי נחמן מברסלב

רבי ישראל בעל שם טוב

רבי אברהם יהושע מאפטא - האוהב ישראל

רבי משה חיים אפרים מסדילקוב - "דגל מחנה אפרים"

רבי ברוך ממזבו'ז

רבי לוי יצחק מברדיצ'ב

זכותם תגן עלינו, אמן.

©

כל הזכויות שמורות

יוצא לאור ע"י

מכון להוצאת ספרים שע"י

מוסדות תורה וחסד

"בית מאיר"

ע"ש כ"ק האדמו"ר המלוב"ן

רבנו **מאיר אביחצירא** זיע"א

רחוב העצמאות 39 רובע הסיטי

אשדוד

zmt740@gmail.com

"אשת חיל מי ימצא"

"תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה"

לעילוי נשמת

הרבנית הצנועה וההדורה,
ביראת אלוקים חדורה, אשת חיל עטרת בעלה,
בת מלכים וקדושים, מגזע אראלים ותרשישים.
ענף עץ אבות, אבות מכלל דאיכא תולדות,
אינהו קדישי חסידי וחכימי, ואיהי מרגניתא דלית בה טימי.
הרבנית הצדקנית

מרת **מרגלית טולידאנו** ע"ה

בת הגאון הקדוש המלומד בניסים, לו רון שבח וקילוסין,
המאו"ר הגדול עט"ר וצ"ת כ"ק אדמו"ר

מרן רבי **מאיר שלום אביחצירא** זיע"א

והרבנית הצדקנית מרת **שמחה** ע"ה

אשר נפטרה לבית עולמה במיתת נשיקה
לאחר שנזדככה ביסורים קשים ומרים
ביום שבת קודש ג' אייר תשע"ד לסדר "להעלות נר תמיד"

יהי רצון שזכותה תעמוד לנו ונזכה בקרוב
לבנין בית המקדש במהרה בימינו אמן
ת. נ. צ. ב. ה.

מפתחות

תפילת מנחה.....1
תפילת ערבית.....11
תהילים.....18
תיקון הכללי.....90
פרשת וישלח עם הפטרה.....97
רבי נחמן מברסלב.....105
הבעל שם טוב.....130
דגל מחנה אפרים.....143
רבי ברוך ממזבוז.....155
בעל האוהב ישראל.....160
רבי לוי יצחק מברדיצ'ב.....169
סגולה למוצאי שבת.....176
תפילה קודם התפילה מהנועם אלימלך.....177
תפילת השל"ה.....180
אגרת הרמב"ן.....182
נשמת כל חי.....184
סגולה מרבי חיים מוולוז'ין.....186
תפילה מר"ת.....187
פרשת המן.....188
תפילה מרבי מאיר מאפטא.....196
למנצח צורת המנורה.....198
תפילה מהחיד"א בשעת ברכת כהנים.....199
פרקי שירה.....200
י"ג עיקרים ועשר זכירות.....208
תפילה מהחפץ חיים לשמירת הלשון.....209
פרשת היראה.....211
שיר השירים.....213
צעטיל קטן.....219
הנהגות האדם.....223
ברכת המזון.....226
ברכת מעין שלוש.....229
תפילת הדרך.....230
תפילת הדרך למטוס.....231
קריאת שמע שעל המיטה.....232
זמירות לשבת קודש.....238

תפילת מנחה

סדר פתח אליהו

טוב לומר קודם כל תפילה פתיחת אליהו ז״ל, ומועיל לפתיחת הלב:

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

פָּתַח אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב וְאָמַר, רִבּוֹן עָלְמִין דְּאַנְתְּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֶשְׁבָּן, אַנְתְּ הוּא עִלָּאָה עַל כָּל עִלָּאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לֵית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בָּךְ כְּלָל, אַנְתְּ הוּא דְּאַפֵּקְתְּ עָשָׂר תִּקּוּנִין, וְקָרֵינָן לוֹן עָשָׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עָלְמִין סְתִימִין דְּלָא אִתְגַּלְיָין, וְעָלְמִין דְּאִתְגַּלְיָין, וּבְהוֹן אִתְכַּסְיָאת מִבְּנֵי נָשָׁא, וְאַנְתְּ הוּא דְּקָשִׁיר לוֹן, וּמְיַחֵד לוֹן, וּבְגִין דְּאַנְתְּ מִלְּגָאו, כָּל מַאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חַבְרֵיהּ מֵאִלֵּין עָשָׂר, אִתְחַשִּׁיב לֵיהּ כְּאִלּוּ אַפְרִישׁ בָּךְ:

וְאִלֵּין עָשָׂר סְפִירָן אִינּוּן אַזְלִין כְּסִדְרָן, חַד אָרִיךְ, וְחַד קָצֵר, וְחַד בֵּינוֹנִי, וְאַנְתְּ הוּא דְּאַנְהִיג לוֹן, וְלֵית מַאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לָא לְעֵילָּא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מִכָּל סִטְרָא, לְבוּשִׁין תַּקָּנְתְּ לוֹן, דְּמִנַּיְיהוּ פַּרְחִין נִשְׁמָתִין לִבְנֵי נָשָׁא, וְכַמָּה גּוּפִין תַּקָּנְתְּ לוֹן, דְּאִתְקְרִיאוּ גּוּפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דִּמְכַסִּין עֲלֵיהוֹן, וְאִתְקְרִיאוּ בְּתִקּוּנָא דָּא, חֶסֶד דְּרוֹעָא יְמִינָא, גְּבוּרָה דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא, תִּפְאֶרֶת גּוּפָא, נֶצַח וְהוֹד תְּרֵין שׁוֹקִין, יְסוֹד סִיּוּמָא דְּגוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, מַלְכוּת פֶּה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קָרֵינָן לָהּ: חָכְמָה מוֹחָא אִיהִי מַחֲשָׁבָה מִלְּגָאו, בִּינָה לִבָּא וּבָהּ הַלֵּב מֵבִין, וְעַל אִלֵּין תְּרֵין כְּתִיב הַנִּסְתָּרוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ, כֶּתֶר עֶלְיוֹן אִיהוּ כֶּתֶר מַלְכוּת, וְעָלַיְהּ אִתְמַר מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דִּתְפִלִּי, מִלְּגָאו אִיהוּ יו״ד ק״א וָא״ו ק״א, דְּאִיהוּ אַרְחָ אֲצִילוּת, אִיהוּ שַׁקְיוּ דְּאִילָנָא בְּדַרְעוֹי וְעַנְפּוֹי, כְּמַיָּא דְּאַשְׁקֵי לְאִילָנָא, וְאִתְרַבֵּי בְּהַהוּא שַׁקְיוּ:

רִבּוֹן עָלְמִין דְּאַנְתְּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֶשְׁבָּן. אַנְתְּ הוּא עִלָּאָה עַל כָּל עִלָּאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לֵית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בָּךְ כְּלָל. אַנְתְּ הוּא דְּאַפֵּקְתְּ עָשָׂר תִּקּוּנִין וְקָרֵינָן לוֹן עָשָׂר סְפִירָן לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עָלְמִין סְתִימִין דְּלָא אִתְגַּלְיָין וְעָלְמִין דְּאִתְגַּלְיָין. וּבְהוֹן אִתְכַּסְיָאת מִבְּנֵי נָשָׁא. וְאַנְתְּ הוּא דְּקָשִׁיר לוֹן וּמְיַחֵד לוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתְּ מִלְּגָאו כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חַבְרֵיהּ מֵאִלֵּין עָשָׂר אִתְחַשִּׁיב לֵיהּ כְּאִלּוּ אַפְרִישׁ בָּךְ. וְאִלֵּין עָשָׂר סְפִירָן אִנּוּן אַזְלִין כְּסִדְרָן חַד אָרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַנְתְּ הוּא דְּאַנְהִיג לוֹן. וְלֵית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ לָא לְעֵילָּא וְלָא לְתַתָּא וְלָא

מִכָּל סִטְרָא. לְבוּשִׁין תַּקָּנְתְּ לוֹן דְּמַנְיְהוּ פַּרְחִין נִשְׁמָתִין לִבְנֵי נָשָׁא. וְכַמָּה גּוּפִין תַּקָּנְתְּ לוֹן דְּאִתְקְרִיאוּ גּוּפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דִּמְכַסְיָן עֲלֵיהוֹן וְאִתְקְרִיאוּ בְּתִקּוּנָא דָא. חֶסֶד דְּרוֹעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא. תִּפְאֶרֶת גּוּפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוֹד סִיּוּמָא דְּגוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קָרֵינָן לָהּ. חָכְמָה מוֹחָא אִיהִי מַחֲשָׁבָה מִלְּגָאוֹ. בִּינָה לִבָּא וּבָהּ הַלֵּב מֵבִין. וְעַל אֵלֶּין תְּרִין כְּתִיב הַנִּסְתָּרוֹת לה' אֱלֹהֵינוּ. כֶּתֶר עֶלְיוֹן אִיהוּ כֶּתֶר מַלְכוּת. וְעָלַיְהּ אִתְמַר מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דִתְפִלִּי. מִלְּגָאוֹ אִיהוּ אוֹת יו״ד אוֹת הֵ״א אוֹת וָא״ו וְאוֹת הֵ״א דְּאִיהוּ אַרַח אֲצִילוּת. אִיהוּ שַׁקְיוּ דְּאִילָנָא בִּדְרוֹעוֹי וְעַנְפּוֹי. כְּמַיָּא דְּאַשְׁקֵי לְאִילָנָא וְאִתְרַבֵּי בְּהַהוּא שַׁקְיוּ:

רִבּוֹן עָלְמִין אַנְתְּ הוּא עִלַּת הָעִלּוֹת וְסִבַּת הַסִּבּוֹת דְּאַשְׁקֵי לְאִילָנָא בְּהַהוּא נְבִיעוּ. וְהַהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמְתָא לְגוּפָא דְּאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא. וּבָךְ לֵית דְּמִיוֹן וְלֵית דְּיוּקְנָא (דְּגוּפָא) מִכָּל מַה דִּלְגָאוֹ וּלְבַר. וּבְרִאתָ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְאַפֵּקְתְּ מִנְּהוֹן שִׁמְשָׁא וְסִיהֲרָא וְכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי. וּבְאַרְעָא אִילָנִין וּדְשָׁאִין וְגִנְּתָא דְּעֵדֶן וְעִשְׂבִין וְחֵיוָן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נָשָׁא. לְאִשְׁתְּמוֹדָעָא בְּהוֹן עִלָּאִין וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עִלָּאִין וְתַתָּאִין. וְאֵיךְ אִשְׁתְּמוֹדָעָן מֵעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי וְלֵית דְּיָדַע בָּךְ כְּלָל. וּבַר מִנָּךְ לֵית יְחוּדָא בְּעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי. וְאַנְתְּ אִשְׁתְּמוֹדַע אָדוֹן עַל כֹּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לֵיהּ שֵׁם יְדִיעַ. וּבְהוֹן אִתְקְרִיאוּ מַלְאָכַיָּא. וְאַנְתְּ לֵית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ דְּאַנְתְּ הוּא מְמַלֵּא כָּל שְׁמָהָן וְאַנְתְּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכֻלְּהוּ. וְכַד אַנְתְּ תִּסְתַּלַּק מִנְּהוֹן. אִשְׁתָּאֲרוּ כְּלְהוּ שְׁמָהָן כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא. אַנְתְּ חַכִּים וְלָאו בְּחָכְמָה יְדִיעָא. אַנְתְּ הוּא מֵבִין וְלָאו מִבִּינָה יְדִיעָא. לֵית לָךְ אֲתָר יְדִיעָא. אֶלָּא לְאִשְׁתְּמוֹדָעָא תְּקֻפָּךְ וְחֵילָךְ לִבְנֵי נָשָׁא. וּלְאַחֲזָאָה לוֹן אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְּאִינּוּן צַדֶּק וּמִשְׁפָּט כְּפוּם עוֹבָדֵיהוֹן דִּבְנֵי נָשָׁא. דִּין אִיהוּ גְּבוּרָה. מִשְׁפָּט עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא מֹאזְנֵי צֶדֶק תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוֹט. הֵין צֶדֶק אוֹת בְּרִית. כְּלָא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא. אֲבָל לָאו דְּאִית לָךְ צֶדֶק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין. וְלָאו מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי. וְלָאו מִכָּל אִלֵּין מִדּוֹת כְּלָל. קוּם רִבִּי שִׁמְעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מִלִּין עַל יָדָךְ. דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְגַלָּאָה רָזִין טְמִירִין עַל יָדָךְ מַה דְּלָא אִתְיְהִיב רְשׁוּ לְגַלָּאָה לְשׁוּם בַּר נָשׁ עַד כְּעָן.

קָם רִבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר: לְךָ ה' הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. עִלָּאִין שְׁמָעוּ אִנּוּן דְּמֵיכִין דְּחֻבְרוֹן וְרַעְיָא מְהֵימְנָא אִתְּעָרוּ מִשְׁנָתְכוֹן. הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר. אִלֵּין אִנּוּן צַדִּיקַיָּא דְּאִנּוּן מִסְטָרָא דְּהַהוּא דְּאִתְמַר בָּהּ אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר. וְלָאו אִנּוּן מֵתִים. וּבְגִין דָּא אִתְמַר בְּהוֹן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר. רַעְיָא מְהֵימְנָא אַנְתְּ וַאֲבָהָן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ לְאִתְּעָרוּתָא

דִּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי יְשֵׁנָה בְּגָלוּתָא. דְּעַד כְּעַן צַדִּיקַיָּא כֻּלְּהוּ דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוֹרֵיהוֹן. מַיָּד יְהֵיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעְיָא מְהֵימְנָא וְיֵימָא לֵיהּ:

קוּם רַעְיָא מְהֵימְנָא - דְּהָא עָלָךְ אִתְמַר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק לְגַבָּאי בְּאַרְבָּע אַתְוָן דִּילֵיהּ. וְיֵימָא בְּהוֹן פְּתַח לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי. דְּהָא תַּם עָנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵךְ. שֶׁרְאשִׁי נִמְלָא טָל. מַאי נִמְלָא טָל? - אֶלָּא אָמַר קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, אַנְתְּ חֲשַׁבְתְּ דְּמִיּוֹמָא דְּאִתְחָרַב בֵּי מַקְדְּשָׁא דְּעָאלְנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאלְנָא בִּישׁוּבָא, לָאו הָכִי, דְּלָא עָאלְנָא כָּל זִמְנָא דְּאַנְתְּ בְּגָלוּתָא. הָרֵי לָךְ סִימָנָא: שֶׁרְאשִׁי נִמְלָא טָל, ה״א שְׁכִינְתָּא בְּגָלוּתָא. שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו״ד אוֹת ה״א אוֹת וָא״ו וְאוֹת ה״א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּלָא מֵחֲשְׁבָן ט״ל, אֶלָּא אוֹת יו״ד אוֹת ה״א וְאוֹת וָא״ו דְּסִלְּיקוּ אַתְוָן לְחֶשְׁבָּן ט״ל. דְּאִיהִי מַלְיָא לִשְׁכִינְתָּא מִנְּבִיעוּ דְּכָל מְקוֹרִין עִלָּאִין. מַיָּד קָם רַעְיָא מְהֵימְנָא וַאֲבָהָן קַדִּישִׁין עִמֵּיהּ. עַד כָּאן רָזָא דְּיִחוּדָא. בָּרוּךְ ה׳ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

קדיש על ישראל

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן: בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵהּ. וְיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן: בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: אמן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן: לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא קַדִּשְׁתָּא. דִּי בְאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְכָל אֲתָר וַאֲתָר. יְהֵא לָנָא וּלְהוֹן וּלְכוֹן חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קֳדָם מָארֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יוֹד קֵ״י בְּוָא״ו קֵ״י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מִנְחָה, שֶׁתִּקֵּן יִצְחָק אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכְלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שָׁרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית. לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: מַה יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה. לִבִּי וּבְשָׂרִי. יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ. אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת. מַלְכִּי וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ.

עוֹד יְהַלְלוּךְ סֶלָה: אַשְׁרֵי אָדָם עֹז לוֹ בָךְ. מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ. גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל. יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי. הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים. וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלָף. בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי. מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע: כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים. חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה. לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים: יְהוָה צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם. אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה. בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין: עֹלַת תָּמִיד. הָעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד. בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה. בַּד בְּבַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ. מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׂחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֶאֱמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים. בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה. קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה מָנֶה בְּכָל יוֹם. מַחֲצִיתוֹ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב. וּשְׁלִשָּׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמִּהֶם מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוַת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן: (טוב למנותם באצבעותיו) א. הַצֳּרִי. ב. וְהַצִּפּוֹרֶן. ג. וְהַחֶלְבְּנָה. ד. וְהַלְּבוֹנָה, מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. ה. מוֹר. ו. וּקְצִיעָה. ז. וְשִׁבּוֹלֶת נֵרְדְּ. ח. וְכַרְכֹּם, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. ט. קוֹשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. י. קִלּוּפָה שְׁלִשָּׁה. יא. קִנָּמוֹן תְּשִׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָא תְּשִׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְאִם לֹא מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִיוָּר עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רוֹבַע. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר: אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּמָנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שֹׂרֶף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָא לְמָה הִיא בָאָה כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לְמָה הוּא בָא כְּדֵי

לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר: הָדֵק הֵיטֵב. הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים. פִּטְמָה לַחֲצָאִין כְּשֵׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרֶבַע לֹא שָׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכְּלָל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֵׁרָה לַחֲצָאִין. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל סַמָּמָנֶיהָ חַיָּב מִיתָה:

תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין. וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כֹל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת. אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם יְהוָה אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ. וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד. וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ. וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעָזּוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ. וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ. וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל חָסֶד: טוֹב יְהוָה לַכֹּל. וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ. וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו. וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים. וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנֹּפְלִים. וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ (יכוין מאד בפסוק זה שבו עיקר הפרנסה, ויכוין שהקב"ה זן ומפרנס לכל, ומי שלא כיוון משמעות הפסוק כפשוטו צריך לחזור) וּמַשְׂבִּיעַ (גי' חת"ך) לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו. וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו. לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה. וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֹהֲבָיו. וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ, מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב:
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי, כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל:

החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ (יבטא היטב את העי"ן) בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

נַקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ. כְּנוֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. וְכֵן כָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. וְחָנֵנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ (יכוין יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה מספר גאולה). כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְהוָה וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ. וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל מִינֵי תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבֶךָ. וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. שָׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פְּרָעָנוּת. וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקָּוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵרוֹתֶיהָ. וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׂבָע וְשָׁלוֹם. כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לִבְרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת (יכוין שם קדוש חב"ו) הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן (סמאל) וַאֲנָחָה (לילית). וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

לַמִּינִים וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָל אוֹיְבֶךָ (סמאל) וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ (לילית) מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וּמַלְכוּת הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זִקְנֵיהֶם. וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ. יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם. וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְתוֹכָהּ תָּכִין וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ וְצִפִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. אָב הָרַחֲמָן חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. תַּחְפֹּץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדֹר וָדֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר. יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְחַנֵּנוּ. וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה:
וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת (יכוין ס"ת כה"ת):

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים. אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. (ר"ת שם יל"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין שיאמר כאן פסוק מהתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו ומסתיים באות האחרונה של שמו.

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם:

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִלְּכֵּנוּ מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁה עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי וְלָשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר וּמִרְמָה. יָעַצְנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כִּזַּבְנוּ. כָּעַסְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נָאַצְנוּ. נָאַפְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ. צָרַרְנוּ. צָעַרְנוּ אָב וָאֵם. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ וְתִעְתַּעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ. וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים. גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעֲנָו מִקֶּדֶם. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה, עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה, יְהוָה א אֵל ב רַחוּם ג וְחַנּוּן ד אֶרֶךְ ה אַפַּיִם ו וְרַב חֶסֶד ז וֶאֱמֶת: ח נֹצֵר חֶסֶד ט לָאֲלָפִים י נֹשֵׂא עָוֹן יא וָפֶשַׁע יב וְחַטָּאָה יג וְנַקֵּה:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא: אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה. אַל יַעַלְצוּ אוֹיְבַי לִי: גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ. יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם: דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי. אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי: הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי. אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה. לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה: טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה. עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט. וילמד וַיְלַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ: כָּל אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת. לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדָתָיו: לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה. יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין. וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו. וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם: עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה. כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי. כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ. מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי. וְשָׂא לְכָל חַטֹּאתָי: רְאֵה אֹיְבַי כִּי רַבּוּ. וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ: תֹּם וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי. כִּי קִוִּיתִיךָ: פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכֹּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל. מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ. וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָבִינוּ אַתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ רַחֵם עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: עָזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה. עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ. כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרֹגֶז אַהֲבָה תִּזְכֹּר: בְּרֹגֶז, עֲקֵדָה תִּזְכֹּר. בְּרֹגֶז, תְּמִימוּת תִּזְכֹּר: יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ. זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

ואומר החזן קדיש תתקבל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

תִּתְקַבַּל צְלוֹתָנָא וּבָעוּתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן. יעשה שלוש פסיעות ויאמר: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:

ואומרים קדיש יהא שלמא

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן. יעשה שלום פסיעות ויאמר: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וָרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גופו).

וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבוֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד:

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תפילת ערבית

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יוֹד קֵ״י בְּוָא״ו קֵ״י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עַרְבִית, שֶׁתִּתְקֵן יַעֲקֹב אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שָׁרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן. לְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

חזן: בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבֹרָךְ:

הקהל: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחוזרו החזן

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה. פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים בִּתְבוּנָה. מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹמָם וָלָיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ לֹא תָסוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה יאהדונהי **אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה** יאהדונהי **אֶחָד:**

ואומר בלחש: **בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:**

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם (יפסיק מעט) **עַל לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ. וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:**

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם. (יפסיק מעט) **לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** (יבטא היטב את העי"ן) **וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ. וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ. וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם. וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה** (יפסיק מעט) **אַף יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ. וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם. וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם. בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר** (יבטא היטב את העין) **נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם. כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:**

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם. וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם. וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי. וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֱמֶת: וחוזר הש"ץ: **יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת:**

וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. הַגּאֲלֵנוּ מִלְּכָּנוּ מִכַּף כָּל עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל

אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים נְקָמָה בְּפַרְעֹה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בָּרְצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם. מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בָנֶיךָ עַל הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הודו וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ מַלְכֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דֶּבֶר. חֶרֶב. חוֹלִי. צָרָה. רָעָה. רָעָב. וְיָגוֹן. וּמַשְׁחִית. וּמַגֵּפָה. שִׂבּוֹר וְהָסֵר הַשָּׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה מִכָּל דָּבָר רָע וּמְפַגֵּד לַיְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד אָמֵן:

החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלַּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: (בתיבת "מגן", יכוין שהיא מספר ג"פ אל) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ: מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ (יבטא היטב את העי"ן) בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. וְחָנֵנוּ מֵאִתְּךָ חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוֹל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּמַהֵר לְגָאֳלֵנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ (יכוין יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה מספר גאולה). כִּי אֵל גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְהוָה וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ. וּלְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל מִינֵי תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְרַוֵּה פְּנֵי תֵבֵל וְשַׂבַּע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ מִטּוּבֶךָ. וּמַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ. שָׂמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע. וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פֻּרְעָנוּת. וַעֲשֵׂה לָהּ תִּקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שָׁלוֹם. חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפֵרוֹתֶיהָ. וּבָרְכָהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וּתְהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׂבָע וְשָׁלוֹם. כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרְכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמֵטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת (יכוין שם קדוש חב"ו) הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה. וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן (סמאל) וַאֲנָחָה (לילית). וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

לַמִּינִים וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַזֵּדִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָל אוֹיְבֶךָ (סמאל) וְכָל שׂוֹנְאֶיךָ (לילית) מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ. וּמַלְכוּת הָרִשְׁעָה מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׁאֵרִית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל זִקְנֵיהֶם. וְעַל פְּלֵיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ. יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם. וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ. וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשָּׁעָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכֹּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה בְתוֹכָהּ תָּכִין וּבְנֵה אוֹתָהּ בִּנְיַן עוֹלָם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ וְצִפִּינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. אָב הָרַחֲמָן חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה. וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. תַּחְפֹּץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדֹר וָדֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא תָּמִיד שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה: וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת (יכוין ס"ת כה"ת):

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וּבָרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה וְחַיִּים. אַהֲבָה וָחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם אָמֵן:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע. וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. (ר"ת שם יל"י) הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין שיאמר כאן פסוק מהתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו ומסתיים באות האחרונה של שמו.

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְלֵבָב שָׁלֵם:

אחר תפילת שמונה עשרה אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה. רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה. עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ.

ואומר החזן קדיש תתקבל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

תִּתְקַבַּל צְלוֹתָנָא וּבָעוּתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּנָא דִּבִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן. יעשה שלום פסיעות ויאמר: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים. מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה. עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ. יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ואומרים קדיש יהא שלמא

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אמן. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פֻּרְקָנֵיהּ. וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. אמן. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאַר. וְיִתְרוֹמַם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדַּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן. לְעֵילָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים וְשָׂבָע וִישׁוּעָה וְנֶחָמָה וְשֵׁיזָבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרֶוַח וְהַצָּלָה. לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן. יעשה שלום פסיעות ויאמר: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. אמן.

חזן: בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבֹרָךְ׃

הקהל: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וחוזרו החזן

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וָרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גופו).

וַאֲנַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ וְאֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבוֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן נְקַוֶּה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

תהילים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבְזַרְעוֹ אַחֲרָיו, וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאָקְרָא, כְּאִלּוּ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.

וְיַעֲמוֹד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תַּבּוֹתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקוּדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם, וְהָשֵׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תֵּבוֹת וּמִסּוֹפֵי תֵּבוֹת, לְכַפֵּר חַטֹּאתֵינוּ וַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשָּׁעֵינוּ, וּלְזַמֵּר עָרִיצִים וְלַהֲכִרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְכִים אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה הָעֶלְיוֹנָה, וּלְחַבֵּר אִשָּׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵעוּת. וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ לָנוּ שֶׁפַע לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרֵנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוּחַ חַטֹּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסָּלַחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוּ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: גַּם יְיָ הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת.

וְאַל תַּקְדֵּמְנוּ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֶם זְמַנֵּנוּ, וְנִזְכֶּה לְחַיִּים אֲרוּכִים טוֹבִים וּמְתוּקָנִים, בְּאוֹפָן שֶׁנּוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁיחַתְנוּ. וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, יָגֵן עָלֵינוּ וּבַעֲדֵנוּ שֶׁתַּאֲרִיךְ אָפְּךָ עַד שׁוּבֵנוּ אֵלֶיךָ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּמֵאוֹצָר מַתְּנַת חִנָּם חָנֵנוּ כִּדְכְתִיב: וְחָנוֹתִי אֶת אֲשֶׁר אָחוֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם.

וּכְשֵׁם שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בָּעוֹלָם הַזֶּה, כָּךְ נִזְכֶּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה לָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן, וְלָשִׁיר בְּקוֹל נָעִים בְּגִילַת וְרַנֵּן, כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן סֶלָה.

לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ. נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ.

כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.

תהילים ליום א׳

א. אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב: כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא

יְבוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ: לֹא כֵן הָרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ: עַל כֵּן לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים: כִּי יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

ב. לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק: יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ: נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ: אָז יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ: וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי: אֲסַפְּרָה אֶל חֹק יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָּ: שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי אָרֶץ: תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם: וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׂכִּילוּ הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי אָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּיִרְאָה וְגִילוּ בִּרְעָדָה: נַשְּׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף וְתֹאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי כָּל חוֹסֵי בוֹ:

ג. מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ: יְהוָה מָה רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי: רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יְשׁוּעָתָה לוֹ בֵאלֹהִים סֶלָה: וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: קוּמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ: לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה:

ד. לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּקָרְאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי: בְּנֵי אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה: וּדְעוּ כִּי הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו: רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם עַל מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה: זִבְחוּ זִבְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל יְהוָה: רַבִּים אֹמְרִים מִי יַרְאֵנוּ טוֹב נְסָה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה: נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ: בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח תּוֹשִׁיבֵנִי:

ה. לַמְנַצֵּחַ אֶל הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי:
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְהוָה בֹּקֶר תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע אָתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע:
לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ שָׂנֵאתָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: תְּאַבֵּד דֹּבְרֵי כָזָב
אִישׁ דָּמִים וּמִרְמָה יְתָעֵב יְהוָה: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה
אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְהוָה נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי (הושר)
הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם
לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן: הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם
הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ: וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ
וְיַעְלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: כִּי אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ:
ו. לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי
וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְהוָה כִּי אְמְלַל אֲנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהֲלוּ
עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד (ואת) וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתָי: שׁוּבָה יְהוָה
חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה
לָךְ: יָגַעְתִּי בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה:
עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע
יְהוָה קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ
מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:
ז. שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַיהוָה עַל דִּבְרֵי כוּשׁ בֶּן יְמִינִי: יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ
חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי: פֶּן יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין
מַצִּיל: יְהוָה אֱלֹהַי אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֶשׁ עָוֶל בְּכַפָּי: אִם גָּמַלְתִּי שׁוֹלְמִי
רָע וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם: יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּי
וְכְבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה: קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעַבְרוֹת צוֹרְרָי
וְעוּרָה אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ: וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם שׁוּבָה:
יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וּכְתֻמִּי עָלָי: יִגְמָר נָא רַע רְשָׁעִים
וּתְכוֹנֵן צַדִּיק וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק: מָגִנִּי עַל אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ
יִשְׁרֵי לֵב: אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם: אִם לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ

יִלְטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ דָּרַךְ וַיְכוֹנְנֶהָּ: וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל:
הִנֵּה יְחַבֵּל אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר: בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת
יִפְעָל: יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקָדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד: אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ
וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְהוָה עֶלְיוֹן:

ח. לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם: מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן
צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ
וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה: מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ:
וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ: תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו: צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי: צִפּוֹר
שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים: יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל
הָאָרֶץ:

ט. לַמְנַצֵּחַ עַלְמוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד: אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל
נִפְלְאוֹתֶיךָ: אֶשְׂמְחָה וְאֶעְלְצָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן: בְּשׁוּב אוֹיְבַי
אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ: כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא
שׁוֹפֵט צֶדֶק: גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד: הָאוֹיֵב
תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה: וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב
כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ: וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים:
וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי
לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: זַמְּרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת (עניים) עֲנָוִים: חָנֵנִי יְהוָה רְאֵה
עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת: לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי
בַת צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ: טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת זוּ טָמָנוּ
נִלְכְּדָה רַגְלָם: נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן
סֶלָה: יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֹחֵי אֱלֹהִים: כִּי לֹא לָנֶצַח
יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת (עניים) עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד: קוּמָה יְהוָה אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ

יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ: שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה:

י. לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמִזְמוֹת זוּ חָשָׁבוּ: כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה: רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמּוֹתָיו: יָחִילוּ (דרכו) דְּרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם: אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע: אָלָה פִּיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וָתֹךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן: יֵשֶׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֶלְכָה יִצְפֹּנוּ: יֶאֱרֹב בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְסֻכָּה יֶאֱרֹב לַחֲטוֹף עָנִי יַחְטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ: (ודכה) יִדְכֶּה יָשַׁח וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו (חלכאים) חֵיל כָּאִים: אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח: קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח (עניים) עֲנָוִים: עַל מֶה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: רָאִתָּה כִּי אַתָּה עָמָל וָכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶכָה יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עוֹזֵר: שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וָרָע תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא: יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ: לִשְׁפֹּט יָתוֹם וָדָךְ בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ אֱנוֹשׁ מִן הָאָרֶץ:

יא. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי (נודו) נוּדִי הַרְכֶם צִפּוֹר: כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ אֹפֶל לְיִשְׁרֵי לֵב: כִּי הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן צַדִּיק מַה פָּעָל: יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחָנוּ בְּנֵי אָדָם: יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ: יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זְלָעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם: כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָּנִימוֹ:

יב. לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ: יַכְרֵת יְהוָה כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת: אֲשֶׁר

אָמְרוּ לִלְשׁוֹנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ: מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ: אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם: אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם: סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֹם זְלוּת לִבְנֵי אָדָם:

יג. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: עַד אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד אָנָה תַּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: עַד אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי: הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת: פֶּן יֹאמַר אֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט: וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי:

יד. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב: יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים: הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד: הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ: שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק: עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

טו. מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ: הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ: לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ: נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמֵר: כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם:

טז. מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ: לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם: יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי: יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי: אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי: שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט:

לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שִׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

יז. תְּפִלָּה לְדָוִד שְׁמָעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה: מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים: בָּחַנְתָּ לִבִּי פָּקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַל תִּמְצָא זַמֹּתִי בַל יַעֲבָר פִּי: לִפְעֻלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיץ: תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַל נָמוֹטוּ פְּעָמָי: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שִׁמַע אִמְרָתִי: הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ: שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַסְתִּירֵנִי: מִפְּנֵי רְשָׁעִים זוּ שַׁדּוּנִי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי: חֶלְבָּמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגֵאוּת: אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה (סבבוני) סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ: דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסוֹף לִטְרוֹף וְכִכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָּנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ: מִמְתִים יָדְךָ יְהוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים (וצפינך) וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם: אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ:

יח. לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיהוָה אֶת דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל: וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְהוָה חִזְקִי: יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי: מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהוָה וּמִן אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיַּעַל יבעתוני (יְבַעֲתוּנִי): חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת: בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו: וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ: עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ: וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו: וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ: יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים: מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ: וַיַּרְעֶם בַּשָּׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קֹלוֹ

בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ: וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם: וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי
מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ: יִשְׁלַח
מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים: יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז וּמִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי: יְקַדְּמוּנִי בְיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי: וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב
יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי: יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי: כִּי שָׁמַרְתִּי
דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי: כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא
אָסִיר מֶנִּי: וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי: וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר
יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו: עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גִּבֹּר תָּמִים תִּתַּמָּם: עִם נָבָר תִּתְבָּרָר
וְעִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל: כִּי אַתָּה עַם עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל: כִּי
אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי: כִּי בְךָ אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג
שׁוּר: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ: כִּי
מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל הַמְאַזְּרֵנִי חָיִל וַיִּתֵּן
תָּמִים דַּרְכִּי: מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי: מְלַמֵּד יָדַי
לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי: וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ
תִסְעָדֵנִי וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי: תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי: אֶרְדּוֹף
אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם: אֶמְחָצֵם וְלֹא יְכֹלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת
רַגְלָי: וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי: וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִי עֹרֶף
וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם: יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל יְהוָה וְלֹא עָנָם: וְאֶשְׁחָקֵם
כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם: תְּפַלְּטֵנִי מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי
לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי: לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר
יְכַחֲשׁוּ לִי: בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: חַי יְהוָה וּבָרוּךְ צוּרִי
וְיָרוּם אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי: הָאֵל הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי: מְפַלְּטִי
מֵאֹיְבָי אַף מִן קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי: עַל כֵּן אוֹדְךָ בַגּוֹיִם
יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה: (מגדל) מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ
לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם:

יט. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת: אֵין אֹמֶר וְאֵין

דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאַת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כ. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעַנְךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֶזְרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה סֶלָה: יִתֶּן לְךָ כִּלְבָבֶךָ וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבֻרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר: הֵמָּה כָרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

כא. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה בְּעֻזְּךָ יִשְׂמַח מֶלֶךְ וּבִישׁוּעָתְךָ מַה יָּגֵיל מְאֹד: תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לוֹ וַאֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו בַּל מָנַעְתָּ סֶלָה: כִּי תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז: חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּה לוֹ אֹרֶךְ יָמִים עוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו: כִּי תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד תְּחַדֵּהוּ בְשִׂמְחָה אֶת פָּנֶיךָ: כִּי הַמֶּלֶךְ בּוֹטֵחַ בַּיהוָה וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל יִמּוֹט: תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל אֹיְבֶיךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ: תְּשִׁיתֵמוֹ כְּתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ יְהוָה בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ: פִּרְיָמוֹ מֵאֶרֶץ תְּאַבֵּד וְזַרְעָם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מְזִמָּה בַּל יוּכָלוּ: כִּי תְשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם: רוּמָה יְהוָה בְּעֻזֶּךָ נָשִׁירָה וּנְזַמְּרָה גְּבוּרָתֶךָ:

כב. לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד: אֵלִי אֵלִי לָמָה עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק
מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי שַׁאֲגָתִי: אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶה וְלַיְלָה וְלֹא
דוּמִיָּה לִי: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בְּךָ בָטְחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטְחוּ
וַתְּפַלְּטֵמוֹ: אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בְךָ בָטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ: וְאָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא
אִישׁ חֶרְפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם: כָּל רֹאַי יַלְעִגוּ לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ:
גֹּל אֶל יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ: כִּי אַתָּה גֹחִי מִבֶּטֶן מַבְטִיחִי עַל
שְׁדֵי אִמִּי: עָלֶיךָ הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי אָתָּה: אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי
כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר: סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים אַבִּירֵי בָשָׁן כִּתְּרוּנִי:
פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג: כַּמַּיִם נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתָי
הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּתוֹךְ מֵעָי: יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי מְדֻבָּק מַלְקוֹחָי
וְלַעֲפַר מָוֶת תִּשְׁפְּתֵנִי: כִּי סְבָבוּנִי כְלָבִים עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי
וְרַגְלָי: אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי: יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם וְעַל
לְבוּשִׁי יַפִּילוּ גוֹרָל: וְאַתָּה יְהוָה אַל תִּרְחָק אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה:
הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי
רֵמִים עֲנִיתָנִי: אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ: יִרְאֵי יְהוָה
הַלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא בָזָה
וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ: מֵאִתְּךָ
תְהִלָּתִי בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו: יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ
יְהוָה דֹּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד: יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל יְהוָה כָּל אַפְסֵי אָרֶץ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם: כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל דִּשְׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ לֹא
חִיָּה: זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר לַאדֹנָי לַדּוֹר: יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי
עָשָׂה:

כג. מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי
מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ
בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה

יְנַחֲמֵנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה:
אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:
כד. לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל
יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם
קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר (דרשו)
דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי
עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה
גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשִׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:
כה. לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא: אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל
יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי: גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם: דְּרָכֶיךָ
יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי: הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: חַטֹּאוֹת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ
יְהוָה: טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ: יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט
וילמד (וְיַלֶּמֶד) עֲנָוִים דַּרְכּוֹ: כָּל אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדְתָיו:
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה
יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ: סוֹד יְהוָה
לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם: עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת
רַגְלָי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לְבָבִי הַרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי
הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאוֹתָי: רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ
וְשִׂנְאַת חָמָס שָׂנְאוּנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ:
תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ: פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו:
כו. לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלַכְתִּי וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד:
בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי (צרופה) צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי: כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי
וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ: לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא:

שָׂנֵאתִי קָהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב: אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפַּי וַאֲסֹבְבָה
אֶת מִזְבַּחֲךָ יְהוָה: לַשְׁמִעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: יְהוָה
אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: אַל תֶּאֱסֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי
וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי: אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד: וַאֲנִי
בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵנִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה:

כז. לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד:
בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ:
אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי
בוֹטֵחַ: אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי
חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה
יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי
סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה: שְׁמַע
יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנַי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה
אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל
תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי:
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ
צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וְיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה
בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְהוָה:

כח. לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי
וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי
אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם
עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִלְבָבָם: תֵּן לָהֶם כְּפָעָלָם וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם: כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלַּת יְהוָה וְאֶל
מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֱרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם: בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי: יְהוָה
עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ: יְהוָה עֹז
לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

כט. מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

תהילים ליום כ׳

ל. מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי (מיודי) מִיָּרְדִי בוֹר: זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהָרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי: הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

לא. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי: הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי: תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל יְהוָה בָּטָחְתִּי: אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עָנְיִי יָדַעְתָּ בְצָרוֹת נַפְשִׁי: וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלָי: חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי: כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי וַעֲצָמַי עָשֵׁשׁוּ: מִכֹּל צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי מְאֹד

וּפַחַד לִמְיַדְּעָי רַאי בַּחוּץ נָדְדוּ מִמֶּנִּי: נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי
אֹבֵד: כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת
נַפְשִׁי זָמָמוּ: וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: בְּיָדְךָ עִתֹּתָי
הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי: הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ:
יְהוָה אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְמוּ לִשְׁאוֹל: תֵּאָלַמְנָה
שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז: מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר
צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם: תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ
מֵרְכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת: בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ
לִי בְּעִיר מָצוֹר: וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל
תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ: אֶהֱבוּ אֶת יְהוָה כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה
וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיהוָה:
לב. לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶּשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה: אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב
יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָלוּ עֲצָמַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל
הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קַיִץ סֶלָה:
חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה
נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק
לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵי פַלֵּט
תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי: אַל
תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עָדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קְרֹב אֵלֶיךָ:
רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ: שִׂמְחוּ בַיהוָה
וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהָרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב:
לג. רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל
עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר
יְהוָה וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה
הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם
נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי
תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא

מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר:
אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט
יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֹב חָיִל
גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרֹב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט:
הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב: נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כִּי בוֹ יִשְׂמַח
לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

לד. לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ: אֲבָרְכָה אֶת
יְהוָה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
וְיִשְׂמָחוּ: גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו: דָּרַשְׁתִּי אֶת יְהוָה וְעָנָנִי
וּמִכֹּל מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ: זֶה עָנִי
קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ: חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו
וַיְחַלְּצֵם: טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה בּוֹ: יְרָאוּ אֶת יְהוָה
קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא
יַחְסְרוּ כָל טוֹב: לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם: מִי הָאִישׁ
הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר
מִרְמָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ: עֵינֵי יְהוָה אֶל
צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל שַׁוְעָתָם: פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאָרֶץ זִכְרָם:
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל צָרוֹתָם הִצִּילָם: קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת
דַּכְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה: שֹׁמֵר כָּל
עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק
יֶאְשָׁמוּ: פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ:

לה. לְדָוִד רִיבָה יְהוָה אֶת יְרִיבַי לְחַם אֶת לֹחֲמָי: הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה
בְּעֶזְרָתִי: וְהָרֵק חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רדְפַי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשֻׁעָתֵךְ אָנִי: יֵבֹשׁוּ
וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי: יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי
רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה: יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה

רִדְפֻם: כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה
לֹא יֵדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ: וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה
תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ: כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק
מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי:
יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי: וַאֲנִי בַּחֲלוֹתָם לְבוּשִׁי שָׂק
עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָּשׁוּב: כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי
כַּאֵבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי: וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא
יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ: בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ: אֲדֹנָי כַּמָּה
תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי: אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב בְּעַם
עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ: אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן: כִּי לֹא
שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רִגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּן: וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם
אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵינוּ: רָאִיתָה יְהוָה אַל תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק
מִמֶּנִּי: הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי: שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ
יְהוָה אֱלֹהָי וְאַל יִשְׂמְחוּ לִי: אַל יֹאמְרוּ בְלִבָּם הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל יֹאמְרוּ
בִּלַּעֲנוּהוּ: יֵבשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ בוּשֶׁת וּכְלִמָּה
הַמַּגְדִּילִים עָלָי: יָרֹנּוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה
הֶחָפֵץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ: וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ:

לה. לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד: נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד
אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו: כִּי הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא: דִּבְרֵי
פִיו אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב: אָוֶן יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב
עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע לֹא יִמְאָס: יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד
שְׁחָקִים: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ
יְהוָה: מַה יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן
בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: מְשֹׁךְ
חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב: אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה וְיַד רְשָׁעִים
אַל תְּנִדֵנִי: שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם:

לז. לְדָוִד אַל תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה: כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן: בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה: וְהִתְעַנַּג עַל יְהוָה וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ: גּוֹל עַל יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם: דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזִמּוֹת: הֶרֶף מֵאַף וַעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר אַךְ לְהָרַע: כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵי יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ אָרֶץ: וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ: וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל רֹב שָׁלוֹם: זוֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחֹרֵק עָלָיו שִׁנָּיו: אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ: חֶרֶב פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבוֹחַ יִשְׁרֵי דָּרֶךְ: חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה: טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה: יוֹדֵעַ יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ: כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ: לוֶֹה רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ וּמְקֻלָלָיו יִכָּרֵתוּ: מֵיְהוָה מִצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ: כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה: סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם: כִּי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת: צַדִּיקִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ: פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט: תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו: צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ: יְהוָה לֹא יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ: קַוֵּה אֶל יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ לָרֶשֶׁת אָרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן: וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא נִמְצָא: שְׁמָר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרָתָה: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

לח. מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר: יְהוָה אַל בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי:
כִּי חִצֶּיךָ נִחֲתוּ בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ: אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ אֵין
שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ
מִמֶּנִּי: הִבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חַבּוּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי: נַעֲוֵיתִי שַׁחֹתִי עַד מְאֹד כָּל
הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי: כִּי כְסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי: נְפוּגוֹתִי
וְנִדְכֵּיתִי עַד מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי: אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי
מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה: לִבִּי סְחַרְחַר עֲזָבַנִי כֹּחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי:
אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחֹק עָמָדוּ: וַיְנַקְּשׁוּ מְבַקְשֵׁי
נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ: וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא
אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו: וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו
תּוֹכָחוֹת: כִּי לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: כִּי אָמַרְתִּי פֶּן
יִשְׂמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ: כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי
תָמִיד: כִּי עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי: וְאֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שִׂנְאַי
שָׁקֶר: וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׂטְנוּנִי תַּחַת (רדופי) רָדְפִי טוֹב: אַל
תַּעַזְבֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי: חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי:

לט. לַמְנַצֵּחַ (לידיתון) לִידוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד: אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי
מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי: נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה
הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי נֶעְכָּר: חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי בַּהֲגִיגִי תִבְעַר אֵשׁ דִּבַּרְתִּי
בִּלְשׁוֹנִי: הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי וּמִדַּת יָמַי מַה הִיא אֵדְעָה מֶה חָדֵל אָנִי:
הִנֵּה טְפָחוֹת נָתַתָּה יָמַי וְחֶלְדִּי כְאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ כָּל הֶבֶל כָּל אָדָם נִצָּב
סֶלָה: אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן יִצְבֹּר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם:
וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא: מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל
אַל תְּשִׂימֵנִי: נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ: הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ
מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי: בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתָּמֶס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ
אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם סֶלָה: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְהוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל
דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי: הָשַׁע מִמֶּנִּי
וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי:

מ. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר: קַוֹּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי:
וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי: וַיִּתֵּן בְּפִי
שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה: אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר שָׂם יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא פָנָה אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב: רַבּוֹת
עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהַי נִפְלְאֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ
אַגִּידָה וַאֲדַבְּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר: זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִי
עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שָׁאָלְתָּ: אָז אָמַרְתִּי הִנֵּה בָאתִי בִּמְגִלַּת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי:
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהַי חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי: בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל
רָב הִנֵּה שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה יָדָעְתָּ: צִדְקָתְךָ לֹא כִסִּיתִי בְתוֹךְ
לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אָמָרְתִּי לֹא כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב:
אַתָּה יְהוָה לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: כִּי
אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ
מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי: רְצֵה יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה:
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי
רָעָתִי: יָשֻׁמּוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח: יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ
בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ: וַאֲנִי עָנִי
וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחְשָׁב לִי עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר:

מא. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ (יאשר) וְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ
אֹיְבָיו: יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ: אֲנִי אָמַרְתִּי
יְהוָה חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתַי יָמוּת
וְאָבַד שְׁמוֹ: וְאִם בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ
יְדַבֵּר: יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי: דְּבַר בְּלִיַּעַל
יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ
אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב: וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם:
בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי: וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָּמַכְתָּ בִּי

וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב. לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הָיְתָה לִי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִּשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה (שירה) שִׁירוֹ עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

מג. שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

מד. לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל: אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם: אַתָּה יָדְךָ גוֹיִם הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם תָּרַע לְאֻמִּים וַתְּשַׁלְּחֵם: כִּי לֹא בְחַרְבָּם יָרְשׁוּ אָרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוֹ כִּי יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רְצִיתָם: אַתָּה הוּא מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ נָבוּס קָמֵינוּ: כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצֹּרְרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ הֵבִישׁוֹתָ: בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה: אַף זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ וְלֹא תֵצֵא

בְּצִבְאוֹתֵינוּ: תְּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי צָר וּמְשַׁנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ: תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ: תִּמְכֹּר עַמְּךָ בְּלֹא הוֹן וְלֹא רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם: תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ: תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים: כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי: מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כָּל זֹאת בָּאַתְנוּ וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ: לֹא נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אָרְחֶךָ: כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת: אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל זָר: הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקָר זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב: כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל תִּזְנַח לָנֶצַח: לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ: כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ: קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ:

מה. לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר יְדִידֹת: רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר: יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וְהַדָרְךָ: וְהַדְרֶךָ צְלַח רְכַב עַל דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ: חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישׁוֹר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ: אָהַבְתָּ צֶדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ: מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל בִּגְדֹתֶיךָ מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ: בְּנוֹת מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר: שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ: וְיִתְאָו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ: וּבַת צֹר בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם: כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ: לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ: תּוּבַלְנָה בְּשִׂמְחֹת וָגִיל תְּבֹאֶינָה בְּהֵיכַל מֶלֶךְ: תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ: אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדְךָ לְעֹלָם וָעֶד:

מו. לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עֲלָמוֹת שִׁיר: אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה
בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד: עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב
יַמִּים: יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה: נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ
עִיר אֱלֹהִים קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן: אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ
אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר: הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוּג אָרֶץ:
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ: מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר
וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ: הַרְפּוּ וּדְעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם
אָרוּם בָּאָרֶץ: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

מז. לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים
בְּקוֹל רִנָּה: כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ: יַדְבֵּר עַמִּים
תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב
אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים
זַמְּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל: מָלַךְ
אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ: נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה:

מח. שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר
קָדְשׁוֹ: יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב:
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו:
הֵמָּה רָאוּ כֵן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נָחְפָּזוּ: רְעָדָה אָחָזַתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה: בְּרוּחַ
קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה
צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: דִּמִּינוּ אֱלֹהִים
חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: כִּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק
מָלְאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סֹבּוּ
צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ
עַל מוּת:

מט. לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהֶגְיוֹת לִבִּי תְבוּנוֹת: אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסוֹבֵנִי: הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ: אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ: וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם: וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם: קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ: זֶה דַרְכָּם כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה: כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר (וצירם) וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה: אַל תִּירָא כִּי יַעְשַׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדְךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ: תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֶצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ:

נ. מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא אָרֶץ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ: מִצִּיּוֹן מִכְלַל יֹפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ: יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו נִשְׂעָרָה מְאֹד: יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ: אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי בְרִיתִי עֲלֵי זָבַח: וַיַּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סֶלָה: שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי: לֹא עַל זְבָחֶיךָ אוֹכִיחֶךָּ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד: לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאֹתֶיךָ עַתּוּדִים: כִּי לִי כָל חַיְתוֹ יָעַר בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אָלֶף: יָדַעְתִּי כָּל עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי: אִם אֶרְעַב לֹא אֹמַר לָךְ כִּי לִי תֵבֵל וּמְלֹאָהּ: הַאוֹכַל בְּשַׂר אַבִּירִים וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה: זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ: וּקְרָאֵנִי בְּיוֹם צָרָה אֲחַלֶּצְךָ וּתְכַבְּדָנְנִי: וְלָרָשָׁע אָמַר אֱלֹהִים מַה לְּךָ לְסַפֵּר חֻקַּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עָלֵי פִיךָ: וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ דְּבָרַי אֲחֹרֶיךָ: אִם רָאִיתָ גַּנָּב וַתִּרֶץ עִמּוֹ

וְעִם מְנַאֲפִים חֶלְקֶךָ: פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בְרָעָה וּלְשׁוֹנְךָ תַצְמִיד מִרְמָה: תֵּשֵׁב בְּאָחִיךָ תְדַבֵּר בְּבֶן אִמְּךָ תִּתֵּן דֹּפִי: אֵלֶּה עָשִׂיתָ וְהֶחֱרַשְׁתִּי דָּמִיתָ הֱיוֹת אֶהְיֶה כָּמוֹךָ אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ: בִּינוּ נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן אֶטְרֹף וְאֵין מַצִּיל: זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים:

תהלים ליום ג׳

נא. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבוֹא אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בַּת שָׁבַע: חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ מְחֵה פְשָׁעָי: (הרבה) הֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי: כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד: לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ: הֵן בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא יֶחֱמַתְנִי אִמִּי: הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ בַּטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תודיעני: תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין: תַּשְׁמִיעֵנִי שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ: הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחַטָּאַי וְכָל עֲוֹנֹתַי מְחֵה: לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי: הָשִׁיבָה לִי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: כִּי לֹא תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם : אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָּרִים:

נב. לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד: בְּבוֹא דוֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד אֶל בֵּית אֲחִימֶלֶךְ: מַה תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם: הַוּוֹת תַּחְשֹׁב לְשׁוֹנְךָ כְּתַעַר מְלֻטָּשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה: אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה: אָהַבְתָּ כָל דִּבְרֵי בַלַּע לְשׁוֹן מִרְמָה: גַּם אֵל יִתָּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּחֲךָ מֵאֹהֶל וְשָׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים סֶלָה: וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ וְעָלָיו יִשְׂחָקוּ: הִנֵּה הַגֶּבֶר לֹא יָשִׂים אֱלֹהִים מָעוּזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב עָשְׁרוֹ

יָעֹז בְּהַוָּתוֹ: וַאֲנִי כְּזֵית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם
וָעֶד: אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וַאֲקַוֶּה שִׁמְךָ כִּי טוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ:
נג. לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת מַשְׂכִּיל לְדָוִד: אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עָוֶל אֵין עֹשֵׂה טוֹב: אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי
אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים: כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין
עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד: הֲלֹא יָדְעוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם
אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ: שָׁם פָּחֲדוּ פַחַד לֹא הָיָה פָּחַד כִּי אֱלֹהִים פִּזַּר עַצְמוֹת
חֹנֶךָ הֱבִשֹׁתָה כִּי אֱלֹהִים מְאָסָם: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב
אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:
נד. לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד: בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ לְשָׁאוּל הֲלֹא
דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ: אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי: אֱלֹהִים
שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי פִי: כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי
לֹא שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה: הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי:
(ישוב) יָשִׁיב הָרַע לְשֹׁרְרַי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם: בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה לָּךְ אוֹדֶה
שִׁמְךָ יְהוָה כִּי טוֹב: כִּי מִכָּל צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאֲתָה עֵינִי:
נה. לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד: הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם
מִתְּחִנָּתִי: הַקְשִׁיבָה לִי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי וְאָהִימָה: מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
עָקַת רָשָׁע כִּי יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי: לִבִּי יָחִיל בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת
מָוֶת נָפְלוּ עָלָי: יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי פַּלָּצוּת: וָאֹמַר מִי יִתֶּן לִי
אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה: הִנֵּה אַרְחִיק נְדֹד אָלִין בַּמִּדְבָּר סֶלָה:
אָחִישָׁה מִפָּלָט לִי מֵרוּחַ סוֹעָה מִסָּעַר: בַּלַּע אֲדֹנָי פַּלֵּג לְשׁוֹנָם כִּי רָאִיתִי
חָמָס וְרִיב בָּעִיר: יוֹמָם וָלַיְלָה יְסוֹבְבֻהָ עַל חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ:
הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה: כִּי לֹא אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא
לֹא מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר מִמֶּנּוּ: וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי
וּמְיֻדָּעִי: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרִגֶשׁ: (ישימות) יַשֵּׁי
מָוֶת עָלֵימוֹ יֵרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים כִּי רָעוֹת בְּמְגוּרָם בְּקִרְבָּם: אֲנִי אֶל אֱלֹהִים
אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי: עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמָה וַיִּשְׁמַע

קוֹלִי: פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי: יִשְׁמַע אֵל
וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים: שָׁלַח
יָדָיו בְּשִׁלְמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ: חָלְקוּ מַחְמָאת פִּיו וְקֶרֶב לִבּוֹ רַכּוּ דְבָרָיו
מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְּתִיחוֹת: הַשְׁלֵךְ עַל יְהוָה יְהָבֶךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא יִתֵּן
לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק: וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים
וּמִרְמָה לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ:

נו. לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת:
חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לוֹחֲצָנִי: שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל
הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם: יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח: בֵּאלֹהִים
אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי: כָּל הַיּוֹם
דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל מַחְשְׁבֹתָם לָרָע: יָגוּרוּ (יצפינו) יִצְפֹּנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי
יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי: עַל אָוֶן פַּלֵּט לָמוֹ בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים:
נָדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא בְּסִפְרָתֶךָ: אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי
אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי: בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר בַּיהוָה
אֲהַלֵּל דָּבָר: בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי: עָלַי אֱלֹהִים
נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ: כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי
לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים:

נז. לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה: חָנֵּנִי
אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסָיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת:
אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי: יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף
שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ: נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִם אֶשְׁכְּבָה
לֹהֲטִים בְּנֵי אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה: רוּמָה עַל
הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ: רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפַף נַפְשִׁי
כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה: נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה
וַאֲזַמֵּרָה: עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר: אוֹדְךָ בָעַמִּים
אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַלְאֻמִּים: כִּי גָדַל עַד שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ:
רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ:

נח. לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם: הַאָמְנָם אֵלֶם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם: אַף בְּלֵב עוֹלוֹת תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ חֲמַס יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן: זָרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דִּבְּרֵי כָזָב: חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ כְּמוֹ פֶתֶן חֵרֵשׁ יַאטֵם אָזְנוֹ: אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם: אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נְתֹץ יְהוָה: יִמָּאֲסוּ כְמוֹ מַיִם יִתְהַלְּכוּ לָמוֹ יִדְרֹךְ (חצו) חִצָּיו כְּמוֹ יִתְמֹלָלוּ: כְּמוֹ שַׁבְלוּל תָּמֵס יַהֲלֹךְ נֵפֶל אֵשֶׁת בַּל חָזוּ שָׁמֶשׁ: בְּטֶרֶם יָבִינוּ סִירֹתֵיכֶם אָטָד כְּמוֹ חַי כְּמוֹ חָרוֹן יִשְׂעָרֻנּוּ: יִשְׂמַח צַדִּיק כִּי חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם הָרָשָׁע: וְיֹאמַר אָדָם אַךְ פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ:

נט. לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּשָׁלְחַ שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי: הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה: בְּלִי עָוֹן יְרוּצוּן וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה: וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אַל תָּחֹן כָּל בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה: יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיסוֹבְבוּ עִיר: הִנֵּה יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שֹׁמֵעַ: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם: עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי: אֱלֹהֵי (חסדו) חַסְדִּי יְקַדְּמַנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָרָי: אַל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי: חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בְגַאוֹנָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ: כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה: וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיסוֹבְבוּ עִיר: הֵמָּה (ינועון) יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם לֹא יִשְׂבְּעוּ וַיָּלִינוּ: וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר לִי: עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

ס. לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד: בְּהַצּוֹתוֹ אֶת אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת אֲרַם צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף: אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פָּרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ תָּשׁוֹבֵב לָנוּ: הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פִּצַּמְתָּהּ רְפָה

שְׁבָרֶיהָ כִּי מָטָה: הִרְאִיתָה עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יֵין תַּרְעֵלָה: נָתַתָּה לִירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי קֶשֶׁט סֶלָה: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ (וענני) וַעֲנֵנִי: אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אָעְלְזָה אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סְכּוֹת אֲמַדֵּד: לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי: מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת הִתְרֹעָעִי: מִי יְבַלְּנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחַנִי עַד אֱדוֹם: הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ: הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם: בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ:

סא. לַמְנַצֵּחַ עַל נְגִינַת לְדָוִד: שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי: מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַּנְחֵנִי: כִּי הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: אָגוּרָה בְאָהֳלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶלָה: כִּי אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ: יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דֹר וָדֹר: יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יְנַצְּרֵהוּ: כֵּן אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלְּמִי נְדָרַי יוֹם יוֹם:

סב. לַמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד: אַךְ אֶל אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִי: אַךְ הוּא צוּרִי וְיִשׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּוֹט רַבָּה: עַד אָנָה תְּהוֹתְתוּ עַל אִישׁ תְּרָצְחוּ כֻלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הֲדָחוּיָה: אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ יָעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ כָזָב בְּפִיו יְבָרֵכוּ וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ סֶלָה: אַךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִי נַפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוָתִי: אַךְ הוּא צוּרִי וְיִשׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי לֹא אֶמּוֹט: עַל אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צוּר עֻזִּי מַחְסִי בֵּאלֹהִים: בִּטְחוּ בוֹ בְכָל עֵת עָם שִׁפְכוּ לְפָנָיו לִבַּכֶם אֱלֹהִים מַחֲסֶה לָנוּ סֶלָה: אַךְ הֶבֶל בְּנֵי אָדָם כָּזָב בְּנֵי אִישׁ בְּמֹאזְנַיִם לַעֲלוֹת הֵמָּה מֵהֶבֶל יָחַד: אַל תִּבְטְחוּ בְעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל תֶּהְבָּלוּ חַיִל כִּי יָנוּב אַל תָּשִׁיתוּ לֵב: אַחַת דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתַּיִם זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי עֹז לֵאלֹהִים: וּלְךָ אֲדֹנָי חָסֶד כִּי אַתָּה תְשַׁלֵּם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ:

סג. מִזְמוֹר לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה: אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי מָיִם: כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִיךָ לִרְאוֹת עֻזְּךָ וּכְבוֹדֶךָ: כִּי טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנָךְ: כֵּן

אֲבָרֶכְךָ בְחַיָּי בְּשִׁמְךָ אֶשָּׂא כַפָּי: כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלֶּל פִּי: אִם זְכַרְתִּיךָ עַל יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה בָּךְ: כִּי הָיִיתָ עֶזְרָתָה לִי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן: דָּבְקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תָּמְכָה יְמִינֶךָ: וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יְבַקְשׁוּ נַפְשִׁי יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ: יַגִּירֻהוּ עַל יְדֵי חָרֶב מְנָת שֻׁעָלִים יִהְיוּ: וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים יִתְהַלֵּל כָּל הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי יִסָּכֵר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר:

סד. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: שְׁמַע אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּי: תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן: אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר: לִירוֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יֹרֵהוּ וְלֹא יִירָאוּ: יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע יְסַפְּרוּ לִטְמוֹן מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה לָמוֹ: יַחְפְּשׂוּ עוֹלוֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק: וַיֹּרֵם אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאֹום הָיוּ מַכּוֹתָם: וַיַּכְשִׁילוּהוּ עָלֵימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנַדְּדוּ כָּל רֹאֵה בָם: וַיִּירְאוּ כָּל אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ: יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה בוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב:

סה. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר: לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר: שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: דִּבְרֵי עֲוֹנֹת גָּבְרוּ מֵנִי פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם: אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ: נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רְחֹקִים: מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה: מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וַהֲמוֹן לְאֻמִּים: וַיִּירְאוּ יֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאוֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי בֹקֶר וָעֶרֶב תַּרְנִין: פָּקַדְתָּ הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מַיִם תָּכִין דְּגָנָם כִּי כֵן תְּכִינֶהָ: תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ: עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן: יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרָנָה: לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעֲטְפוּ בָר יָתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:

סו. לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל הָאָרֶץ: זַמְּרוּ כְבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד תְּהִלָּתוֹ: אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ

לְךָ אֹיְבֶיךָ: כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ וְיַזַּמְּרוּ לָךְ יְזַמְּרוּ שְׁמֶךָ סֶלָה: לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל בְּנֵי אָדָם: הָפַךְ יָם לְיַבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בְרֶגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ: מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה הַסּוֹרְרִים אַל (ירימו) יָרוֹמּוּ לָמוֹ סֶלָה: בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: כִּי בְחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים צְרַפְתָּנוּ כִּצְרֹף כָּסֶף: הֲבֵאתָנוּ בַמְּצוּדָה שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ: הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ בָאֵשׁ וּבַמָּיִם וַתּוֹצִיאֵנוּ לָרְוָיָה: אָבוֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֶּם לְךָ נְדָרָי: אֲשֶׁר פָּצוּ שְׂפָתָי וְדִבֶּר פִּי בַּצַר לִי: עֹלוֹת מֵחִים אַעֲלֶה לָךְ עִם קְטֹרֶת אֵילִים אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם עַתּוּדִים סֶלָה: לְכוּ שִׁמְעוּ וַאֲסַפְּרָה כָּל יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: אֵלָיו פִּי קָרָאתִי וְרוֹמַם תַּחַת לְשׁוֹנִי: אָוֶן אִם רָאִיתִי בְלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנָי: אָכֵן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי: בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הֵסִיר תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵאִתִּי:

סז. לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

סח. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו: כְּהִנְדֹּף עָשָׁן תְּנְדֹף כְּהֵמֵס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעֲלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ: אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה: אֶרֶץ רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף

אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ: חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ תָּכִין בְּטוּבָתְךָ
לָעֲנִי אֱלֹהִים: אֲדֹנָי יִתֵּן אֹמֶר הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב: מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן
יִדֹּדוּן וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל: אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפָתַיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה
בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק חָרוּץ: בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג
בְּצַלְמוֹן: הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר בָּשָׁן: לָמָּה תְרַצְּדוּן הָרִים
גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף יְהוָה יִשְׁכֹּן לָנֶצַח: רֶכֶב אֱלֹהִים
רִבְתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ: עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי
לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם
יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלַיהוִה אֲדֹנָי
לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת: אַךְ אֱלֹהִים יְמַחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ
בַּאֲשָׁמָיו: אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: לְמַעַן תִּמְחַץ
רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים מִנֵּהוּ: רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת
אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ: קִדְּמוּ שָׂרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תֻּפֹּפוֹת:
בְּמַקְהֲלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים יְהוָה מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל: שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם
שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי: צַוָּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה
אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָנוּ: מֵהֵיכָלְךָ עַל יְרוּשָׁלַיִם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי: גְּעַר
חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי כָסֶף בִּזַּר עַמִּים
קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ: יֵאֲתָיוּ חַשְׁמַנִּים מִנִּי מִצְרָיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים:
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה: לָרֹכֵב בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם
הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים:
נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים:

סט. לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁנִּים לְדָוִד: הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ:
טָבַעְתִּי בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי:
יָגַעְתִּי בְקָרְאִי נִחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי: רַבּוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי
שֹׂנְאַי חִנָּם עָצְמוּ מַצְמִיתַי אֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב: אֱלֹהִים
אַתָּה יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי מִמְּךָ לֹא נִכְחָדוּ: אַל יֵבֹשׁוּ בִי קוֹיֶךָ אֲדֹנָי

יְהוָה צְבָאוֹת אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי: מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי וְנָכְרִי לִבְנֵי אִמִּי: כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי: וָאֲבַכֶּה בַצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי: וָאֶתְּנָה לְבוּשִׁי שָׂק וָאֱהִי לָהֶם לְמָשָׁל: יָשִׂיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שָׁעַר וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאַל אֶטְבָּעָה אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי מָיִם: אַל תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל תִּבְלָעֵנִי מְצוּלָה וְאַל תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ: עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי: וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדֶּךָ כִּי צַר לִי מַהֵר עֲנֵנִי: קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי: אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי וּכְלִמָּתִי נֶגְדְּךָ כָּל צוֹרְרָי: חֶרְפָּה שָׁבְרָה לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וָאַיִן וְלַמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי: וַיִּתְּנוּ בְּבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ: יְהִי שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָח וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ: תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעַד: שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם: תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם אַל יְהִי יֹשֵׁב: כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ: תְּנָה עָוֹן עַל עֲוֹנָם וְאַל יָבֹאוּ בְצִדְקָתֶךָ: יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם צַדִּיקִים אַל יִכָּתֵבוּ: וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי: אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה: וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס: רָאוּ עֲנָוִים יִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם: כִּי שֹׁמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְהוָה וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה: יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל רֹמֶשׂ בָּם: כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ: וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ:

ע. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר: אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי: יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים הֶאָח הֶאָח: יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ: וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִי עֶזְרִי וּמְפַלְטִי אַתָּה יְהוָה אַל תְּאַחַר:

עא. בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם: בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי
הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי: הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹן לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָ
לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה: אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מְעַוֵּל
וְחוֹמֵץ: כִּי אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי: עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן
מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גּוֹזִי בְּךָ תְהִלָּתִי תָּמִיד: כְּמוֹפֵת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה
מַחְסִי עֹז: יִמָּלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ: אַל תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה
כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל תַּעַזְבֵנִי: כִּי אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יַחְדָּו:
לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ וְתִפְשׂוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל: אֱלֹהִים אַל תִּרְחַק
מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי (חישה) חוּשָׁה: יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרְפָּה
וּכְלִמָּה מְבַקְשֵׁי רָעָתִי: וַאֲנִי תָּמִיד אְיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ: פִּי
יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת: אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת
אֲדֹנָי יְהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ: אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה
אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי עַד אַגִּיד
זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
גְּדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: אֲשֶׁר (הראיתנו) הִרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת
תָּשׁוּב (תחיינו) תְּחַיֵּינִי וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי: תֶּרֶב גְּדֻלָּתִי וְתִסֹּב
תְּנַחֲמֵנִי: גַּם אֲנִי אוֹדְךָ בִכְלִי נֵבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: תְּרַנֵּנָה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ: גַּם לְשׁוֹנִי כָּל
הַיּוֹם תֶּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִי חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי:

עב. לִשְׁלֹמֹה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן מֶלֶךְ: יָדִין עַמְּךָ
בְצֶדֶק וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט: יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה: יִשְׁפֹּט
עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק: יִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ
דּוֹר דּוֹרִים: יֵרֵד כְּמָטָר עַל גֵּז כִּרְבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק
וְרֹב שָׁלוֹם עַד בְּלִי יָרֵחַ: וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד יָם וּמִנָּהָר עַד אַפְסֵי אָרֶץ: לְפָנָיו
יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ: מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ
מַלְכֵי שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַקְרִיבוּ: וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מְלָכִים כָּל גּוֹיִם
יַעַבְדוּהוּ: כִּי יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין עֹזֵר לוֹ: יָחֹס עַל דַּל וְאֶבְיוֹן

וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיֵיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו:
וִיחִי וְיִתֶּן לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל הַיּוֹם יְבָרְכֶנְהוּ: יְהִי
פִּסַּת בַּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב
הָאָרֶץ: יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ (ינין) יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם
יְאַשְּׁרוּהוּ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ:
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כֹּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּלוּ
תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן יִשָׁי:

תהלים ליום ד׳

עג. מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב: וַאֲנִי כִּמְעַט
(נטוי) נָטָיוּ רַגְלָי כְּאַיִן (שפכה) שֻׁפְכוּ אֲשֻׁרָי: כִּי קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים שְׁלוֹם
רְשָׁעִים אֶרְאֶה: כִּי אֵין חַרְצֻבוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אוּלָם: בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ
אֵינָמוֹ וְעִם אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ: לָכֵן עֲנָקַתְמוֹ גַּאֲוָה יַעֲטֹף שִׁית חָמָס לָמוֹ:
יָצָא מֵחֵלֶב עֵינֵמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב: יָמִיקוּ וידברו (וידַבְּרוּ) בְּרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם
יְדַבֵּרוּ: שַׂתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ: לָכֵן (ישיב) יָשׁוּב עַמּוֹ
הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ: וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְּעֶלְיוֹן: הִנֵּה
אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ חָיִל: אַךְ רִיק זִכִּיתִי לִבָבִי וָאֶרְחַץ
בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי: וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים: אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה
כְּמוֹ הִנֵּה דוֹר בָּנֶיךָ בָּגָדְתִּי: וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל (היא) הוּא בְעֵינָי:
עַד אָבוֹא אֶל מִקְדְּשֵׁי אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם: אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ
הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת: אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְּרָגַע סָפוּ תַּמּוּ מִן בַּלָּהוֹת: כַּחֲלוֹם
מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בָּעִיר צַלְמָם תִּבְזֶה: כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן:
וַאֲנִי בַעַר וְלֹא אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ: וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד
יְמִינִי: בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי: מִי לִי בַשָּׁמַיִם וְעִמְּךָ לֹא
חָפַצְתִּי בָאָרֶץ: כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם: כִּי
הִנֵּה רְחֵקֶיךָ יֹאבֵדוּ הִצְמַתָּה כָּל זוֹנָה מִמֶּךָּ: וַאֲנִי קִרְבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב
שַׁתִּי בַאדֹנָי יְהוִה מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל מַלְאַכוֹתֶיךָ:

עד. מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ:
זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: הָרִימָה
פְעָמֶיךָ לְמַשָּׁאוֹת נֶצַח כָּל הֵרַע אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ: שָׁאֲגוּ צֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב
מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתוֹת: יִוָּדַע כְּמֵבִיא לְמַעְלָה בְּסָבָךְ עֵץ קַרְדֻּמוֹת:
(ועת) וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ יָחַד בְּכַשִּׁיל וְכִילַפּוֹת יַהֲלֹמוּן: שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ
לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן שִׁמֶךָ: אָמְרוּ בִלְבָּם נִינָם יָחַד שָׂרְפוּ כָל מוֹעֲדֵי אֵל
בָּאָרֶץ: אוֹתֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין עוֹד נָבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יֹדֵעַ עַד מָה: עַד
מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֵף צָר יְנַאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח: לָמָּה תָּשִׁיב יָדְךָ וִימִינֶךָ
מִקֶּרֶב (חוקך) חֵיקְךָ כַּלֵּה: וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ: אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה
רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל
אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר
וָשָׁמֶשׁ: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: זְכָר זֹאת
אוֹיֵב חֵרֵף יְהוָה וְעַם נָבָל נִאֲצוּ שִׁמֶךָ: אַל תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת
עֲנִיֶּיךָ אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: הַבֵּט לַבְּרִית כִּי מָלְאוּ מַחֲשַׁכֵּי אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס:
אַל יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ: קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ
זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי נָבָל כָּל הַיּוֹם: אַל תִּשְׁכַּח קוֹל צֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עֹלֶה
תָּמִיד:

עה. לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר: הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ
וְקָרוֹב שִׁמְךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט:
נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל יֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תִכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶלָה: אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים
אַל תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל תָּרִימוּ קָרֶן: אַל תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ
בְצַוָּאר עָתָק: כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים: כִּי אֱלֹהִים
שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים: כִּי כוֹס בְּיַד יְהוָה וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר
מִזֶּה אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי אָרֶץ: וַאֲנִי אַגִּיד לְעֹלָם אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְכָל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק:

עו. לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר: נוֹדָע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ: וַיְהִי בְשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְצִיּוֹן: שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵּי קֶשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סֶלָה: נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר מֵהַרְרֵי טָרֶף: אָשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּירֵי לֵב נָמוֹ שְׁנָתָם וְלֹא מָצְאוּ כָל אַנְשֵׁי חַיִל יְדֵיהֶם: מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרֶכֶב וָסוּס: אַתָּה נוֹרָא אַתָּה וּמִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז אַפֶּךָ: מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יָרְאָה וְשָׁקָטָה: בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אָרֶץ סֶלָה: כִּי חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָ שְׁאֵרִית חֲמֹת תַּחְגֹּר: נִדְּרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל סְבִיבָיו יוֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא: יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי אָרֶץ:

עז. לַמְנַצֵּחַ עַל (ידיתון) יְדוּתוּן לְאָסָף מִזְמוֹר: קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי: בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה אָשִׂיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה: אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַלַּיְלָה עִם לְבָבִי אָשִׂיחָה וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי: הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי וְלֹא יֹסִיף לִרְצוֹת עוֹד: הֶאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר: הֲשָׁכַח חַנּוֹת אִל אִם קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה: וָאֹמַר חַלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יְמִין עֶלְיוֹן: (אזכיר) אֶזְכּוֹר מַעַלְלֵי יָהּ כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ: וְהָגִיתִי בְכָל פָּעֳלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ: גָּאַלְתָּ בִזְרוֹעַ עַמֶּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה: רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יָחִילוּ אַף יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים אַף חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ: קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ: בַּיָּם דַּרְכֶּךָ (ושבילך) וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נֹדָעוּ: נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

עח. מַשְׂכִּיל לְאָסָף הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הַטּוּ אָזְנְכֶם לְאִמְרֵי פִי: אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי קֶדֶם: אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ: לֹא נְכַחֵד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֻזּוֹ

וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם: לְמַעַן יֵדְעוּ דּוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים יִוָּלֵדוּ
יָקֻמוּ וִיסַפְּרוּ לִבְנֵיהֶם: וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי אֵל
וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ: וְלֹא יִהְיוּ כַּאֲבוֹתָם דּוֹר סוֹרֵר וּמֹרֶה דּוֹר לֹא הֵכִין לִבּוֹ
וְלֹא נֶאֱמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ: בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי קֶשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב:
לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לָלֶכֶת: וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו
וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם: נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶּלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה
צֹעַן: בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וַיַּצֶּב מַיִם כְּמוֹ נֵד: וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה
בְּאוֹר אֵשׁ: יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת רַבָּה: וַיּוֹצֵא נוֹזְלִים
מִסָּלַע וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת מָיִם: וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה:
וַיְנַסּוּ אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאָל אֹכֶל לְנַפְשָׁם: וַיְדַבְּרוּ בֵאלֹהִים אָמְרוּ הֲיוּכַל
אֵל לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר: הֵן הִכָּה צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם וּנְחָלִים יִשְׁטְפוּ הֲגַם
לֶחֶם יוּכַל תֵּת אִם יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ: לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׁקָה
בְיַעֲקֹב וְגַם אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ
בִּישׁוּעָתוֹ: וַיְצַו שְׁחָקִים מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח: וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם מָן
לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ: לֶחֶם אַבִּירִים אָכַל אִישׁ צֵידָה שָׁלַח לָהֶם
לָשֹׂבַע: יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג בְּעָזּוֹ תֵּימָן: וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר שְׁאֵר
וּכְחוֹל יַמִּים עוֹף כָּנָף: וַיַּפֵּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו: וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבָא לָהֶם: לֹא זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם בְּפִיהֶם:
וְאַף אֱלֹהִים עָלָה בָהֶם וַיַּהֲרֹג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל הִכְרִיעַ: בְּכָל
זֹאת חָטְאוּ עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו: וַיְכַל בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם
בַּבֶּהָלָה: אִם הָרָגָם וּדְרָשׁוּהוּ וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל: וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים צוּרָם
וְאֵל עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם: וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ לוֹ: וְלִבָּם לֹא נָכוֹן
עִמּוֹ וְלֹא נֶאֶמְנוּ בִּבְרִיתוֹ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא
יָשׁוּב: כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִּישִׁימוֹן: וַיָּשׁוּבוּ וַיְנַסּוּ אֵל
וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְווּ: לֹא זָכְרוּ אֶת יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר: אֲשֶׁר

שָׁם בִּמְצָרַיִם אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בִּשְׂדֵה צֹעַן: וַיַּהֲפֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם
וְנִזְלֵיהֶם בַּל יִשְׁתּוּיוּן: יִשַׁלַּח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם: וַיִּתֵּן
לֶחָסִיל יְבוּלָם וִיגִיעָם לָאַרְבֶּה: יַהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל:
וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים: יִשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה
וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים: יְפַלֵּס נָתִיב לְאַפּוֹ לֹא חָשַׂךְ מִמָּוֶת
נַפְשָׁם וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר: וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים
בְּאָהֳלֵי חָם: וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ וַיְנַהֲגֵם כַּעֵדֶר בַּמִּדְבָּר: וַיַּנְחֵם לָבֶטַח וְלֹא
פָחַדוּ וְאֶת אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם: וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר זֶה קָנְתָה
יְמִינוֹ: וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיַּפִּילֵם בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיַּשְׁכֵּן בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים עֶלְיוֹן וְעֵדוֹתָיו לֹא שָׁמָרוּ: וַיִּסֹּגוּ וַיִּבְגְּדוּ
כַּאֲבוֹתָם נֶהְפְּכוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה: וַיַּכְעִיסוּהוּ בְּבָמוֹתָם וּבִפְסִילֵיהֶם
יַקְנִיאוּהוּ: שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר וַיִּמְאַס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן
שִׁלוֹ אֹהֶל שָׁכַן בָּאָדָם: וַיִּתֵּן לַשִּׁבְיָ עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְּיַד צָר: וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב
עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר: בַּחוּרָיו אָכְלָה אֵשׁ וּבְתוּלֹתָיו לֹא הוֹלָלוּ: כֹּהֲנָיו
בַּחֶרֶב נָפָלוּ וְאַלְמְנֹתָיו לֹא תִבְכֶּינָה: וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן אֲדֹנָי כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן
מִיָּיִן: וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר חֶרְפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ: וַיִּמְאַס בְּאֹהֶל יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט
אֶפְרַיִם לֹא בָחָר: וַיִּבְחַר אֶת שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת הַר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב: וַיִּבֶן
כְּמוֹ רָמִים מִקְדָּשׁוֹ כְּאָרֶץ יְסָדָהּ לְעוֹלָם: וַיִּבְחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ
מִמִּכְלְאֹת צֹאן: מֵאַחַר עָלוֹת הֱבִיאוֹ לִרְעוֹת בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל
נַחֲלָתוֹ: וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ וּבִתְבוּנוֹת כַּפָּיו יַנְחֵם:

עט. מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתֶךָ טִמְּאוּ אֶת הֵיכַל קָדְשֶׁךָ
שָׂמוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעִיִּים: נָתְנוּ אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ אָרֶץ: שָׁפְכוּ דָמָם כַּמַּיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְאֵין
קוֹבֵר: הָיינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ: עַד מָה יְהוָה תֶּאֱנַף
לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתֶךָ: שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדָעוּךָ
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ: כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נָוֵהוּ
הֵשַׁמּוּ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ

מְאֹד: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע (בגיים) בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: וְהָשֵׁב לְשָׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל חֵיקָם חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:

פ. לַמְנַצֵּחַ אֶל שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר: רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה: לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוּרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישָׁעָתָה לָנוּ: אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ: הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ: תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ: פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא אָרֶץ: כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל: תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ: לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל עֹבְרֵי דָּרֶךְ: יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת: וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָךְ: שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ: תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּ לָךְ: וְלֹא נָסוֹג מִמְּךָ תְּחַיֵּינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה:

פא. לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֲבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ לוֹ וְיִהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

פב. מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה: שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ: פַּלְטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם: אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

פג. שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף: אֱלֹהִים אַל דְּמִי לָךְ אַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ: עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ: אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזָּכֵר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ: אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים מוֹאָב וְהַגְרִים: גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם יֹשְׁבֵי צוֹר: גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי לוֹט סֶלָה: עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּאר הָיוּ דֹמֶן לָאֲדָמָה: שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵמוֹ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירָשָׁה לָּנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַּגַּלְגַּל כְּקַשׁ לִפְנֵי רוּחַ: כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים: כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם: מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וַיַּחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ: וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

פד. לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: מַה יְדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֵת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ

סֶלָה: אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלָף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע: כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֹלְכִים בְּתָמִים: יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:

פה. לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ שַׁבְתָּ (שבות) שְׁבִית יַעֲקֹב: נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל חַטָּאתָם סֶלָה: אָסַפְתָּ כָל עֶבְרָתֶךָ הֱשִׁיבוֹתָ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ: שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר: הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ: הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה: אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ: אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף: גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ: צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

פו. תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֶהֱלַךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה: אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

פז. לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ בְּהַרְרֵי קֹדֶשׁ: אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב: נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה: אַזְכִּיר רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת וְצוֹר עִם כּוּשׁ זֶה יֻלַּד שָׁם: וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן: יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד שָׁם סֶלָה: וְשָׁרִים כְּחֹלְלִים כָּל מַעְיָנַי בָּךְ:

פח. שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ עַל מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי: יְהוָה אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי: כִּי שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל הִגִּיעוּ: נֶחְשַׁבְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין אֱיָל: בַּמֵּתִים חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם עוֹד וְהֵמָּה מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ: שַׁתַּנִי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים בִּמְצֹלוֹת: עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ וְכָל מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה: הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׂתַּנִי תוֹעֵבוֹת לָמוֹ כָּלֻא וְלֹא אֵצֵא: עֵינִי דָאֲבָה מִנִּי עֹנִי קְרָאתִיךָ יְהוָה בְּכָל יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי: הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה: הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן: הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה: וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ: לָמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: עָנִי אֲנִי וְגוֵעַ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה: עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי: סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ עָלַי יָחַד: הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ:

פט. מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי: חַסְדֵי יְהוָה עוֹלָם אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי: כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה שָׁמַיִם תָּכִן אֱמוּנָתְךָ בָּהֶם: כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי: עַד עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדוֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ

חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה
תְשַׁבְּחֵם: אַתָּה דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ: לְךָ שָׁמַיִם
אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר
וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה
יְהוָה בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ: כִּי
תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבְרְצֹנְךָ (תרים) תָּרוּם קַרְנֵנוּ: כִּי לַיהוָה מָגִנֵּנוּ
וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ: אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר שִׁוִּיתִי עֵזֶר
עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם: מָצָאתִי דָוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי
מְשַׁחְתִּיו: אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֵנּוּ: לֹא יַשִּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן
עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ: וְכַתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף: וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי
עִמּוֹ וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ: וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ: הוּא יִקְרָאֵנִי
אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי: אַף אֲנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ:
לְעוֹלָם (אשמור) אֶשְׁמָר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמֶנֶת לוֹ: וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ
וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם: אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן: אִם
חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ: וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם:
וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי: לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא
שְׂפָתַי לֹא אֲשַׁנֶּה: אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב: זַרְעוֹ לְעוֹלָם
יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי: כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה:
וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ: נֵאַרְתָּה בְרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ
לָאָרֶץ נִזְרוֹ: פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה: שַׁסֻּהוּ כָּל עֹבְרֵי
דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו: הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו: אַף
תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִימוֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה: הִשְׁבַּתָּ מִטְהֳרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ
מִגַּרְתָּה: הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בוּשָׁה סֶלָה: עַד מָה יְהוָה
תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמָתֶךָ: זְכָר אֲנִי מָה חָלֶד עַל מַה שָׁוְא
בָּרָאתָ כָל בְּנֵי אָדָם: מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד
שְׁאוֹל סֶלָה: אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ: זְכֹר

אֲדֹנָי חֵרְפַּת עֲבָדֶיךָ שֶׁאֲתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים: אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְבוֹת מְשִׁיחֶךָ: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תהלים ליום ה׳

צ. תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: (שת) שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא. יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

צב. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן:
לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן
בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת:
בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ
כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי
בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן
יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן
בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא (עלתה)
עַוְלָתָה בוֹ:

צג. יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל
תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְהוָה: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:
צד. אֵל נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל גֵּאִים: עַד מָתַי רְשָׁעִים יְהוָה עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ
עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְגֵר
יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ
בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: הַנֹּטַע אֹזֶן הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֹצֵר עַיִן
הֲלֹא יַבִּיט: הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יְהוָה יֹדֵעַ
מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ
תְלַמְּדֶנּוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה
עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב:
מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: לוּלֵי יְהוָה עֶזְרָתָה
לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְהוָה
יִסְעָדֵנִי: בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעֲשְׁעוּ נַפְשִׁי: הֲיִחָבְרְךָ כִּסֵּא

הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עֲלֵי חֹק: יָגוּדוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

צה. לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָּעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי:

צו. שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

צז. יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ: הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: כִּי אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל

כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

צח. מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

צט. יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עָנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

ק. מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ (ולא) וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

קא. לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְהוָה אֲזַמֵּרָה: אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא אֵלַי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי: לֹא אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר בְּלִיַּעַל עֲשֹׂה סֵטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבַּק בִּי: לֵבָב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע: (מלשני) מְלַשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אֹתוֹ לֹא אוּכָל: עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי אֶרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי הֹלֵךְ

בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי: לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי: לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְהוָה כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן:

קכ. תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ: יְהוָה שִׁמְעָה תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי: כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹ קֶד נִחָרוּ: הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לַחְמִי: מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי: דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת: שָׁקַדְתִּי וָאֱהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג: כָּל הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ: כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי: מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי: יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב איבָשׁ: וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ: וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ: כִּי בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ: פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם: תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֶּל יָהּ: כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט: לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה: לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָם: בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה: עִנָּה בַדֶּרֶךְ (כחו) כֹּחִי קִצַּר יָמָי: אֹמַר אֵלִי אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם: הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ: בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּונוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן:

קכא. לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ: בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו: הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלָאָיְכִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיֵּיכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי: עֹשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים: יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: רַחוּם וְחַנּוּן

יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד: לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: כִּי כִגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו: כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשָׁעֵינוּ: כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְהוָה עַל יְרֵאָיו: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ: כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: בָּרְכוּ יְהוָה מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה:

קד. בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם: מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שַׂמְתָּ בַל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנָתָם יִרְבָּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ

עֲדֵי עָרֶב: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם
גְּדֹלוֹת: שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֵק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן
לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקְטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר
פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן
וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו:
הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: אָשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה
לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיהוָה: יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן
הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

קה. הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ
לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה:
דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו
וּמִשְׁפְּטֵי פִיו: זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׂחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתָם מְתֵי
מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר:
לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ בִמְשִׁיחָי
וְלִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר: שָׁלַח
לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף: עִנּוּ בַכֶּבֶל (רגליו) רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה
נַפְשׁוֹ: עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל
עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ: שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ: לֶאְסֹר שָׂרָיו
בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם: וַיְפֶר
אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעַצִמֵהוּ מִצָּרָיו: הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו:
שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שָׂמוּ בָם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים
בְּאֶרֶץ חָם: שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת (דבריו) דְּבָרוֹ: הָפַךְ אֶת
מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם: שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם:

אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת
בְּאַרְצָם: וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק
וְאֵין מִסְפָּר: וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם: וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר
בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל:
שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ
לְהָאִיר לָיְלָה: שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם: פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ
מָיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר: כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ: וַיּוֹצִא
עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ:

קו. הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת
יְהוָה יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל עֵת:
זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ: לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ
לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ: חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ
הִרְשָׁעְנוּ: אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת רֹב
חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף: וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ:
וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר: וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא
וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב: וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: וַיַּאֲמִינוּ
בִּדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְּהִלָּתוֹ: מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ: וַיִּתְאַוּוּ
תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֵל בִּישִׁימוֹן: וַיִּתֵּן לָהֶם שֶׁאֱלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן
בְּנַפְשָׁם: וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה: תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע
דָּתָן וַתְּכַס עַל עֲדַת אֲבִירָם: וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים:
יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה: וַיָּמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר
אֹכֵל עֵשֶׂב: שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם: נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ
חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף: וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ
לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית: וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ
לִדְבָרוֹ: וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְקוֹל יְהוָה: וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל
אוֹתָם בַּמִּדְבָּר: וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת: וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל

פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים: וַיַּכְעִיסוּ בְמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה:
וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה: וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד
עוֹלָם: וַיַּקְצִיפוּ עַל מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם: כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ
וַיְבַטֵּא בִשְׂפָתָיו: לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם:
וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם: וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם
לְמוֹקֵשׁ: וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים: וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם
בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים:
וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְמַעַלְלֵיהֶם: וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת
נַחֲלָתוֹ: וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם: וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם
וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם: פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה יַמְרוּ בַעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ
בַּעֲוֹנָם: וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב
(חסדו) חֲסָדָיו: וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל שׁוֹבֵיהֶם: הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן
הַלְלוּיָהּ:

תהלים ליום ו׳

קז. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם
מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַמִּדְבָּר
בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ: רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם
תִּתְעַטָּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם: וַיַּדְרִיכֵם
בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי
אָדָם: כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב: יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל: כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ: וַיַּכְנַע
בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם
יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ: אֱוִלִים
מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד

שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים: הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג: יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם: וַיִּשְׂמְחוּ כִי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם: יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ: יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן: אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת יֹשְׁבֵי בָהּ: יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה: וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשׁוֹחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן: שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ: וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ: מִי חָכָם וְיִשְׁמָר אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְהוָה:

קח. שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד: נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף כְּבוֹדִי: עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר: אוֹדְךָ בָעַמִּים יְהוָה וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד: לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי: מוֹאָב סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת אֶתְרוֹעָע: מִי יְבָלֲנִי עִיר מִבְצָר מִי נָחָנִי עַד אֱדוֹם: הֲלֹא אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ: הָבָה לָנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם: בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ:

קט. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אַל תֶּחֱרַשׁ: כִּי פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ דִּבְּרוּ אִתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר: וְדִבְרֵי שִׂנְאָה סְבָבוּנִי וַיִּלָּחֲמוּנִי

חִנָּם: תַּחַת אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי וַאֲנִי תְּפִלָּה: וַיָּשִׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
וְשִׂנְאָה תַּחַת אַהֲבָתִי: הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ: בְּהִשָּׁפְטוֹ
יֵצֵא רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה: יִהְיוּ יָמָיו מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר:
יִהְיוּ בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ אַלְמָנָה: וְנוֹעַ יָנִיעוּ בָנָיו וְשִׁאֲלוּ וְדָרְשׁוּ
מֵחָרְבוֹתֵיהֶם: יְנַקֵּשׁ נוֹשֶׁה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְיָבְזּוּ זָרִים יְגִיעוֹ: אַל יְהִי לוֹ
מֹשֵׁךְ חָסֶד וְאַל יְהִי חוֹנֵן לְיִתוֹמָיו: יְהִי אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח
שְׁמָם: יִזָּכֵר עֲוֹן אֲבֹתָיו אֶל יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל תִּמָּח: יִהְיוּ נֶגֶד יְהוָה
תָּמִיד וְיַכְרֵת מֵאֶרֶץ זִכְרָם: יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ
עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵבָב לְמוֹתֵת: וַיֶּאֱהַב קְלָלָה וַתְּבוֹאֵהוּ וְלֹא חָפֵץ
בִּבְרָכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ: וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה כְּמַדּוֹ וַתָּבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ וְכַשֶּׁמֶן
בְּעַצְמוֹתָיו: תְּהִי לוֹ כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמֵזַח תָּמִיד יַחְגֹּרֶהָ: זֹאת פְּעֻלַּת שָׂטָנַי
מֵאֵת יְהוָה וְהַדֹּבְרִים רָע עַל נַפְשִׁי: וְאַתָּה יְהוִה אֲדֹנָי עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן
שְׁמֶךָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי: כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי: כְּצֵל
כְּנָטוֹתוֹ נֶהֱלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי כָּאַרְבֶּה: בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ מִצּוֹם וּבְשָׂרִי כָּחַשׁ
מִשֶּׁמֶן: וַאֲנִי הָיִיתִי חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יְנִיעוּן רֹאשָׁם: עָזְרֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי
הוֹשִׁיעֵנִי כְּחַסְדֶּךָ: וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה עָשִׂיתָהּ: יְקַלְלוּ הֵמָּה
וְאַתָּה תְּבָרֵךְ קָמוּ וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח: יִלְבְּשׁוּ שׁוֹטְנַי כְּלִמָּה וְיַעֲטוּ
כַמְעִיל בָּשְׁתָּם: אוֹדֶה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ: כִּי יַעֲמֹד
לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ:

קי. לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם יְהוָה לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם
לְרַגְלֶיךָ: מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ: עַמְּךָ נְדָבֹת
בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחָר לְךָ טַל יַלְדֻתֶיךָ: נִשְׁבַּע יְהוָה
וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם עַל דִּבְרָתִי מַלְכִּי צֶדֶק: אֲדֹנָי עַל יְמִינְךָ מָחַץ
בְּיוֹם אַפּוֹ מְלָכִים: יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה:
מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

קיא. הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי
יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חֶפְצֵיהֶם: הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד: זֵכֶר

עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:
כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט
נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת
שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת
יְהוָה שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד:

קיב. הַלְלוּיָהּ אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: גִּבּוֹר
בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ: הוֹן וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
לָעַד: זָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹר לַיְשָׁרִים חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן
וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה
צַדִּיק: מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטֻחַ בַּיהוָה: סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא
יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְצָרָיו: פִּזַּר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד
קַרְנוֹ תָּרוּם בְּכָבוֹד: רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעַס שִׁנָּיו יַחֲרֹק וְנָמַס תַּאֲוַת רְשָׁעִים
תֹּאבֵד:

קיג. הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה: יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל
גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת:
הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים
אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם
הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

קיד. בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים
רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב
לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי
אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

קטו. לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ:
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ
עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם

לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם
וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן
בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם
הוּא: יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ
יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָּל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קטז. אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי
אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא:
וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ
מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְהוָה דַּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי
מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי
מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: מָה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי
עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה
נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ
אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה
אֶקְרָא: נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה
בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלִָם הַלְלוּיָהּ:

קיז. הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ
וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קיח. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְהוָה לִי לֹא אִירָא
מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת

בַּיהוָה מִבְטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם: דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אודֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אודְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא: בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלִי אַתָּה וְאודֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: הודוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

קיט. אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ, הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: אַשְׁרֵי, נֹצְרֵי עֵדֹתָיו, בְּכָל-לֵב יִדְרְשׁוּהוּ: אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה, בִּדְרָכָיו הָלָכוּ: אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ, לִשְׁמֹר מְאֹד: אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי, לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ: אָז לֹא-אֵבוֹשׁ, בְּהַבִּיטִי אֶל-כָּל-מִצְוֹתֶיךָ: אודְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב, בִּלְמֹדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: אֶת-חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר, אַל-תַּעַזְבֵנִי עַד-מְאֹד.

בַּמֶּה יְזַכֶּה-נַּעַר אֶת-אָרְחוֹ, לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ: בְּכָל-לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ, אַל-תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בִּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ, לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא-לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי, כֹּל מִשְׁפְּטֵי-פִיךָ: בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל-הוֹן: בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה, וְאַבִּיטָה אׇרְחֹתֶיךָ: בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע, לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ:

גְּמֹל עַל-עַבְדְּךָ אֶחְיֶה, וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ: גַּל-עֵינַי וְאַבִּיטָה, נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ: גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ, אַל-תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ: גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל-עֵת: גָּעַרְתָּ, זֵדִים אֲרוּרִים, הַשֹּׁגִים

מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מֵעָלַי, חֶרְפָּה וָבוּז, כִּי עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי: גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ, עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ: גַּם-עֵדֹתֶיךָ, שַׁעֲשָׁעָי, אַנְשֵׁי עֲצָתִי:

דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי, חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ: דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי, לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: דֶּרֶךְ-פִּקּוּדֶיךָ הֲבִינֵנִי, וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דָּלְפָה נַפְשִׁי, מִתּוּגָה, קַיְּמֵנִי, כִּדְבָרֶךָ: דֶּרֶךְ-שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי, וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי: דֶּרֶךְ-אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי, מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי: דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ, יְהוָה אַל-תְּבִישֵׁנִי: דֶּרֶךְ-מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ, כִּי תַרְחִיב לִבִּי:

הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ, וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב: הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ, וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל-לֵב: הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ, כִּי-בוֹ חָפָצְתִּי: הַט-לִבִּי אֶל-עֵדְוֹתֶיךָ, וְאַל אֶל-בָּצַע: הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא, בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי: הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ, אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ: הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי, כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ, בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי:

וִיבֹאֻנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה, תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ: וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי דָבָר, כִּי-בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ: וְאַל-תַּצֵּל מִפִּי דְבַר-אֱמֶת עַד-מְאֹד, כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי: וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶתְהַלְכָה בָרְחָבָה, כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי: וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים, וְלֹא אֵבוֹשׁ: וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: וְאֶשָּׂא-כַפַּי אֶל-מִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר אָהָבְתִּי, וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ:

זְכֹר-דָּבָר לְעַבְדֶּךָ,עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי: זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי, כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי: זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד-מְאֹד, מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי: זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנָחָם: זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים, עֹזְבֵי תוֹרָתֶךָ: זְמִרוֹת הָיוּ-לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי: זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה, וָאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ: זֹאת הָיְתָה-לִּי, כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי:

חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי, לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ: חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל-לֵב, חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ: חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי, וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל-עֵדְוֹתֶיךָ: חַשְׁתִּי, וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי, לִשְׁמֹר, מִצְוֹתֶיךָ: חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי, תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: חֲצוֹת-לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: חָבֵר אֲנִי

לְכָל-אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ, וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ: חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ, חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי:

טוֹב עָשִׂיתָ עִם-עַבְדְּךָ, יְהוָה כִּדְבָרֶךָ: טוּב טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי, כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי: טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג, וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי: טוֹב-אַתָּה וּמֵטִיב, לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים, אֲנִי בְכָל-לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ: טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם, אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי: טוֹב-לִי כִי-עֻנֵּיתִי, לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ: טוֹב-לִי תוֹרַת-פִּיךָ, מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף:

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי, הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ: יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ, כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי-צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ, וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: יְהִי-נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי, כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ: יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה, כִּי-תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי-שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי, אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ: יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ, וְיֹדְעֵי (וידעו) עֵדֹתֶיךָ: יְהִי-לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ, לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ:

כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי, לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ, לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי: כִּי-הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר, חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: כַּמָּה יְמֵי-עַבְדֶּךָ, מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט: כָּרוּ-לִי זֵדִים שִׂיחוֹת, אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ: כָּל-מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה, שֶׁקֶר רָדְפוּנִי עָזְרֵנִי: כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ, וַאֲנִי לֹא-עָזַבְתִּי פִקֻּדֶיךָ: כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי, וְאֶשְׁמְרָה, עֵדוּת פִּיךָ:

לְעוֹלָם יְהוָה, דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ, כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ, עָמְדוּ הַיּוֹם: כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ: לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי, אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי: לְעוֹלָם לֹא-אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ, כִּי בָם חִיִּיתָנִי: לְךָ-אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי, כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי: לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי, עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן: לְכָל-תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ, רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד:

מָה-אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ, כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי: מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי: מִכָּל-מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי, כִּי עֵדוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי: מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן, כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי: מִכָּל-אֹרַח רָע כָּלֵאתִי רַגְלָי, לְמַעַן אֶשְׁמֹר

דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִּי, כִּי-אַתָּה הוֹרֵתָנִי: מַה-נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי: מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן, עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל-אֹרַח שָׁקֶר:

נֵר-לְרַגְלִי דְּבָרֶךָ, וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה, לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: נַעֲנֵיתִי עַד-מְאֹד, יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ: נִדְבוֹת פִּי רְצֵה-נָא יְהוָה, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי: נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד, וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי, וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי: נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם, כִּי-שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה: נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב:

סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי, וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה, לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: סוּרוּ-מִמֶּנִּי מְרֵעִים, וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי: סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה, וְאַל-תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי: סְעָדֵנִי וְאִוָּשְׁעָה וְאָשִׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד: סָלִיתָ כָּל-שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ, כִּי-שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם: סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל-רִשְׁעֵי-אָרֶץ, לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ: סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי:

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק, בַּל-תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי: עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב, אַל-יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים: עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ, וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ: עֲשֵׂה עִם-עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ, וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי: עַבְדְּךָ-אָנִי הֲבִינֵנִי, וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ: עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה, הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ: עַל-כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ, מִזָּהָב וּמִפָּז: עַל-כֵּן כָּל-פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי, כָּל-אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי:

פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ, עַל-כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי: פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר, מֵבִין פְּתָיִים: פִּי-פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה, כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי: פְּנֵה-אֵלַי וְחָנֵנִי, כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ, וְאַל-תַּשְׁלֶט-בִּי כָל-אָוֶן: פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם, וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ: פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ, וְלַמְּדֵנִי אֶת-חֻקֶּיךָ: פַּלְגֵי-מַיִם יָרְדוּ עֵינָי, עַל לֹא-שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ:

צַדִּיק אַתָּה יְהוָה, וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ, וֶאֱמוּנָה מְאֹד: צִמַּתַתְנִי קִנְאָתִי, כִּי-שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי: צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד, וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ: צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה, פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: צַר-וּמָצוֹק מְצָאוּנִי, מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשָׁעָי: צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם, הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה:

קָרָאתִי בְכָל-לֵב, עֲנֵנִי יְהוָה, חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי, וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה, לִדְבָרְךָ (לדבריך) יִחָלְתִּי: קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת, לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ, יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה, מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ: קָרוֹב אַתָּה יְהוָה, וְכָל-מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת: קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ, כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם:

רְאֵה-עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי, כִּי-תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי, לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי: רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה, כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי: רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי, מֵעֵדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה, אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ: רְאֵה כִּי-פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי, יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי: רֹאשׁ-דְּבָרְךָ אֱמֶת, וּלְעוֹלָם כָּל-מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ:

שָׂרִים, רְדָפוּנִי חִנָּם, וּמִדְּבָרְךָ (ומדבריך) פָּחַד לִבִּי: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל-אִמְרָתֶךָ, כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וַאֲתַעֵבָה, תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ, עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ, וְאֵין-לָמוֹ מִכְשׁוֹל: שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה, וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ, וָאֹהֲבֵם מְאֹד: שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ, כִּי כָל-דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ:

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה, כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי: תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ, כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה, כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ, כִּי כָל-מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק: תְּהִי-יָדְךָ לְעָזְרֵנִי, כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי: תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה, וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעָי: תְּחִי-נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ, וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֵנִי: תָּעִיתִי כְשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ, כִּי מִצְוֹתֶיךָ, לֹא שָׁכָחְתִּי:

תהלים לשבת

קכ. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְהוָה בַּצָּרָתָה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: מַה יִּתֶּן לְךָ וּמַה יֹּסִיף לָךְ לָשׁוֹן רְמִיָּה: חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי רְתָמִים: אוֹיָה לִי כִּי גָרְתִּי מֶשֶׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם

אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

קכא. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קכב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָ‍ִם: יְרוּשָׁלַ‍ִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִיד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָ‍ִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

קכג. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ: חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לְגַאֲיוֹנִים:

קכד. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קכה. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַ‍ִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים

בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

קכו. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת (שבותנו) שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבוֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

קכז. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצֵבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר:

קכח. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה: יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

קכט. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי: עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ (למעונותם) לְמַעֲנִיתָם: יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

קל. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְהוָה קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל

יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

קלא. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קלב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי: אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה: עַד אֶמְצָא מָקוֹם לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי יָעַר: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: קוּמָה יְהוָה לְמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֱמֶת לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדֹתִי זוּ אֲלַמְּדֵם גַּם בְּנֵיהֶם עֲדֵי עַד יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא לָךְ: כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ: צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם: וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ: שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי: אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ:

קלג. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הָרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

קלד. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה הָעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְהוָה: יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קלה. הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה

וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים
וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג
מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת
כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה
זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם
לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר
בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: בֵּית
הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלִַם הַלְלוּיָהּ:

קלו. הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אֶת הַיָּרֵחַ
וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: בְּיָד חֲזָקָה
וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְנִעֵר פַּרְע�ֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְמַכֵּה מְלָכִים
גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְנָתַן
אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

קלז. עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאָלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר: אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי: זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְּשַׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ: אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע:

קלח. לְדָוִד אוֹדְךָ בְכָל לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ: אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת שִׁמְךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: בְּיוֹם קָרָאתִי וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אָרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ: וְיָשִׁירוּ בִּדְרָכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה: כִּי רָם יְהוָה וְשָׁפָל יִרְאֶה וְגָבֹהַּ מִמֶּרְחָק יְיֵדָע: אִם אֵלֵךְ בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי עַל אַף אֹיְבַי תִּשְׁלַח יָדֶךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ: יְהוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל תֶּרֶף:

קלט. לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר יְהוָה חְקַרְתַּנִי וַתֵּדָע: אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק: אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ וְכָל דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּה: כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כֻלָּהּ: אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה: (פלאיה) פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא אוּכַל לָהּ: אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח: אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ: אֶשָּׂא כַנְפֵי שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם: גַּם שָׁם יָדְךָ תַּנְחֵנִי וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ: וָאֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי: גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר כַּחֲשֵׁיכָה כָּאוֹרָהּ: כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיֹתָי תְּסָכֵנִי בְּבֶטֶן אִמִּי: אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד: לֹא נִכְחַד עָצְמִי מִמֶּךָּ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַסֵּתֶר רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ:

גְּלִמִי רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ יָמִים יֻצָּרוּ (ולא) וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם:
וְלִי מַה יָּקְרוּ רֵעֶיךָ אֵל מָה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם: אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל יִרְבּוּן
הֱקִיצֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ: אִם תִּקְטֹל אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי:
אֲשֶׁר יֹאמְרֻךָ לְמִזְמָה נָשְׂא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ: הֲלוֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְהוָה אֶשְׂנָא
וּבְתָקוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט: תַּכְלִית שִׂנְאָה שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי: חָקְרֵנִי
אֵל וְדַע לִבָּבִי בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי: וּרְאֵה אִם דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ
עוֹלָם:

קמ. לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: חַלְּצֵנִי יְהוָה מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים
תִּנְצְרֵנִי: אֲשֶׁר חָשְׁבוּ רָעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת: שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם
כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שִׂפְתֵימוֹ סֶלָה: שָׁמְרֵנִי יְהוָה מִידֵי רָשָׁע
מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי: טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי
וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מוֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי סֶלָה: אָמַרְתִּי לַיהוָה
אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנָי: יְהוִה אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה
לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נָשֶׁק: אַל תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זְמָמוֹ אַל תָּפֵק יָרוּמוּ
סֶלָה: רֹאשׁ מְסִבָּי עְמַל שְׂפָתֵימוֹ (יכסומו) יְכַסֵּמוֹ: (ימיטו) יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם
גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפְּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל יָקוּמוּ: אִישׁ לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ
חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפוֹת: (ידעת) יָדַעְתִּי כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עֲנִי מִשְׁפַּט
אֶבְיוֹנִים: אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ:

קמא. מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קָרָאתִיךָ חוּשָׁה לִי הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקָרְאִי לָךְ:
תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב: שִׁיתָה יְהוָה שָׁמְרָה
לְפִי נְצֹרָה עַל דַּל שְׂפָתָי: אַל תַּט לִבִּי לְדָבָר רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת
בְּרֶשַׁע אֶת אִישִׁים פֹּעֲלֵי אָוֶן וּבַל אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם: יֶהֱלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד
וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל יָנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם: נִשְׁמְטוּ
בִידֵי סֶלַע שֹׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרַי כִּי נָעֵמוּ: כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ
נִפְזְרוּ עַצְמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל: כִּי אֵלֶיךָ יְהוִה אֲדֹנָי עֵינָי בְּכָה חָסִיתִי אַל תְּעַר
נַפְשִׁי: שָׁמְרֵנִי מִידֵי פַּח יָקְשׁוּ לִי וּמֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן: יִפְּלוּ בְמַכְמֹרָיו
רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד אֶעֱבוֹר:

קמב. מַשְׂכִּיל לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה: קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶזְעָק קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶתְחַנָּן: אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי לְפָנָיו אַגִּיד: בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח זוּ אַהֲלֵךְ טָמְנוּ פַח לִי: הַבֵּיט יָמִין וּרְאֵה וְאֵין לִי מַכִּיר אָבַד מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים: הַקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי כִּי דַלּוֹתִי מְאֹד הַצִּילֵנִי מֵרֹדְפַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי: הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ בִּי יַכְתִּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמֹל עָלָי:

קמג. מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנַי בֶּאֱמֻנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצִדְקָתֶךָ: וְאַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת עַבְדֶּךָ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי: כִּי רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי הוֹשִׁיבַנִי בְמַחֲשַׁכִּים כְּמֵתֵי עוֹלָם: וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי: זָכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הָגִיתִי בְכָל פָּעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ: פֵּרַשְׂתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לְךָ סֶלָה: מַהֵר עֲנֵנִי יְהוָה כָּלְתָה רוּחִי אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יֹרְדֵי בוֹר: הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי בְךָ בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶרֶךְ זוּ אֵלֵךְ כִּי אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי נַפְשִׁי: הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי יְהוָה אֵלֶיךָ כִסִּתִי: לַמְּדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי אַתָּה אֱלוֹהַי רוּחֲךָ טוֹבָה תַּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר: לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה תְּחַיֵּנִי בְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית אוֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל צֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

קמד. לְדָוִד בָּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה: חַסְדִּי וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי תַּחְתָּי: יְהוָה מָה אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר: יְהוָה הַט שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ: בְּרוֹק בָּרָק וּתְפִיצֵם שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם: שְׁלַח יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָךְ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה: פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר שָׁוְא וִימִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם

בְּנוֹתֵינוּ כְּזָוִיֹת מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל: מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן צֹאנֵנוּ מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ: אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְּהוָה אֱלֹהָיו:

קמה. תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ (וגדולתיך) וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

קמו. הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה: אֲהַלְלָה יְהוָה בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשָׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים: יְהוָה שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קמז. הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה תְּהִלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: עֱנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ מָיִם: מַגִּיד (דברו) דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

קמח. הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל (צבאו) צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט. הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפַאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה: יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:

לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחֹת בַּלְאֻמִּים: לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קנ. הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ, יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל. וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה. וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם, יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת מִזְמוֹרֵי הַתְּהִלִּים שֶׁקָּרֵאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוּת פְּסוּקֵיהֶם וְתֵבוֹתֵיהֶם, וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם, וְטַעֲמֵיהֶם, וּבִזְכוּת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מֵהֶם. שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשֶׁעָוִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהַדְרִיכֵנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְתַפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ (ולחולה: לומר את שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לִשְׁבוּיִים דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח קוֹחַ, וּלְכָל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יַמִּים וְנָהָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵם מִכָּל צָעָר וָנֶזֶק, וְתַגִּיעֵם לִמְחוֹז חֶפְצָם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקוֹד לְכָל חֲשׁוּכֵי בָנִים בְּזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא לַעֲבוֹדָתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ.

וְעוּבָּרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵן שֶׁלֹּא תַפִּלְנָה וְלָדוֹתֵיהֶן, וְהָיוּשְׁבוֹת עַל הַמַּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּצִּילֵן מִכָּל רָע, וְאַל הַמַּזִּיקוֹת תַּשְׁפִּיעַ שֶׁלֹּא יֶחְסַר חָלָב מִדַּדֵּיהֶן. וְאַל יִמְשׁוֹל אַסְכָּרָה וְשֵׁדִין וְרוּחִין וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישִׁין בְּכָל יַלְדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּתְגַדְּלֵם לְתוֹרָתֶךָ לִלְמוֹד תּוֹרָה לִשְׁמָהּ, וְתַצִּילֵם מֵעַיִן הָרָע וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִשָּׂטָן וּמִיֵּצֶר הָרָע. וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם, כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת

עָלֵינוּ לְטוֹבָה. וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְהָכֵן פַּרְנָסָתֵינוּ מִיָּדְךָ הָרְחָבָה וְהַמְלֵאָה, וְלֹא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר, וְתֵן לְכָל אִישׁ וָאִישׁ דֵּי פַּרְנָסָתוֹ וּלְכָל גְּוִיָּה וּגְוִיָּה דֵּי מַחְסוֹרָהּ.

וּתְמַהֵר וְתָחִישׁ לְנָאֳלֵנוּ וְתִבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ. וּבִזְכוּת שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִידּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים הַכְּתוּבִים בְּתוֹרָתֶךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: יְיָ, יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה, שֶׁאֵינָן חוֹזְרוֹת רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ, עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

'תהלה' הוא מלשון ואחריו 'תהל אוד' וכו', כי שם הוא רק אור גדול ואין כח בדין לקטרג שם, והוא רחמים גמורים ושם נמתק הכל, ולכך נקראים שירי דוד מלכנו 'תהלים' שיכולין לפעול על ידם הכל, ואין שטן ואין פגע רע.

(ליקוטי שושנה ד"ה שירו לה')

תיקון הכללי

יהי רצון קודם אמירת תהלים
בְּשַׁבָּת ויו"ט אֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וּבְזַרְעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים שֶׁאֶקְרָא כְּאִלּוּ אֲמָרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ. וְיַעֲמֹד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְּהִלִּים וּזְכוּת תַּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתִיּוֹתֵיהֶם וּנְקֻדּוֹתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשִּׁמּוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תֵּבוֹת וּמִסּוֹפֵי תֵּבוֹת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ, וּלְזַמֵּר עָרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה הָעֶלְיוֹנָה, וּלְחַבֵּר אֵשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵעוּת, וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ לָנוּ שֶׁפַע לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרֵנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלֹחַ חַטֹּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסָּלַחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוּ לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְיָ הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת. וְאַל תְּקָחֵנוּ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה קֹדֶם זְמַנֵּנוּ עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה בְּאֹפֶן שֶׁנּוּכַל לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ. וּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם יָגֵן עָלֵינוּ וּבְעַדֵנוּ שְׁתַּאֲרִיךְ אַפְּךָ עַד שׁוּבֵנוּ אֵלֶיךָ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּמֵאוֹצַר מַתְּנַת חִנָּם חָנֵנוּ, כִּדְכְתִיב וְחָנוֹתִי אֵת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בָּעוֹלָם הַזֶּה כָּךְ נִזְכֶּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה לָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן וְלָשִׁיר בְּקוֹל נָעִים בְּגִילַת וְרַנֵּן, כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוָה, נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה, בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים

הֲרֵינִי מְקַשֵּׁר עַצְמִי בֶּאֱמִירַת הָעֲשָׂרָה מִזְמוֹרִים אֵלּוּ לְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ. וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי עָפָר. קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה. וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה רַבֵּנוּ נַחְמָן בֶּן פִּיגָא. זְכוּתָם יָגֵן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן

פרק-טז

מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ: אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ: לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם: יִרְבּוּ עַצְבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי: יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי: אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי: שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט: לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

פרק-לב

לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶּשַׁע כְּסוּי חַטָּאָה: אַשְׁרֵי אָדָם לֹא יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בָלוּ עַצְמַי בְּשַׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי בְּחַרְבֹנֵי קַיִץ סֶלָה: חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אוֹדֶה עָלַי פְּשָׁעַי לַיהוָה וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חָסִיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יַגִּיעוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי | מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: אַשְׂכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוּ תֵלֵךְ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי: אַל תִּהְיוּ כְסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל קָרֹב אֵלֶיךָ: רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ: שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב:

פרק-מא

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה:
יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ (יאשר) וְאֻשַּׁר בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו:
יְהוָה יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוַי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ: אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה
חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד
שְׁמוֹ: וְאִם בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר:
יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי: דְּבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ
וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל
לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב: וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם: בְּזֹאת
יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי: וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָּמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי
לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן:

פרק-מב

לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג
אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פְּנֵי
אֱלֹהִים: הָיְתָה לִי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה
אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּךְ אֲדַדֵּם עַד בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִּשְׁתּוֹחָח
עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא
לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ
וּבַלַּיְלָה (שירה) שִׁירוֹ עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה
שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי
בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

פרק-נט

לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בִּשְׁלֹחַ שָׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
לַהֲמִיתוֹ: הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי תְּשַׂגְּבֵנִי: הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן
וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים לֹא
פִשְׁעִי וְלֹא חַטָּאתִי יְהוָה: בְּלִי עָוֹן יְרוּצוּן וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה:
וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אַל
תָּחֹן כָּל בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה: יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב וְיסוֹבְבוּ עִיר: הִנֵּה
יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שֹׁמֵעַ: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׂחַק
לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם: עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי: אֱלֹהֵי (חסדו)
חַסְדִּי יְקַדְּמַנִי אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוּרָרָי: אַל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ
בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי: חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר שִׂפְתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ
בְגֵאוֹנָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסֻפָּרוּ: כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי
אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה: וְיָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב
וִיסוֹבְבוּ עִיר: הֵמָּה (ינועון) יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם לֹא יִשְׂבְּעוּ וַיָּלִינוּ: וַאֲנִי
אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר לִי:
עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

פרק-עז

לַמְנַצֵּחַ עַל (ידיתון) יְדוּתוּן לְאָסָף מִזְמוֹר: קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי
אֶל אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי: בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא
תָפוּג מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה אָשִׂיחָה וְתִתְעַטֵּף
רוּחִי סֶלָה: אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
שְׁנוֹת עוֹלָמִים: אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַלָּיְלָה עִם לְבָבִי אָשִׂיחָה וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי:
הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי וְלֹא יֹסִיף לִרְצוֹת עוֹד: הֶאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ גָּמַר
אֹמֶר לְדֹר וָדֹר: הֲשָׁכַח חַנּוֹת אִל אִם קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו סֶלָה: וָאֹמַר חַלּוֹתִי
הִיא שְׁנוֹת יְמִין עֶלְיוֹן: (אזכיר) אֶזְכּוֹר מַעַלְלֵי יָהּ כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ:
וְהָגִיתִי בְכָל פָּעֳלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ מִי אֵל
גָּדוֹל כֵּאלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים עֻזֶּךָ: גָּאַלְתָּ בִזְרוֹעַ

עַמֶּךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה: רָאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יָחִילוּ אַף יִרְגְּזוּ תְּהֹמוֹת: זָרְמוּ מַיִם עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים אַף חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ: קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ: בַּיָּם דַּרְכֶּךָ (ושבילך) וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נֹדָעוּ: נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

פרק-צ

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ: (שת) שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

פרק-קה

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה:דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׂחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:

בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה
אֶל עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל תִּגְּעוּ
בִּמְשִׁיחָי וְלִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם
שָׁבָרְשָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף: עִנּוּ בַכֶּבֶל (רגליו) רַגְלוֹ בַּרְזֶל
בָּאָה נַפְשׁוֹ: עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ
מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ: שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ: לֶאְסֹר שָׂרָיו
בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם: וַיָּפֶר
אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעַצְמֵהוּ מִצָּרָיו: הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו:
שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ שָׂמוּ בָם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים
בְּאֶרֶץ חָם: שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת (דברו) דְּבָרוֹ: הָפַךְ אֶת
מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם: שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת
בְּאַרְצָם: וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק
וְאֵין מִסְפָּר: וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם: וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר
בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל:
שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ
לְהָאִיר לָיְלָה: שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם: פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ
מַיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר: כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ: וַיּוֹצֵא
עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּ יָהּ:

פרק-קלז

עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה
שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אַדְמַת נֵכָר: אִם
אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלִָם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם
לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלִַם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי: זְכֹר יְהוָה לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם
יְרוּשָׁלִָם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי

שֶׁיִּשַׁלֵּם לְךָ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ: אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע:

פרק-קנ

הַלְלוּ יָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּ יָהּ:

תפילה לאחר התיקון

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות אנת לעלא. לעלא מן כלא. ולית לעלא מנך. דלית מחשבה תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה. ומרומם על כל ברכה ותהלה.

אותך אדרש, אותך אבקש, שתחתר חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי, במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות. ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת כפי רצונך באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבתי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול, שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך.

הט לבי אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, "לאור באור החיים" כל ימי היותי על פני האדמה; ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדושה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, כולו אומר כבוד. אמן נצח סלה ועד:

פרשת וישלח

ראשון וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל-עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם: וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם-לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד-עָתָּה: וַיְהִי-לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לְמְצֹא-חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-אָחִיךָ אֶל-עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר אִם-יָבוֹא עֵשָׂו אֶל-הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ: קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכֹּל-הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת: הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי-יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן-יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל-בָּנִים: וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת-זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסָּפֵר מֵרֹב:

שני וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו: עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים: גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וַעְיָרִם עֲשָׂרָה: וַיִּתֵּן בְּיַד-עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: וַיְצַו אֶת-הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וּשְׁאָלְךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ: וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיְצַו גַּם אֶת-הַשֵּׁנִי גַּם אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַּם אֶת-כָּל-הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר

כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל-עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ: וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב
אַחֲרֵינוּ כִּי-אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנָי וְאַחֲרֵי-כֵן אֶרְאֶה פָּנָיו
אוּלַי יִשָּׂא פָנָי: וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה-הַהוּא בַּמַּחֲנֶה:
וַיָּקָם | בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת-אַחַד
עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק: וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת-הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת-
אֲשֶׁר-לוֹ: וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיַּרְא כִּי לֹא
יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף-יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף-יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי
כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם-בֵּרַכְתָּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שְּׁמֶךָ
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׂרִיתָ
עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וַתּוּכָל: וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָּא שְׁמֶךָ
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם:

שלישי וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים
וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי: וַיִּזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל-
יְרֵכוֹ: עַל-כֵּן לֹא-יֹאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֵךְ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף-יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא
וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת-הַיְלָדִים עַל-לֵאָה וְעַל-
רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת: וַיָּשֶׂם אֶת-הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת-יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת-
לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת-רָחֵל וְאֶת-יוֹסֵף אַחֲרֹנִים: וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד-גִּשְׁתּוֹ עַד-אָחִיו: וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ
וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל-צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ: וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיַּרְא אֶת-
הַנָּשִׁים וְאֶת-הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר-חָנַן אֱלֹהִים
אֶת-עַבְדֶּךָ:

רביעי וַתִּגַּשְׁן הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ: וַתִּגַּשׁ גַּם-לֵאָה וְיַלְדֶיהָ
וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ: וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל-הַמַּחֲנֶה הַזֶּה
אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא-חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ-לִי רָב אָחִי יְהִי
לְךָ אֲשֶׁר-לָךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל-נָא אִם-נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ
מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי: קַח-נָא אֶת-

בִּרַכְתִּי אֲשֶׁר הֵבֵאת לָךְ כִּי-חַנַנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ-לִי-כֹל וַיִּפְצַר-בּוֹ וַיִּקָּח:
וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי-הַיְלָדִים
רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָּל-הַצֹּאן: יַעֲבָר-
נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר-לְפָנַי וּלְרֶגֶל
הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר-אָבֹא אֶל-אֲדֹנִי שֵׂעִירָה: וַיֹּאמֶר אַצִּיגָה-נָּא עִמְּךָ
מִן-הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא-חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי: וַיָּשָׁב בַּיּוֹם
הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה: וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה
סֻכֹּת עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם סֻכּוֹת: וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת-פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקֶן אֶת-חֶלְקַת הַשָּׂדֶה
אֲשֶׁר נָטָה-שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי-חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה: וַיַּצֵּב-שָׁם
מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא-לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

חמישי וַתֵּצֵא דִינָה בַּת-לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ: וַיַּרְא
אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן-חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ:
וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת-יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת-הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל-לֵב הַנַּעֲרָ:
וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל-חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח-לִי אֶת-הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה:
וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת-דִּינָה בִתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת-מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ
יַעֲקֹב עַד-בֹּאָם: וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי-שְׁכֶם אֶל-יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי יַעֲקֹב
בָּאוּ מִן-הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי-נְבָלָה עָשָׂה
בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת-בַּת-יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה: וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר
שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וְהִתְחַתְּנוּ אֹתָנוּ
בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ-לָנוּ וְאֶת-בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם: וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה
לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ: וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל-אָבִיהָ וְאֶל-אַחֶיהָ
אֶמְצָא-חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן: הַרְבּוּ עָלַי מְאֹד מֹהַר וּמַתָּן
וְאֶתְּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלָי וּתְנוּ-לִי אֶת-הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲנוּ בְנֵי-יַעֲקֹב
אֶת-שְׁכֶם וְאֶת-חֲמוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת דִּינָה אֲחֹתָם:
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת-אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר-
לוֹ עָרְלָה כִּי-חֶרְפָּה הִוא לָנוּ: אַךְ-בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָמֹנוּ לְהִמּל

לָכֶם כָּל-זָכָר: וְנָתְנוּ אֶת-בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח-לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם
וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד: וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת-בִּתֵּנוּ
וְהָלָכְנוּ: וַיִּיטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן-חֲמוֹר: וְלֹא-אֵחַר
הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת-יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכֹּל בֵּית אָבִיו: וַיָּבֹא
חֲמוֹר וּשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל-שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל-אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר: הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת-
יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת-בְּנֹתָם נִקַּח-לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת-בְּנֹתֵינוּ נִתֵּן לָהֶם: אַךְ-בְּזֹאת
יֵאֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל-זָכָר
כַּאֲשֶׁר הֵם נִמֹּלִים: מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל-בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה
לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ: וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-חֲמוֹר וְאֶל-שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל-יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ
וַיִּמֹּלוּ כָּל-זָכָר כָּל-יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים
וַיִּקְחוּ שְׁנֵי-בְנֵי-יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל-הָעִיר
בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָּל-זָכָר: וְאֶת-חֲמוֹר וְאֶת-שְׁכֶם בְּנוֹ הָרָגוּ לְפִי-חָרֶב וַיִּקְחוּ
אֶת-דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל-הַחֲלָלִים וַיָּבֹזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר
טִמְּאוּ אֲחוֹתָם: אֶת-צֹאנָם וְאֶת-בְּקָרָם וְאֶת-חֲמ�ֹרֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר-בָּעִיר
וְאֵת-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ: וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-טַפָּם וְאֶת-נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ
וַיָּבֹזּוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר בַּבָּיִת: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שִׁמְעוֹן וְאֶל-לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי
לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֵי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי
וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: וַיֹּאמְרוּ הֲכִזּוֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת-אֲחוֹתֵנוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית-אֵל וְשֶׁב-שָׁם וַעֲשֵׂה-שָׁם מִזְבֵּחַ
לָאֵל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-בֵּיתוֹ וְאֶל
כָּל-אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִרוּ אֶת-אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ
שִׂמְלֹתֵיכֶם: וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵית-אֵל וְאֶעֱשֶׂה-שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי
בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי: וַיִּתְּנוּ אֶל-יַעֲקֹב אֵת כָּל-אֱלֹהֵי
הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת-הַנְּזָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת
הָאֵלָה אֲשֶׁר עִם-שְׁכֶם: וַיִּסָּעוּ וַיְהִי | חִתַּת אֱלֹהִים עַל-הֶעָרִים אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב: וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן

הוּא בֵּית-אֵל הוּא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית-אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו: וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית-אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר-לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא-יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדַּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ:

שישי וְאֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ: וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-דִּבֶּר אִתּוֹ: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-דִּבֶּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אָבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיִּצֹק עָלֶיהָ שָׁמֶן: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת-שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ שָׁם אֱלֹהִים בֵּית-אֵל: וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי-עוֹד כִּבְרַת-הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ: וַיְהִי בְהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל-תִּירְאִי כִּי-גַם-זֶה לָךְ בֵּן: וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מֵתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן-אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא-לוֹ בִנְיָמִין: וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֶר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵּית לָחֶם: וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל-קְבֻרָתָהּ הִוא מַצֶּבֶת קְבֶרֶת-רָחֵל עַד-הַיּוֹם: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלָה מֵהָלְאָה לְמִגְדַּל-עֵדֶר: וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ בְנֵי יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר: בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבֻלוּן: בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִן: וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי: וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד-לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם: וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר-גָּר-שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק: וַיִּהְיוּ יְמֵי יִצְחָק מְאַת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה: וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל-עַמָּיו זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו: וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם: עֵשָׂו לָקַח אֶת-נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת-עָדָה בַת-אֵילוֹן הַחִתִּי וְאֶת-אָהֳלִיבָמָה בַת-עֲנָה בַת-צִבְעוֹן הַחִוִּי: וְאֶת-בָּשְׂמַת בַּת-יִשְׁמָעֵאל אֲחוֹת נְבָיוֹת: וַתֵּלֶד עָדָה לְעֵשָׂו אֶת-אֱלִיפָז וּבָשְׂמַת יָלְדָה אֶת-רְעוּאֵל:

וְאָהֳלִיבָמָה יָלְדָה אֶת-(יעיש) יְעוּשׁ וְאֶת-יַעְלָם וְאֶת-קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו
אֲשֶׁר יֻלְּדוּ-לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: וַיִּקַּח עֵשָׂו אֶת-נָשָׁיו וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו
וְאֵת-כָּל-נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-בְּהֶמְתּוֹ וְאֵת כָּל-קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר
רָכַשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אָחִיו: כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רָב
מִשֶּׁבֶת יַחְדָּו וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לָשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם: וַיֵּשֶׁב
עֵשָׂו בְּהַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם: וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר:
אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן-עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן-בָּשְׂמַת אֵשֶׁת
עֵשָׂו: וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפָז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגַעְתָּם וּקְנַז: וְתִמְנַע | הָיְתָה פִילֶגֶשׁ
לֶאֱלִיפַז בֶּן-עֵשָׂו וַתֵּלֶד לֶאֱלִיפַז אֶת-עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה
בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וָזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה
הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַת-עֲנָה בַת-צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת-(יעיש)
יְעוּשׁ וְאֶת-יַעְלָם וְאֶת-קֹרַח: אֵלֶּה אַלּוּפֵי בְנֵי-עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו
אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז: אַלּוּף-קֹרַח אַלּוּף גַּעְתָּם אַלּוּף
עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה: וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל
בֶּן-עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה אַלּוּפֵי רְעוּאֵל
בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָּשְׂמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו: וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה אֵשֶׁת עֵשָׂו
אַלּוּף יְעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת-עֲנָה אֵשֶׁת
עֵשָׂו: אֵלֶּה בְּנֵי-עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפֵיהֶם הוּא אֱדוֹם:

שביעי אֵלֶּה בְּנֵי-שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה: וְדִשׁוֹן
וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם: וַיִּהְיוּ בְנֵי-לוֹטָן חֹרִי
וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע: וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם:
וְאֵלֶּה בְּנֵי-צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת-הַיֵּמִם בַּמִּדְבָּר
בְּרֵעֹתוֹ אֶת-הַחֲמֹרִים לְצִבְעוֹן אָבִיו: וְאֵלֶּה בְּנֵי-עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת-
עֲנָה: וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן: אֵלֶּה בְּנֵי-אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן
וַעֲקָן: אֵלֶּה בְּנֵי-דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן: אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל
אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה: אַלּוּף דִּישׁוֹן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי
הַחֹרִי לְאַלֻּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר: וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לִפְנֵי

מֹלֶךְ-מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּמְלֹךְ בֶּאֱדוֹם בָּלַע בֶּן-בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה:
וַיָּמָת בָּלַע וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו יוֹבָב בֶּן-זֶרַח מִבָּצְרָה: וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
חֻשָׁם מֵאֶרֶץ הַתֵּימָנִי: וַיָּמָת חֻשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן-בְּדַד הַמַּכֶּה אֶת-
מִדְיָן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֲוִית: וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שַׂמְלָה
מִמַּשְׂרֵקָה: וַיָּמָת שַׂמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו שָׁאוּל מֵרְחֹבוֹת הַנָּהָר: וַיָּמָת שָׁאוּל
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בַּעַל חָנָן בֶּן-עַכְבּוֹר: וַיָּמָת בַּעַל חָנָן בֶּן-עַכְבּוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו
הֲדַר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהֵיטַבְאֵל בַּת-מַטְרֵד בַּת מֵי זָהָב:

מפטיר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אַלּוּפֵי עֵשָׂו לְמִשְׁפְּחֹתָם לִמְקֹמֹתָם בִּשְׁמֹתָם אַלּוּף תִּמְנָע
אַלּוּף עַלְוָה אַלּוּף יְתֵת: אַלּוּף אָהֳלִיבָמָה אַלּוּף אֵלָה אַלּוּף פִּינֹן: אַלּוּף קְנַז
אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף מִבְצָר: אַלּוּף מַגְדִּיאֵל אַלּוּף עִירָם אֵלֶּה | אַלּוּפֵי אֱדוֹם
לְמוֹשְׁבֹתָם בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֵשָׂו אֲבִי אֱדוֹם:

הפטרה לפרשת וישלח

עובדיה פרק-א

חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם
שֻׁלָּח קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ לַמִּלְחָמָה: הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךְ בַּגּוֹיִם בָּזוּי אַתָּה מְאֹד: זְדוֹן
לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ שֹׁכְנִי בְחַגְוֵי סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִדֵנִי אָרֶץ: אִם
תַּגְבִּיהַ כַּנֶּשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכָבִים שִׂים קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם יְהוָה: אִם גַּנָּבִים בָּאוּ
לְךָ אִם שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמֵיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַּיָּם אִם בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא
יַשְׁאִירוּ עֹלְלוֹת: אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו נִבְעוּ מַצְפֻּנָיו: עַד הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כֹּל אַנְשֵׁי
בְרִיתֶךָ הִשִּׁיאוּךָ יָכְלוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֹמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מָזוֹר תַּחְתֶּיךָ אֵין תְּבוּנָה
בּוֹ: הֲלוֹא בַיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה וְהַאֲבַדְתִּי חֲכָמִים מֵאֱדוֹם וּתְבוּנָה מֵהַר עֵשָׂו:
וְחַתּוּ גִבּוֹרֶיךָ תֵּימָן לְמַעַן יִכָּרֵת אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל: מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב תְּכַסְּךָ
בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם: בְּיוֹם עָמְדְךָ מִנֶּגֶד בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ וְנָכְרִים בָּאוּ
(שערו) שְׁעָרָיו וְעַל יְרוּשָׁלַם יַדּוּ גוֹרָל גַּם אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם: וְאַל תֵּרֶא בְיוֹם אָחִיךָ
בְּיוֹם נָכְרוֹ וְאַל תִּשְׂמַח לִבְנֵי יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאַל תַּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה: אַל
תָּבוֹא בְשַׁעַר עַמִּי בְּיוֹם אֵידָם אַל תֵּרֶא גַם אַתָּה בְרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל תִּשְׁלַחְנָה

בְּחֵילוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ: וְאַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת פְּלִיטָיו וְאַל תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו
בְּיוֹם צָרָה: כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה עַל כָּל הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יֵעָשֶׂה לָךְ גְּמֻלְךָ יָשׁוּב
בְּרֹאשֶׁךָ: כִּי כַאֲשֶׁר שְׁתִיתֶם עַל הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ
כְּלוֹא הָיוּ: וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְלֵיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֵת מוֹרָשֵׁיהֶם:
וְהָיָה בֵית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם וְלֹא
יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה דִּבֵּר: וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֵת הַר עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֵת
פְּלִשְׁתִּים וְיָרְשׁוּ אֵת שְׂדֵה אֶפְרַיִם וְאֵת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן וּבִנְיָמִן אֵת הַגִּלְעָד: וְגָלֻת
הַחֵל הַזֶּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר כְּנַעֲנִים עַד צָרְפַת וְגָלֻת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּסְפָרַד
יִרְשׁוּ אֵת עָרֵי הַנֶּגֶב: וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֵת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה
הַמְּלוּכָה:

אור האורות נחל נובע מקור חכמה

רבי נחמן מברסלב זיע"א

בעל ליקוטי מהר"ן ותיקון הכללי (ועוד)

ר' נחמן מברסלב נולד בעיר מז'יבוז באוקראינה, עירו של הבעל שם טוב. מצד אמו היה רבי נחמן נינו של הבעש"ט. בצעירותו הסתופף רבי נחמן בצִלם של תלמידי הבעש"ט הוותיקים שגרו בעיר זו. בגיל 14 נשא אישה ועבר להתגורר בבית חותנו. כעבור מספר שנים עבר להתגורר בעיירה מדבריבקה, שם הצטרפו אליו ראשוני חסידיו, ועוד לפני שמלאו לו 20 שנה הפך לרבי.

נוסח הוידוי שטוב לומר על ציונו של

רבנו נחמן מברסלב זיע"א

אל כבוד נשמת אדונינו מורינו ורבינו, אור האורות, צח הצחצחות, סבא דסבין, עתיק דעתיקין, הנהר היוצא מעדן, להשקות, להחיות ולטהר כל הברואים וכל הנשמות, הלא הוא רבינו הקדוש רבי נחמן בן פייגא, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

בדחילו ורחימו הריני ניגש אל מקום גניזתכם, מקום קודש הקודשים, מקום נביעת המעיין הקדוש, משם כל העדרים שותים ואליו כל הלבבות ניכספים, לקיים ציווּיו בסיפרו הקדוש ליקוטי מוהר"ן בתורה ה', ולעשות וידוי דברים לפני הצדיק.

כי איני יודע באיזה דרך אני מהלך, ואתה אמרת כי באת לעולם לקרב נפשות ישראל אל השם יתברך, אבל אינך יכול לקרב כי אם מי שבא אצלך ומספר לך חסרונו - אתה יכול לתקנו וגם אמרת בליקוטי מוהר"ן תורה קפ"ח, שצריך לנסוע לצדיק להחזיר אבידתו, כי כל האבידות הן אצל הצדיק רבי, רבי, איני יודע כלל מה איבדתי, לא כל שכן שאיני יודע להכיר אבדותי, אך אני מאמין באמונה שלמה, שעצם טרחתי וביאתי לכאן, ודיבודי אלה, למרות רוב הבלבול והפניות שבהם, יועיל לי שתעסוק בתיקון נשמתי, ותשיב לי את אבדותי הרבות שאיבדתי, הן בגלגול זה והן בגלגולים אחרים.

רבי, רבי, מר וצר לי מאוד, חושך ענן וערפל. ומה אעשה? ומי ישוב בעדי? הלא על זה נבראתי, שאשוב בעצמי ואתגבר על כוחות הרע ואסבול צער מכבישת

התענוג של היצר. וכל הצדיקים והיראים עברו מעבר זה, כי גם אותם עינה היצר הרע ורצה ליתן להם התענוג החשוך והמר הזה. אבל הם זכו להתגבר ולהעביר עינם וליבם מהאי עלמא (מתעתועי העולם הזה) ודיבקו את עצמם בהשם יתברך וזכו למה שזכו, אשרי להם .אבל אני – אוי לי, כי אני רוצה לעבוד את ה' עם כל התאוות. הלא על מי תלונותי, כי אם על נפשי, אבל על זה בעצמו אני צועק ובא לפני קדושתכם, שתעשו עימי דבר כזה, שגם אני אשיג כוח לעשות כמו כל הצדיקים אשר מעולם, שאזכה מעתה לחיות חיים טובים בקדושה ובטהרה, ולבלות ימי על התורה ועל העבודה .ואני מוסר מודעה לפניכם, לפני שורש נישמות ישראל, צדיק מושל ביראת אלוקים, כי אני רוצה לעבוד את השם יתברך מעתה ועד עולם ולכבוש את יצרי ולחיות חיים אמיתיים וקדושים כרצון ה' באמת מעתה ועד עולם. ואתה עשה עימי בכוחך הגדול ותוציא את נישמתי מכל מיני גיהינום השולטים בה, לאור באור החיים ולבקר בהיכלו. ואזכה לדרך ישרה ללכת בה לפי שורש נשמתי ומהותי, באופן שגם על ידי יתקדש שמו יתברך בעולם הזה ובכל העולמות כולם. אמן.

הנהגות לתפילה על ציונו של רבנו נחמן מברסלב זיע"א

טוב לומר "שלום עלייך צדיק יסוד עולם רבינו נחמן בן פייגא , ברוך השם אלוקי ישראל שברא אותך וברוך שמו שזיכני לבוא על ציונך" ותנשק את הציון הקדוש ותדבר מה שבליבך.

וכל זמן שתהיה שם שמור עצמך מכל הנהגה של קלות ראש וכיוצא. חשוב ביותר ליזהר מדיבורי חולין כי המקום שם אדמת קודש הוא והיו הרבה צדיקים ויראים שנזהרו טרם בואם לטבול במקווה טהרה.

קודם תן צדקה ובפעם הראשונה ראוי שתפריש סכום נכבד.

וראוי שתאמר "לעילוי נשמת אור בעולם רבנו נחמן מברסלב זכותו יעמוד לי ולכל ישראל אמן." יתן צדקה בשתי ידיים, תקרא תיקון הכללי, תספר לצדיק כל חסרונותייך (אמר רבנו הקדוש אני אין לי מה לעשות בזה העולם רק באתי לזה העולם לקרב נפשות ישראל לה' יתברך אך איני יכול לתקן אלא מי שבא אלי ומספר לי חסרונו אזי אני יכול לתקנו בתיקון גמור שאף אחד לא יכול לתקנו). תתוודה על כל החטאים שאתה זוכה מהיותך חי על האדמה וכדאי להסתייע בוידוי מפורט או רשימה שתכין לעצמך לפרט כראוי או שתשתמש בנוסח הוידוי הנמצא בספרים

הקדושים. ועל הכל תבקש מהצדיק שיעמוד בתפילה לה' יתברך ותאמר: אדוננו רבינו ורבי נחמן בבקשה ממך עמוד בתפילה לה' יתברך שיורה לי דרך הישר מעתה.

לקוטי מוהר"ן

(חלק קטן מתוך הליקוט)

חלק א'

א. עַל-יְדֵי לִמּוּד הַתּוֹרָה נִתְקַבְּלִים כָּל הַתְּפִלּוֹת וְכָל הַבַּקָּשׁוֹת. וְהַחֵן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִתְעַלֶּה וְנִתְרוֹמֵם בִּפְנֵי כָּל מִי שֶׁצְּרִיכִין בְּנַשְׁמִיּוּת וּרְוָחָנִיּוּת:

ב. עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה בְּכֹחַ נוֹתֵן כֹּחַ לַמַּלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה שֶׁתִּתְגַּבֵּר. וּמַגְבִּיר הַיֵּצֶר טוֹב עַל הַיֵּצֶר הָרָע:

ג. עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה יָכוֹל לִזְכּוֹת לְהָבִין הָרְמָזִים מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבָּעוֹלָם לְהִתְקַשֵּׁר עַל יָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וַאֲפִלּוּ בְּמָקוֹם חֹשֶׁךְ וָאֹפֶל שֶׁגְּדֻמָּה לְכְאוֹרָה שֶׁשָּׁם קָשֶׁה לְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גַּם שָׁם יָאִיר לוֹ הַשֵּׂכֶל הָאֱמֶת לִמְצֹא גַּם שָׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְהִתְקָרֵב מִשָּׁם דַּיְקָא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

ד. אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנַס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת: עַל כֵּן כָּל אֶחָד כְּפִי הָעֲבֵרוֹת וְהַפְּגָמִים שֶׁעָבַר וּפָגַם. כְּמוֹ כֵן הוּא מְשֻׁגָּע מַמָּשׁ. עַל כֵּן נִמְצָאִים כַּמָּה מִינֵי שִׁגָּעוֹן בְּרֹב בְּנֵי אָדָם. וְהַתִּקּוּן לָזֶה הוּא עֵסֶק הַתּוֹרָה. כִּי הַתּוֹרָה הִיא כְּלָלָה שְׁמוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא שֶׁבָּזֶה מַכְנִיעִין הַיֵּצֶר הָרָע וּמְגָרְשִׁין הַשִּׁגָּעוֹן וְהָרוּחַ שְׁטוּת שֶׁנִּדְבָּק בָּאָדָם עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו:

ה. גַּם זוֹכִין עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה לְהִנָּצֵל מִנִּכְלֵי עַרְמוּמִיּוּת שֶׁל הַיֵּצֶר הָרָע מַה שֶּׁעַל-פִּי רֹב אֵינוֹ מֵסִית אֶת הָאָדָם לַעֲבֵרָה תֵּכֶף. רַק בַּתְּחִלָּה מִתְלַבֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּמִצְוֹוֹת וְכוּ'. וְעַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה זוֹכִין לְשֵׂכֶל אֲמִתִּי וּלְהִנָּצֵל מִכָּל זֶה:

ו. עִקַּר מַה שֶּׁאֵין מִתְקַבְּלִים הַתְּפִלּוֹת הוּא מֵחֲמַת שֶׁאֵין לְהַדְּבָרִים חֵן. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל שֶׁיִּהְיוּ דְּבָרָיו דִּבְרֵי חֵן בֶּאֱמֶת. וְזֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה וְאָז יִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ:

ז. אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי צָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל בְּהַשֵּׂכֶל שֶׁל כָּל דָּבָר וּלְקַשֵּׁר עַצְמוֹ אֶל הַחָכְמָה וְהַשֵּׂכֶל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר, בִּכְדֵי שֶׁיָּאִיר לוֹ הַשֵּׂכֶל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר לְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי אוֹתוֹ הַדָּבָר, כִּי עִקַּר הַחִיּוּת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר הוּא רַק הַשֵּׂכֶל וְהַחָכְמָה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: הַחָכְמָה תְּחַיֶּה וְכוּ' (קֹהֶלֶת ז, יב). וְהַשֵּׂכֶל הוּא אוֹר גָּדוֹל וּמֵאִיר לָהָאָדָם בְּכָל דְּרָכָיו כְּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ. וַאֲפִלּוּ כְּשֶׁבָּא הָאָדָם לִפְעָמִים לְמָקוֹם שֶׁהוּא אָפֵל וְחֹשֶׁךְ חַס וְשָׁלוֹם אַף-עַל-פִּי-כֵן כְּשֶׁזּוֹכֶה לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֵּׂכֶל וְהַחִיּוּת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר אֲזַי מֵאִיר לוֹ הַשֵּׂכֶל וּמְקָרֵב אוֹתוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶּה בְּחִינַת מַה שֶּׁזָּכָה יוֹסֵף לַעֲמֹד בְּנִסְיוֹנוֹ עַל-יְדֵי שֶׁהִסְתַּכֵּל עַל הַשֵּׂכֶל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר:

ח. אִי אֶפְשָׁר לִזְכּוֹת אֶל אוֹר הַשֵּׂכֶל הַנַּ"ל כִּי אִם עַל-יְדֵי בְּחִינַת מַלְכוּת. דְּהַיְנוּ שֶׁיְּקַבֵּל עָלָיו מַלְכוּת שָׁמַיִם בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְיִצְמְצֵם דַּעְתּוֹ וְיִסַּלֵּק כָּל חָכְמָתוֹ לְגַמְרֵי כְּאִלּוּ אֵין לוֹ שׁוּם שֵׂכֶל עַצְמוֹ כְּלָל וְיִמְאַס בְּכָל הַחָכְמוֹת וְהַשִּׂכְלִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְיִצַּפֶּה וְיִכְסֹף וְיִשְׁתּוֹקֵק רַק לְקַבֵּל אוֹר וְחִיּוּת מֵהַשֵּׂכֶל וְהַחָכְמָה אֲמִתִּיּוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשֵּׂכֶל הָעֶלְיוֹן דִּקְדֻשָּׁה שֶׁהוּא עִקַּר הַחִיּוּת דִּקְדֻשָּׁה שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר כַּנַּ"ל:

ט. עִקַּר הַמִּלְחָמָה שֶׁבֵּין הַיֵּצֶר טוֹב וְהַיֵּצֶר הָרָע הוּא רַק בָּזֶה כִּי הַיֵּצֶר טוֹב מֵסִית אֶת הָאָדָם לְמָאוֹס בְּכָל הַחָכְמוֹת וְשִׂכְלִיּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּבְכָל הַתַּאֲוֹת שֶׁהֵם כְּסִילוּת גָּמוּר וְרוּחַ שְׁטוּת בֶּאֱמֶת וּלְקַשֵּׁר עַצְמוֹ רַק אֶל אוֹר הַשֵּׂכֶל דִּקְדֻשָּׁה. וְהַיֵּצֶר הָרָע מֵסִית אֶת הָאָדָם לְהִיפָּךְ בִּבְחִינַת "לֹא יַחְפֹּץ כְּסִיל בִּתְבוּנָה" (מִשְׁלֵי י"ח, ב) שֶׁזֶּה בְּחִינַת עֵשָׂו שֶׁבָּזָה אֶת הַבְּכוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַחָכְמָה וְהַשֵּׂכֶל דִּקְדֻשָּׁה. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לִתֵּן כֹּחַ לְהַיֵּצֶר טוֹב לְהִתְגַּבֵּר עַל הַיֵּצֶר הָרָע וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זַ"ל (בְּרָכוֹת ה ע"א): 'לְעוֹלָם יַרְגִּיז אָדָם יֵצֶר טוֹב עַל יֵצֶר הָרָע' וְזֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי שֶׁעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה בְּכֹחַ:

י. כְּשֶׁזּוֹכִין לְכָל הַנַּ"ל, אֲזַי נַעֲשֶׂה יִחוּד גָּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְנַעֲשֶׂה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וְזוֹכִין לְחֵן וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַבְּלִין כָּל הַתְּפִלּוֹת וְכָל הַבַּקָּשׁוֹת:

יא. הַיֵּצֶר הָרָע הוּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת אֶת הָאָדָם מְשֻׁגָּע מַמָּשׁ חַס וְשָׁלוֹם, כִּי בַּעַל עֲבֵרָה הוּא מְשֻׁגָּע. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה: 'אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבֵרָה

אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת׳. אַךְ אֵיךְ יָבוֹא לְהָאָדָם וְיַעֲשֶׂנּוּ פְּתָאוֹם מְשֻׁגָּע חַס וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן דֶּרֶךְ הַיֵּצֶר הָרָע לְהִתְלַבֵּשׁ תְּחִלָּה בְּמִצְווֹת וּמַטְעֶה אֶת הָאָדָם כְּאִלּוּ מְסִיתוֹ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה וְאַחַר-כָּךְ הוּא מַטְעֵהוּ וּמְסִיתוֹ עוֹד יוֹתֵר, עַד שֶׁבָּא לַעֲבֵרוֹת גְּמוּרוֹת בְּזָדוֹן חַס וְשָׁלוֹם. וְזֶה מַמָּשׁ כְּמוֹ בְּחִינַת הַשִּׁגָּעוֹן שֶׁל הַמְשֻׁגָּע שֶׁנִּתְבַּלְבֵּל וְנִטְרָף דַּעְתּוֹ עַד שֶׁאוֹמֵר לָרַע טוֹב וְכוּ׳ אַךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן עֲדַיִן יֵשׁ בּוֹ אֵיזֶה נִיצוֹצֵי הַשֵּׂכֶל וְהַדַּעַת מַה שֶּׁאֲפִלּוּ לְפִי שְׁטוּת וְחֶסְרוֹן דַּעְתּוֹ הוּא מֵבִין וְיוֹדֵעַ גַּם כֵּן שֶׁאֵין לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כָּאֵלּוּ, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא עוֹשֶׂה אוֹתָם עַד שֶׁמֻּחֲמַת זֶה צְרִיכִים שְׁתֵּי תַּחְבּוּלוֹת לְרַפּוֹאַת הַמְשֻׁגָּעִים, הַיְנוּ לְהַכּוֹתָם בִּכְדֵי לְהַכְנִיעַ רִשְׁעַת זְדוֹנָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה נוֹחָה לָהֶם עַל כָּל פָּנִים בְּשִׁגְיוֹנוֹתָם וְלֹא יַעֲשׂוּ עַל כָּל פָּנִים הַדְּבָרִים שֶׁהֵם בְּעַצְמָם מְבִינִים גַּם כֵּן שֶׁהֵם שִׁגָּעוֹן וּשְׁטוּת. וְגַם צְרִיכִין לָשׂוּם עֲלֵיהֶם שֵׁמוֹת וּקְמִיעוֹת בִּכְדֵי לְגָרֵשׁ מֵהֶם הָרוּחַ רָעָה שֶׁמְּבַלְבֵּל וּמַטְרִיף דַּעְתָּם חַס וְשָׁלוֹם עַד שֶׁמְּהַפְּכִין אָרְחוֹת יוֹשֶׁר וְאוֹמְרִים לָרַע טוֹב וְכוּ׳. וּכְמוֹ כֵן לְעִנְיַן רְפוּאַת הָאָדָם מִשִּׁגְעוֹנֵי הַיֵּצֶר הָרָע הוּא צָרִיךְ גַּם כֵּן לִשְׁתֵּי בְּחִינוֹת הַנַּ״ל. הַיְנוּ לְהַכְנִיעַ תְּחִלָּה רִשְׁעָתוֹ וּזְדוֹנוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה עַל כָּל פָּנִים מַה שֶּׁהוּא בְּעַצְמוֹ מֵבִין וְיוֹדֵעַ שֶׁהוּא רַע וַעֲבֵרָה גְּמוּרָה חַס וְשָׁלוֹם, וְגַם צְרִיכִין עוֹד לְגָרֵשׁ מִמֶּנּוּ הָרוּחַ רָעָה רוּחַ שְׁטוּת שֶׁמִּתְלַבֵּשׁ עַצְמוֹ בְּמִצְווֹת וּמַטְעֶה אוֹתוֹ כְּאִלּוּ מְסִיתוֹ לַעֲשׂוֹת מִצְוָה כַּנַּ״ל. וְכָל זֶה זוֹכִין בִּשְׁלֵמוּת רַק עַל-יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁכְּלוּלָה מִשְּׁתֵּי מִינֵי תַּחְבּוּלוֹת הַנַּ״ל:

יב. עִקַּר הִתְקַשְּׁרוּת אֶל הַשֵּׂכֶל דִּקְדֻשָּׁה הַנַּ״ל הוּא עַל יְדֵי תְּמִימוּת שֶׁזֶּה בְּחִינַת: ״וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם״, כִּי יַעֲקֹב זָכָה לְאוֹר הַשֵּׂכֶל הַנַּ״ל בִּשְׁלֵמוּת:

חלק ב׳

א. עִקַּר הַכְּלֵי זַיִן שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי הוּא הַתְּפִלָּה וְכָל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לִכְבֹּשׁ, הֵן מִלְחֲמוֹת הַיֵּצֶר הָרָע הֵן שְׁאָרֵי מִלְחָמוֹת עִם הַמּוֹנְעִים וְהַחוֹלְקִים הַכֹּל עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וּמִשָּׁם כָּל חִיּוּתוֹ. עַל כֵּן מִי שֶׁרוֹצֶה לִזְכּוֹת לִקְדֻשַּׁת יִשְׂרָאֵל בֶּאֱמֶת, צָרִיךְ לְהַרְבּוֹת בִּתְפִלּוֹת וּבַקָּשׁוֹת וְשִׂיחוֹת בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ כִּי זֶה עִקַּר הַכְּלֵי זַיִן לְנַצֵּחַ הַמִּלְחָמָה:

ב. מִי שֶׁשּׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית זוֹכֶה לִתְפִלָּה, וְכֵן הַפּוֹגֵם בַּבְּרִית נוֹטְלִין מִמֶּנּוּ הַתְּפִלָּה:

ג. צָרִיךְ לְהַפְרִישׁ צְדָקָה קֹדֶם הַתְּפִלָּה וְעַל-יְדֵי-זֶה תְּפִלָּתוֹ שְׁגוּרָה בְּפִיו. גַּם עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה נִיצוֹל מִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת שֶׁבַּתְּפִלָּה. וְיוּכַל לְהִתְפַּלֵּל כָּרָאוּי שֶׁלֹּא יִטֶּה מִן הַצַּד לֹא לְיָמִין וְלֹא לִשְׂמֹאל, רַק יְכַלְכֵּל כָּל דְּבָרָיו בַּמִּשְׁפָּט:

ד. אִי אֶפְשָׁר לִזְכּוֹת לִתְפִלָּה בִּשְׁלֵמוּת כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמִירַת הַבְּרִית בִּשְׁלֵמוּת עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְקַשֵּׁר תְּפִלָּתוֹ לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, כִּי הֵם יוֹדְעִים לְהַעֲלוֹת כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה לַמָּקוֹם הַצָּרִיךְ לָהּ וּבוֹנִים מֵהֶם קוֹמַת הַשְּׁכִינָה וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקָרֵב בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ:

ה. תּוֹרָה וּתְפִלָּה הֵם מְחַזְּקִין זֶה אֶת זֶה וּמְאִירִין זֶה לָזֶה. עַל כֵּן צְרִיכִין לַעֲסֹק בִּשְׁנֵיהֶם דַּיְקָא וְכָל הַתּוֹרָה שֶׁאָדָם לוֹמֵד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת, כָּל הָאוֹתִיּוֹת הֵם נִיצוֹצֵי נְשָׁמוֹת וְהֵם נִתְלַבְּשִׁין בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְנִתְחַדְּשִׁים שָׁם בִּבְחִינַת עֲבוֹד וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁלָם גַּם אוֹר הַתְּפִלָּה בְּיוֹתֵר, אַךְ עִקַּר הַשְּׁלֵמוּת הוּא עַל-יְדֵי שֶׁמְּקַשְּׁרִין וּמְבִיאִין אֶת הַתְּפִלָּה לְהַצַּדִּיק שֶׁבַּדּוֹר:

ו. אִם הָאָדָם מַרְבֶּה בִּתְפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוּת יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא רוֹאֶה בְּעַצְמוֹ שֶׁעֲדַיִן הוּא רָחוֹק מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִדְמֶה לוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמַסְתִּיר פָּנִים מִמֶּנּוּ חַס וְשָׁלוֹם. אַל יִטְעֶה חַס וְשָׁלוֹם שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹתָיו וְשִׂיחוֹתָיו כְּלָל, רַק יַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ וּמַאֲזִין וּמַקְשִׁיב כָּל דִּבּוּר וְדִבּוּר שֶׁל כָּל תְּפִלָּה וּתְחִנָּה וְשִׂיחָה וְאֵין שׁוּם דִּבּוּר נֶאֱבָד חַס וְשָׁלוֹם. רַק כָּל דִּבּוּר וְדִבּוּר עוֹשֶׂה רֹשֶׁם לְמַעְלָה מְעַט מְעַט וּמְעוֹרֵר רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל פַּעַם אַךְ עֲדַיִן לֹא נִגְמַר הַבִּנְיָן דִּקְדֻשָּׁה שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְנֹס בּוֹ. וּבִרְכוֹת הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים אִם לֹא יִהְיֶה טִפֵּשׁ וְלֹא יִפּוֹל בְּדַעְתּוֹ בְּשׁוּם אֹפֶן בָּעוֹלָם וְיִתְגַּבֵּר וְיִתְחַזֵּק וְיִתְאַמֵּץ בִּתְפִלָּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אָז עַל-יְדֵי רִבּוּי הַתְּפִלּוֹת יִכְמְרוּ רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִפְנֶה אֵלָיו וְיָאִיר לוֹ פָּנָיו וְיִמָּלֵא חֶפְצוֹ וּרְצוֹנוֹ בְּכֹחַ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְיִקָּרְבֵהוּ בְּרַחֲמִים וּבְחֶמְלָה גְּדוֹלָה:

ז. אֵין רָאוּי לַחֲשׁוֹב לְקַבֵּל שָׂכָר עַל שׁוּם דָּבָר, כִּי כָּל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁלָּנוּ וְכָל הַתְּפִלּוֹת הַכֹּל מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ: עַל כֵּן אֶפְלוּ אִם הָאָדָם זוֹכֶה לִפְעָמִים לְאֵיזֶה

יְשׁוּעָה וְהִתְקָרְבוּת קָצָת, אַל יַחְשֹׁב שֶׁזָּכָה לָזֶה עַל-יְדֵי תּוֹרָתוֹ וּתְפִלָּתוֹ וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים כִּי הַכֹּל מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ כַּנַּ"ל, וְלוּלֵא חַסְדּוֹ הַגָּדוֹל כְּבָר הָיָה נִטְבָּע חַס וְשָׁלוֹם בַּמֶּה שֶׁהָיָה נִטְבָּע רַחֲמָנָא לִצְלָן:

ח. עִקָּרָא דִּיצְרָא בִּישָׁא הוּא עַל עֲרָיוֹת. וְהוּא עִקָּרָא דִּמְסָאֲבוּתָא: עַל כֵּן צְרִיכִין לֵידַע שֶׁעִקַּר הַנִּסָּיוֹן שֶׁל כָּל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא בְּתַאֲוָה זֹאת אַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה לְנַצֵּחַ הַמִּלְחָמָה:

ט. הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁבַּדּוֹר הוּא בְּחִינַת מָאוֹר הַגָּדוֹל וְהוּא מַזְהִיר וּמֵאִיר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת מָאוֹר הַקָּטָן:

חלק ג׳

א. עַל-יְדֵי נְגִינָה דִּקְדֻשָּׁה מִקִּימִין וּמַעֲלִין הַמַּלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה וְזוֹכִין לְהִתְנַשְּׂאוּת. וְכֵן לְהַפֵּךְ הַחַזָּנִים וְהַמְנַגְּנִים דְּסִטְרָא אַחֲרָא פּוֹגְמִין מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה וּמַאֲרִיכִין אֶת הַגָּלוּת. וְעַל יָדָם נִכְשָׁלִים וְנוֹקְשִׁים בְּנֵי אָדָם כִּצְפֳּרִים הָאֲחוּזוֹת בַּפָּח. עַל כֵּן צָרִיךְ לִיזָּהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא לִשְׁמֹעַ נְגִינָה מִמְּנַגֵּן דְּסִטְרָא אַחֲרָא שֶׁאֵין כַּוָּנָתוֹ בְּנִגּוּנוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם כְּלָל רַק בִּשְׁבִיל מָמוֹן וְכָבוֹד וְהִתְפָּאֲרוּת כִּי שְׁמִיעַת קוֹל נְגִינָה שֶׁלּוֹ מַזִּיק לַעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ. וְכֵן לְהַפֵּךְ שְׁמִיעַת קוֹל נְגִינָה מִמְּנַגֵּן כָּשֵׁר וְהָגוּן טוֹב לַעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ:

ב. הַתִּקּוּן שֶׁלֹּא יַזִּיק לוֹ קוֹל נְגִינָה דְּסִטְרָא אַחֲרָא הוּא עַל-יְדֵי שֶׁיִּלְמוֹד גְּמָרָא בַּלַּיְלָה:

ג. עַל-יְדֵי נְגִינָה דִּקְדֻשָּׁה יְכוֹלִין לִזְכּוֹת לִבְחִינַת נְבוּאָה, כִּי עִקַּר הַדְּבֵקוּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא עַל-יְדֵי נְגִינָה. וְכַאֲשֶׁר יִתְבָּאֵר עוֹד לְקַמָּן:

ד. עַל-יְדֵי לִמּוּד גְּמָרָא בַּלַּיְלָה חוּט שֶׁל חֶסֶד נִמְשָׁךְ עָלָיו וְנִצּוֹל מִמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה מְתַקֵּן קוֹל הַנְּגִינָה שֶׁלֹּא יַזִּיק לוֹ שְׁמִיעַת קוֹל נְגִינָה דְּסִטְרָא אַחֲרָא שֶׁמְּזַקֶּקֶת הַרְבֵּה מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ. וְזוֹכֶה לְהָקִים הַנְּגִינָה דִּקְדֻשָּׁה שֶׁיּוּכַל לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי זְמִירוֹת וְנִגּוּנִים. וְעַל-יְדֵי-זֶה מְקִימִין וּמַעֲלִין מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה וְזוֹכִין לְהִתְנַשְּׂאוּת וְיוּכַל לִמְשֹׁל בְּכָל מַה שֶּׁיִּרְצֶה. גַּם יְכוֹלִין לִזְכּוֹת לִבְחִינַת נְבוּאָה:

ה. כְּשֶׁמְּתַקֵּן הַקּוֹל נְגִינָה וְזוֹכֶה לִבְחִינַת מַלְכוּת וּמֶמְשָׁלָה. וַאֲזַי יוּכַל לִמְשֹׁל בְּכָל מַה שֶּׁיִּרְצֶה. וְיוּכַל לְהָמִית לָזֶה וּלְהַחֲיוֹת לָזֶה. אֲבָל צָרִיךְ לִיזָּהֵר לָדוּן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת שֶׁלֹּא יַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם. כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חָפֵץ חֶסֶד הוּא וְרוֹצֶה בְּקִיּוּם הָעוֹלָם:

ו. כְּשֶׁאָדָם שׁוֹמֵעַ קוֹל נִגּוּן שֶׁל שִׂמְחָה וּמְקַשֵּׁר עַצְמוֹ עַל-יְדֵי-זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלֵב נִשְׁבָּר, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לְקוֹל הַנִּגּוּן עֲלִיָּה אַף-עַל-פִּי שֶׁהַמְנַגֵּן הוּא אָדָם שְׁאֵינוֹ הָגוּן וְנִתְרוֹמֵם עַל-יְדֵי-זֶה הַמַּלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה. וְלִזְכוֹת לָזֶה בִּשְׁלֵמוּת הַתִּקּוּן הוּא עַל-יְדֵי שֶׁלּוֹמְדִין בַּלַּיְלָה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל-פֶּה שֶׁהוּא גְּמָרָא.

חלק ד׳

א. רָאוּי לְהַדְּבֵקִים לְהַצַּדִּיק הָאֱמֶת לָדַעַת שֶׁכָּל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ. וּכְשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ זֹאת, זֹאת הַבְּחִינָה הוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא וְזֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי וִדּוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם. וְאָז יִזְכֶּה לֵידַע שֶׁכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו הַכֹּל לְטוֹבָתוֹ, כִּי הַכֹּל מֵחֲמַת אַהֲבָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ וְזֶה עִקַּר שְׁלֵמוּת הַדַּעַת שֶׁל הָאָדָם שֶׁלֹּא יִבְעֹט וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מֵהַהַרְפַּתְקָאוֹת שֶׁעוֹבְרִין עָלָיו, רַק יַאֲמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִית:

ב. עַל-יְדֵי וִדּוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם הָאֱמֶת, עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲלֶה בְּחִינַת מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה לְשָׁרְשָׁהּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה מְבַטֵּל מֶמְשֶׁלֶת עַכּוּ"ם וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לֵידַע, שֶׁכָּל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ וִיבָרֵךְ עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב שֶׁזֹּאת הַבְּחִינָה הוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא:

ג. עִקַּר הַתִּקּוּן שֶׁל כָּל הָעַוְונוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת. וּמִי שֶׁרוֹצֶה לִזְכּוֹת לַאֲחֲרִית טוֹב לָנֶצַח. צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כֹּחוֹ לְהִתְקָרֵב לְצַדִּיקֵי אֱמֶת וְתַלְמִידֵיהֶם. וְיִסַּפֵּר לִפְנֵי הַצַּדִּיק כָּל לִבּוֹ הֲיָנוּ וִדּוּי דְּבָרִים. וְעַל-יְדֵי- זֶה מוֹחֲלִין לוֹ כָּל עֲוונוֹתָיו, כִּי עֲוונוֹתָיו שֶׁל אָדָם חֲקוּקִים עַל עַצְמוֹתָיו. כִּי כָּל עֲבֵרָה יֵשׁ לָהּ צְרוּף אוֹתִיּוֹת וּכְשֶׁעוֹבֵר אֵיזֶה עֲבֵרָה אֲזַי נֶחְקָק צְרוּף רַע עַל עַצְמוֹתָיו כִּפְי אוֹתִיּוֹת הַלָּאוֹ שֶׁעָבַר. וְעַל-יְדֵי-זֶה מַכְנִיס בְּחִינַת הַדִּבּוּר שֶׁל הַלָּאוֹ הַזֶּה שֶׁעָבַר בְּתוֹךְ הַטֻּמְאָה. וְעַל-יְדֵי-זֶה מֵבִיא מַלְכוּת דִּקְדֻשָּׁה לְתוֹךְ גְּלוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא.

וְזֶה הַצֵּרוּף הָרָע שֶׁנֶּחְקַק עַל עַצְמוּתָיו נוֹקֵם בּוֹ. וְעַל-יְדֵי וִדּוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם יוֹצֵא מֵעַצְמוּתָיו הָאוֹתִיּוֹת הַחֲקוּקִים עֲלֵיהֶם וְנִתְתַּקֵּן הַכֹּל:

ד. עַל-יְדֵי גֹּדֶל הָעֲנָוָה שֶׁל צַדִּיקֵי אֱמֶת עַד שֶׁהוּא בִּבְחִינַת אַיִן עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יָכוֹל לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת:

ה. מִי שֶׁרוֹצֶה לֵילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ צָרִיךְ לְשַׁבֵּר כָּל הַמִּדּוֹת רָעוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין מֵהָאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת כַּמּוּבָא, וְיַסֵּפֵר לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם כָּל לִבּוֹ הֵינוּ וִדּוּי דְּבָרִים. וְהַתַּלְמִיד-חָכָם יפרִישׁ וִיבָרֵר לוֹ דֶּרֶךְ לְפִי שִׂרְשׁ נִשְׁמָתוֹ:

ו. וְיֵשׁ שָׁלֹשׁ בְּחִינוֹת בְּהִתְקָרְבוּת לְצַדִּיקִים. שֶׁעַל-יְדֵי שָׁלֹשׁ בְּחִינוֹת אֵלּוּ נִתְתַּקֵּן הַכֹּל, וְאֵלּוּ הֵם הַבְּחִינָה הָרִאשׁוֹנָה כְּשֶׁרוֹאֶה אֶת הַצַּדִּיק, עַל-יְדֵי-זֶה מְבַטֵּל הַמִּדּוֹת רָעוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִשְּׁנֵי הַיְסוֹדוֹת דּוֹמֵם צוֹמֵחַ, הֵינוּ עֲצֵבוּת וְעַצְלוּת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן וְתַאֲוֹת רָעוֹת וְזוֹכִין לְשִׂמְחָה וּזְרִיזוּת:

ז. הַבְּחִינָה הַשְּׁנִיָּה הַצְּדָקָה שֶׁנּוֹתֵן לְתַלְמִיד-חָכָם. שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִמִּדּוֹת רָעוֹת שֶׁל שְׁנֵי הַיְסוֹדוֹת חַי מְדַבֵּר שֶׁהֵן דִּבְּרִים בְּטֵלִים וְלָשׁוֹן הָרָע וְגַאֲוָה וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן:

ח. הַבְּחִינָה הַשְּׁלִישִׁית כְּשֶׁמִּתְוַדֶּה וִדּוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם. שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הַתַּלְמִיד-חָכָם מַדְרִיךְ אוֹתוֹ לְדֶרֶךְ יָשָׁר לְפִי שִׂרְשׁ נִשְׁמָתוֹ. וְזֶה הָעִקָּר כִּי אָז נִצּוֹל מֵהַכֹּל:

ט. עַל-יְדֵי דְּבָרִים בְּטֵלִים וְלָשׁוֹן הָרָע בָּא עֲנִיּוּת וְגַם עַל-יְדֵי גַּאֲוָה בָּא עֲנִיּוּת. וְעַל-יְדֵי צְדָקָה לְתַלְמִיד-חָכָם מִתְקַנִּין זֹאת וְזוֹכִין לַעֲשִׁירוּת:

י. קֹדֶם שֶׁהִתְוַדֶּה וְסִפֵּר כָּל לִבּוֹ לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם, אַף-עַל-פִּי שֶׁהָיָה אָצֵל הַתַּלְמִיד-חָכָם וְנָתַן לוֹ מָמוֹן, עֲדַיִן אֵינוֹ יוֹדֵעַ בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ הוּא מְהַלֵּךְ, כִּי יֵשׁ דֶּרֶךְ יָשָׁר לִפְנֵי אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דַּרְכֵי מָוֶת (מִשְׁלֵי יד, יב). אֲבָל עַל-יְדֵי וִדּוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם עַל-יְדֵי-זֶה הַתַּלְמִיד-חָכָם מַדְרִיךְ אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר לְפִי שִׂרְשׁ נִשְׁמָתוֹ וְנִתְתַּקֵּן הַכֹּל:

יא. בְּכָל פַּעַם שֶׁבָּא אֵצֶל הַתַּלְמִיד-חָכָם יְסַפֵּר לְפָנָיו כָּל לִבּוֹ. וְעַל-יְדֵי-זֶה אַתָּה נִכְלָל בְּהָאֵין סוֹף. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לֵידַע שֶׁכָּל מְאֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ וִיבָרֵךְ עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב. וְזֹאת הַבְּחִינָה הוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא:

יב. עַל-יְדֵי עֲנָוָה זוֹכִין לְהִתְפַּשְׁטוּת הַנִּשְׁמִיּוּת וְנִכְלָלִין בְּהָאֵין סוֹף. וְיוֹדְעִים שֶׁכָּל מְאֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ שֶׁזֹּאת הַבְּחִינָה הוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא:

יג. גְּדוֹלֵי הַצַּדִּיקִים הַמְּבֹחָרִים הֵם מַמְשִׁיכִין הִתְנוֹצְצוּת אוֹר הָאֵין-סוֹף עַל כָּל הַמִּתְקָרְבִים וְנִכְלָלִים בִּשְׁמָם. וְזֶה שֶׁאָנוּ רוֹאִים שֶׁלִּפְעָמִים נִתְלַהֵב הָאָדָם בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה וְאוֹמֵר כַּמָּה תֵּבוֹת בְּהִתְלַהֲבוּת גָּדוֹל. זֶה בְּחֶמְלַת ה' עָלָיו שֶׁנִּפְתַּח לוֹ אוֹר הָאֵין-סוֹף וְהֵאִיר לוֹ. וּכְשֶׁרוֹאֶה אָדָם הִתְנוֹצְצוּת הַזֹּאת אַף-עַל-גַּב דְּאִיהוּ לָא חָזֵי, מַזְלֵיהּ חָזֵי. וְתֵכֶף נִתְלַהֵב נִשְׁמָתוֹ לְדַבְּקוּת גָּדוֹל לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאוֹר הָאֵין-סוֹף. וּכְשֶׁעוֹד הִתְגַּלּוּת הָאֵין סוֹף לְפִי מִנְיַן הַתֵּבוֹת שֶׁנִּפְתְּחוּ וְהִתְנוֹצְצוּ. כָּל אֵלּוּ הַתֵּבוֹת אוֹמֵר בִּדְבֵקוּת גדול וּבְמְסִירַת נַפְשׁוֹ וּבְבִטּוּל כֹּחוֹתָיו. וְכָל זֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי גְּדוֹלֵי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים כִּי רַק הֵם יוֹדְעִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מֵאוֹר הָאֵין-סוֹף וְרַק הֵם מְאִירִין בָּנוּ נְעִימַת הִתְנוֹצְצוּת הַזֹּאת לְכָל חַד כְּפִי מָה דְּמִשַּׁעֵר בְּלִבֵּיהּ:

יד. בְּשָׁעָה שֶׁנִּתְבַּטֵּל לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף כַּנַּ"ל אֲזַי הוּא בִּבְחִינַת וְלֹא יֵדַע אִישׁ שֶׁאֶפְלוּ הוּא בְּעַצְמוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵעַצְמוֹ. אֲבָל זֹאת הַבְּחִינָה צָרִיךְ לִהְיוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּדֵי שֶׁיִּתְקַיֵּם יְשׁוּתוֹ שֶׁלֹּא יִסְתַּלֵּק קֹדֶם זְמַנּוֹ חַס וְשָׁלוֹם. כִּי הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא רוֹצֶה בַּעֲבוֹדָתֵנוּ וּבִשְׁבִיל זֶה צָרִיךְ שֶׁלֹּא יִשָּׁאֵר כֵּן אֶלָּא עַד עֵת שֶׁיָּבוֹא הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ וְיִטֹּל נִשְׁמָתוֹ אֲזַי יִתְבַּטֵּל בְּהָאֵין-סוֹף בְּתַכְלִית כְּפִי מַה שֶׁיִּזְכֶּה:

טו. עַל-יְדֵי הַדְּבֵקוּת שֶׁל הָאָדָם בְּהָאֵין-סוֹף בְּרָצוֹא וָשׁוֹב כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי כַּנַּ"ל. אֲזַי אַחַר-כָּךְ כְּשֶׁהוּא בִּבְחִינַת וָשׁוֹב שֶׁשָּׁב לְדַעְתּוֹ לְיֵשׁוּתוֹ אֲזַי נִשְׁאָר בּוֹ הָרְשִׁימוּ מֵהָאוֹר הַנִּפְלָא שֶׁל הַדְּבֵקוּת הַזֹּאת. וַאֲזַי הָרְשִׁימוּ מַרְאֶה לָדַעַת אַחְדוּת הָאֵין סוֹף וְטוּבוֹ לֵידַע שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב וְכֻלּוֹ אֶחָד שֶׁזֹּאת הַבְּחִינָה הוּא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא. וְכָל זֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי וִדּוּי דְּבָרִים לִפְנֵי הַתַּלְמִיד-חָכָם הָאֲמִתִּי:

טז. עַל-יְדֵי שֶׁאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי נִתְעוֹרֵר בִּתְשׁוּבָה עַל-יְדֵי שֶׁהִרְגִּישׁ טֻמְאָה קְטַנָּה שֶׁמְּבַלְבֶּלֶת אוֹתוֹ בִּתְפִלָּתוֹ וַעֲבוֹדָתוֹ. עַל-יְדֵי תְּשׁוּבָתוֹ גּוֹרֵם שֶׁגַּם הָרְשָׁעִים הַגְּמוּרִים שֶׁיָּצְאוּ מִכְּלַל יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי רִבּוּי מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים. גַּם הֵם נַעֲשִׂים כְּסֵא לַקְּדֻשָּׁה וְחוֹזְרִים בִּתְשׁוּבָה וְעוֹזְרִים גַּם הֵם לְעוֹבְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּבָּנוּ בִּנְיָנִים דִּקְדֻשָּׁה אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

חלק ה׳

א. צָרִיךְ כָּל אָדָם לוֹמַר כָּל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֶלָּא בִּשְׁבִילִי (סַנְהֶדְרִין לז), עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לִרְאוֹת וּלְעַיֵּן בְּכָל עֵת בְּתִקּוּן הָעוֹלָם וּלְמַלְאוֹת חֶסְרוֹן הָעוֹלָם וּלְהִתְפַּלֵּל בַּעֲבוּרָם:

ב. צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוָה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה כָּל כָּךְ עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה בְּשׁוּם שְׂכַר עוֹלָם הַבָּא בִּשְׁבִילָהּ, אֶלָּא שֶׁיְּזַמִּין לוֹ הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא מִצְוָה אַחֶרֶת בִּשְׂכַר מִצְוָה זֹאת. כִּי הוּא נֶהֱנֶה מֵהַמִּצְוָה בְּעַצְמָהּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לֵידַע מַה שֶּׁנִּגְזַר עַל הָעוֹלָם, וְאִם הוּא קַדֶּם גְּזַר דִּין אוֹ לְאַחַר גְּזַר דִּין, וְעַל מִי וָמִי נִגְזַר הַדִּין חַס וְשָׁלוֹם. וְיוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל עֲבוּר הָעוֹלָם כִּי לְאַחַר גְּזַר דִּין צְרִיכִים הַצַּדִּיקִים לְהַלְבִּישׁ תְּפִלָּתָם בְּסִפּוּרִים. וְכָל זֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי עֲשִׂיַּת הַמִּצְוָה בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מֵהַמִּצְוָה בְּעַצְמָהּ כַּנַּ״ל:

ג. עִקַּר הַשִּׂמְחָה הוּא בַּלֵּב וְאִי אֶפְשָׁר לַלֵּב לִשְׂמֹחַ עַד שֶׁיָּסִיר עַצְמִימִיּוּת שֶׁבְּלִבּוֹ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ יִשְׁרוּת לֵב וְאָז יִזְכֶּה לִשְׂמְחָה. וְעַצְמִימִיּוּת שֶׁבַּלֵּב מַפְשִׁיטִין עַל-יְדֵי רְעָמִים שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּפִלָּה בְּכֹחַ וּבִירְאָה וְאַהֲבָה וּבְכַוָּנָה גְּדוֹלָה:

ד. לִזְכּוֹת לַשִּׂמְחָה הַנַּ״ל הוּא עַל-יְדֵי שֶׁמִּתְפַּלְּלִין בְּכֹחוֹת וּבִירְאָה גְּדוֹלָה וּבְאַהֲבָה:

ה. צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל עִם כָּל הַכֹּחוֹת וּלְהוֹצִיא אֶת הַקּוֹל בִּתְפִלָּתוֹ בְּכֹחַ גָּדוֹל וְעַל-יְדֵי-זֶה יִפְגַּע הַקּוֹל בַּמֹּחַ וְאָז יוּכַל לְכַוֵּן, הַיְנוּ שֶׁהַלֵּב יִשְׁמַע מַה שֶּׁהוּא מְדַבֵּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה שֶׁיִּתְפַּשֵּׁט עַצְמִימִיּוּת שֶׁבְּלִבּוֹ וְיָבוֹא לִשְׂמְחָה עַד שֶׁיַּעֲשֶׂה הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מֵהַמִּצְוֹת בְּעַצְמָן כַּנַּ״ל וְיִזְכֶּה שֶׁיּוּכַל לְהַלְבִּישׁ אֶת תְּפִלָּתוֹ בְּסִפּוּרֵי דְּבָרִים וּלְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת אֲפִלּוּ לְאַחַר גְּזַר דִּין:

ו. מִי שֶׁשּׁוֹמֵעַ תְּקִיעַת שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מֵאִישׁ יָרֵא וְחָרֵד בְּוַדַּאי לֹא יִדְאַג כָּל הַשָּׁנָה מֵרָעָמִים:

ז. לִזְכּוֹת בִּשְׁלֵמוּת לִבְחִינַת רְעָמִים הַנַּ"ל הוּא עַל-יְדֵי שֶׁמְּפַנִּין הַמֹּחַ מִכָּל מִינֵי חָכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים:

ח. מְאֹד מְאֹד צְרִיכִין לְזָהֵר לְפַנּוֹת אֶת הַמֹּחַ מֵחָכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמִמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת. מֵחָמֵץ שֶׁלֹּא יַחְמִיץ אֶת חָכְמָתוֹ בְּחָכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּבְתַאֲווֹת, כִּי הֵם מְטַמְטְמִין וּמְטַמְאִין מֹחוֹ וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַוֵּן בִּתְפִלָּתוֹ וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לִשְׂמֹחַ. גַּם צָרִיךְ לִשְׁמוֹר עַצְמוֹ מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ יְרָאָה חִיצוֹנִית. שֶׁלֹּא יִירָא מִשּׁוּם דָּבָר רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד כִּי עַל-יְדֵי יִרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת אִי אֶפְשָׁר לְכַוֵּן בִּתְפִלָּתוֹ וּמוֹנֵעַ הַשִּׂמְחָה. וְהָעִקָּר לִשְׁמוֹר מֹחוֹ שֶׁלֹּא יַחְמִיץ שֶׁלֹּא יְהַרְהֵר בְּהִרְהוּרִים רָעִים וּבְתַאֲווֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת חָמֵץ שֶׁהֵם סִטְרָא דְּמוֹתָא. וְצָרִיךְ לִגְעוֹר בְּאֵלּוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁהֵם סִטְרָא דְּמוֹתָא סִטְרִין אַחֲרָנִין וּלְגָרְשָׁם מִדַּעְתּוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ, שֶׁלֹּא יִתְקָרְבוּ אֵלָיו, וְלִשְׁמֹר עַצְמוֹ מְאֹד שֶׁלֹּא יִכָּנְסוּ בְּמֹחוֹ אֵלּוּ הַמַּחֲשָׁבוֹת חַס וְשָׁלוֹם. גַּם צָרִיךְ לְשַׂתֵּף הָאַהֲבָה עִם הַיִּרְאָה וְאָז דַּיְקָא יוּכַל לְזַכֵּךְ מֹחוֹ שֶׁיִּתְפַּלֵּל בְּכַוָּנָה גְּדוֹלָה בְּכָל הַכֹּחוֹת עַד שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתוֹ בְּחִינַת רְעָמִים שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְשִׂמְחָה וְכוּ' כַּנַּ"ל:

ט. צָרִיךְ לִשְׁמֹר עַצְמוֹ מִיִּרְאוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁלֹּא יִפּוֹל עָלָיו יִרְאָה מִשּׁוּם דָּבָר שֶׁבָּעוֹלָם. רַק כְּשֶׁבָּא עָלָיו אֵיזֶה יִרְאָה וַפַּחַד יִזְכֹּר מִיָּד יִרְאַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּפַחְדּוֹ הַגָּדוֹל וְיַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ יִרְאַת ה' כָּל הַיּוֹם תָּמִיד. וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְהִתְפַּלֵּל עִם כֹּחוֹת לְהוֹצִיא בְּכֹחַ גָּדוֹל תְּפִלָּתוֹ וְיִהְיֶה תְּפִלָּתוֹ בִּבְחִינַת רְעָמִים וְיִזְכֶּה לִשְׁמוֹעַ הֵיטֵב מַה שֶּׁמּוֹצִיא בְּפִיו. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לִשְׂמְחָה, לַעֲשׂוֹת כָּל הַמִּצְווֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה מֵהַמִּצְוָה בְּעַצְמָהּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לֵידַע לְבַטֵּל כָּל הַגְּזֵרוֹת אֲפִלּוּ לְאַחַר גְּזַר דִּין חַס וְשָׁלוֹם:

י. גַּם צָרִיךְ לְשַׂתֵּף הָאַהֲבָה עִם הַיִּרְאָה כְּדֵי לִזְכּוֹת לְכָל הַנַּ"ל כִּי עִקַּר הַהִתְגַּבְּרוּת הוּא עַל-יְדֵי הָאַהֲבָה, אַךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן צְרִיכִין לְהַקְדִּים אֶת הַיִּרְאָה:

יא. מִי שֶׁרוֹצֶה לָחוּס עַל חַיָּיו צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר שֶׁלֹּא יִשְׁמַע וְיַשְׁגִּיחַ כְּלָל עַל הַמְּרִיבוֹת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים הַשְּׁלֵמִים רַק לְהַאֲמִין בְּכֻלָּם. וְאַדְרַבָּא כְּשֶׁשּׁוֹמֵעַ

הַמְּרִיבוֹת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים יִקַּח לְעַצְמוֹ מוּסָר וְיִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ הֵיכָן הוּא בָּעוֹלָם. כִּי בָּזֶה מוֹכִיחִין אוֹתוֹ עַל שֶׁפָּגַם בְּטִפֵּי מֹחוֹ. כִּי בְּוַדַּאי אִם לֹא הָיָה נִפְגָּם מֹחוֹ לֹא הָיָה נִשְׁמָע לוֹ הַמְּרִיבוֹת שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים וְלֹא הָיָה נִכְנָס בְּלִבּוֹ שׁוּם קֻשְׁיָא עֲלֵיהֶם כְּלָל. וְעִקַּר הַמְּרִיבָה הִיא רַק בִּשְׁבִילוֹ, הַיְנוּ בִּשְׁבִיל זֶה בְּעַצְמוֹ הַנַּ"ל כְּדֵי שֶׁיָּבִין וְיִזְכּוֹר עַל-יְדֵי הַמְּרִיבָה שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים הֵיכָן הוּא בָּעוֹלָם שֶׁרוֹצִים לְגָרְשׁוֹ מִן הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל-יְדֵי הַמְּרִיבָה הַזֹּאת, מֵחֲמַת שֶׁפָּגַם בְּטִפֵּי מֹחוֹ שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר: "כָּל בָּאֶיהָ לֹא יְשׁוּבוּן וְלֹא יַשִּׂיגוּ אָרְחוֹת חַיִּים" (מִשְׁלֵי ב, יט). וּמִי שֶׁהוּא כְּסִיל וְאֵינוֹ מֵבִין אֶת זֹאת בֶּאֱמֶת נִתְרַחֵק עַל-יְדֵי-זֶה וְאוֹבֵד אֶת עוֹלָמוֹ. אֲבָל מִי שֶׁרוֹצֶה לָחוּס עַל עַצְמוֹ בֶּאֱמֶת אַדְרַבָּא עַל-יְדֵי-זֶה דַּיְקָא נִתְעוֹרֵר וּמַזְכִּיר אֶת עַצְמוֹ הֵיכָן הוּא בָּעוֹלָם כַּנַּ"ל. וּמִבֵּין שֶׁזֶּהוּ הַנִּסָּיוֹן שֶׁלּוֹ שֶׁצָּרִיךְ לַעֲמֹד בְּזֶה הַנִּסָּיוֹן שֶׁלֹּא יִשְׁמַע וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל הַמְּרִיבָה הַזֹּאת וְנִתְקָרֵב דַּיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה עִקַּר תִּקּוּנוֹ לָנֶצַח. כִּי עִקַּר הַמְּרִיבָה שֶׁבֵּין הַצַּדִּיקִים הִיא בִּשְׁבִיל זֶה דַּיְקָא בִּשְׁבִיל נִסָּיוֹן זֶה שֶׁיִּתְרַחֵק הַמִּתְרַחֵק, כִּי רָאוּי לְרַחֲקוֹ מֵחֲמַת שֶׁפָּגַם בְּטִפֵּי מֹחוֹ. וְאִם יִרְצֶה לַעֲמֹד בְּנִסָּיוֹן זֶה לְהָבִין מִזֶּה בְּעַצְמוֹ גָּדֵל פְּגָמוֹ וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל זֶה, יִתְקָרֵב עַל-יְדֵי-זֶה דַּיְקָא. כִּי מֵחֲמַת שֶׁפָּגַם כָּל-כָּךְ אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְקָרֵב כִּי אִם עַל-יְדֵי נִסָּיוֹן זֶה דַּיְקָא וְהָבֵן. כִּי בֶּאֱמֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חָפֵץ חֶסֶד הוּא וְרוֹצֶה לְקָרֵב הַמְרֻחָקִים אַף-עַל-פִּי שֶׁאֵינָם רְאוּיִים לְקָרְבָם אֲבָל אֵין יְכוֹלִים לְהִתְקָרֵב כִּי אִם עַל-יְדֵי נִסָּיוֹן זֶה כַּנַּ"ל:

יב. הַמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים הֵם בְּחִינַת סִטְרָא דְּמוֹתָא בְּחִינַת חֲמֵץ, וּכְשֶׁהַמַּחֲשָׁבוֹת זָרוֹת הַנַּ"ל רוֹדְפִים אַחַר הַמֹּחַ לִיכָּנֵס בּוֹ וְהָאָדָם גּוֹעֵר בָּהֶם וְעוֹשֶׂה מַצָּה וּמְרִיבָה עִמָּהֶם וְאֵינוֹ מַנִּיחַ אוֹתָם לִכָּנוֹס לְתוֹךְ הַמֹּחַ, עַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹל מִבְּחִינַת חָמֵץ סִטְרָא דְּמוֹתָא וְזוֹכֶה לְקַבֵּל מוֹחִין גְּדוֹלִים שֶׁהֵם בְּחִינַת מַצָּה בְּחִינַת חַיִּים (וּמְמֵילָא מוּבָן שֶׁמִּצְוַת בִּעוּר חָמֵץ וַאֲכִילַת מַצָּה בְּפֶסַח מְסֻגָּל לִזְכּוֹת לְכָל הַנַּ"ל):

יג. הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁיֵּשׁ בֵּין הַצַּדִּיקִים הַשְּׁלֵמִים הוּא גַּם כֵּן רַק בִּשְׁבִיל זֶה בִּכְדֵי לְגָרֵשׁ סִטְרִין אַחֲרָנִין דְּלָא יִתְקָרִיבוּ לְמַשְׁכְּנָא דְּקֻדְשָׁא, וְעַל כֵּן זֶה הַמַּחֲלֹקֶת שֶׁבֵּינֵיהֶם הוּא בְּחִינַת מַצָּה הַנַּ"ל:

חלק ו׳

א. צָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעֵט בִּכְבוֹד עַצְמוֹ וּלְהַרְבּוֹת בִּכְבוֹד הַמָּקוֹם יִתְבָּרַךְ וְלֹא יִהְיֶה רוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד רַק יִבְרַח מֵהַכָּבוֹד, וַאֲזַי הוּא זוֹכֶה לְכָבוֹד אֱלֹקִי וְאָז אֵין בְּנֵי אָדָם חוֹקְרִים עַל כְּבוֹדוֹ אִם הוּא רָאוּי אוֹ לָאו. אֲבָל מִי שֶׁרוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד אֵינוֹ זוֹכֶה לְכָבוֹד אֱלֹקִי, וְעַל כֵּן אֲפִלּוּ כְּשֶׁיֵּשׁ לוֹ כָּבוֹד הַכֹּל חוֹקְרִים וְדוֹרְשִׁים אַחֲרָיו וְשׁוֹאֲלִים מִי הוּא זֶה וְאֵיזֶהוּ שֶׁחוֹלְקִים לוֹ כָּבוֹד הַזֶּה וְחוֹלְקִים עָלָיו, שֶׁאוֹמְרִים שְׁאֵינוֹ רָאוּי לַכָּבוֹד הַזֶּה:

ב. עַל-יְדֵי עֲנָוָה זוֹכִים לִתְשׁוּבָה, כִּי עִקַּר הַתְּשׁוּבָה הִיא כְּשֶׁיִּשְׁמַע בְּזִיּוֹנוֹ יִדֹּם וְיִשְׁתֹּק וְיִסְבֹּל בְּזִיּוֹנוֹת וּשְׁפִיכוּת דָּמִים עַל-יְדֵי שֶׁמַּרְגִּישׁ שִׁפְלוּתוֹ וְקַטְנוּתוֹ וּפְגָמָיו הַמְּרֻבִּים, וּמֵבִין שֶׁבְּוַדַּאי רָאוּי לוֹ לְסִבּוֹל הַבְּזִיּוֹנוֹת הַבָּאִים עָלָיו. וּבָזֶה הוּא מְמַעֵט הַדָּם שֶׁבֶּחָלָל הַשְּׂמָאלִי שֶׁבַּלֵּב וְזוֹבֵחַ יִצְרוֹ הָרָע וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְכָבוֹד אֱלֹקִי הַנַּ״ל:

ג. קֹדֶם הַתְּשׁוּבָה עֲדַיִן אֵין לוֹ הֲוָיָה כְּאִלּוּ עֲדַיִן לֹא נִתְהַוָּה בָּעוֹלָם כִּי טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא מִשֶּׁנִּבְרָא. וּכְשֶׁבָּא לְטַהֵר אֶת עַצְמוֹ וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אָז מֵכִין אֶת עַצְמוֹ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ הֲוָיָה בָּעוֹלָם. עַל כֵּן תְּשׁוּבָה הִיא בְּחִינַת אֶהְיֶה, הַיְנוּ אָנָא זַמִּין לְמֶהֱוֵי כַּנַּ״ל:

ד. גַּם תְּשׁוּבָה הִיא בְּחִינַת כֶּתֶר כִּי כֶּתֶר לְשׁוֹן הַמְתָּנָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: ״כַּתֵּר לִי זְעִיר וַאֲחַוֶּךָּ״ (איוב לו, ב). וְזֶה בְּחִינַת תְּשׁוּבָה כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (יומא לח: לט.): ׳הַבָּא לְטַהֵר מְסַיְּעִין לוֹ. מָשָׁל לְאֶחָד שֶׁבָּא לִקְנוֹת אַפַּרְסְמוֹן. אוֹמְרִים לוֹ הַמְּתֵּן וְכוּ״, הַיְנוּ כִּי צָרִיךְ לָדַעַת שֶׁכְּשֶׁבָּא לְטַהֵר וְלַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים לוֹ הַמְּתֵּן, הַיְנוּ אַף שֶׁהוּא צָרִיךְ לְמַהֵר מְאֹד לְהִמָּלֵט עַל נַפְשׁוֹ לִבְרֹחַ מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְאַף עַל פִּי כֵן אַל יְבַהֲלוּהוּ רַעְיוֹנָיו כְּשֶׁרוֹאֶה רְחוֹקוֹ מִתְּפִלָּה וּמִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִּקְדֻשָּׁה. כִּי הַהֶכְרֵחַ לְהַמְתִּין עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְתִקּוּן גָּמוּר וְלֵילֵךְ בְּהַדְרָגָה כְּפִי אֲשֶׁר יוֹרֵהוּ הַצַּדִּיק הָאֱמֶת כִּי אִי אֶפְשָׁר לִכְנֹס בְּפַעַם אַחַת אֶל הַקְּדֻשָּׁה:

ה. צָרִיךְ לֶאֱחֹז תָּמִיד בְּמִדַּת הַתְּשׁוּבָה כִּי אֲפִלּוּ בְּשָׁעָה שֶׁאָדָם אוֹמֵר חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי אֲפִלּוּ זֶה אִי אֶפְשָׁר לוֹ לוֹמַר בְּלִי פְּנִיָּה. נִמְצָא שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה הָרִאשׁוֹנָה הַיְנוּ עַל חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי שֶׁאָמַר:

ו. וַאֲפִלּוּ אִם יוֹדֵעַ הָאָדָם בְּעַצְמוֹ שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אַף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה הָרִאשׁוֹנָה, כִּי מִתְּחִלָּה כְּשֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה עָשָׂה לְפִי הַשָּׂגָתוֹ וְאַחַר כָּךְ בּוֹדְאִי כְּשֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּוַדַּאי הוּא מַכִּיר וּמַשִּׂיג יוֹתֵר אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נִמְצָא לְפִי הַשָּׂגָתוֹ שֶׁמַּשִּׂיג עַכְשָׁו בְּוַדַּאי הַשָּׂגָתוֹ הָרִאשׁוֹנָה הִיא בִּבְחִי' נִשְׁמִיּוּת, נִמְצָא שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה עַל שֶׁהִנְשִׁים אֶת רוֹמְמוּת אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לִתְשׁוּבָה כָּזֹאת:

ז. הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הוּא כָּל יָמָיו בִּתְשׁוּבָה. כִּי אֲפִלּוּ כְּשֶׁיּוֹדֵעַ בְּעַצְמוֹ שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עֲדַיִן הוּא עוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה עַל הַשָּׂגָתוֹ הָרִאשׁוֹנָה שֶׁהִיא נֶחְשֶׁבֶת אֶצְלוֹ עַתָּה נִשְׁמִיּוּת כְּפִי הַהַשָּׂגָה שֶׁמַּשִּׂיג עַכְשָׁו רוֹמְמוּת אֱלֹקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן הוּא נוֹהֵג כָּל יָמָיו שֶׁהוֹלֵךְ בְּכָל פַּעַם מֵהַשָּׂגָה לְהַשָּׂגָה וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה עַל הַהַשָּׂגָה הָרִאשׁוֹנָה. וְזֶה בְּחִינַת עוֹלָם הַבָּא שֶׁיִּהְיֶה כֻּלּוֹ שַׁבָּת כֻּלּוֹ תְּשׁוּבָה, כִּי עִקַּר עוֹלָם הַבָּא הוּא הַשָּׂגַת אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְכָל עֵת שֶׁיַּשִּׂיגוּ הַשָּׂגָה יְתֵרָה יַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה עַל הַהַשָּׂגָה הָרִאשׁוֹנָה. וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מֹחַ בְּקָדְקֳדּוֹ יָכוֹל לְהָבִין עַל-יְדֵי-זֶה גְּדֻלַּת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ וּגְדֻלַּת הַצַּדִּיקִים אַשְׁרֵי לָהֶם וּלְהַנִּלְוִים אֲלֵיהֶם:

ח. מִי שֶׁרוֹצֶה לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת בָּקִי בַּהֲלָכָה מְאֹד שֶׁלֹּא יַפִּיל וְלֹא יַדְחֵק אוֹתוֹ שׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם בֵּין בַּעֲלִיָּה וּבֵין בִּירִידָה. וּבְכָל מַה שֶּׁיַּעֲבוֹד עָלָיו יְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ (שקודרין דערהאלטין זיך) וְיקַיֵּם: "אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ" (תְּהִלִּים קלט, ח), שֶׁגַּם בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת יְכוֹלִין לְקָרֵב אֶת עַצְמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי גַּם שָׁם הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא בִּבְחִינַת וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ:

ט. כְּשֶׁרוֹצֶה אָדָם לֵילֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה צָרִיךְ לִהְיוֹת בָּקִי בַּהֲלָכָה וְצָרִיךְ לִהְיוֹת לוֹ שְׁתֵּי בְּקִיאוּת, הַיְנוּ בָּקִי בְּרָצוֹא בָּקִי בְּשׁוּב שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת עַיִל וְנָפִיק בְּחִינַת "אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ". הַיְנוּ מִי שֶׁרוֹצֶה לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיךְ לַחֲגוֹר מָתְנָיו שֶׁיִּתְחַזֵּק עַצְמוֹ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם תָּמִיד בֵּין בַּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה שֶׁהֵם בְּחִינַת "אִם אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אַתָּה וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ". הַיְנוּ בֵּין שֶׁיִּזְכֶּה לְאֵיזֶה עֲלִיָּה לְאֵיזֶה מַדְרֵגָה גְּדוֹלָה אוֹ קְטַנָּה. אַף-עַל-פִּי-כֵן אַל יַעֲמֹד שָׁם וְלֹא יִסְתַּפֵּק עַצְמוֹ בָּזֶה וְצָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה בָּקִי בָּזֶה מְאֹד לֵידַע וּלְהַאֲמִין שֶׁהוּא

צָרִיךְ לֵילֵךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' שֶׁזֹּהוּ בְּחִינַת בָּקִי בְּרָצוֹא וְכוּ'. וְכֵן לְהֵפֶךְ שֶׁאֲפִלּוּ אִם יִפֹּל חַס וְשָׁלוֹם לְמָקוֹם שֶׁיִּפֹּל. אֲפִלּוּ בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּית חַס וְשָׁלוֹם גַּם שָׁם אַל יִתְיָאֵשׁ עַצְמוֹ לְעוֹלָם בְּשׁוּם אֹפֶן חַס וְשָׁלוֹם יִהְיֶה אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה, רַק יְחַפֵּשׂ וִיבַקֵּשׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיִתְחַזֵּק עַצְמוֹ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא בְּכָל מַה שֶּׁיּוּכַל, כִּי גַּם בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּית נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְגַם מִשָּׁם יְכוֹלִין לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְזֶה בְּחִינַת: "וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ" בְּחִינַת בָּקִי בְּשׁוֹב. כִּי אִי אֶפְשָׁר לִזְכּוֹת לִתְשׁוּבָה כִּי אִם כְּשֶׁבָּקִי בְּכ' בְּקִיאוּת אֵלּוּ. וּבֶאֱמֶת הִיא בְּקִיאוּת גָּדוֹל מְאֹד שֶׁיְּזַכֶּה לֵידַע שֶׁצְּרִיכִין לְיַגֵּעַ עַצְמוֹ וְלִטְרוֹחַ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם תָּמִיד וּלְצַפּוֹת בְּכָל עֵת לְהַגִּיעַ לְמַדְרֵגָה גְּבוֹהָ יוֹתֵר וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אַל יִפֹּל מִשּׁוּם דָּבָר. וַאֲפִלּוּ אִם יִהְיֶה אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה חַס וְשָׁלוֹם אַף-עַל-פִּי-כֵן אַל יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ כְּלָל וְיַקִּים "וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ" כַּנַּ"ל. וּכְשֶׁיֵּשׁ לוֹ ב' בְּקִיאוּת אֵלּוּ אֲזַי הוּא הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וְאָז יִמִּין הַשֵּׁם פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל תְּשׁוּבָתוֹ וְזוֹכֶה לִכְבוֹד הַשֵּׁם וְנַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי-זֶה אָדָם לָשֶׁבֶת עַל הַכִּסֵּא אַשְׁרֵי לוֹ:

י. הַתְּשׁוּבָה צְרִיכָה לִהְיוֹת בִּשְׁלֹשׁ תְּנָאִים: שֶׁיִּרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יָבִין וְיָשָׁב, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לָשׂוּם עֵינוֹ וְלִבּוֹ הֵיטֵב עַל דְּרָכָיו וּלְהִסְתַּכֵּל עַל תַּכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי וְלֵישֵׁב אֶת עַצְמוֹ הֵיטֵב הֵיטֵב וְלִשְׁמֹעַ הֵיטֵב כָּל דִּבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְאָז יִזְכֶּה לִתְשׁוּבָה בֶּאֱמֶת:

יא. עִקַּר הַתְּשׁוּבָה עַל-יְדֵי עֲנָוָה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לָשׂוּם עַצְמוֹ כְּאַיִן כַּמִּדְבָּר לָדוּשׁ וְלֹא יַשְׁגִּיחַ כְּלָל עַל הַמַּחֲלֹקֶת וּבְזִיּוֹנוֹת שֶׁמְּבַזִּין אוֹתוֹ רַק יַחֲזִיק בְּמִדַּת הַשְׁתִּיקָה וְיִהְיֶה מִן הַשּׁוֹמְעִים חֶרְפָּתָם וְאֵינָם מְשִׁיבִים וְכַנַּ"ל, וְאָז נִקְרָא חָכָם בֶּאֱמֶת וְזוֹכֶה לִתְשׁוּבָה שֶׁהִיא בְּחִינַת כֶּתֶר. שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לִכְבוֹד אֱמִתִּי וְנִצְחִי שֶׁהוּא כִּבּוּד אֱלֹקִים כַּנַּ"ל וּלְחֵלֶק טוֹב לָעוֹלָם הַבָּא. וְזֶה עִקַּר תְּשׁוּבָתוֹ וְתִקּוּנוֹ עַל כָּל הָעֲוֹנוֹת וְיִזְכֶּה לְהִכָּלֵל בִּבְחִינַת אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא שֶׁמִּשָּׁם יוֹצֵא הַמִּשְׁפָּט עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם:

יב. צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׂ תָּמִיד אַחַר כָּל זְכוּת וְדָבָר טוֹב שֶׁאֶפְשָׁר לִמְצֹא בְּיִשְׂרָאֵל וְלָדוּן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת אֲפִלּוּ הַחוֹלְקִים עָלָיו וְהַמְבַזִּין אוֹתוֹ, וְאָז

יִהְיֶה נִצּוֹל תָּמִיד מִמַּחֲלֹקֶת וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹשֶׂה כֶּתֶר יָקָר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכַמָּה מִינֵי אֲבָנִים טוֹבוֹת:

חלק ז׳

א. עִקַּר הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה בֶּאֱמוּנָה. כִּי עִקַּר הַגָּלוּת אֵינוֹ אֶלָּא בִּשְׁבִיל חֻסְרוֹן אֱמוּנָה:

ב. הַתְּפִלָּה הִיא בִּבְחִינַת אֱמוּנָה שֶׁמַּאֲמִין שֶׁיֵּשׁ מְחַדֵּשׁ שֶׁבְּיָדוֹ לְחַדֵּשׁ דָּבָר כִּרְצוֹנוֹ. וְעַל כֵּן הוּא מִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁיַּעֲשֶׂה בַּקָּשָׁתוֹ וְעַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת נִסִּים לְמַעְלָה מֵהַטֶּבַע בָּעוֹלָם:

ג. עִקַּר אֱמוּנָה בְּחִינַת תְּפִלָּה בְּחִינַת נִסִּים אֵינוֹ אֶלָּא בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְשָׁם עִקַּר עֲלִיּוֹת הַתְּפִלּוֹת וְיָכוֹל לִפְעֹל בִּתְפִלָּתוֹ מַה שֶּׁצָּרִיךְ. וְלַעֲשׂוֹת נִסִּים וּמוֹפְתִים אֲמִתִּיִּים בָּעוֹלָם:

ד. אֱמוּנָה וּתְפִלָּה וְנִסִּים וְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינָה אַחַת וְכֻלָּם תְּלוּיִים זֶה בָּזֶה:

ה. כְּשֶׁפּוֹגְמִין בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּחִינַת אֱמוּנָה בְּחִינַת תְּפִלָּה אֲזַי יוֹרְדִין לְגָלוּת. וְעִקַּר שֶׁיּוֹרֶדֶת הַתְּפִלָּה לְגָלוּת וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל וְלַעֲשׂוֹת נִסִּים בָּעוֹלָם:

ו. יֵשׁ בְּנֵי אָדָם הַמְכַסִּים כָּל הַנִּסִּים בְּדַרְכֵי הַטֶּבַע. וּכְשֶׁיִּכְלוּ אֵלּוּ הָאֶפִּיקוֹרְסִים שֶׁאֵין לָהֶם אֱמוּנָה בְּנִסִּים וְתִתְרַבֶּה אֱמוּנָה בָּעוֹלָם אֲזַי יָבוֹא מָשִׁיחַ, כִּי עִקַּר הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה בָּזֶה הַיְנוּ בֶּאֱמוּנָה:

ז. אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לֶאֱמוּנָה אֶלָּא עַל-יְדֵי אֱמֶת (הַיְנוּ כִּי עִקַּר הָאֱמוּנָה אֵינָהּ אֶלָּא בַּמָּה שֶׁאֵין הַשֵּׂכֶל מֵבִין. כִּי בְּמָקוֹם שֶׁהַשֵּׂכֶל מֵבִין אֵין שַׁיָּךְ אֱמוּנָה. וְאִם כֵּן כְּשֶׁאֵין הַשֵּׂכֶל מֵבִין, מֵהֵיכָן יָבוֹא לְהַאֲמִין בַּמָּה שֶׁצָּרִיךְ לְהַאֲמִין. עַל כֵּן עִקַּר הָאֱמוּנָה תְּלוּיָה בֶּאֱמֶת, שֶׁאִם יִרְצֶה הָאָדָם לְהִסְתַּכֵּל עַל הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ יָבִין מֵאֵלָיו שֶׁצְּרִיכִין לְהַאֲמִין הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה. אַף-עַל-פִּי שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהָבִין זֶה בְּשִׂכְלֵנוּ הַמֻּגְשָׁם כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. כִּי עַל-יְדֵי הִסְתַּכְּלוּת עַל הָאֱמֶת בְּעֵין הָאֱמֶת יָבִין מֵרָחוֹק שֶׁהָאֱמֶת הוּא כָּךְ רַק שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהָבִין בַּשֵּׂכֶל. וּצְרִיכִין רַק לְהִתְחַזֵּק בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. וְהָבֵן הֵיטֵב):

ח. אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לֶאֱמֶת אֶלָּא עַל-יְדֵי הִתְקָרְבוּת לְצַדִּיקִים אֱמִתִּיִּים וְיֵלֵךְ בְּדַרְכָּם עֲצָתָם, וְלֹא יִטֶּה לְיָמִין וְלִשְׂמֹאל מִדִּבְרֵיהֶם וְעַל-יְדֵי-זֶה נָחְקָק בּוֹ אֱמֶת וְזוֹכֶה לֶאֱמוּנָה וּלְתִפְלָה וּלְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְנִסִּים וְעַל-יְדֵי-זֶה תָּבוֹא הַגְּאֻלָּה:

ט. הָעֵצוֹת שֶׁמְּקַבֵּל מֵהַצַּדִּיקִים הוּא בְּחִינַת נְשׁוּאִין וְזִוּוּג דִּקְדֻשָּׁה. כִּי הוּא מְקַבֵּל טִפֵּי הַשֵּׂכֶל שֶׁל הַצַּדִּיק עַל-יְדֵי עֵצָה שֶׁמְּקַבֵּל מִמֶּנּוּ. נִמְצָא שֶׁהוּא בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית. וּלְהֵפֶךְ עֲצַת הַחוֹלְקִים וְהַמּוֹנְעִים וְדוֹמֵיהֶם הַמְדַבְּרִים חֲלַקְלַקּוֹת לְהָסִית וּלְהַדִּיחַ מִנְּקֻדַּת הָאֱמֶת הֵם בְּחִינַת פְּגַם הַבְּרִית. עַל כֵּן מִי שֶׁפָּגַם בִּבְרִיתוֹ צָרִיךְ לִשְׁמֹר עַצְמוֹ מְאֹד מֵהָעֵצוֹת הַהֲפוּכוֹת שֶׁל הַחוֹלְקִים עַל הָאֱמֶת כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ כְּרֶגַע חַס וְשָׁלוֹם:

י. צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מְאֹד מֵעֵצוֹת שֶׁל הַהֶמּוֹן עַם שֶׁרְבָּם כְּכוּלָּם הֵם עֵצוֹת רָעוֹת וּמְקֻלְקָלוֹת מְאֹד, מִכָּל-שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן עֲצַת רְשָׁעִים וְחוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים עַל הָאֱמֶת שֶׁצְּרִיכִים לְהִתְרַחֵק מֵהֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי מֵהֶם בָּאִים כָּל הַקִּלְקוּלִים וְהַפְּגָמִים רַחֲמָנָא לִצְלָן, כִּי עֲצָתָם הִיא בְּחִינַת עֲצַת הַנָּחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי וּכְשֶׁמְּקַבֵּל עֲצָתָם חַס וְשָׁלוֹם הֵם מַטִּילִין בּוֹ זְהָמָא בִּבְחִינַת נְשָׁאִין בִּקְלִפָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי" (בְּרֵאשִׁית ג, יג). וְהֵם בְּחִינַת פְּגַם הַבְּרִית וּמַרְחִיקִים מֵהָאֱמֶת וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה וּמִלְּבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. עַל כֵּן צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מְאֹד מִלֵּילֵךְ אַחַר עֲצָתָם חַס וְשָׁלוֹם רַק לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת וַאֲנָשֵׁיהֶם הַהוֹלְכִים בְּדַרְכֵיהֶם שֶׁכָּל עֲצָתָם הֵם בְּחִינַת "כְּלֹה זֶרַע אֱמֶת" (יִרְמְיָה ב, כא). בְּחִינַת תִּקּוּן הַבְּרִית וְעַל-יְדֵי עֲצָתָם זוֹכֶה לְכָל טוּב לֶאֱמֶת וֶאֱמוּנָה וּתְפִלָּה וְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְלַעֲשׂוֹת נִסִּים בָּעוֹלָם:

יא. עִקַּר הַנְּאוּף תָּלוּי בָּעֵינַיִם. וּמִצְוַת צִיצִית הִיא תִּקּוּן וּשְׁמִירָה לָזֶה וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹלִין מֵעֵצוֹת רָעוֹת הַנַּ"ל. וְזוֹכִין לְקַבֵּל עֵצוֹת אֲמִתִּיּוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת. עַל כֵּן צְרִיכִין לְזָהֵר מְאֹד בְּמִצְוַת צִיצִית וּלְכַוֵּן בִּשְׁעַת עֲטִיפַת הַצִּיצִית הַקְּדוֹשִׁים וּבִבְרָכָתָן שֶׁיִּזְכֶּה לִשְׁמִירַת הַבְּרִית וּלְעֵצוֹת טוֹבוֹת וַאֲמִתִּיוֹת, וְשֶׁיִּזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לֶאֱמוּנָה וּלְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּלְקָרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה. וְשֶׁיִּזְכֶּה לִתְפִלָּה וְלַעֲשׂוֹת נִסִּים וּמוֹפְתִים בָּעוֹלָם, וְשֶׁיִּזְכֶּה לְפַרְנָסָה עַל-יְדֵי הַמִּצְוָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת כִּי עִקַּר

הַפַּרְנָסָה תָּלוּיָה בִּתְקוּן הַבְּרִית וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה גַּם כֵּן לְהָבִין הֵיטֵב בְּכָל מָקוֹם שֶׁיִּלְמוֹד וְיִתְגַּלּוּ לוֹ כָּל הַחָכְמוֹת כְּשֶׁלְחָן עָרוּךְ:

יב. הַתְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת אֱמוּנָה וּמְסֻגָּל לְזִכָּרוֹן וְנִצּוֹל מִשִּׁכְחָה שֶׁהִיא תְּלוּיָה בִּפְגַם אֱמוּנָה:

יג. קֹדֶם שֶׁמִּקָּרֵב לְהַצַּדִּיק אֲזַי הוּא בִּבְחִינַת "הַשְׁמֵן לֵב וְכוּ' וְאָזְנָיו וְכוּ' וְעֵינָיו וְכוּ'" (יְשַׁעְיָה ו, י) הַיְנוּ שֶׁלִּבּוֹ אָטוּם וְאָזְנָיו סְתוּמִים וְעֵינָיו עִוְרִים מִלִּרְאוֹת הָאֱמֶת וּלְהִתְעוֹרֵר לִתְשׁוּבָה. אֲבָל כְּשֶׁמִּדַּבֵּק עַצְמוֹ לַצַּדִּיקִים וּמְקַבֵּל מֵהֶם עֵצָה אֲזַי נִפְתָּח לִבּוֹ וְעֵינָיו וְאָזְנָיו בִּבְחִינַת "יִרְאֶה בְעֵינָיו וְגוֹ'" שֶׁהֵן בְּחִינַת תְּלַת מוֹחִין, וָשֶׂכֶל וְרָפָא לוֹ שֶׁרוֹאֶה וְשׁוֹמֵעַ וּמֵבִין הָאֱמֶת וְזוֹכֶה לִתְשׁוּבָה:

יד. עַל-יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית אֵין לוֹ פַּרְנָסָה:

טו. סְגֻלָּה לַחוֹלֶה לְהִסְתַּכֵּל עַל הַצִּיצִית:

חלק ח'

א. אֲנָחָה וּגְנוּחֵי שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי הִיא יְקָרָה מְאֹד כִּי הִיא שְׁלֵמוּת הַחֶסְרוֹנוֹת. הַיְנוּ כְּשֶׁיֵּשׁ לוֹ חִסָּרוֹן בְּאֵיזֶה דָּבָר כְּשֶׁמִּתְאַנֵּחַ עַל מַה שֶּׁנֶּחְסַר לוֹ עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַשְׁלִים הַחֶסְרוֹנוֹת:

ב. כָּל הַחֶסְרוֹנוֹת שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם הֵן בְּפַרְנָסָה הֵן בִּבְרִיאוּת הַגּוּף וְכוּ' כֻּלָּם אִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁלִימָם כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת שֶׁנִּלְוָה אֵלָיו. כִּי שְׁלֵמוּת הַחֶסְרוֹנוֹת הוּא עַל-יְדֵי אֲנָחָה וְכוּ' כַּנַּ"ל שֶׁעַל יָדָהּ מַמְשִׁיכִין הָרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִים הַחִסָּרוֹן שֶׁמִּתְאַנֵּחַ עָלָיו. אֲבָל זֶה הָרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִים הַחִסָּרוֹן מְקַבְּלִין רַק מֵהַצַּדִּיק וְהָרַב שֶׁבַּדּוֹר שֶׁדְּבוּק בַּתּוֹרָה שֶׁשָּׁם הָרוּחַ חַיִּים וְהַיְנוּ עַל-יְדֵי הִתְקַשְּׁרוּת לְהַצַּדִּיק:

ג. הַמִּתְנַגְּדִים וְהָרְשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הֵם מְקַבְּלִים הָרוּחַ חַיִּים שֶׁלָּהֶם מֵהָרַב דִּקְלִפָּה. כִּי יֵשׁ רַב בַּקְלִפָּה וְסִטְרָא אַחֲרָא כְּנֶגֶד הָרַב דִּקְדֻשָּׁה, כִּי "אֶת זֶה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים" (קֹהֶלֶת ז, יד). וְעַל כֵּן הֵם גְּדוֹלִים בִּשְׁעָתָם כִּי הָרוּחַ חַיִּים הַנִּמְשָׁךְ מֵהָרַב דִּקְלִפָּה הוּא בְּחִינַת רוּחַ סְעָרָה שֶׁהוּא גָּדוֹל בִּשְׁעָתוֹ, אֲבָל הוּא רַק לְפִי שָׁעָה וּלְבַסּוֹף כָּלֶה וְנֶאֱבָד וּמְסַעֵר גּוּפֵיהּ

וְנִשְׁמָתֵיהּ שֶׁל הַנֶּאֱחָזִים בּוֹ, וְעַל כֵּן הָרְשָׁעִים וְהַחוֹלְקִים עַל צַדִּיקִים בְּחַיֵּיהֶם קְרוּיִים מֵתִים כִּי אֵין לָהֶם רוּחַ חַיִּים הָאֱמִתִּי דִּקְדֻשָּׁה שֶׁנִּמְשָׁךְ רַק עַל-יְדֵי צַדִּיקֵי אֱמֶת דַּיְקָא כַּנַּ"ל:

ד. הַצַּדִּיק הָאֱמִתִּי מְכַפֵּר עֲוֹונוֹת עַל-יְדֵי אֲנָחָה שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מַמְשִׁיכִין מִמֶּנּוּ הָרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִים הַחִסָּרוֹן כַּנַּ"ל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְאִישׁ חָכָם יְכַפְּרֶנָּה" (משלי טז, יד):

ה. אָסוּר לְהִתְגָּרוֹת בִּרְשָׁעִים וְחוֹלְקִים. כִּי אִם מִי שֶׁהוּא צַדִּיק גָּמוּר דְּהַיְנוּ שֶׁכְּבָר הִפְרִישׁ וְגֵרֵשׁ לְגַמְרֵי כָּל הָרַע שֶׁל כָּל הָאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת שֶׁהֵם כְּלַל הַמִּדּוֹת. עַד שֶׁבְּטוּחַ שֶׁלֹּא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם מִכְשׁוֹל עֲבֵרָה. וְצַדִּיק כָּזֶה וְכָל הַנִּלְוִים אֵלָיו הֵם דַּיְקָא יְכוֹלִים לְהִתְגָּרוֹת בָּרְשָׁעִים. אֲבָל כָּל מִי שֶׁלֹּא בִּטֵּל הָרַע לְגַמְרֵי וְהָרַע עֲדַיִן בְּכֹחַ אַף שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם עֲבֵרָה, אֵין זֶה צַדִּיק גָּמוּר וְאָסוּר לוֹ לְהִתְגָּרוֹת בָּרְשָׁעִים. כִּי יוּכַל לְהַזִּיק לוֹ חַס וְשָׁלוֹם אֲרִיכַת הָרוּחַ שֶׁלָּהֶם שֶׁמְּקַבְּלִין מֵהַסִּטְרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא גָּדוֹל בִּשְׁעָתוֹ רַחֲמָנָא לִצְלָן. אֲבָל הַצַּדִּיק הַגָּמוּר הַנַּ"ל יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ לְתוֹךְ הַצִּנּוֹר שֶׁדֶּרֶךְ שָׁם מְקַבְּלִין הָרְשָׁעִים הָרוּחַ חַיִּים שֶׁלָּהֶם וּלְשַׁבְּרוֹ וּלְהַכְנִיעוֹ וּלְהַשְׁפִּיל הָרְשָׁעִים עַדֵי אָרֶץ:

ו. לָבוֹא לָזֶה לְהַפְרִישׁ הָרַע מֵהַטּוֹב הוּא עַל יְדֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה, דְּהַיְנוּ שֶׁעַל-יְדֵי לִמּוּד פּוֹסְקִים עַל-יְדֵי-זֶה מַפְרִישִׁין וּמְבָרְרִין הַטּוֹב מֵהָרַע עַל-יְדֵי שֶׁמְּבָרֵר הַפְּסַק הֲלָכָה. וּמְגָרְשִׁין וּמְבַטְּלִין הָרַע מִכָּל הָאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת שֶׁהֵם כְּלַל כָּל הַמִּדּוֹת שֶׁזֶּה עִקַּר תִּקּוּן הָאָדָם. וְלִזְכּוֹת לְבָרֵר הַפְּסַק הֲלָכָה הוּא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה. וּכְשֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל הַדָּבָר אַף שֶׁעַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה נִתְמַלֵּא בַּקָּשָׁתוֹ עִם כָּל זֶה עֲדַיִן הַדָּבָר בַּקָּשָׁה בְּכֹחַ, וְעַל-יְדֵי הַלִּמּוּד בַּתּוֹרָה כַּנַּ"ל נִגְמָר וְיוֹצֵא מִכֹּחַ אֶל הַפּוֹעַל וְאָז נַעֲשָׂה רְצוֹנוֹ וְנִתְמַלֵּא בַּקָּשָׁתוֹ וְיִזְכֶּה לְהַשְׁפִּיל הַחוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים עֲדֵי אָרֶץ:

ז. מֵעַיִן חָכְמַת הַתּוֹרָה יוֹצֵא מֵהַתְּפִלָּה, עַל כֵּן עִקַּר בֵּרוּר פְּסַק הֲלָכָה זוֹכִין רַק עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה, וְנֶחְשָׁב כְּאִלּוּ חִדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם וְזוֹכֶה לְבָרֵר הַטּוֹב מֵהָרַע שֶׁבְּכָל הָאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת שֶׁהוּא תִּקּוּן הַכֹּל, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְהַשְׁפִּיל הַחוֹלְקִים עֲדֵי אָרֶץ:

ח. צִיצִית הֵם בְּחִינַת רוּחַ חַיִּים דִּקְדֻשָּׁה הַנַּ"ל וְעַל יָדָם מַשְׁלִימִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת עַל-יְדֵי אֲנָחָה וּמַכְנִיעִין הָרוּחַ חַיִּים דִּקְלִפָּה רוּחַ סְעָרָה רוּחַ הַטֻּמְאָה וּמְגָרְשִׁים הָרַע מִן הַטּוֹב מִכָּל הַמִּדּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מַכְנִיעִים הַחוֹלְקִים וְהָרְשָׁעִים וּמַשְׁפִּילִים אוֹתָם עֲדֵי אָרֶץ:

ט. הַצַּדִּיק שׁוֹמֵעַ כָּל הָאֲנָחוֹת שֶׁל הַדְּבוּקִים בּוֹ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים לְכָל אֶחָד כִּי הוּא "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" (בְּמִדְבַּר כז, יח). כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה שִׁיּוֹדֵעַ לַהֲלֹךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּמַמְשִׁיךְ וּמַשְׁלִים הָרוּחַ חַיִּים שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד:

חלק ט'

א. עִקַּר הַחִיּוּת מְקַבְּלִין מֵהַתְּפִלָּה וְעַל כֵּן צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל כֹּחוֹ כְּדֵי לְהַכְנִיס כֹּחוֹ בְּאוֹתִיּוֹת הַתְּפִלָּה. וְאָז נִתְחַדֵּשׁ כֹּחוֹ שָׁם וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לֶאֱמוּנָה:

ב. לְפִי מַעֲלַת תְּפִלָּתוֹ כֵּן זוֹכֶה לְזִוּוּגוֹ וְכֵן נוֹתְנִים לוֹ פַּרְנָסָתוֹ עַל כֵּן עַל-יְדֵי תְּפִלָּה בְּכֹחַ זוֹכֶה לְזִוּוּגוֹ וּלְפַרְנָסָה:

ג. עַל-יְדֵי תְּפִלָּה בִּשְׁלֵמוּת מַשְׁפִּיעַ חִיּוּת לְכָל שִׁלְשָׁה חֶלְקֵי עוֹלָם שֶׁהֵם עוֹלָם הַשָּׁפָל וְעוֹלַם הַכּוֹכָבִים וְעוֹלַם הַמַּלְאָכִים:

ד. כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל אֲזַי בָּאִים מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּקְלִפּוֹת וּמְסַבְּבִין אוֹתוֹ וְנִשְׁאָר בַּחֹשֶׁךְ וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל. וְתַכְלִית הַתַּקָּנָה לָזֶה שֶׁתִּרְאֶה שֶׁיֵּצְאוּ הַדִּבּוּרִים מִפִּיךָ בֶּאֱמֶת וְעַל-יְדֵי הַתֵּבָה הַיּוֹצֵאת מִפִּיךָ בֶּאֱמֶת הִיא תָּשִׂים לְךָ פֶּתַח בַּחֹשֶׁךְ שֶׁאַתָּה נִצּוֹד בּוֹ וְתִזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל הֵיטֵב. וְהָבֵן זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב כִּי זֶה כְּלַל וְיסוֹד גָּדוֹל בְּכָל דַּרְכֵי עֲבוֹדַת ה' שֶׁהַכֹּל תָּלוּי בּוֹ. שֶׁאֲפִלּוּ אִם הוּא מְשֻׁקָּע חַס וְשָׁלוֹם בְּתַכְלִית הִתְגַּבְּרוּת הַחֹשֶׁךְ וְהַקְּלִפָּה וְהוּא כָּלוּא וּמְסֻגָּר שָׁם בְּכַמָּה סְבוּבִים הַמְסֻבְּבִים אוֹתוֹ מִצַּדֵּי צְדָדִים וְאֵין מַנִּיחִים אוֹתוֹ לְהִתְקָרֵב לַקְּדֻשָּׁה. עִקַּר תַּקָּנָתוֹ שֶׁיַּמְשִׁיךְ עַצְמוֹ לֶהָאֱמֶת וְיַבִּיט עַל הָאֱמֶת לַאֲמִתּוֹ וִיבַקֵּשׁ רַק הָאֱמֶת. וְכֵן יִרְאֶה בִּתְפִלָּתוֹ אַף שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל כְּלָל מֵחֲמַת הַחֹשֶׁךְ הָרַב כַּנַּ"ל, עִם כָּל זֶה יִרְאֶה רַק לְדַבֵּר הַדִּבּוּר בֶּאֱמֶת בְּאֵיזֶה מַדְרֵגָה תַּחְתּוֹנָה שֶׁהוּא. כְּגוֹן לְמָשָׁל שֶׁיֹּאמַר ה' הוֹשִׁיעָה בֶּאֱמֶת, אַף-עַל-פִּי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר בְּהִתְלַהֲבוּת

וְהִתְעוֹרְרוּת כָּרָאוּי אַף-עַל-פִּי-כֵן יַכְרִיחַ עַצְמוֹ לְדַבֵּר עַל כָּל פָּנִים הַדִּבּוּר בֶּאֱמֶת בִּפְשִׁיטוּת כְּפִי מַה שֶּׁהוּא וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לִרְאוֹת הַפְתָּחִים שֶׁבְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ. כִּי אִם יִרְצֶה הָאֱמֶת בֶּאֱמֶת כְּנֶגֶד זֶה אֵין שׁוּם חֹשֶׁךְ שֶׁיַּחֲשִׁיךְ לוֹ כִּי אֱמֶת הוּא אוֹר ה' יִתְבָּרַךְ בְּעַצְמוֹ אַךְ עַל-יְדֵי שֶׁקֶר הוּא מְסַלֵּק אֶת ה' יִתְבָּרַךְ כְּבָיכוֹל כִּי דּוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָיו יִתְבָּרַךְ וְעַל-יְדֵי אֱמֶת הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא שׁוֹכֵן עִמּוֹ. וְעִקַּר הִשְׁתּוֹקְקוּת שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינוֹ אֶלָּא אֶל הָאֱמֶת וּלְפִי גֹּדֶל הָאֱמֶת כֵּן הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא שׁוֹכֵן עִמּוֹ וְאָז מֵאִיר לוֹ אֵיךְ לֵיצֵא מֵהַחֹשֶׁךְ וְהַקְלִפָּה הַמּוֹנַעַת אוֹתוֹ מִתְּפִלָּתוֹ וַעֲבוֹדָתוֹ. וְעַל-יְדֵי-זֶה יָאִיר לוֹ הָאֱמֶת שֶׁיּוּכַל לְהִתְפַּלֵּל בְּחַסְדּוֹ הַגָּדוֹל יִתְבָּרַךְ וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְקַן וּמְקַיֵּם כָּל הָעוֹלָמוֹת:

ה. יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁזּוֹכִין לְדַבֵּר דִּבּוּרֵי תְּפִלָּה בֶּאֱמֶת כָּזֶה עַד שֶׁהַדִּבּוּרִים מְאִירִים כְּאֶבֶן טוֹב שֶׁהוּא מֵאִיר בְּעַצְמוֹ. וְיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁדִּבּוּרָם הוּא רַק כְּמוֹ חַלּוֹן שֶׁאֵין לוֹ אוֹר בְּעַצְמוֹ רַק שֶׁדֶּרֶךְ שָׁם נִכְנָס הָאוֹר וְיָכוֹל אַחֵר לְהָאִיר בּוֹ. וְדַע שֶׁהַכֹּל לְפִי גֹּדֶל הָאֱמֶת:

ו. גַּם עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם נִתְעוֹרֵר בֶּאֱמֶת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לִבְקֹעַ הַמָּסַכִּים וְהַמְּחִצּוֹת הַמַּבְדִּילִים וְלִמְצוֹא הַפְתָּחִים לָצֵאת מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְעוֹרֵר גַּם אֲחֵרִים עִמּוֹ. לְעוֹרֵר לִתְשׁוּבָה אֲנָשִׁים אֲחֵרִים לְהוֹצִיאָם מֵהַחֹשֶׁךְ וּלְהַחֲזִירָם בִּתְשׁוּבָה:

ז. צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתוֹ דֶּרֶךְ שַׁעַר הַשַּׁיָּךְ לְשִׁבְטוֹ וְצָרִיךְ זְכוּת גָּדוֹל שֶׁיִּזְכֶּה לָזֶה, עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְקַשֵּׁר אֶת תְּפִלָּתוֹ לְצַדִּיק הַדּוֹר כִּי הַצַּדִּיק יוֹדֵעַ לְכַוֵּן הַשְּׁעָרִים וּלְהַעֲלוֹת כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה לְשַׁעַר הַשַּׁיָּךְ לָהּ:

ח. צָרִיךְ לִרְאוֹת לְהַגִּיעַ לְמַדְרֵגָה לְהִתְפַּלֵּל כָּל-כָּךְ בְּכַוָּנָה עַד שֶׁיִּשְׁפּוֹךְ לִבּוֹ כַּמַּיִם לִפְנֵי ה' וְעַל-יְדֵי-זֶה יָבוֹא מָשִׁיחַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

ט. אֵלּוּ בְּנֵי אָדָם הַמַּכְחִישִׁים כָּל הַנִּסִּים וְאוֹמְרִים שֶׁהַכֹּל דֶּרֶךְ הַטֶּבַע וְאִם רוֹאִים אֵיזֶה נֵס הֵם מְכַסִּים הַנֵּס עִם דֶּרֶךְ הַטֶּבַע שֶׁאוֹמְרִים שֶׁזֶּה דֶּרֶךְ הַטֶּבַעִים, פּוֹגְמִים בִּתְפִלָּה כִּי הַתְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת נִסִּים שֶׁמְּשַׁנֶּה אֶת הַטֶּבַע. וּפוֹגְמִים בֶּאֱמוּנָה מְאֹד שֶׁאֵין מַאֲמִינִים בְּהַשְׁגָּחַת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ. וּפוֹגְמִים בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא מְקוֹם

הַנְּפָשִׁים. וְעַל-יְדֵי-זֶה צְרִיכִין לִפּוֹל בְּגָלוּת מִצְרַיִם וּשְׁאָרֵי גָּלֻיּוֹת וְהֵם מַאֲרִיכִים אֶת הַגָּלוּת רַחֲמָנָא לִצְלָן:

חלק י׳

א. עַל-יְדֵי רְקוּדִין וְהַמְחָאַת כַּף נַעֲשֶׂה הַמְתָּקַת הַדִּינִים:

ב. עִקַּר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא כְּשֶׁהָרְחוֹקִים בְּיוֹתֵר מְקָרְבִין אֶת עַצְמָן לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אָז אִתְעֲלֶה וְאִתְיַקַּר שְׁמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵילָא וְתַתָּא וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ וְנִתְעַלֶּה. עַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְקָרֵב הָרְחוֹקִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְגַם אֵין לְיָאֵשׁ אֶת עַצְמוֹ מִלְּהִתְקָרֵב לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵחֲמַת שֶׁנִּתְרַחֵק מְאֹד מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי חֲטָאָיו הַמְרֻבִּים אַף שֶׁהִרְבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע חַס וְשָׁלוֹם. כִּי אַדְרַבָּא כָּל מַה שֶּׁהוּא רָחוֹק בְּיוֹתֵר עַל יָדוֹ יִתְגַּדֵּל כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיוֹתֵר כְּשֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לָשׁוּב וּלְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כִּי זֶה עִקַּר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ. אֲבָל זֶה אִי אֶפְשָׁר שֶׁיִּתְקָרֵב הָרָחוֹק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּרָאוּי כִּי אִם עַל-יְדֵי צַדִּיקֵי הַדּוֹר:

ג. צַדִּיקֵי אֱמֶת הֵם מַעֲלִין אֶת הַתְּפִלָּה בַּעֲלִיּוֹת גְּדוֹלוֹת עַד שֶׁמְּגַלִּין אֲלֻקוּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם אֲפִלּוּ לְהָרְחוֹקִים מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם הָרְשָׁעִים וְהָעַכּוּ״ם שִׁוָּה עִקַּר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא. כִּי עִקַּר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא הוּא שֶׁגַּם הָרְחוֹקִים מְאֹד וַאֲפִלּוּ הָעַכּוּ״ם יֵדְעוּ שֶׁיֵּשׁ אֱלֹהִים שַׁלִּיט וּמוֹשֵׁל כַּמּוּבָא בַּזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ (יתרו סט ע״א). עַל כֵּן מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ חוֹלֶה אוֹ אֵיזֶה צַעַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ יֵלֵךְ אֵצֶל חָכָם וִיבַקֵּשׁ עָלָיו רַחֲמִים (בָּבָא-בַּתְרָא קטז), כִּי עִקַּר הַתְּפִלָּה אֵינָם יוֹדְעִים כִּי אִם צַדִּיקֵי הַדּוֹר. וּבָזֶה עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא מִתְאַוֶּה לִתְפִלָּתָן שֶׁל צַדִּיקִים וְנֶהֱנֶה מֵהֶם:

ד. יֵשׁ בַּעֲלֵי גַּאֲוָה שֶׁמּוֹנְעִים עַצְמָם וַאֲחֵרִים מִלֵּילֵךְ לַצַּדִּיקִים לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְהֵם מְעַכְּבִים תַּאֲוָתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

ה. אֵלּוּ הַבַּעֲלֵי גַּאֲוָה הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁגַּם הֵם יְכוֹלִים לְהִתְפַּלֵּל עַל שֶׁהִתְעַנּוּ וְסִגְּפוּ עַצְמָם וּבָזֶה הֵם צַדִּיקִים. אֲבָל הָאֱמֶת אֵינוֹ כֵּן כִּי אִם הִתְבּוֹנְנוּ בְּעַצְמָם הָיוּ רוֹאִים

שֶׁאַחַר כָּל הַתַּעֲנִיתִים וכיו"ב עֲדַיִן נִשְׁאֲרוּ אֶצְלָם כָּל תַּאֲוָתָם קְשׁוּרִים בְּגוּפָם, וְגַם זֶהֶמַת תאוות אֲבִיהֶם מִשְּׁעַת הַהוֹלָדָה מֻחֶמֶת שֶׁלֹּא נִתְקַדֵּשׁ אָבִיו בְּשָׁעַת הַזִּוּוּג קָשׁוּר בְּגוּפָם עֲדַיִן. וּכְשֶׁמִּסְתַּכְּלִים עַל זֶה בְּוַדַּאי יִפּוֹל עֲלֵיהֶם חֲרָדָה גְּדוֹלָה וְלֹא הָיוּ טוֹעִים שֶׁהֵם צַדִּיקִים שֶׁיְּכוֹלִים לְהִתְפַּלֵּל וְלַעֲשׂוֹת פְּדְיוֹנוֹת. וְכֵן יַחְשֹׁב כָּל אָדָם כָּל זֶה וְלֹא יִטְעֶה שֶׁהוּא צַדִּיק וְיִשְׁתַּדֵּל לְהָבִיא וּלְהַשִּׁיב כָּל הַתְּפִלּוֹת לְצַדִּיקֵי הָאֱמֶת כִּי רַק הֵם יוֹדְעִים לְהִתְפַּלֵּל וּלְהַעֲלוֹת הַתְּפִלָּה כָּרָאוּי. וְהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא מִתְאַוֶּה לִתְפִלָּתָם וּמְשַׁגֵּר תְּפִלָּה סְדוּרָה בְּפִיהֶם כְּדֵי שֶׁיֵּהָנֶה מֵהַתְּפִלָּה:

ו. וְהָעֵצָה הַיְעוּצָה לְבַטֵּל הַגַּאֲוָה שֶׁהִיא עֲבוֹדָה זָרָה כַּכָּתוּב: "תּוֹעֲבַת ה' כָּל גְּבַהּ לֵב" (מִשְׁלֵי טז, ה, וְעַיֵּן סוֹטָה ד:), הָעֵקֶר הִיא עַל-יְדֵי הִתְקָרְבוּת לַצַּדִּיקִים:

ז. עַל-יְדֵי הִתְקָרְבוּת לְצַדִּיקִים מְבַטְּלִין הַגַּאֲוָה שֶׁהִיא עֲבוֹדָה זָרָה וְזוֹכִין לֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְנִתְבַּטְּלִין הַכְּפִירוֹת וְזוֹכִין לִבְחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה עַד שֶׁבָּאִים לְהַמְחָאַת כַּף וְרִקּוּדִין דִּקְדֻשָּׁה שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מַמְתִּיקִין הַדִּינִים וְזוֹכִין לְחָכְמָה וְחַיִּים וַאֲרִיכוּת יָמִים וּלְהַשָּׂגַת הַתּוֹרָה בִּנְגְלָה וְנִסְתָּר:

ח. עַל-יְדֵי שִׂמְחַת פּוּרִים בְּהַמְחָאַת כַּף וְרִקּוּדִין. עַל-יְדֵי-זֶה מַמְשִׁיכִין בְּחִינַת קַבָּלַת הַתּוֹרָה בִּנְגְלָה וְנִסְתָּר שֶׁהִיא בְּחִינַת הָאָרָה הַנִּפְלָאָה שֶׁל מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר. וְזוֹכִין לְקַיֵּם מִצְוַת סְפִירַת הָעֹמֶר כָּרָאוּי שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מַכְנִיעִין קְלִפּוֹת הַמָּן עַמָּלֵק יַמַּ"ש וְנִתְבַּטֵּל הַגַּאֲוָה וְהָעֲבוֹדָה זָרָה וְהַכְּפִירוֹת וְנִמְשָׁךְ אֱמוּנָה גְּדוֹלָה וְחָכְמָה דִּקְדֻשָּׁה וְחַיִּים וַאֲרִיכוּת יָמִים. וּמַמְתִּיקִין כָּל הַדִּינִים וְנִתְבַּטְּלִין כָּל הַגְּזֵרוֹת מִיִּשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ט. עַל-יְדֵי בְּטוּל הַגַּאֲוָה הַחָכְמָה עַל תְּקוּנָהּ. וְזוֹכִין לְחַיִּים וַאֲרִיכוּת יָמִים וְנִמְתָּקִין הַדִּינִים וְזוֹכִין לֶאֱמוּנָה וּלְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּלְהַשָּׂגַת הַתּוֹרָה בִּנְגְלָה וְנִסְתָּר וְלִבְחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

י. שֹׁרֶשׁ הַתְּשׁוּבָה הוּא מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ. עַל כֵּן בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ מִשְׁתַּלְשֶׁלֶת הַתְּשׁוּבָה בְּכָל הַנִּבְרָאִים וּמַגִּיעַ לָהֶם הֲרְהוּר תְּשׁוּבָה. וַאֲפִלּוּ רְשָׁעִים שֶׁבְּגֵיהִנֹּם מְכָרְחִים לְאֵיזֶה חֲרָטָה בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ שִׁשָּׁבִין וּמִתְחָרְטִים וּמוֹדִים וּמִתְבַּיְּשִׁים. כִּי אַף-עַל-

פִּי שֶׁאֵין גֵּיהִנּם אָז (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ תְּרוּמָה קנ) **זֹאת הַבּוּשָׁה וְהַחֶרְטָה הִיא בְּעַצְמָהּ הַגֵּיהִנּם שֶׁלָּהֶם** (וְכֵן כָּתַב בְּסִימָן כ"ב כִּי צַעַר הַבּוּשָׁה גָּדוֹל מְאֹד יוֹתֵר מֵעִנְיַן גֵּיהִנּם רַחֲמָנָא לִצְלָן):

הבעל שם טוב

תולדות חייו

בעיירה קטנה אי שם במזרח אוקראינה, נמצא ציונו הקדוש של הבעל שם טוב הקדוש, סבו של רבי נחמן מברסלב, יום פטירתו חל בחג השבועות, קיים אי ודאות אם ביום טוב ראשון או יום טוב שני של גלויות, אבל מעל כל ספק שיום הפטירה הוא חג השבועות.

בבואנו לסכם את חייו עתירות המעש, ברור שאין הדבר אפשרי כלל, אפילו אדם רגיל לא ניתן לסכם במספר משפטים, כל שכן אדם שכל רגע מחייו היו מלאים בעשייה קדושה, בעבודה בלתי פוסקת שאותותיה בוערים עד היום.

ילדותו של הבעש"ט

נולד לר' אליעזר והרבנית שרה, בעקבות נס שהיה, שמסרו את נפשם ר' אליעזר ואשתו הרבנית שרה, ובזכות זה נולד להם, הצדיק, אור שבעת הימים, הבעל שם טוב הקדוש, זכרונו יגן עלינו אמן.

בורא העולם החל לנסותו ולבוחנו כבר מילדותו, עם התייתמותו בגיל רך מאביו ר' אליעזר, עם פטירתו מסר לו אביו צוואה, שמכוחה הלך והאיר הוא לעולם לדורות, "אל תפחד משום דבר בעולם, ה' תמיד איתך, בטח בו והוא יושיעך"...

אחר פטירת אביו, הלך לו ישראלי'ק הקטן בעולם ללא אב, אך לא חש בודד, הן ה' איתו.. הפחד היה ממנו והלאה, יחידי שוטט ביערות העד של רוסיה הלבנה, אין פחד בליבו, אבא אמר לו "אל תפחד, ה' יושעך"... ביערות מצא את קונו, כאברהם אבינו במערה באור כשדים, שם דיבר עימו והתחבר אליו, ועלה במעלות התורה והיראה, ודבק עם קונו בדבקות בל תתואר.

בצעירותו הסתיר את מעלותיו הרמות, והשכיר עצמו למשרת "עוזר למלמד" לילדים רכים, ואז החל להפיץ בעולם את אור ה' ואהבתו, החדיר בליבות הילדים את צוואת אביו, "ה' תמיד איתך", והאדיר והגדיל את האמונה בלבבות הטהורים.

פעם הלכו הילדים בלוויית ישראלי'ק הצעיר, תוך כדי שהם הולכים ושרים שירי אמונה ואהבה לה', והנה בא למולם כלב גדול ואימתני כשהוא נובח נביחות רמות ומפחידות. הילדים המבוהלים נצמדו למורם ורבם, והוא נענה לעומתם מה לכם כי תפחדו, ה' איתנו ולא נפחד, ובא לעומת הכלב, וזעק לעברו מה לך כי תפחיד את ילדי ישראל הטהורים כלך לך מכאן, והכלב בשומעו את דבריו הטהורים, קיפל את זנבו והתרחק משם. לאחר

זמן, נעשה לשומר בית המדרש, ושם בחדר הקטן של שומר ביהמ"ד, ישב ועסק בעבודת ה', ובאותם ימים שלח לו ה' את זיווגו באופן שמימי. ולאחר נישואיו, התבודד בהרי הקרפטים מספר שנים, שהם היוו הכנה גדולה לתפקיד שהוכן לו בעולם, לגלות את האמונה הפשוטה בבורא העולם.

התגלות הבעל שם טוב

לאחר מספר שנים, כשהורו לו משמים להתגלות, החל אורו להפציע ולהאיר בעולם, ויצא לחוצות והפיץ את האמונה התמימה בבורא העולם, שעד לימיו הייתה רק נחלת התלמידי חכמים, שהבעש"ט לימד שגם יהודי פשוט שעסוק מערב עד בוקר בעמל כפים, ובמניין מתפלל רק בשבת, אף הוא יכול לדבוק בה' יתברך לא פחות מהצדיקים הגדולים.

לאחר זמן ייסד הבעש"ט את תנועת ה"חסידות", שדגלה בקשר לבורא העולם, ולא רק לתורתו כמו שהיה נפוץ עד אז, תנועה שנותנת את אותותיה עד ימינו אנו, ושרק הולכת וגודלת מיום ליום.

עם פטירתו העמיד תלמידים בעלי שיעור קומה, שהם הוסיפו לשאת את הלפיד שהבעיר, שבראשם עמד המגיד ממעזריטש זיע"א, שממנו ואילך נפצה החסידות בכל הארץ.

צאצאיו הידועים ביותר, הם רבינו הקדוש ר' נחמן מברסלב זיע"א, הרה"ק ברוך ממעזיבוז זיע"א, ועוד, שאף הם הוסיפו להעמיק בתורתו, וחידשו בה חידושים עמוקים יותר, ואותותיהם ניכרים עד היום.

שבחי הבעש"ט

רבינו הקדוש ר' נחמן מברסלב אמר על סבו הבעש"ט, שהוא "רבי של אלפים ורבבות עולמות".

ואמר שטוב מאוד להיות על קברו, ואמר כי "צדיקים יירשו ארץ" היינו שהצדיקים אמתיים יורשים ארץ ישראל, שזוכין שמקום גניזתם הוא קדוש בקדושת ארץ ישראל ממש, וארץ ישראל הוא תיקון גדול לפגם הברית.

ר' נחמן מברסלב פקד את קבר הבעש"ט, והרבה לשאת שם תפילתו כבר מילדותו, ואמר שמקום קבורת סבו קדוש בקדושת ארץ ישראל.

גם את אנשיו ציוה רבינו הקדוש לבוא ולשאת תפילה דווקא במקום קדוש זה, והדגיש שמן הראוי להשתהות שם הרבה, לנצל את קדושת המקום.

רבי ישראל בעל שם טוב, הידוע בראשי התיבות של כינויו "הבעש"ט", היה מנהיג יהודי במזרח אירופה, והוא ייסד את תנועת החסידות, שחיה ופועלת בהצלחה עד היום. במעשיו ובתורתו חולל הבעש"ט מהפך של ממש בחיים היהודיים והפיח רוח חיים בעם. השפעתו ניכרת היטב עד לימינו אלה – הן באמצעות החסידים ההולכים בדרכיו, והן באמצעות יהודים מכל גווני הקשת שהושפעו עמוקות מתורתו.

היתה זו תקופה קשה לעם ישראל. עשרות אלפים נהרגו בפרעות שחוללו הקוזאקים האכזריים של חמלניצקי; רבבות נסחפו בלהט המשיחי שעורר שבתי צבי והתאכזבו לגלות כי הוא היה משיח שקר. על רקע מאורעות עצובים אלו, נולד בעיירה טלוסט רבי ישראל הבעל שם טוב. לימים נאמר כי שמו ישראל זהה לשם עם ישראל; לידתו הייתה כמוה כקריאת התעוררות לעם שהיה שרוי בעילפון רוחני.

רבי ישראל נולד להוריו לעת זקנותם, ובהיותו בן 5 התייתם משניהם. על ערש דווי קרא אביו אליעזר לבנו ואמר לו: "אל תירא מאיש מלבד מה' אחד. אהוב כל יהודי בכל לבבך וכל נפשך". לימים הפכו שתי הנחיות אלו לבסיס תורתו של הבעש"ט.

בתקופה מסוימת בחייו עבד רבי ישראל כעוזר למלמד. הוא היה מנצל את ההזדמנות בה היה מלווה את הילדים אל ה'חדר' ובחזרה כדי ללמד אותם פסוקי תורה ולספר להם סיפורים מן התורה. לימים הסביר כי בורא העולם מתענג על תפילתם הנאמרת בתמימות ובטוהר לב יותר מאשר פלפולים תורניים מעמיקים. ממלא מקומו של הבעש"ט, רבי דובער ממעזריטש, התבטא פעם "לו רק היינו מנשקים את ספר התורה באותה אהבה בה נישק מורי את התלמידים כשליווה אותם אל ה'חדר'..."

ביום הולדתו ה-36, התגלה הבעל שם טוב כצדיק ומנהיג בקנה מידה רחב. התגלותו של הבעל שם טוב בישרה על תקופה חדשה בהגות היהודית, תקופה בה אמונתו הטהורה של היהודי הפשוט קיבלה חשיבות לא פחות מן הפלפולים הלמדניים של תלמידי החכמים; השמחה והענווה קיבלו מקום של כבוד; והיהודים הפשוטים חשו כי גם הם יכולים לעבוד את בורא העולם ולהסב לו נחת. אלפי יהודים מקרוב ומרחוק נהרו לרבי ישראל כדי לשמוע את תורתו ולצפות בתפילתו.

עוד לימד הבעל שם טוב שקודם הגאולה הכללית, חייב אדם לגאול את עצמו. "הגאולה הפרטית" היא מן המצרים האישיים של כל אדם, צרותיו ופחדיו. אם ידע לזהות את הבורא בכל נקודות החושך של חייו - יגאל את עצמו ויתרום לגאולת הכלל.

עוד הדרכה מרכזית שלו היא ההתרחקות מסגפנות, ו"עבודה בגשמיות", דהיינו עבודת ה' בשיתוף הגוף. באגרת שכתב לתלמידו, ר' יעקב יוסף מפולנאה, הוא דרש את הפסוק "ומבשרך לא תתעלם", שאסור לו לאדם להתעלם מגופו, אלא עליו להעלות גם את הגוף לעבודת ה'. רבי ישראל הרבה לעורר על כך שעבודת ה' האמיתית כוללת את עבודת ה' בתחום החולין - כגון בעת משא ומתן. עבודת ה' בגשמיות משתלבת עם העיקרון של "מלוא כל הארץ כבודו", אותו ביקש הבעש"ט להנחיל לתלמידיו. תחת הסיגופים הנחה הבעש"ט להרבות בטבילה במקווה כדרך לדבקות בבורא.

בשנת ת"ק העביר רבי ישראל את מרכז החסידות לעיר מז'יבוז', שם התגורר עד לפטירתו. גאונים רבים של אותו הדור באו להסתופף בצילו של הבעל שם טוב, ביניהם רבי יעקב יוסף מפולנאה, רבי פינחס מקוריץ ורבי דובער – המגיד ממזריטש – שלימים המשיך את מורשתו של הבעל שם טוב. תלמידים אלו שהיו דמויות נעלות בזכות עצמם, הפכו להיות הצינורות דרכם התפשטה תנועת החסידות לכל אירופה.

הבעל שם טוב קיבל את תוארו בעקבות ניסים שחולל כדי להציל יהודים מצרה או ללמד את תלמידיו מסרים חשובים לחיים. המסורת החסידית גדושה בסיפורים רבים על כוחותיו העל טבעיים של רבי ישראל באמצעותם ריפא חולים ובירך זוגות חשוכי ילדים בזרע של קיימא. תורתו של הבעש"ט הובאה בספרי תלמידיו ובעיקר בספרי רבי יעקב יוסף מפלנאה - "תולדות יעקב יוסף"; "בן פורת יוסף"; "צפנת פענח" ו"כתונת פסים". מובאים בשמו מאות דרושים ודברי תורה שבהם מצטיירת תורתו של הבעש"ט והנהגתו.

פתגמים ידועים בשמו

"אפילו מלאך מיכאל הגדול שבמלאכים, היה נותן את כל עבודתו תמורת מצווה אחת של ציצית"; "כל דבר שיהודי רואה או שומע, עליו ללמוד מכך הוראה בעבודת הבורא"; "כל יהודי ויהודיה חביב אצל הקדוש ברוך הוא הרבה יותר מחביבותו של בן יחיד שנולד להורים לעת זקנתם"; "כל אחד יכול לעבוד על הים עם מטפחת, אם הוא רק מאמין באמונה פשוטה"; במקום שרצונו של אדם שם הוא נמצא"; "נשמת האדם יודעת לעולם הזה וחיה שבעים, שמונים שנה כדי לעשות ליהודי טובה בגשמיות ובפרט ברוחניות"; "אדם העובד תמיד את הקב"ה בכל רגע, אין לו פנאי להתגאות ולשאר מידות רעות"; "עצבות נועלת שערי שמיים, תפילה פותחת שערים נעולים, והשמחה בכוחה לשבר חומות".

ביום הראשון של חג השבועות תק"כ (1760) הסתלק רבי ישראל הבעל שם טוב.

סיפור חסידי למוצ"ש

נהגו בתפוצות ישראל להעלות במוצאי שבת את זכרו של הבעל שם טוב הקדוש, ולספר אודותיו ועל האותות ומופתים שזכו לראות גדולים ששהו במחיצתו, ומקובל הדבר אצל גדולי תלמידיו וצדיקים בכל הדורות הקודמים, שהוכח שסיפורים אלו הם סגולה לכל הישועות - ברוחניות ובגשמיות.

הובא הטעם לדבר, מדוע דווקא במוצ"ש ראוי להזכיר את שבחי הבעש"ט: "אחיה השילוני היה רבו של אליהו הנביא ורבו של הבעש"ט, וא"כ כמו שיש מצוה להזכיר שם אליהו כמו"כ מצוה להזכיר שם הבעש"ט הק' זי"ע" (שיורי המנחה" בסוף "מנחת שבת" על קיצוש"ע סימן צ סק"ו).

וכותב ה'ישועת ישראל' (במעשה יב): "פעם בכה הבעש"ט ואח"כ התחיל לשמח מאד, ושאלוהו תלמידיו על פשר דבר והשיב: ישבתי והתבוננתי שאני ואליהו הנביא למדנו אצל רבי אחד אחיה השילוני, וכאשר אומרים שמו של אליהו אומרים אחד שמו זכור לטוב, ואחרי שמי יספרו מעשה, לכן בכיתי והתחנני לפני ה': שאם יספר איש ישראל סיפור ממני ברוחניות תהיה לו ישועה ברוחניות, ואם יספר ממני סיפור של גשמיות תהיה לו ישועה בגשמיות".

"וממשיך הבעל שם טוב הקדוש ואומר: ושמעתי כרוז יוצא מן השמים שאומר: אשר מי שיאמין בישראל בן שרה שכל עבודתו היה בעד ישראל בכלל ובפרט, וידבר ממנו בתחילת שבוע יהיה לו - שבוע טוב, בתחילת חודש יהיה לו - חודש טוב, בתחילת שנה תהיה לו - שנה טובה, ומזה נעשיתי מלא שמחה, שאף כשכבר אהיה בעולם האמת יושעו בני ישראל על ידי". נוכל לסכם את הדברים ולומר: זכינו להבטחה מכרוז שיצא משמים, שהעיד עליו הבעל שם טוב הקדוש בעצמו.

נביא כמה ציטוטים מצדיקי החסידות:

כותב בעל 'שיורי המנחה': "במוצאי שבת קודש מצוה לספר איזה ענין מהתנא האלקי הרב ישראל בעל שם טוב זצוקללה"ה" (שיורי מנחה מנחת שבת, סימן צ סק"ו).

הרה"ק רבי אברהם יעקב מסאדיגורא אמר בפה קודשו: "כשמדברים במוצאי שבת קודש מהבעל שם טוב, זה הוא מסוגל להנפש" (סיפורי צדיקים סיפור עט).

בעל ה"בארות המים": "וכן נהגו חסידים ואנשי מעשה בכל מוצאי שבת קודש, לספר משבחיו ומתהלוכותיו של הבעש"ט, וזהו סגולה: להצלחה בכל השבוע בכל העניינים, הן בגוף והן בנפש" (בארות המים יקוו המים – סגולות).

התבטא כ"ק אדמו"ר הריי"צ מליובאוויטש: "וכשמספרים סיפור המעשה של הסבא [הבעש"ט], הרי זה סגולה: לאריכות ימים ופרנסה בשפע" (ספר השיחות תרצ"ז עמ' 79, ליקוטי דיבורים עמ' 508).

"במוצש"ק מצוה לספר איזה סיפור משלושת גדולי עולם, מהבעש"ט הק' מסוגל לבנים..." והוסיף שם באופן כללי: "סיפורי צדיקים מסוגל ליראת שמים ולהמתקת הדינים" (ספר ליקוטי מאיר, סימן ה' אות קלה).

בשו"ת חתם סופר (ח"ו סי' נ"ט): "הקורא סיפורי צדיקים כאילו עוסק במעשי מרכבה".

נאמר בשמו של הרה"ק מרימנוב זי"ע כי אמר: "לספר עובדות מצדיקים, יש בכוחם לפעול כמו אמירת תהילים ובמיוחד ממרן הבעש"ט... (ילקוט מנחם ח"א עמ' רסד), ועוד אמר כי מעשיות הצדיקים הוא מעשה מרכבה, כי הצדיקים הם המרכבה.

מובא מהרה"ק מוואלברוז זי"ע, שהיה אומר בשם רבותיו, שכל סיפור וסיפור מהצדיק חשוב בעיני המקום כאמירת תהילים (אוהל יששכר).

מובא שם שפעם היה חולה ממש בסכנה, ובני משפחתו וחסידיו כבר ניצבו ליד מיטתו, והנה פתאום פקח הצדיק את עיניו וביקש לשמוע סיפורי צדיקים, וכמובן שבקשתו תיכף נתמלאה, ותוך כדי כך ניכר בו שחלה הטבה רבה במצבו.

אח"כ סח לסובבים אותו: "דעו לכם כי נתגלה לי משמים: שסיפרו משבחי הבעש"ט הוא סגולה לישועה, שדברי הבעש"ט הוא החלק השני מספר התהילים, ועצתי אמת לכל הדורות כשיחלה ח"ו אדם מישראל, הרי אם הוא לבדו וכו', לקרוא סיפורי צדיקים מה טוב, ואם לאו יקראו לפניו פרק בבוקר ופרק בערב".

וכן קיימו אצל הרה"ק מוואלברוז זי"ע עד שהחלים לגמרי מחוליו (מגילת סדרים הילברזן עמ' עד, אוהל ישכר פרק ח).

מעשה הבעל שם טוב

בתחילת דרכו, כשעוד היה צדיק נסתר, נהג רבי ישראל בעל-שם-טוב לעבור מכפר לכפר, לכנס את יהודי המקום, לחזקם באמונה, לעודדם לאהבת ישראל ולתפילה בכוונה. במסעו, הגיע הבעל שם טוב לעיר ברוד, אסף קבוצת יהודים חיזקם באמונה ולמדם תורה. לפתע צדו עיניו דמות יהודי הנראה כסבל ונושא את משאו הכבד בדומיה. אך הבעל-שם-טוב הקדוש, בעניו הקדושות ראה מראה נוסף שאיש בלעדיו לא ראהו, מעל ראשו של היהודי, 'הירשל ציג' שמו, האיר עמוד אור זך ובהיר. "ודאי זהו אחד

מהצדיקים הנסתרים" הרהר בינו לבין עצמו בעוד שהוא עורך תפילה חרישית לריבון עולם שיגלהו פשרו של יהודי זה ופשר האור המאיר מעל לראשו.

עקב הבעל שם טוב אחר היהודי שלשה ימים בהם ראה כי יהודי זה עוסק בסבלות ובגידול עזים. פנה הבעל שם טוב אל הירשל ציג וביקש לקנות ממנו חלב עזים. עניו של הירשל אורו למשמע הבקשה "בשמחה ובטוב לבב, יבוא כבודו בצל קורתי וירווה צימאונו בחלב עיזים ללא כל תשלום ותמורה". כך פנו השניים אל עבר בקתתו העלובה של הירשל אשר ניצבה בקצה העיירה. אך פתח את ביתו הירשל ואת פניו קדמו ארבעת העיזים המחכות לשובו של אדונם, ניגש אליהם, ליטפם וחייך אליהם את חיוכו. אחר כך חלב מהעז כוס חלב טרי, סינן את החלב והגישו במאור פנים לאורחו. ואז... התיישב לשולחן ופתח בפני אורחו את סגור ליבו, דבר שלא עשה מעודו..

וכך סיפר: "לפני כעשר שנים נפטרה רעייתי ז"ל ע"ה, היא הייתה אישה צנועה וצדקנית, בעלת חסד. המצוה העיקרית שבה דבקה היא מצוות ביקור חולים. לאחר פטירתה באה אלי בחלומי וסיפרה לי מהי עוצמתה של עשיית חסד עם הזולת, ומה רב השכר והזכות לעשות חסד עם כל יהודי. היא סיפרה על כל הנשמות אשר עזרה להם, שהם באים ומליצים טוב בעדה על שעזרה להם ומטים את הכף לזכותה. כל טובה שעושים ליהודי נחשבת מאוד בשמים. לכן, המליצה לי בחום כי מאחר ואני יהודי תם ופשוט ואיני יודע לימוד ספר, אעסוק במעשי צדקה וחסד, והזהירה אותי כי אעשה מעשי בסתר מבלי שידע עליהם איש. ואכן, שמעתי לעצתה ובכסף שהרווחתי במקצוע הסבלות קניתי ארבעה עזים ואני מאכילם באוכל משובח כדי שיניבו חלב טוב ובריא. את העזים אני חולב ואת חלבן תורם לעניים, לחולים, לילדים רכים וליולדות. והקב"ה, שהוא רופא כל בשר, עוזר והחלב מבריא חולים ומחזק את השותים אותו". ואם תשאל מה הביאני לספר לך ולשטוח בפניך את סיפורי, אומר לך כי בלילה האחרון באה אלי רעייתי ע"ה. בחלומי אמרה לי כי למחר אפגוש יהודי אשר יבקש כוס חלב עז חם, אזמין אותו לביתי ואספר לו על מעשי, כי על ידו תבוא לי ברכת טוב".

סיים הירשל את סיפורו אשר ריתק עד מאוד את ר' ישראל הצעיר. כעת הבין הבעל-שם-טוב הקדוש מה פשרו של האור הגדול הנמשך על יהודי זה, מעשי הצדקה וחסד עומדים לו ומלווים אותו בכל צעד ושעל. מאותו יום ואילך צירפו הבעל-שם-טוב הקדוש אל חבורת הצדיקים נסתרים ולמדו מתורתם. כך עלה והתעלה בתורה ובעבודת ה' שלב אחר שלב, אך גם אז לא הפסיק ממעשי החסד שליווהו עד יומו האחרון. יהי

רצון שנזכה להרבות במצוות אהבת ישראל ובעשיית מעשי חסד ברוחניות ובגשמיות, עם בני ביתנו ועם זולתנו ועל ידי זה נזכה לגאולה השלמה, במהרה בימינו אמן.

כ'מעשה מרכבה'

כאשר חסידים יושבים בצוותא ומספרים זה לזה מעשי צדיקים, נחשב הדבר לפני הקב"ה כאילו היו יושבים ולומדים 'מעשה מרכבה'. (הבעל-שם-טוב)

בעל שם טוב פרשת וישלח

א. וישלח יעקב מלאכים וגו'. השכינה נקרא יעקב כמו ששמעתי זה מפורש ממורי ויתבאר במקום אחר: (בן פורת יוסף פרשת ויחי פן ד', דף פג ע"ד)

ב. יעקב הוא השכינה כי י' הוא גולמי שנתלבש בשבעת ימי הבנין שהוא ע' כל אחד כלול מן י', ובאמת עשר ספירות כל אחת כלול מן יו"ד הוא ק', והכל על ידי הבינה שהוא ב'. מלאכים כמו שכתוב בתיקונים (תיקון כ"א פ"ח ב) **מלאכים המוני מעלה וכו'. אל עשו אחיו, הוא עולם העשיה וכו', ודברי פי חכם חן:** (בן פורת יוסף דף קכז ע"ב בענין תפילה לימות המשיח דלעיל בפרשת נח אות קס"ג ושם בהגה קנט)

ג. ויירא יעקב מאוד וייצר לו וגו'. שמעתי מפי אאמו"ר בשם הבעל שם טוב הקדוש ביאור פסוק (תהלים כג, ו) **אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי וגו', כי לפעמים האדם אינו יודע טובתו, כי מי זה האיש אשר יחכם להבין אופני טובתו, והגם שהטובה רודפת אחריו בחמלת ה' עליו שרוצה להופיעו אור ישע והצלחה, הוא פונה עורף ולא פנים, ובורח ממה שהיה טובתו באמת, כי אין אתו ידיעה כלל שאם יעשה זה ירויח ויצליח, על כן ביקש דוד ברוח קדשו עבור כלל ישראל, אך טוב וחסד, שאתה רוצה לעשות עמיא ואין בי דעת לקבלם ולהביאם אלי, ואולי הנני עוד בורח מפניהם, על כן אני מבקש מאתך שהם ירדפו אחרי, בלי אוכל לברוח מפניהם עד שאקבלם ואביא ברכה לתוך ביתי, וזהו ירדפוני שהם ירדפו אחרי עד שישיגוני, עד כאן שמעתי ושפתים ישק:** (ליקוטי תורה מהר"י פרשת תבוא)

ד. ויירא יעקב מאוד וייצר לו וגו'. כתיב (תהלים צ, יא) וכיראתך עברתך, פירוש, שתהיה היראה לאדם מה' יתברך תמיד כמו בשעה שבאה לו חס ושלום איזה צרה שאז יש לו יראה גדולה כן תהיה לו היראה תמיד. וכן הפירוש להיפוך גם כן, היראה בשעת צרה חס ושלום לא תהיה רק יראה שראויה לאדם תמיד ליראה מה' יתברך ברוך הוא וברוך שמו: (ליקוטים יקרים דף ד ע"ג)

ה. בזוהר הקדוש (ח"א קע"א א) בענין תמכין דאורייתא, ומאן דלעי באורייתא ולית מאן דסמיך ליה ולא אשתכח מאן דאטיל מלאי לכיסיה וכו' עיין שם, שמעתי משל מאדוני אבי זקני זללה"ה למלך שעשה מלחמה, ויש לו חיילות רבים, יש מהם הולכי רגלים ויש מהם רוכבי סוסים, ודרך המלחמה הוא שאותם הולכי רגלים הם עומדים בקשרי המלחמה מקושרים ומשולבים אחד אל אחד ולא יסורו כי מקושרים הם יחד כטבעות ברזל והם העומדים בעומק המלחמה שאי אפשר להם לברוח אנה ואנה, והרוכבי סוסים אף שהם גם כן במלחמה, כשבא עליהם המלחמה בחזקה הם בורחים בסוסיהם ואין מוסרים נפשם, אבל הרגליים הם מוסרים נפשם במלחמה בשביל כבוד המלך, וכשה' יתברך עוזר להם שמנצחין במלחמה, אזי באים הרוכבים ובוזזים השלל כי יש להם סוסים כאשר יוכלו שאת, ונותנים עליהם משא, אבל הרגליים אינם לוקחין מהשלל רק מעט מזעיר לחם ומים בכדי להחיות את נפשם על יום אחד על כל פנים, כי כבד עליהם המשא טורח כובד השלל ודי לו בשלל נפשו, ובוטח הוא הלא כולנו עובדים מלך אחד בעד כבודו הרמה, וכשיחסר לו איזה דבר בשעת השלום יתן לי הרוכב מהשלל הרב שלקח הוא, כי מלך אחד אנחנו עובדים, ובודאי יש לנו חלק בזה השלל יותר מהם, כי אנחנו הגורמים בעזרת ה' יתברך ניצוח המלחמה במסירות נפשינו, והם אינם עושים כן ואינם רוצים ליתן להם משללם אף מזון סעודה אחת באומרם שהם עצמם גרמו ניצוח המלחמה:

והנמשל מובן כי אנשי הצורה והעבודה הם דוגמת הרגליים, הם המוסרים נפשם תמיד על כבוד המלך מלכו של עולם, והם שמנצחים המלחמה להשבית כל המקטרגים והמסטינים הקמים עליהם ורוצים למנוע השפע מן

העולם, ועל ידם יורד השפע לעולם, והרוכבים הם אנשי החומר, אשר רוכבים על סוסים גדולים וטובים, הם המזלות שלהם, ובשעת ניצוח המלחמה והשפע בא לעולם הם חוטפים הרבה שפע, ואנשי הצורה די להם בסיפוק יום יום כדרך התורה והבטחון, ודי להם בניצוח המלחמה שכבוד המלך נתגדל, ודעתם שאנשי החומר בודאי יספיקו להם די צרכם כי הם באמת העיקר, והם לא כן ידמו, ואינם רוצים ליתן להם כלום, ואומרים לנו המים והשפע וכו' והם חוטפים את השפע וכו', עד אשר יעורר עצמו המלך בחסדו הגדול ולהסתכל על עובדיו ועל מעבדיו, ואז בודאי יתן לכם ה' בחסדו הגדול כל טוב וירויח לכם כי הוא היודע באמת שבכם תלוי הניצוח ולכם ראוי השלל והשפע לבוא בראשונה: (דגל מחנה אפרים פרשת צו)

ו. שמעתי ממורי ענין המשנה (אבות ג, י) כל שרוח הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו, כי במקום אחר זכרנו שהאדם נקרא עולם קטן [וכן ישראל בכללם, כן הוא בכתר שם טוב דף י"א ע"ד] זה ראש וזה רגל, וזהו שנקראים ראשי הדורג עיני העדה, וכשעושה עצמו מרכבה להשראת שכינה ראש הדור, ממנו מתפשט לשאר בני דורו, וזהו שאמרו שרוח הבריות נוחה לשון השראה הוא הימנו, כי רוח המקום נוחה על כל העולם ממנו, ולכך מה שרוח הבריות נוחה הוא בא ממנו, וההיפוך כשאין השראת השכינה לא יתלה החסרון בדור רק בעצמו, וזהו שאמרו וכל שאין רוח המקום נוחה עליו הוא ממנו רצה לומר שהוא עצמו גרם זה הסיבה ולא הדור וכו', ואם כי אין זה לשונו ממש מכל מקום כך משמעות דבריו, ודברי פי חכם חן: (תולדות יעקב יוסף סוף פרשת אחרי דף צח ע"א)

ז. כל העולם המה קומה שלימה ופרצוף אחד, בסוד עולם שנה נפש, ומה שיש בפרט אדם יחידי כך הוא בכלל, וכמו שיש באדם פרטי חומר וצורה, כך הוא בכלל עיר או מדינה, הראשי עם הם הצורה והנשמה של בני הדור, ובני הדור הם החומר של הצורה, לכך דרשו בש"ס דערכין (יז ע"א) זה דור דורשיו (תהלים כד, ו) שהדור לפי דורשיו ודורשיו לפי הדור, כי לפי זכות ובהירות הנשמה כך הוא זכות הגוף, שאם הנשמה עכורה הגוף יותר עכור

וההיפוך בהיפוך, לכך משה שהיה סוד הדעה לכן בני דורו היו גם כן דור דעה, וכן בכל דור הוא בערך בחינה זאת, לכך אם רוצה לתקן הכלל צריך תחילה תיקון הפרט בתיקון עצמותו שיעשה מן חומר שלו צורה, ואז ממילא נתעורר בהם שהם כלולים בו גם כן התעוררות תשובה, ובנקל יוכל לתקן דורו שיעשה מחומר שלהם צורה, וכאשר כתבתי בחיבורי על ש"ס דערכין (טז ע"ב) תמה אני אם יש בדור זה מי שיקבל תוכחה וכו' כיד כשמוכיח את הרבים ואינו כולל את עצמו בתוכחתו אין עושה בהם רושם וכו': (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים דף ק ע"א)

ח. כל ישראל הם אחדות אחד זה חומר וזה צורה, וכמו שהחומר שהוא הגוף צריך לנשמה, כך צריך הנשמה אל הגוף, לכך אל תפרוש מהם, ותתחבר עמהם להשגיח עליהם בעין חמלה להחזירן למוטב: (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים דף ק ע"ג)

ט. ויקרא לו אל אלהי ישראל. מה שדרשו חז"ל (מגילה יח ע"א) שהקב"ה קרא ליעקב אל מבואר לעיל סוף פרשת נח אות ק"ע שהצדיק הוא גבור הכובש את יצרו, ואל, הוא לשון חוזק וגבורה עיין שם:

י. ויסעו מבית אל וגו'. מה שיש במקרא זה רמז לחורבן בית המקדש בעוונותינו הרבים מבואר לקמן במאמרים לראש השנה ויום כיפור אות טו:

יא. אלוף תימן אלוף מבצר וגו'. שמעתי ממורי על דרך הלצה, אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל וכו', דהנה כל לשון הרע הוא על ידי חיתוך ודיבור עשרים ושתים אותיות התורה וכו', לכן כשמדבר דברים בטלים ואחר כך לומד עם עשרים ושתים אותיות אזי מעלה אותיות של דברים בטלים למעלה וכו', וזהו שאמר הכתוב אלוף תימן רצה לומר אלופו של עולם שהוא בתוך אות אל"ף ראש לכל האותיות, והוא תימן מלשון תמוה איך ידבר אלוף מבצר רצה לומר במבצר איך ידבר לשון הרע עם אות אלוף ראש האותיות, רק אלוף מגדיאל, שהוא מגיד דברי חכמה לשון הגדה אז מעלה וכו', ודברי פי חכם חן: (תולדות יעקב יוסף בסופו דף רח ע"ג)

יב. אמר הבעל שם טוב זצ"ל, כי האיש הנלבב ועוסק בתורה ובתפילה אזי אותן שיחות חולין שלו אשר הוא מדבר לצרכי גופו, ואינם דברים בטלים, נעשים לבוש אל דיבורי קדושה שלו, כי הלא אלו ואלו הן אותיות, ואין כל העולמות תלוים רק בעשרים ושתים אותיות התורה, רק שבצירופים יש שינוים, ולכן דיבורי הקדושה מכריחים את דיבורי הרשות הללו, ומהפכים אותם ומשנים הצירופים, ונעשו מהם צירופי תורה שלמד האיש ההוא, אלא שמכל מקום אין מעלתם כמעלת דברי תורה ממש, ולכן הם לבוש עליהם, כמו שאנו רואים גוף האדם לבוש בבגדים, והאדם עצמו חשוב יותר ממלבושיו, כך הנשמה צריכה מלבוש, והמלבוש אין ערכה כערך הנשמה עצמה רק גרוע ממנה, והם הם הדברי תורה הנעשים מצירופי שיחות חולין שלו, ואם כן גם השיחות חולין נעשו כתר לה' יתברך על ידי שנשתנו צירופיו, אכן האדם ההולך בדרך לא טוב חס ושלום אין תורה ואין כלום ועוסק תמיד בדיבורים אסורים, אם כן השיחות חולין שלו הוא גם כן לצורך איסור, דהא אין במחשבתו עבודת ה' יתברך, ואם כן ההצטרכות שעושה לגופו, הוא רק כדי שיכול לעסוק בדברים בטלים, ואזי הדברים בטלים ושאר דיבורי איסור שלו מכריחים את השיחות חולין שלו ומהפכים אותם ונשתנו בצירופים לדיבורים אסורים ונעשים גם הם כתר להסיטרא אחרא רחמנא ליצלן וכו':

(ערבי נחל פרשת ויקהל ופרשת בהעלותך)

יג. נודע מהבעל שם טוב שהאדם על ידי דיבורו יוצא ממנו החיות, רק על ידי דיבורי קדושה, תורה ותפילה, בא לו חיות חדש, על דרך הכתוב (יחזקאל א, יד) **והחיות רצוא ושוב:** (דודאים בשדה פרשת בהעלותך)

יד. שמעתי ממורי פירוש המשנה (אבות ב, י) והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה, שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב וכל דבריהם כגחלי אש, וביאר כי התנאים נהגו לומר מילתא דבדיחותא קודם הלימוד (שבת ל ע"ב), והטעם כי יש קטנות וגדלות בעולם שנה נפשי ועל ידי מילתא דבדיחותא עולה מהקטנות ומתדבק להגדלות, והנה בזמן הגדלות שיש בעולם, דהיינו שיוכל ללמוד ולהתפלל בדחילו ורחימו, ויודע כי הוא

מדבר עם המלך הגדול ומתדבק בו יתברך שמו, אין תענוג גדול יותר מזה, והוא בחינת גדלות, מה שאין כן בימי הקטנות שיש בעולם, אז צריך האדם מלחמה גדולה כדי שיוכל להתקרב אליו יתברך שמו, וזהו עיקר השכר שיש לאדם שעושה על צד ההכרח, וגם כשלא יוכל לעשות הטוב בפועל מכל מקום בלבי צפנתי אמרתך (תהלים קיט, יא), ומבחוץ יעשה ענינים גשמיים, וזהו שאמרו חז"ל (אבות ב, ב) בענין תורה ומלאכה שיגיעת שניהם משכחת עוון, וגם על ידי סיפורים שמספר עם חבירו יכול לעשות על ידי זה יחודים, ופירש מהרש"א בחידושי אגדות ראש השנה ג': וכן הוא בספר עשרה מאמרות (מאמר אם כל חי פרק א סימן ז) שהיה נחמיה ארתחששתא מספר עם המלך ועל ידי זה היה מתפלל לה' יתברך וכו', וכיוצא בזה הרבה:

ובזה יובן והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים, רצו לומר, כשהם בגדלות ועוסקין באור תורה ותפילה שהם מתלהבין באור אש ממש, פשיטא דתיהוי מתחמם כנגד אורן, אבל הוה זהיר בגחלתן, רצו לומר כשהם בימי הקטנות שאין להם אור להתלהב באור פנימי, שאז נקראים גחלת בלי אור פנימי וירצה התלמיד ללמוד ממנו מה שעוסק בגשמיים, ואינו יודע מה שמקיים הרב אז בלבי צפנתי אמרתך, לעסוק בגשמי ומכוון בפנימי ורוחני, והתלמיד ילמוד ממנו מה שנגלה לו עוסקו בגשמיי ויענש, שנשיכתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, רצה לומר שמקרב שבע מדריגות שכל אחד נכלל מעשר ונקרא ע' כי שבע פעמים עשר הוא ע', וזהו עקרב ע' קרב שמקרב שבע מדריגות אלו לשורשן, והתלמיד אינו יודע מזה וסובר שהרב עוסק בגשמי כפשוטו, ודברי פי חכם חן: (צפנח פענח דף לא ע"ד)

טו. ראיתי בספר מבחר פנינים בשם חכם אחד, הזהר שלא תקרב אדם יותר מדאי שלא יהיה הקירוב גורם ריחוק יעוין שם, ואפשר שזה כוונת המשנה באבות (ב, י) והוה מתחמם כנגד אורן של חכמים והזהר בגחלתן שלא תכוה, רצו לומר שלא לחמם אלא מרחוק, ולא להתקרב מאוד עד גחלת האש, שלא יגרום היזק שיכוה, וכדומה ששמעתי בשם מורי: (תולדות יעקב יוסף פרשת וירא דף כ ע"ג)

רבי משה חיים אפרים מסדילקוב
"דגל מחנה אפרים"

רבי משה חיים אפרים ("בעל הדגל") מסדילקוב, נולד בשנת תק"ח לאביו רבי יחיאל אשכנזי זצ"ל, ולאמו מרת ואדל, בתו של הבעש"ט הק'. סבו הבעש"ט העיד עליו (במכתבו הידוע לגיסו רבי גרשון מקיטוב) שהוא "עילוי גדול בתכלית הלימוד", ואמנם הוא גודל וחונך על ברכי זקינו הגדול וממנו קיבל את יסודות תורת החסידות.

תולדות חייו

רבי אפרים נולד במז'יבוז' עיר מגורי סבו. שנת לידתו אינה ידועה וחלוקות הדעות על גילו בעת פטירת סבו הבעל שם טוב (בחג השבועות שנת תק"כ 1760). על פי "ספר החסידות" של אברהם כהנא נולד בשנת תק"ב (דהיינו 1742) ואילו בספר "החסידות והחסידים" של שמואל אבא הורודצקי נולד בשנת תק"ח (דהיינו 1748). חשיבות הוויכוח נוגעת לטיב זכרונותיו מדרשותיו של סבו בילדותו ובנעוריו. אם כי יצויין, כי יהיה גילו אשר יהא, סבו הבעל שם טוב מכנה אותו: "עילוי גדול בתכלית הלימוד", זאת באיגרת לגיסו רבי גרשון מקיטוב משנת תקי"ג לערך, כלומר כשהיה בן חמש או בן אחת-עשרה.

לאחר פטירת סבו, למד אצל תלמידו רבי דב בער המגיד ממעזריטש ובעיקר אצל רבה של פולנאה רבי יעקב יוסף מפולנאה מחבר הספר תולדות יעקב יוסף המהווה למעשה את המקור הראשון והמרכזי לתורת הבעש"ט, אולם למרות זאת נחשב רבי אפרים כבן הדור השני לחסידות, כיוון שהוא עצמו קיבל ישירות מתורת סבו ואף מצטט אמירות ישירות שלו בספרו.

מרוב ענוותנותו לא רצה לקבל עליו כל נשיאות ואדמו"רות, ורק שימש כמגיד בעירה סדילקוב, ושם עשה נפשות לחסידות. הסמוכה לעיר שפיטובקא ולא רחוקה ממז'יבוז' עיירת הולדתו. בשנת תקנ"ח לערך, שב רבי משה חיים אפרים לעיירת הולדתו מז'יבוז' בה כיהן אחיו רבי ברוך ממז'יבוז' כאדמו"ר. משום כך, פנה הוא להתפלל בבית מדרשו של סבו הבעש"ט ואף הוא כיהן בעיר כאדמו"ר. ידוע שקשר הידידות בין האחים היה הדוק מאוד למרות ששניהם כיהנו בכתר האדמו"רות בעיר אחת.

רבי אפרים לא התבלט רבות בחייו כמנהיג עדה גדולה, כרבו בעל תולדות יעקב יוסף כחו היה גדול בכתיבה יותר מבהנהגת עדה, למרות שנודע כדרשן בחסד. אחיו לעומתו, הנהיג עדה גדולה ואף הרבה בנסיעות לערי אוקראינה השונות בהן התגוררו חסידיו, ורבים מאדמו"רי הדור הבא של החסידות נמנו על תלמידיו.

בי"ז באייר, ערב ל"ג בעומר שנת תק"ס (1800) נפטר רבי אפרים ונקבר באוהל סבו במז'יבוז'. לאחר פטירתו, לא ירשו בניו את תפקידו באדמוד"ות. את תפקידו כמגיד מישרים ואדמו"ר בסדילקוב, המשיך חתנו רבי דוד הלוי איש הורוביץ עוד בחייו.

צאצאיו

רבי יעקב יחיאל מקוריץ, רבי יצחק מקאליס, רבי יוסף ממז'יבוז', ובתו אטל אשת רבי דוד הלוי איש הורביץ מסדילקוב נכדו של בעל הבאר מים חיים.

ספרו - "דגל מחנה אפרים"

עשר שנים לאחר פטירתו בשנת תק"ע (1810) הדפיס בנו רבי יעקב יחיאל מקוריץ את כתביו שהשאיר אחריו בהעניקו לספר את השם דגל מחנה אפרים עה"ת וליקוטים. בספרו זה הוא מביא שפע רב של אמרות קודש אותם שמע מפי זקינו מרן הבעש"ט, ספרו זכה להסכמותיהם של הצדיקים רבי לוי יצחק מברדיטשוב, רבי ישראל המגיד מקוז'ניץ, הרבי החוזה מלובלין, ורבי חיים מצ'רנוביץ, בעל באר מים חיים. ומובאות גם חלק מדרשותיו שנאמרו בשנים בהן כיהן כרבה של סדילקוב. אחת הנקודות הבולטות בספר היא; ציטוטים רבים של דברי תורה ששמע מסבו והופכים אותו בעצם לאחד המקורות הראשוניים והמהימנים של תורת הבעש"ט. בסוף הספר מופיע נספח - אף הוא מכתב ידו - בו דברים נוספים ששמע מסבו, אך ללא פרשנות אישית משלו וכן תיעוד של חלק מחלומותיו. הספר, הינו אחד מספרי החסידות שזכה לתפוצה גדולה ויצא לאור במהדורות רבות. הוא מהווה עד היום אחד מספרי יסוד בתורת החסידות של הבעל שם טוב.

דגל מחנה אפרים

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום ויצו אותם לאמור כה תאמרון לאדוני לעשו וגו' עם לבן גרתי ואחר עד עתה ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדוני למצוא חן בעיניך (לב, ד).

פירש רש"י ז"ל וישלח יעקב מלאכים, מלאכים ממש. ותחילה נבאר על פי פשוטו מנא ליה לרש"י שהיו מלאכים ממש כי בפסוק נראה תיבת לפניו מיותר ומזה מדייק רש"י שהיו מלאכים ממש וידוע כשבאים לעולם הגשמי הם מתלבשים ומתגשמים באוירא דהאי עלמא וזה שיעור הפסוק מלאכים היינו הוא הכיר בהם שהם מלאכים אף שהיו מלובשים כדמות אנשים לגודל רוחניותו ומדריגתו אבל לפני עשו היו אנשים ומזה נראה שהיו מלאכים ממש וקל להבין:

ויש עוד בזה לאלוה מילין איך שמרומז בפסוקים אלו מוסר השכל להורות הדרך אשר נלך בה כל ימינו וגם רש"י רימז ענין עמוק בתיבת ממש כאשר נבאר בסייעתא דשמיא, ויקושר פסוקים אלו עם הסיום של הפסוקים מסדר הקודם ויפגעו בו מלאכי אלהים וגו' ויקרא שם המקום ההוא מחנים על פי מה שאמרתי כבר על ויעקב הלך לדרכו והיינו שכל השתדלות פעולותיו היה שיהיה מרכבה לבחינת וא"ו שהוא תפארת עמודא דאמצעיתא כלול משניהם ממדת אברהם ויצחק שהוא חסד וגבורה והוא שאמר ויפגעו בו מלאכי אלהים היינו שכך עלתה בידו שנפגעו בו והיה כלול בו מלאכי אלהים היינו בחינת שני אבות אברהם ויצחק ולכך ויקרא שם המקום ההוא מחנים על שם שני מדות הנ"ל וכשזכה לזה שנכלל בו גם מדת חסד וגבורה אז וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו עשו היינו עולם עשיה שידוע שהנשמה היא חלק אלהי ממעל וניתן בגוף האדם בעולם העשיה שיקשר כל העולם העשיה לשורשו כל דבר לשורש שלו וזה כל פעולת הצדיק העובד את ה' לקשר וליחד העולם עשיה אל עולם העליון לשורשו ולבטל כל הקליפות שבעולם העשיה ובזה נמתקין כל הדינים, ודרך כלל כל ישראל צדיקים הם וצריכים לקשר עצמם בתורה או לתלמיד חכם בכדי שלא יטבעו חס ושלום בעניני העולם העשיה הזה או במעשה או במחשבה בעסקם בו יומם ולילה לזה צריכים התקשרות או בתורה או על כל פנים לתלמידי חכמים ראשי הדור בכדי להעלותם שלא ישארו שם חס ושלום:

ויש בזה פרטי דברים איך להעלות כל דבר לשורשו כי יש שלש בחינות משכיל מושכל שכל, משכיל היינו האדם הרוצה להבין ולהשכיל איזה דבר, מושכל היינו אותו הדבר שרוצים להשכיל אותו, ושכל היינו שבו משכילין מה שרוצים להשכיל והשכל הוא שורש אלקות שהוא החכמה העליונה וכשהוא מכניס השכל שלו בכל דבר שהוא עושה אזי מכניס שורש אלוקות באותו דבר ובזה הוא מעלה הדבר לשורשו וכמו שאמרו בגמרא (תענית כא ע"א) אצל נחום איש גם זו שזה היה מדתו שבכל דבר שהיה עושה ושאירע לו היה מכניס השכל העליון היינו החסד כי החכמה הוא שורש החסד כידוע על כן כשאירע לו שגנבו מאתו אבנים טובות שהוליך לבי קיסר והניחו עפר במקומו אמר גם זו לטובה והיינו שהיה יודע שעפר הוא גם כן מן הארבעה יסודות אף שהוא יסוד התחתון אף על פי כן יש בו שורש אלוקות והיה מכניס עם השכל שלו שדבוק לשכל העליון בחינת חסד שבו שהוא שורש אלוקות שיש בו שהוא יכול להפך ולשנות כל הטבעים ואז נמתקו כל הדינים והוא שרימז לו אליהו ז"ל דלמא מעפרא דאברהם הוא, היינו שמצא החסד שבו שהוא שורש אלוקות שיכול להפוך כל הטבעים וזהו מדתו של אברהם שהיה מדת החסד וזהו מעפרא דאברהם:

וזהו יש לומר גם כן פירוש הפסוקים אחר שכתוב בסוף הסדר הקודם שיעקב זכה שנכלל בו גם כן מדת אברהם שהוא החסד כנ"ל אז וישלח יעקב מלאכים ממש ממש ראשי תיבות משכיל מושכל שכל היינו ששלח המחשבות שלו שהוא השכל כנ"ל, אל עשו אחיו היינו לתקן כל דבר של העולם העשיה במקום שהוא שם ודבוק עמו כאח, ארצה שעיר היינו ששם צריך תיקון לבטל הקליפות שיש בעולם עשיה, שדה אדום היינו דינים כדאיתא בזוה"ק (ח"ג קלה א) וצריך להמתיקן, ויצו אותם היינו שהיה מחבר ומקשר המחשבות בצוותא חדא כה תאמרון לאדני לעשו היינו לשורש אדנ"י שיש בעולם העשיה והיינו לקשר שורש אלוקות שיש בעולם העשיה בכל דבר ודבר שיקושר לשורשו על ידו שהיה מכניס בו השורש אלקות שבו כנ"ל על ידי מחשבותיו ושכלו שהוא דבוק בעולם העליון:

עם לבן גרתי היינו שהיה בתחילה מגורי בעולם התשובה שהוא מלבין עוונותיהם של ישראל כי הנשמה היה דר בעולם העליון ואחר עד עתה היינו שאני צריך להמשיך גם לעולם עשיה, וזהו ויהי לי שור וחמור וגו' שהם עניני קליפות כנזכר בתיקונים (הקדמה יב, ב) ועזר לי ה' יתברך שבטלתי אותן וקרבתי לקדושה שאדרבה הם מלמדים סנגוריא עלי, ואשלחה להגיד לאדני היינו ששלחתי המחשבות

והשכל להגיד היינו להמשיך ולקשר לאדני היינו כל דבר מעולם עשיה לשורש אלוקותו ואדנ"י שיש בו הכל על ידי החסד שהוא השכל כנ"ל, וזהו למצוא חן בעיניך היינו למצוא מדת החסד בכל דבר כנ"ל שזהו מדת אברהם שהיה בו גם כן כנ"ל, וישובו המלאכים אל יעקב היינו שכך עלתה בידו ויאמרו באנו אל אחיך אל עשו היינו לעולם עשיה וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו היינו בזה שהמשכת והכנסת אל"ף היינו אלופו של עולם בכל דבר בזה ממילא הת' של אמת שהוא ארבע מאות הולך לקראתך לקשור עם המ"ם ויעשה אותיות אמת ואז נמתקין כל הדינים והמשכיל יבין:

או יאמר עם לבן גרתי, ופירש רש"י ותרי"ג מצוות שמרתי, והוא על דרך איזהו חכם הלומד מכל אדם (אבות ד, א) היינו אפילו מיצר הרע וכמו בכל לבבך בשני יצריך ובזה נתהפך גם הוא ליצר טוב וזהו ויהי לי שור וחמור וגו' היינו אפילו הכתרין תתאין נתהוו לי לסנגוריא והבן:

ויאמר אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק וגו'

כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות (לב, י).

יש לומר שרימז בזה כי במקלי גימטריא יעקב והיינו בשעה שעברתי את הירדן לא היה לי אלא שם יעקב ועתה הייתי לשני מחנות היינו שזכיתי להקרא גם בשם ישראל ונכנס בבחינת אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק והמשכיל יבין:

עוד יש לפרש כי במקלי עברתי את הירדן הזה, על דרך שסיפר אא"ז נ"ע זללה"ה שפעם אחת עבר הנעסטר בלי שום שם רק היה מניח חגורו ועבר עליו ואמר שבאמונה גדולה הוא שעבר, וזה יש לומר שרימז יעקב אבינו ע"ה במקלי גימטריא יעקב היינו בשמו שהוא יעקב מדת אמת והיינו לגודל אמונה שלו בזה עברתי את הירדן והבן:

או יאמר ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם וגו' האומר אלי וגו'. ויש להעיר בזה אומרו האומר דמשמע לשון הוה ומהראוי היה שיאמר אשר אמר אלי, והנה בזוה"ק (ח"א קסט, א) איתא וזה לשונו הכא תלי מלה לאתעטרא לאתרא בינייהו אלהי אבי אברהם לימינא ואלהי אבי יצחק לשמאלא ה' האומר אלי הכא אתעטר בקשורא חדא כדקא חזי, והנה לפי זוה"ק היה ראוי לומר אצל כל אחד בחינה שלו היינו אצל אברהם אל ואצל יצחק אלהים שהוא מדת הדין בחינתו, אך יתכן דהנה ידוע יעקב היה מרכבה לשם הוי"ה ברוך הוא כי הוא היה כלול מכל השלושה אבות והנה ארבעה יסודות שהם אש רוח מים עפר ושורש שורשם שם הוי"ה ברוך הוא

והנה אברהם היה בחינת מים יצחק היה בחינת אש יעקב היה בחינת רוח שהוא כולל כל השלש בחינות וזהו ה' האמר היינו שהם הוי"ה ברוך הוא שהוא שורש אמר ראשי תיבות אש מים רוח כי שלושתן הם משורש יה"ו מהשם ברוך הוא והוא עיקר השם כי הה"א כפולה והוא אלי היינו הוא המרכבה לאלו הבחינות, ועיין מה שכתבתי כבר על פסוק (בראשית לא, כט) אמש אמר לי והבן:

הצילני נא מיד אחי מיד עשו (לב, יב).

יש לומר על דרך דאיתא במדרש (תנחומא פרשת צו, ב) לעתיד יתעטף עשו בציצית וישב בין הצדיקים והקב"ה מושכו משם וכו' עיין שם, ויש לומר שזה הוא מצוי גם כן בעולם הזה בעוונותינו הרבים שנתרבה השקר בעולם וכל אחד רוצה להעלות במעלות שלומי אמוני ישראל ורואה שהם מלובשים בגדי לבנים בשבת ולובשים טלית בערב שבת במנחה ואומר היות אהיה כמוהו, וזה שקשה מכולן שזה גורם אריכות הגלות שהם נקראים ערב רב שהם מעורבים בישראל וקשה להפרידן כמשל החטה המוץ והתבן שבו שאינו דבוק כל כך להחטה הוא מתפזר בקל אבל הפסולת שבחטה מתדבק בהחטה וקשה להפרידה, וזה יש לומר שמרומז הצילני נא מיד אחי היינו שהוא מעורב ומתדבק בי מיד עשו ואף על פי כן הוא עשו וקל להבין:

הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו וגו' (לב, יב).

ולכאורה אותו מיותר, גם עשו הוא מיותר ונראה לפרש על דרך דאיתא במדרש (בראשית רבה ס"ג, ח) עשו הא שוא והוא עיקרו של שוא ושקר וידוע כי יעקב היה בחינת אמת והיה מרחיק עצמו מן השקר בכל היכולת אך מחמת ההכרח שהוצרך לקבל הברכות ומחמת כיבוד אם שאמרה עלי קללתך בני הוצרך ליכנס בבחינת שקר והוא בחינת עשו שאף שרש"י פירש אנכי מי שהוא ועשו בכורך עיין שם אף על פי כן איש אמת כיעקב היה מתירא פן חס ושלום נכנס בבחינת עשו שהוא שוא, וזהו הצילני נא מיד אחי מיד עשו היינו שהוא בחינת שוא כי ירא אנכי היינו מה שאמרתי אנכי אותו היינו שמא הוא עשו היינו בחינתו שהוא שוא ועל ידי זה פן יבוא והכני והבן:

כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים (לב, יב).

צריך להבין שאמר והכני מדבר בעדו ומסיים אם על בנים, ויש לומר כי ידוע כשהשכינה שורה על האדם אינו מתירא משום דבר בעולם כי היא פריסת גדפהא

עליו ומרחפת עליו כאם על בניה, וזה יש לפרש וידא את ישראל שוכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים (במדבר כד, ב) היינו שראה שזכו להיות שורה עליהם רוח אלהים שהיא השכינה ותיבת עליו היינו על ישראל הכתוב למעלה ולכך לא היה יכול לקללם, וזהו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים היא לשון תפילה שיהיה אם על בנים היינו שאימא עילאה תפרוס גדפהא עליהם ואז לא יוכל לשלוט עליהם שום דבר רע בעולם:

או יאמר כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני וגו'. ולהעיר עוד מאי פן יבוא הלא זה אינו ספק כי בודאי יבוא וכך היה לו לומר פן יכני, גם צריך להבין תיבת אותו שהיה די לומר כי ירא אנכי וגו', ויש לפרש על פי דאיתא בזוה"ק (ח"א קמז, ב) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה וזה לשונו כיון דאתדבק במהימנותא אצטריך ליה לאתבחנא בהאי אתר דאתבחינו אבהן דיליה אדם עאל ולא אסתמר ואתפתי אבתרה וחטא בההיא אשת זנונים נחש קדמאה נח עאל ולא אסתמר וחטא ואתפתי אבתרה דכתיב (בראשית ט, כא) וישת מן היין וישכר ויתגל וגו' אברהם עאל ונפק בשלם וכן יצחק ויעקב כתיב ביה ויצא יעקב מבאר שבע אתרא דרזא דמהימנותא וילך חרנה היינו סיטרא דאשת זנונים ואשתזיב מינה דכורא דילה סמא"ל נחת לאגחא ביה קרבא ולא יכול ליה דכתיב ויאבק איש עמו וידא כי לא יכול ליה כדין אשתזיב מכולא ואשתלים בשלימו וכו' עיין שם, וזהו שאמר כי ירא אנכי אותו היינו דמינה כבר אישתזיב כנ"ל על וילך חרנה אך עדיין היה ירא אותו היינו מן דכורא דילה שהיה נחת לאגחא ביה קרבא וזהו פן עם הכולל גימטריא סמא"ל והיה מתפלל שיהיה אם על בנים כנ"ל שאימא תפרוס גדפהא עליה וכך עלתה בידו עד וידא כי לא יכול ליה ואז אשתזיב מכולם והבן:

או יאמר כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני. דידוע (הקדמת תיקוני זוהר יב, א) אית יראה ואית יראה, יראה חיצונית דדחיל בגין רצועה לאלקאה וכו' ויראת הרוממות וכו' וכשאדם זוכה למדריגת יראה פנימית יראת הרוממות של אין סוף יתברך ויתעלה אז בטל ממנו כל היראה חיצונית אבל כשיש לו איזה יראה חיצונית הוא מחמת שנפל מיראת הרוממות ומן הבטחון ולכך שולח לו ה' היראה חיצונית כדי לעודדו שיקשר עצמו אל היראה העיקרית כידוע זה בספרי הקדושים של הכהן גדול, וזה יש לומר שרימז יעקב כי ירא אנכי אותו היינו מחמת שאני רואה שיש לי יראה ממנו ונפלתי בודאי מיראת הרוממות ולכך פן יבוא והכני ובאמת קשר עצמו בזה היראה אל היראה העיקרית וניצול הימנו כנ"ל וקל להבין:

הצילני נא מיד וגו' (לב, יב).

יש לומר בזה רמז על המן שהיה במדי כי הצילני נא מיד ראשי תיבות המן ומיד אותיות מדי ורמז בתפילתו להצילני מיד המן הרשע שהוא עתיד להיות במדי על דרך דאיתא בגמרא (מגילה יב ע"א) שהתנו ביניהם מלכי מדי ופרס אי מינייכו מלכי מינן אפרכי וכו' ואחשורוש שהיה פרסי והיה מלך על כרחך המן המדי היה אפרכס:

ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו (לב, יד).

הנה נראה תיבת מן הבא בידו הוא לבלי צורך כלל ואפילו לפירוש רש"י ז"ל צריך להבין מה משמיענו בזה, ותחילה נבאר מה שפירש רש"י ז"ל על והיה המחנה הנשאר לפליטה התקין עצמו לשלושה דברים לדורון ולתפילה ולמלחמה, לדורון שנאמר ותעבור המנחה על פניו לתפילה שנאמר אלהי אבי אברהם וגו' למלחמה והיה המחנה הנשאר לפליטה עד כאן, והנה יש לדקדק בדברי רש"י אלו למה לא סידר אלו השלושה דברים כמו שהן סדורים במקראות שהביא רש"י והיה נכון לומר התקין עצמו וכו' למלחמה שהוא הקודם בפסוק והיה המחנה הנשאר לפליטה ולתפילה שהוא אחריו ואחר כך לדורון שהוא המאוחר שבכולן ורש"י ז"ל היפך זה הסדר לגמרי ותפס המאוחר תחילה, והנכון בזה לפי עניות דעתי דבאמת אלו שלושה ענינים ממוצא אחד ושלושתן נרמזו בתיבת מנחה שכתובה בפירוש בפסוק שהכין עצמו כי הפשוט במלת מנחה היינו דורון וגם מרומז בו גם כן תפילה על דרך יצחק תיקן תפילת מנחה (ברכות כ ע"ב) נמצא מנחה הוא גם כן תפילה וגם מרומז בו מלחמה כי איכות מלחמה נמשך מבחינת גבורה להתגבר על שונאיו ולהפילם והוא גם כן בחינת מנחה כידוע שמנחה היא בחינת גבורה שיצחק תיקן תפילת מנחה בסוד פחד יצחק, ועל סדר זה כתב רש"י הפשוט ומפורש יותר קודם והיינו לדורון שהוא הפירוש הפשוט כאן ואחר כך תפילה שמרומז בו גם כן ואחר כך מלחמה כנ"ל ששלושתן נרמזו בתיבת מנחה והנה ידוע שאברהם היה מדת החסד והיה מרכבה ליד ימין ויצחק שהיה בחינת גבורה היה מרכבה ליד שמאל ויעקב שהיה עמודא דאמצעיתא כלול מתרין דרועין ששניהם נכללו בו, וזה יש לומר הרמז בפסוק ויקח מן הבא בידו היינו מן אותם שני ידים שהיו מרכבה לקח מן ידו אחת שבאה לו ומפרש מן איזה מנחה היינו מן יד שמאל שהיה לו היינו בחינת גבורה שהוא פחד יצחק שתיקן תפילת מנחה מזה לקח והכין לעשו אחיו והבן:

ויותר יעקב לבדו וגו' (לב, כה).

ואיתא במדרש (בראשית רבה עז, א) הדא הוא דכתיב (ישעיה ב, יא) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא עד כאן. והנה המדרש הזה הוא תמוה מאוד, ויש לפרש על פי הגמרא (סנהדרין לז ע"א) כל אחד מחויב לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי עד כאן, והנה כשנשים לב על דברי הגמרא זו הוא מוסר גדול ודרך ישרה להדרכת האדם כי כשעולה בדעתו שכל העולם לא נברא אלא בשבילו נמצא הוא יחיד בעולם וכל העמדת העולם וקיומו תלוי בו בהטבת מעשיו הוא מקיים את העולם וחס ושלום להיפוך הוא מחריב את העולם ואינו צריך לעשות עבודתו באיזה פניה שישבחוהו בני אדם או כיוצא בזה כי הוא העיקר בעולם וכל העולם טפלים אליו ואינו צריך להם רק כולם צריכים לו וזה מדריגה גדולה מאוד כשזוכה לזה ואז בודאי הוא עובד לה' לבדו בלי שום בלבול ועירוב מחשבה ופניה אחרת וגורם בזה ביטול כל הקליפות ונכנעים תחת יד הקדושה והשכינה כביכול, וזה יש לומר שמרמז המדרש ויותר יעקב לבדו היינו כשזכה למדריגה גדולה זו שהבין והאמין שהוא לבדו יחיד בעולם וכל העולם תלוי עליו ועל מעשיו אז ונשגב ה' לבדו היינו שבודאי עבודתו תמה ושלימה ונקיה וביטול כל הקליפות ונכנעים תחת יד הקדושה ונראה ונגלה כי נשגב ה' לבדו והוא לבדו ואין בלתו רק הוא אחד ושמו אחד והבן:

ויאבק איש עמו עד עלות השחר (לב, כה).

יש לפרש כי ידוע שיש לאדם שני יצרים יצר טוב וכו' והם שני מחשבות ומזה נמשך שאף לרשע גמור נופל לפעמים הרהור תשובה רק שיצר הרע גובר עליו אך לרוב ישראל שהם נשמות קדושות אין ליצר הרע שליטה עליו עד שמכניס בלבו שקרנות וחניפה מחמת שצריך לשקר או לחנוף לבני אדם מחמת פרנסה, ושחר ראשי תיבות שקר חנופה רע שמגדיל את הרע ומקטין את הטוב, וזהו ויאבק איש עמו היינו היצר הרע עד עלות השחר היינו עד שמעלה המדות של ראשי תיבות שחר והבן:

ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל וגו' ויקרא שם המקום פניאל וגו' ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צולע על יריכו (לב, כט).

יש לומר בזה דרך רמז כי אלהים הוא מספר הטבע והוא מוחין דקטנות כשנופל מן מדריגת האמונה חס ושלום ונופל לטבעיות וכשבאין מוחין דגדלות הוא יוצא מכל הטבעים ונתחזק האמונה בלבו שבכל דבר יש השגחה מאת הבורא ברוך הוא והוא למעלה מדרך הטבע, וזהו שמרומז לא יעקב יאמר עוד שמך שהוא עקב ושפלות ורמז על מוחין דקטנות כי אם ישראל יהיה שמך והוא רומז על מוחין דגדלות על דרך ישראל אותיות לי ראש והטעם כי שרית עם אלהים היינו עם כל הטבעיות ועם אנשים היינו מין אנושית ויצאת למעלה מדרך הטבע, וזהו ויקרא שם המקום פניאל הוא אותיות פני אל היינו שנתגלה אליו אור פני ה' ונתגלו החסדים שהם נקראים אל מחמת שיצא מן הטבע שהוא אלהים, ויזרח לו השמש היינו שמש דא יעקב כדאיתא (זוהר ח"ב ר"ג: ועיין עוד בראשית רבה סח, י) ויזרח לו השמש זו נשמתו על שם נפש חיה היא שמו, כאשר עבר את פנואל היינו שהיה מקודם הסתרת פנים וזהו שנכתב כאן פנואל בוא"ו על שם פנו אל היינו שנפנה אל ממנו והוא צולע על ירכו היינו שנפל מן האמונה שלו וכשעבר אותו וחזר למוחין דגדלות ולאמונה שלו אז ויזרח לו השמש היינו נשמתו כנ"ל והבן:

וישם את השפחות ראשונה וגו' ואת לאה וילדיה אחרונים
ואת רחל ואת יוסף אחרונים (לג, ב).

יש לומר בזה בדרך רמז שהתורה מרמזת לנו כאן ענין עסק התורה על דרך שאיתא בספרים הקדושים של הרב מפולנאה על פסוק (בראשית טז, ב) בוא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה בשם הרב מו"ה נחמן האריד'ענקיר שפחה היינו בחינת שלא לשמה וכבר נתבאר לעיל זה באריכות (פרשת לך ד"ה בוא), וזה יש לומר שמרומז כאן וישם את השפחות ראשונה היינו שהוא רמז שיעקב היה ירא מעשו ועשה זה בגשמיות וכן הוא מרמז גם כן שהיה ירא מן היצר הרע שהוא עשו שהוא אורב לו תמיד ואינו מניחו לעשות וללמוד תיכף לשמה לכך בתחילה עסק שלא לשמה שהוא בחינת שפחה ואת לאה הוא כמו שאיתא בזוה"ק (ח"א קלז, ב) לאה הוא לשון לָאָה היינו אחר כך הוא מייגע את עצמו ובא לתכלית האמיתי היינו לשמה וזהו ואת לאה אחרונים ואת רחל ויוסף אחרונים היינו אחר כך עוזר לו ה' יתברך שיכול ללמוד תורה לשמה ואינו צריך שוב לייגע עצמו רק נעשה כמעיין הנובע ומתגבר ומוסיף והולך תמיד בכל עת ובכל רגע וזהו האחרון והחביב מכולן שזהו תכלית האמיתי וקל להבין:

ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך (לג, ט).

והקשה האור החיים שהיה לו לומר אחי יש לי רב יהי לך אשר לך ולמה הפסיק בתיבת אחי במאמרו עיין שם, ויש לפרש לפי עניות דעתי ויבואר גם כן דברי רש"י שפירש כאן הודה לו על הברכות איך מרומז כאן בפסוק וכן הוא פירוש הפסוק ויאמר עשו יש לי רב היינו אדון ושליט עלי ומי הוא אחי שהוא אדון עלי כיון שלקח הבכורה וממילא באו לו הברכות ובפרט בכרה אותיות ברכה ובכלל הברכות היה הוה גביר לאחיך ומה שקנה עבד קנה רבו וממילא יהי לך אשר לך כי אפילו שאקח לי אותם על כרחך יהיו שלך והבן:

או יאמר לבאר דברי רש"י איך מרומז כאן שהודה לו על הברכות, כי כבר נתבאר זה לעיל (כז, לג) שיצחק בירך את יעקב בברכת כל כמו שכתוב ואוכל מכל ואברכהו היינו בכל אברכהו עיין שם והוא כלל כל הברכות כמו שכתוב (דברים ח, ט) לא תחסר שאין שום מחסור, כל בה כשיש מדת כל בה, והוא שמרומז כאן בדברי עשו יהי לך אותיות כל למפרע היינו הברכות כל שיש לך יהיה לך נמצא שהודה לו על הברכות שזה כלל כל הברכות, גם יש לפרש שרימז באומרו שתי פעמים לך גימטריא מאה שהוא שורש כל הברכות כי כל הברכות של הקדוש ברוך הוא הם לא פחות ממאה כידוע סוד מאה ברכאן ולכך חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום כי הוא שורש כל הברכות שמשם נמשך כל הברכות ומקור הברכות הוא מאה, וזהו מרומז שהודה לו על הברכות והבן:

ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות (לג, יז).

יש לפרש על דרך סכותה בענן לך מעבור תפילה (איכה ג, מד) והוא שרמז ויעקב נסע מן סכותה בענן ולכך ויבן לו בית היינו בית תפילה כמו שכתוב (ישעיה נו, ז) כי ביתי בית תפילה וגו' והבן:

או יאמר על דרך שאיתא באורח חיים בסימן א' שויתי ה' לנגדי תמיד זה כלל גדול בתורה וכו' כי אינו דומה ישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא בביתו כישיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול ומכל שכן כשיחשוב שיושב לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ורואה במעשיו וכו' ומיד יגיע אליו היראה והכנעה, והוא שרימז כאן ויעקב נסע סכותה כמו לסוכות לשון ראיה כמו אבי יסכה שדרשו חז"ל (מגילה יד ע"א) על שם שהיתה סוכה ברוח הקודש וכו' והוא שאמר שיעקב הלך ונסע למדריגה זאת שהיה תמיד רואה לנגד עיניו ה' יתברך ומזה זכה ויבן לו בית היינו יראה כנ"ל שמזה בא לו יראה לאדם והבן:

ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו (לה, יג).

יש להעיר בזה אומרו תיבת במקום כי היה נכון לומר ממקום לפי הבנת הענין, גם אשר דבר אתו שהכוונה לפי הפשט היא על ה' יתברך שדיבר אל יעקב היה ראוי לומר אשר דיבר אליו, ויש לומר שהתורה מרמזת לנו בזה ענין גדול על דרך שאמרתי כבר על ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם דהנה יש כמה מדריגות ובחינות שונות זה מזה בענין עבודתו יתברך שמו ובכל איזה מהבחינה שאדם מתעצם בו בהשתדלות פעולותיו כך הוא התדבקות ה' יתברך עמו באותה בחינה שהוא משתדל ומשתוקק להשיגה וזהו ומסדר את הכוכבים היינו ה' יתברך ברוך הוא וברוך שמו הוא מסדר נשמות של ישראל שנמשלו לכוכבים במשמרותיהם לשון המתנה כמו ואביו שמר את הדבר והיינו לכל אחד ואחד לפי הבחינה שהוא ממתין ומשתוקק ומצפה לה ומשתדל להיות מרכבה לאותה בחינה כך הוא סדר התדבקות ה' יתברך עמו לכל אחד ואחד לפי ענין בחינתו ועבודתו ולפי בחינת עבודתו כך הוא העלאת השכינה כביכול באותו בחינה שהוא משתדל בה, וכבר נתבאר זה לעיל ויעקב הלך לדרכו דתיבת לדרכו אינו מובן, ויש לומר דהכוונה בזה להורות איכות השתדלות פעולותיו של יעקב היה שהלך לדרך ו' היינו זה היה כל הליכותיו שיהיה מרכבה לבחינת וא"ו שהוא תפארת וכך עלתה בידו שאברהם אבינו ע"ה היה מרכבה ליו"ד של שם הקדוש הוי"ה ברוך הוא ויצחק היה מרכבה לה"א ויעקב היה מרכבה לוא"ו וידוע שהיה כלול משניהם והיה נכלל בו גם כן יו"ד ה"א והיה מרכבה לשם הוי"ה ברוך הוא:

וזה יש לומר שמרומז בפסוק ויעל מעליו אלהים, מעליו כמו על ידו והיינו שעל ידי פעולותיו כביכול נתעלה אלהים במקום היינו באותו בחינה שהיה משתדל בה היינו שזכה להיות מרכבה להשם הוי"ה ברוך הוא שהוא בהכאה מספר מקום באותו בחינה נתעלה אלהים על ידו, אשר דבר אתו יש לפרש שקאי על יעקב שכבר זה דיבר והתפלל על זה כדאיתא באור החיים על פסוק והיה ה' לי לאלהים (בראשית כח, כא), גם תיבת במקם חסר וא"ו גימטריא יעקב, והבן היטב כי יש בתוכו דברים נעלמים:

רבי ברוך ממז'בוז

רבי ברוך ממז'יבוז, נולד בשנת ה'תקי"ג, בעיירה מז'יבוז ערש החסידות, לאביו רבי יחיאל מיכל אשכנזי ולאמו מרת אדל בתו של מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב הק' מייסד החסידות.

ילדותו: עד גיל שבע חונך רבנו על ברכי סבו הבעש"ט הק'. פעם אמר הבעש"ט על רבנו כי לכשיתחיל ללמוד גמרא ברצונו שיתחיל במסכת 'בבא קמא' ואף פרש את בקשתו ואמר: "בבא קמא ראשי תיבות של "ברוך בן אדל קדוש מבטן אמו". הבעש"ט העריך מאד את רבנו ופעם אף אמר לתלמידו רבי יעקב יוסף מפולנאה כי רבנו יהיה לממלא מקומו.

בשנת ה'תק"כ נפטר הבעש"ט ורבנו אשר התייתם בגיל צעיר מאביו נשלח על ידי אמו לאוסטראה שם למד תורה אצל רבו רבי פנחס מקוריץ זיע"א.

רבנו עוד זכה להסתופף בצל צדיקים וקדושים דוגמת המגיד ממעזריטש יורשו של הבעש"ט, רבי יעקב יוסף מפולנאה בעל התולדות יעקב יוסף ורבי מנחם מנדל מוויטעבסק זיע"א.

נישואיו: כאשר גדל הנער השיאו מורו ורבו רבי פנחס מקוריץ עם בתו של רבי טוביה קצקש מחשובי ומנגידי אוסטראה. לאחר החתונה עבר רבנו לדור באוסטראה ובהיתו סמוך על שולחן חותנו ישב על התורה ועל העבודה.

בזיווג שני נשא רבנו לאשה את בתו של בן דודו רביאהרן מטייטיב בן רבי צבי הירש מפינסק בנו של הבעש"ט הק'.

אדמו"רותו: בשנת ה'תקל"ח התיישב רבנו בעיר טולטשין שם החל לנהוג באדמו"רות ורבים הסתופפו בצילו. רבנו היה אז בן עשרים וחמישה שנים, אדמו"ר בדור השלישי לחסידות ואדמו"רים מהדור הקודם הכניעו עצמם תחת רבנו, כל אלו באו להנות מזיו תורתו ולהתברך מפיו. רבנו נהג אדמו"רותו בתקיפות והקפיד מאד על האדמו"ר רבי שניאור זלמן מלאדי שלדעתו שינה ממסורת זקנו הבעש"ט הק'. גם על אחיינו רבי נחמן מברסלב הייתה לרבנו מחלוקת אך רבי נחמן כבדו ביותר על אף עובדה זו. על אף שרבנו היה ידוע כאדם קפדן ותקיף החזיק בחצירו דרך קבע את רבי הרשל'ע מאוסרופולי אשר היה צדיק וקדוש ונודע בין החסידים כבדחן החצר.

מז'יבוז: בשנת ה'תק"ס חזר רבנו לעיר מולדתו מז'יבוז לאחר מחלוקת שהייתה לו בעיר טולטשין. כאשר התיישב רבנו במז'יבוז החלו אלפי חסידים לבוא להתברך מפיו ורבים מהם ראו בו כממשיך דרכו של סבו הבעש"ט הק'.

רבנו הקים לעצמו במז'יבוז בית מדרש חדש משלו ולא התפלל בבית מדרשו העתיק של הבעש"ט. ככל הנראה לא רצה רבנו לנהוג באדמו"רות בבית מדרש זקינו ועוד סיבה לכך הייתה שיוצאי חלציו של אחיו רבי משה חיים אפרים מסדליקוב השתמשו בבית מדרש זה ורבנו לא רצה לקחת את מקומם מתוך כבוד לאחיו הגדול.

פטירתו: שנים עשר שנים ישב רבנו והנהיג את חסידותו בעיירה מז'יבוז, באלול שנת תקע"א, פרשת כי תבא, הגיע מחותנו רבי יוסף מיאמפול לבקרו כדרכו מימים ימימה. לאחר שנכנס אל רבנו כמקובל ונתן לו שלום פנה רבנו לרבי יוסף מחותנו ואמר לו כי ברצונו לשוחח עמו דבר סתר ושניהם יצאו יחד לעבר היער מחוץ לעיר. רבי יצחק בנו של רבי יוסף מיאפול, חתנו של רבנו, סוקרן לדעת מה ועל מה מדברים אביו וחותנו ועקב אחריהם לתוך היער. לתדהמתו ולגודל חרדתו, שמע רבי יצחק את רבנו אומר לאביו רבי יוסף כי ישנה משמים גזירה חמורה על כלל ישראל וכי ברצונו ששניהם יחדיו ימסרו את נפשם וייהוו כפרה למען הכלל. כעבור שלשה וחצי חדשים, י"ח כסליו שנת ה'תקע"ב החזיר רבנו את נשמתו ליוצרו, החזירה מרצונו לטובת הכלל. חדשיים לאחר מכן, כ"ד שבט החזיר רבי יוסף מיאמפול אף הוא את נשמתו ליוצרו ובכך היוו כפרה לעם ישראל. מספריו: דברי תורתו נלקטו בספרים: בוצינא דנהורא, אמרות טהורות.

שני חסידים שהו זמן רב בחצרו של רבי יהושע השל מאַפטָא, ושם עבדו את השם בכל כוחם, כדרכם של החסידים מן הדורות הראשונים. הרגישו השניים כי בשל עבודתם ראויים הם לזכות ולבוא אל מדרגה רוחנית גבוהה, ולא הבינו מדוע לא זכו לראות שום חידוש ושינוי בעצמם. חששו השניים שמא עבודת השם שלהם אינה נעשית בשלמות, ולפיכך באו אל רבם ושאלו: "מדוע זכו תלמידיהם של הצדיקים הראשונים למדרגות רוחניות גבוהות, ואילו אנו איננו רואים שום שינוי לטובה?" אמר להם הרבי: "אספר לכם, כי לפני שבאו הבעל שם טוב ותלמידיו אל העולם, היו אנשי הדור ההוא אנשים שאינם טובים. אז גזרו בשמים, כי לא יינתן לשום תפילה לעלות ולהתקבל לפני השם. כך נמשך הדבר כעשרים שנה. ואולם הקדוש ברוך הוא וברוך שמו, צמא היה ונכסף מאוד לתפילותיהם של ישראל. לפיכך ציווה שישלחו אל העולם נשמה חדשה שתאיר בו. כך בחרו בנשמתו של הבעש"ט, אך הבעש"ט אמר: 'מה אוכל לתקן בעולם כשאני יחידי? שִלחו עמי גם נפשות נוספות שיסייעו לי.' והסכימו לכך בשמים. אז אמר

הבעש"ט: 'הניחו לי ואבחר בעצמי את נפשות שותפיי.' אז שוטטו לפניו נשמות רבות, ומתוכן בחר לו כרצונו את כל נשמות החבורה הקדושה שלו.

אז האירה הארץ מכבוד השם, עד כי בימי נכדו של הבעש"ט, ר' ברוך ממז'יבוז', כבר החלו לדבר על הגאולה השלמה, שנראה כי תגיע בקרוב ובמהרה. כשראה זאת השטן, קטרג לפני הקדוש ברוך הוא ואמר: 'חטיבה של צדיקים יש בעולם שהתגלות אלוהית מצויה ומפורסמת ביניהם. במצב שכזה, איך תיתכן בחירה חופשית בעולם? יסלקו נא את הצדיקים האלה, וישימו במקומם צדיקים אחרים שאינם רואים ושומעים דבר, ורוח הקודש אינה שורה עליהם. כך תיתכן בחירה חופשית, ונראה אז איך ייראה העולם!' ואכן, באותה השנה נפטרו צדיקים רבים בעוונותינו הרבים. ועכשיו מה נוכל לעשות – עלינו להיזהר שלא ידאו ולא ישמעו מאתנו דבר בענייני התגלות ורוח הקודש. ולכן, לכו ועִבְדו את השם בכל לבבכם ובכל נפשם, והשם הטוב יהיה בעזרכם, עד שתזכו למעלות גבוהות כאוות נפשכם הטובה."

אמר רבי יעקב יוסף מאוסטרהא: הבעל שם טוב הכריז כי הוא "אומר אמת." נכדו, רבי ברוך ממז'יבוז' אמר: "אני איני אומר שקר." ואני אומר: "אני יודע שאני אומר שקרים, אבל אני לפחות יודע זאת." בנו של ר' יעקב יוסף, ר' אברהם, אמר כך: "ואני מבקש, שלפחות אדע שהשקר רודף אותי, כשם שנאמר בפסוק: 'שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי' (תהלים קיט, פו) – עזור לי לדעת כי השקר רודף."

פעם אחת, בשעה שהיה רבי ברוך ממֶזְ'יבוז' בבית הכנסת, הוא געֵר באחד מתלמידיו בדברים קשים על התנהגותו, ולבסוף אף תפס בבגדו והוציאו מבית הכנסת. לאחר זמן מה פנה רבי ברוך אל התלמיד, ביקש את סליחתו ואמר: "יודע אני שאמרו חז"ל 'המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא' (אבות ג, יא), אלא שאני מוכן לאבד הכול כדי לסייע ליהודי לשנות את דרכיו. אך כיוון שראיתי שתוכחתי לא הועילה לך, הרי שצריך אני לבקש את סליחתך".

בוצינא דנהורא-פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים וגו' אל עשו אחיו (לב, ד).

פעם אחת בא אצלו הרב ר' אהרן מק' מעזיבו'ז לק' טאלטשין, והרב ר' אהרן היה עוד אצל הבעש"ט וכשהיה הרב הקדוש ר' ברוך ילד קטן היה נושא אותו הרב ר' אהרן על ידיו אצל הבעש"ט ומחמת זה כבואו לק' טאלטשק נסע עם העגלה שלו לבית הרב הקדוש ר' ברוך ולקח הטליזיק שלו והניח בבית הרב.

הרב הלך על פני הבית ואמר אתם תרצתם לי הקושיא שהיה קשה לי תמיד בפסוק וישלח יעקב מלאכים אל עשו אחיו פירש רש"י מלאכים ממש והיה קשה לי תמיד האם לא היה ליעקב אנשים שלוחים לשלוח אל עשו אשר הצטרך לשלוח אליו מלאכים, והשתא תרצתם לי כי איתא שהמלאכים שהיו אצל אברהם לא יכלו לעלות למעלה מחמת שאכלו אצל אברהם ובספר ציוני איתא (פ' וירא בד"ה כי משחיתים) בנ"א מחמת שעשו שליחותם שלא כהוגן לא יכלו לעלות למעלה ונשארו בזה העולם אצל יעקב (עי' בב"ר פ"נ), והנה אלו המלאכים היו אצל אברהם בדמות אנשים כדכתיב והנה שלשה אנשים נצבים עליו (יח, ב), ובאו אל יעקב בדמות מלאכים ואמר להם יעקב אתם בעצמיכם הייתם אצל זקיני אנשים ואצלי אתם רוצים להיות מלאכים לכו אל עשו, ולקח ר' אהרן את הטליזיק ונשא אותו מהבית לאכסניא ושבת בק' טאלטשין אצל הרב,

בשבת בלילה לא היה אומר (הר"ב) שום תורה רק ישב על השלחן עד ערך חצי הלילה ודיבר עם היושבים על השלחן פאטשטין היינו סתם דיבורים ולבסוף אמר הרב לאשתו הצדקת היש לך ליתן מה לאכול אמר הרב ר' אהרן,

היש עוד לספר מה, אמר הרב הקדוש ר"ב טהורים ירשוה ויקדשוה במאמר כל אשר עשה, הצדיק מכונה בשם טהור, והיינו הצדיק יכול לירש ולקדש את השבת במאמר היינו בדיבורו מכל אשר עשה אלקים בארץ אפילו בלא תורה רק בשיחה אחרת.

הצילני נא וגו' כי ירא אנכי אתו (לב, יב).

מה שאמר יעקב אבינו ע"ה כי ירא אנכי אותו פירוש על כי עשיתי את עצמי לאותו היינו לעשו שאמרתי אנכי עשו בכורך (כז, יט).

כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלחה לאדני לעשו (לב, יח).

שמעתי בשם הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזבו'ז זיע"א נגד מה שהצדיקים אומרים תורה ואמר זה פירוש הכתוב כי יפגשך עשו אחי וגו' היינו כי יפגשך עשו זה היצר הרע אחי היינו שעושה את עצמו כאח ושאלך לאמר היינו שישאלך לאמר דברי תורה למי אתה היינו שתתיישב בדעתך למי אתה ואנה תלך היינו לאיזה מקום הולכים הדברי תורה ומי אלה לפניך היינו לפני מי אתה אומר תורה ואמרת היינו שהסוף יהיה שתאמר דברי תורה לעבדך ליעקב,

היינו שתדמה בנפשך אשר הדברי תורה הולכים לסיטרא דקדושה המכונה בשם יעקב אבל האמת לא כן הוא רק מנחה הוא שלוחה לאדוני לעשו היינו שהתורה תלך חלילה לסטרא אחרא ר"ל ה' ישמרנו.

ויותר יעקב לבדו (לב, כה).

איתא במדרש (ב"ו פ' עז א) על ויותר יעקב לבדו ונשגב ה' לבדו (ישעיה ב, יא), בשם הרה"ק ר' ברוך נכד הריב"ש ממעזבו'ז ויותר יעקב לבדו מלשון הותיר דהיינו שהותיר יעקב לבניו אחריו עד סוף כל הדורות את התקווה והציפיה לעת אשר יקויים ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.

בעל ה'אוהב ישראל'

רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא - בעל ה'אוהב ישראל'

אב בית דין דקהילת אפטא

ולסוף ימיו תקע אהלו של תורה בקהילת קודש מעזיבוז יצ"ו

רבי אברהם יהושע העשיל נולד בשנת תקט"ו בז'מיגריד. הוא היה נצר למשפחות של רבנים גדולים, ולמד אצל רבי אלימלך מליז'נסק. הוא התמנה לרב באפטא שבפולין, ואחר כך ביאסי שבמולדובה. כעבור שמונה שנים, עזב את יאסי והתיישב במז"יבוז', עיירתו של הבעל שם טוב. הרבי מאפטא הוציא שני ספרים חשובים שנלמדים על היום: 'תורת אמת' ו - 'אוהב ישראל'. וכשם ספרו, הרב היה ידוע באהבתו הגדולה לעם ישראל. הרב נפטר בשנת תקפ"ה, ונקבר במז'יבוז', ליד קברו של הבעל שם טוב.

רבי אברהם יהושע העשיל נתקל פעם במקרה של שוחד, ומעשה שהיה כך היה. בעל ה'אוהב ישראל', ישב בדין עם דיינים נוספים, כשבאו אליהם שני יהודים לדין תורה - משה ואברהם רבו, ודנו מי צודק במשפט - אך משה החליט שכדאי לו 'לעזור' לדיינים להחליט לטובתו, והוא נתן לכולם בסתר שוחד. הרב מאפטא הופתע מעט כשגילה שהדיינים כולם תומכים במשה, בעוד לרב נראה שדווקא אברהם צודק...הוא התווכח עימם שעות ארוכות, אך הם לא הצליחו לשכנע אותו בצדקתם.

'תשמע' לחש אחד הדיינים המשוחדים למשה בזמן ההפסקה 'אני רואה שהרב העשיל לא מוכן לשמוע אלינו. נראה לי שהדבר היחיד שאתה יכול לעשות זה לתת גם לו שוחד!' 'לרב העשיל?!' צחק משה 'אין סיכוי! הוא בחיים לא יסכים לקבל ממני אגורה!' 'אז אל תתן לו ישירות' אמר הדיין המשוחד 'פשוט שים לו בכיס. תראה שזה ישפיע.'

וכך עשה משה. הוא ניגש בשקט למעילו של הרב, והניח בכיס סכום כסף גדול. הוא חזר למשפט כאילו לא קרה דבר, והדיונים נמשכו. והנה, הפלא ופלא! הרב העשיל הרגיש פתאום איך כל הטיעונים של הדיינים האחרים נשמעים לו הרבה יותר מוצלחים! הוא לא הבין איך קודם התנגד אליהם כל-כך, ואילו עכשיו הם נשמעים לו הגיוניים למדי... חשב הרב מעט, והגיע למסקנה שמשהו כאן לא בסדר. 'רבונו של עולם!' הוא התפלל 'אני מרגיש שאיני שופט משפט צדק! פקח נא את עיני שאבין מדוע!' והקב"ה שמע אל תפילתו. נזכר הרב שעליו להוציא משהו מכיס מעילו, ניגש לשם, וגילה את הכסף...'עכשיו אני מבין!' הוא קרא. 'תראו איזה פלא - התורה אומרת ששוחד מעוור עיני שופטים, ומסתבר שזה גם כשהם אפילו לא יודעים שהם קבלו את השוחד! רק

הקיום של הכסף גרם לי לראות את המשפט אחרת...' והוא זרק את הכסף שהיה בכיסיו, חזר לדיון, ודן דין צדק!

אוהב ישראל פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו (לב, ד).

ראשי תיבות וימ"ל. ר"ל שיעקב אבינו ע"ה מל וחתך את ערלת לבב אחיו. והנה וימל הוא גימטריא אלהי"ם שהוא בחינת דינין והוצרך להמתיקו וכן עשה והמתיקן בהראשי תיבות של א' ל ע' שיו א' חיו גימטריא שם הקדוש ע"ב מקור החסד והרחמים:

ועל פי זה י"ל הפסוק ויאמר מי אלה לך, כי היה גדול מאוד מסטרא דיליה. ושאל אותו מי אלה, היינו שאתה רוצה לקשר ולייחד אלו השני שמות מ"י אל"ה. ולעשות מהם צירוף אלהים וכמבואר בזוהר הקדוש פרשת בראשית (ה, א) ולזה השיבו יעקב אבינו ע"ה לא כמו שאתה סובר כי הצירוף אלהי"ם נעשה כבר. רק שאני ממתיקו ועושה אותו חנו"ן. וזהו הילדים אשר חנ"ן אלהי"ם את עבדך והבן:

אך תיבת לפניו אינו מובן לכאורה. וכבר הרגישו בו מפרשי התורה. ואענה גם אני חלקי עמהם. דהנה יעקב אבינו ע"ה שהוא שורש של הכנסת ישראל מכל דורי הדורות עד עקבות משיחא אז מסתמא כל המעשים והדיבורים שלו שנכתבו בתורה הקדושה היינו הדיבורים שדיבר עם בת זוגו ודברי פיוס וריצוי וההכנעה שעשה נגד אחיו והשליחות ששלח, וסדר הדברים ששם בפי שלוחיו, לא זו בלבד היה זה עבור תיקון עצמו לצדכו ולצורך בניו שבטי י"ה. אלא אף גם כיון יעקב בכל זאת לתקן כל העינים והרפתקאות שיעברו על זרעו בכל דור ודור עד סוף כל הדורות. דרך משל זה הענין מהשליחות לאחיו ומה שפייסו וכפר פניו במנחה. בזה הועיל גם כן לדורי דורות בכל עת כשעומדים עלינו המצירים ומעיקים אז גם כן נתעוררו המלאכים ממש ששלח יעקב לאחיו ונאמנים הם בשליחותם לילך תמיד בשליחות יעקב בעת המצטרך לפייס את אחיו ולהשקיטו מכעסו וחמתו ולהשבית מעלינו כל המקטריגים ומשטינים. וזה שאמר הכתוב, לפניו, ר"ל שמסר להם שליחות זו על העתיד גם כן שילכו תמיד בכל עת הצורך כשירצה להיצר לזרע ישראל אז יפייסו אותו וישקיטו אותו, כיון שכל הכנסת ישראל הם מכוחו וכלולים בו הגם שלא יצאו עדיין מכח אל הפועל והיו אז דבר שלא בא לעולם, עם כל זה זיכה להם שלא בפניהם. וזהו לפניו. ר"ל לפני הדבר ההוא הגם שעדיין

לא היו הדורות הללו בעולם. הקדים רפואה להשבית מעליהם כל מיני משטינים ומקטריגים שיעמדו עליהם בכל דור ודור היינו שילכו המלאכים הנ"ל בשליחותם זו להיטיב לזרעו. ולזה נכתב זה בתורה הקדושה שהיא נצחית. וזה שאמר הכתוב אל עשו אחיו, ר"ל אז נתן הכתוב סימן איזה עשו. היינו שהוא אח ליעקב. אבל באמת גם לנו פעל ועשה כל זאת בכל עת שיוצרך ועדיין הם הולכים בשליחות זו. שדה אדום, אשר משם נמשכים הדינים והמקטריגים המכונים בשם שעיר ואדום, להשקיטם מכעסם ולהפך לבבם אלינו לטוב. עד ביאת צדקינו במהרה בימינו אמן.

(ועיין עוד תו"א, מהרי"ל):

ויעבר את מעבר יבק וגו'. ויותר יעקב לבדו וגו' ויאבק איש עמו וגו'

(לב, כג – כה).

ופירש רש"י ז"ל שכח פכים קטנים. וי"ל בזה על דרך רמז דעיקר עבודת הקודש של יעקב אבינו ע"ה כל ימיו וכל מחשבותיו הקדושים ומגמותיו היה רק להעלות כל המדריגות התחתונים מעולם לעולם עד אין סוף ב"ה וב"ש ולהמשיך שפע רב טוב וחסד עליון על כל הנבראים היצורים והנעשים מעלמין עילאין קדישין ולייחדם ולקשרם ולזה ויעבר את מעבר יבק. יב"ק הוא גימטריא ג' שמות הקדושים אהי"ה. הוי"ה. אדנ"י. וגם גימטריא הוי"ה אלהי"ם. ויעבירם את הנחל בסוד נחל עליון מזלא עילאה קדישא סוד נ' וצר ח' סד ל' אלפים. ויעבר את כל אשר לו. היינו כל הכוחות שלו העוברים דרך אותן העולמות וייחדם וזיווגם וקשרם יחד בקשר אמת. זאת ידוע שה' אותיות מנצפ"ך הם הג' קדושות ואותיות צפ"ך אינם כל כך גבורות חזקות. כי צפ"ך הוא מלשון נופת צופים (תהלים יט, יא) לשון מתוק. רק מ"ם ונו"ן הם גבורות יותר חזקות. ולזה יעקב אבינו עליו השלום בעת שהעלה והמתיק את העולמות שכח להעלות ולהמתיק את הפ' ואת הך' מפני שאינם חזקות כל כך וזהו שכח פכי"ם קטנים. ר"ל אות פ'. ואות כ'. להיות קטנים בחוזק כנ"ל. אכן רצון הבורא ב"ה וב"ש היה שיעלה גם אותם ולהמתיקן אז גרמה מחשבתו ורצונו יתברך ויתעלה שנפל יעקב אבינו ע"ה לבחינת קטנות המוחין שעל ידי זה יוכל גם כן להעלותן בעת עליותו למוחין דגדלות. וזה ויותר יעקב לבדו. היינו שנשאר בבחינת יעקב לבד שהוא סוד מוחין דקטנות. ולא בשם ישראל שהוא סוד מוחין דגדלות, בסוד ישראל אותיות ל"י רא"ש ואז כשנפל לבחינת מוחין דקטנות אז ויאבק איש עמו גו'. והנה יעקב אבינו ע"ה היה בבחינת קומה שלימה וכל העולמות וכל המלאכים היו כלולים בו. וגם שר של עשו שהוא

ס"מ (ע' זוה"ק ח"ג רמו ב) היה כלול בו. וכללותו היה בדרך של יעקב אבינו ע"ה. והיה דבוק בקדושה העליונה, וירא כי לא יכול לו. אז ויגע בכף ירכו. ר"ל בבחינת תמכין ומחזיקי אורייתא היינו באותן המחזיקים ידי לומדי תורה ושם היה לו קצת אחיזה וכדאיתא בספרים הקדושים. ותקע כף ירך יעקב. ר"ל שס"מ נתקעקע ממקום קדושה שהיה דבוק בבחינת קומתו של יעקב אבינו ע"ה. ועל כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה, לאשר זהו בחינה של ס"מ. והוא נתקעקע ממקום הקדושה מכל וכל. והמשכיל יבין כל זה:

עוד י"ל באופן אחר. דלכאורה הוא תמוה מנא להו לחז"ל זה ששכח פכים קטנים דוקא. אך נראה לי לפרש דרך רמז דהנה יעקב אבינו ע"ה יראתו מעשו היה מפני שני דברים. א' שלא יזיקנו בגופו או בממונו ובניו ובני ביתו. הב' מפני שהיה ממש הפכו וירא שלא יתדבק ח"ו בזרעו וילמדו ממנו מעשיו חלילה. אשר על כן שם יעקב עצות בנפשו ואז התיישב בדעתו ושכלו ובינתו דבאמת הוא שורש כל העולמות עליונים ותחתונים והוא בריח התיכון המבריח מקצה אל הקצה כי מדת האמת חותמו של הקדוש ברוך הוא (שבת נה ע"א) ובחותם הזה נטבעו שמים וארץ וכל צבאם כמאמר חז"ל (ב"ר א) בראשית ברא אלהים סופי תיבות אמ"ת. ואם כן שהוא כלול מכל העולמות והוא מרכבה שלימה. אשר על כן הסתכל בשכלו הזך שבודאי בעולם התחתון עולם עשיה שיש שם להחיצונים שליטה ואחיזה יש לירא ממנו שלא ידבק בו ח"ו. אבל בהעולמות העליונים הרוחנים והגבוהים אין שם שום אחיזה להחיצונים כלל וכלל אשר על כן העתיק יעקב מחשבתו למקום גבוה ועשה את עצמו מרכבה לכל העולמות וצייר במחשבתו ושיעבד את כל אשר לו נשיו ובניו ושפחותיו לקדושה העליונה והמשיך על כל אחד מהם רוחניות מעולם העליון ועשה את עצמו מרכבה למדת האמת לדבק את עצמו למקום צורתו החקוקה בכסא כבודו יתברך. ואת נשיו המה רחל ולאה המרמזים לשני עולמות עליונים. וכן בניו י"ב שבטי י"ה המכוונים נגד י"ב גבולי אלכסון והמשיך על כל אחד ואחד רוחניות הקדושה מכל עולם ועולם אשר הם מכוונים ורומזים לזה. וייעבר את כל אשר לו, מעולם התחתון למקום גבוה וקדושה עליונה ושם היה בטוח שלא יוכל ליגע בו ובכל אשר לו.

וזהו שאמר הכתוב ויקחם ויעברם גו' כנודע ליודעי חן שיב"ק הוא שם הקדוש העולה מנין ג' שמות. אהי"ה הוי"ה אדנ"י. אהי"ה, רומז לעולם המחשבה הנעלם מכל. הוי"ה, רומז לעולם האמת מדתו של יעקב הוא עומד בתווך בין עולם

המחשבה לשם אדנ"י שהוא עולם התחתון עולם המעשה וקישר שם יעקב את עצמו בראשית המחשבה דרך השתלשלות העולמות עד סוף המדות. וזהו כוונת הכתוב ויקחם ויעבירם את הנחל, אל נחל עליון. ויעבר את אשר לו, ושיעבד כל הכוחות התחתונים והעביר אותן ממקום התחתון אל רוחניות וקדושה העליונה.

וזאת ידוע דכמו שהכנסת ישראל נחלקה לשני כתות יעקב וישראל. היינו המון עם מכונים בשם יעקב וחכמי העדה מכונים בשם ישראל. כמו כן בהצדיק גופא יש בו גם כן שני בחינות הנ"ל. היינו שכשהוא דבוק במחשבתו לקדושה עליונה ומוחין שלו דבוקים בעולמות העליונים אז הוא מכונה בשם ישראל ר"ל ל"י רא"ש. ואך כשהוא ח"ו נופל ממחשבתו הקדושה הנ"ל והוא בעולמות התחתונים אז מכונה בשם יעקב.

והנה על ידי שהיה יעקב מדבק מחשבתו למקום העולמות הרמים והנשאים אז נשארו עולמות הקטנים התחתונים בלי המשכת שפע כי סילק יעקב מחשבתו ומוחין שלו מהם מפני יראת שליטת ואחיזת החיצונים ח"ו ואז הוצרך לסבב סיבות שיפול יעקב ממחשבתו במקום הגבוה. ואז בא לעולמות התחתונים להשפיע להם שפע על כל פנים בבחינת יעקב. וזה שאמר הכתוב ויותר יעקב לבדו, ר"ל שבתחלה היה מכונה בשם ישראל על שם שהיה דבוק במוחין עליונים הגדולים. ועכשיו נשאר יעקב לבדו, בבחינת יעקב לבדו. ולזה דרשו חז"ל סיבת הנפילה זו היתה בשביל ששכח פכים קטנים, ר"ל עולמות תחתונים המכונים בשם כלים קטנים. היינו שסילק מחשבתו מהם ודביקותו. לזה הוצרך ליפול ממדריגתו למדריגה תחתונה המכונה יעקב.

אך מיד כיון שדבק מחשבתו לעולם עשיה. אז נתעוררו כוחות עשו וזהו שאמר ויאבק איש עמו הוא שרו של עשו ודרשו רז"ל (חולין צא ע"א) מלמד שהעלו אבק רגליהם עד כסא הכבוד. כי יעקב אף שהיה בקטנות בבחינת אבק, מכל מקום גם אבק רגליו דהיינו קטנות שלו היה גם כן מגיע עד כסא הכבוד. ולכך וירא כי לא יכול לו, ר"ל שלא יוכל לעשות ליעקב שום דבר רע מחמת עוצם קדושתו. עם כל זה פעל זאת בהאבקו עמו ותקע כף ירך דהנה באמת יעקב היו בו שורש וכללות העולמות והקדושה, והיו בו כח והוויות כל הנמצאים. ואם כן גם כח מציאות שורש הרע היה כמוס בו כיון שהוא היה קומה שלימה ברמ"ח איברים ושס"ה גידים מכל עניני מציאות שבעולם הגם שהוא עצם הטוב עם כל זה צריך להמציא בו כח ושורש אשר משם יתפשט הכל ואפילו הרע. אך שהיה נכלל בתחלה

בקדושת יעקב. וזהו מכונה בשם גיד הנשה כי שם מקומו אבל כשהיה מקודם נכלל בעצמותו של יעקב עצם הקדושה אז היה כשר וטהור בכל איברים וגידים. ולכך לא נאסר גיד הנשה עד יעקב. מפני שהפסיק עצמו מדביקות יעקב מחיבור הקדושה, ויצא מהכלל להפרט. ואז שלט בו הרע לגמרי ולכן נאסר מאז והלאה וזה שאמר הכתוב ותקע כף ירך יעקב. ר"ל שנעתק ונפסק ממקום קדושתו של יעקב בהאבקו עמו. ויעקב נשאר בקדושתו. והבן: (ועיין עוד תו"א, מהרי"ל, בשפ"צ בקיצור):

עוד בפסוק הנ"ל. במדרש (ב"ר עז) ר' ברכיה אומר אין כאל ישורון (דברים לג, כו) אין כאל. ומי כאל ישורון, ישראל סבא. מה הקדוש ברוך הוא כתיב בו (ישעיה ב, יא) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, כך יעקב ויותר יעקב לבדו, עד כאן. ולהבין את דברי קדשו. י"ל דהנה כבר נודע ומבואר אצלינו מכבר שיעקב אבינו ע"ה הוא מרכבה וכסא לכבודו יתברך ויתעלה. וכל ימיו היה עבודתו קודש לחקור ולידע כל כוחות אלהות ומדותיו של הקדוש ברוך הוא עד מקום שיד שכלו וכוחו מגעת כדי להיות כביכול מרכבה לכל הכוחות הקדושים הנוראים והנפלאים וכל מה שחקר וידע והבין ביותר שיש כח עליון אז ראה להתאמץ בעבודתו קודש שיהיה כסא ומרכבה להכח ההוא.

והנה כתיב (תהלים סח, לה) תנו עוז לאלהים. היינו כאשר עם ה' בני אל חי מטיבים ומיישרים דרכם בקודש בתורה ועשיית מעשים טובים אזי כביכול מוסיפים כח בפמליא של מעלה ומייחדים ומקשרים כל העולמות. וממשיכים חסד עליון ומשח רבות עילאה קדישא. וכל חדו וכל טיבו ונהורין עילאין לכל העולמות הנבראים היצורים והנעשים. וזהו תנו עוז לאלהים. שבאתערותא דלתתא מעוררים כביכול לעילא על כל העולמות ועל נפשם ורוחם ונשמתם. אך לעתיד לבא כתיב ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. היינו שלא יהיה צריך כלל לאתערותא דלתתא רק ונשגב ה' לבדו. להשפיע רב טוב וחסד עליון.

והנה כשהבין ונתוודע ליעקב אבינו ע"ה זה הכח העליון. אשר יהיה עת וזמן שיהיה כח כזה בעולם אז היה לו תשוקה גדולה להיות מרכבה וכסא גם לבחינה זו. ולזה ויותר יעקב לבדו. וכנ"ל. היינו במוחין דקטנות ולא במוחין דגדלות ועם כל זה נצח הוא את השר הנ"ל בלי שום סיוע מאנשיו ועבדיו. ואז נעשה כסא ומרכבה גם לכח הזה ולבחינה זו. והבן:

על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה (לב, לג).

א"ת ראשי תיבות תשעה אב רמז שלא יאכלו בני ישראל בתשעה באב (זוה"ק וישלח קע, ב) **והוא צולע על ירכו רמז לגלות המר. ויזרח לו השמש גו'. פירש רש"י לרפאותו מהרה לזרוח בשבילו פירוש תיכף היה רפואה ליעקב בהתנוצצות השמש קודם עת צאתה רמז שקודם שיבוא הגואל במהרה בימינו יתרפאו כל נפשות ישראל במהרה בימינו אמן:**

אוהב ישראל ליקוטים חדשים פרשת וישלח

במדרש (ב"ר עח) **ויאמר שלחני וגו'. ר' מאיר אומר מי גדול השומר או הנשמר מן מה דכתיב** (תהלים צא, י) **כי מלאכיו יצוה לך לשמרך, הוי הנשמר גדול. ר' יהודה אומר מי גדול הנושא או הנישא מן מה דכתיב על כפים ישאנוך, הוי הנישא גדול. ר' שמעון אומר מן מה דכתיב ויאמר שלחני הוי המשלח גדול מן המשתלח עד כאן לשונו. והנה להבין מהות החילוק ביניהם נראה כי דברו בכאן נגד ג' כיתות צדיקים. הא' הוא כי יש צדיק העובד את ה' יתברך בבחינת נפש, דהיינו שהוא משתוקק כל כך לאהבת הבורא ברוך הוא וברוך שמו עד שהוא מואס בכל תאוות העולם הזה ומוסר נפשו אליו ית"ש. ומהצדיק הזה דיבר רבי מאיר ואומר שהוא יותר גדול מן המלאכים בבחינה שהם משמרים אותו. ויש צדיק שהוא עובד את ה' יתברך כמו שאמר הכתוב** (ש"ב כג, ב) **רוח ה' דיבר בי ומלתו על לשוני, ומהצדיק הזה דיבר ר' יהודה ואמר שהוא יותר גדול מן המלאכים בבחינה שהם נושאים אותו. ועוד יש צדיק העובד את ה' יתברך בבחינת נשמה כמו שאמר הכתוב** (איוב לב, ח) **ונשמת שדי תבינם, ונגד הצדיק הזה אמר ר' שמעון שהוא יותר גדול מן המלאכים בבחינה הזאת שהוא המשלח והבן:**

וישלח יעקב מלאכים וגו' (לב, ד).

פירש רש"י מלאכים ממש ארצה שעיר שדה אדום. פירש רש"י ז"ל כל תיבה שצריכה למ"ד בתחילתה הטיל לה ה' בסופה והספיקות רבו. א' למה אמר להם יעקב שהוא בארץ שעיר ובשדה אדום הלא שלח מלאכי קודש ובודאי המה יודעין היכן הוא. ותו הרי יעקב בעצמו אמר אחר כך לשלוחיו כה תאמרון אליו במוצאכם אותו ולמה להמלאכים אמר ארצה שעיר וגו'. ותו קשה למה באמת שלח יעקב לעשו מלאכים ולמה לא שלח לו אנשים. ותו קשה שפירש רש"י כל תיבה שצריכה למ"ד בתחילתה הטיל ה"א בסופה. כיון שאין חילוק הוי ליה

למיכתב למ"ד בתחילתה. אלא שכל התורה לרמז בא ויעקב אבינו ע"ה דיבר כאן למטה ורמז בדבריו למעלה בשמי מרומים. ובשביל כן שלח לעשו דוקא מלאכים ממש. כי אין איש בארץ שיוכל לכוין כוונתו הזכה כמו מלאך ה' צבאות וכל כוונת יעקב אבינו ע"ה להכניע הקליפה ולהמתיק הדינים בשורשם. ולפיכך שלח אותם ארצה שעיר. ורמז להם כי שעיר גימטריא תק"פ, שדה אדום בחינת הדינים. היינו להמתיק תק"פ דינים בשרשם. וזה שדרשו חכמינו ז"ל כל תיבה שצריכה למ"ד בתחילתה הטיל ה' בסופה, כי א' של אר"ץ היא מרמזת על אלופו של עולם. ר"צ עם קוצה של למ"ד גימטריא שי"ן. ועם למ"ד במילואה הוא אותיות מגדל הפורח באויר. כי שי"ן בגימטריא ג' במספר קטן. ועם קוצה של למ"ד הפורח למעלהים חדשים, היינו הוא"ו שעל הלמד הוא מגדל הפורח באויר. וזאת הוא תוכן כוונת יעקב אבינו ע"ה להעלות הדינים למעלה במחשבתו הטהורה ולהמתיקן בשורשן הטיל ה"א בסופה וכיון הוי"ה במילוי ההי"ן גימטריא ב"ן ורמז לעולם הבינה המכונה בשם טהירו עילאה עולם היובל עולם החירות. וזהו שרומז יעקב אבינו ע"ה ארצה שעיר ראשי תיבות א"ש. שדה אדום ראשי תיבות ש"א. ויעקב היה בחינת מים. וזהו ש"א מי"ם אש ומים ערבן יחד ונעשה מהם שמים והבן:

במדרש (ב"ר עח) וישתחו ארצה שבע פעמים. למה שבע על שם כי שבע יפול צדיק וקם (משלי כד, טז). דבר אחר למה שבע אמר לו הוי רואה את עצמך כאלו את נתון לפנים משבעה קונקלין ויושב ודן ואני נידון לפניך ואת מתמלא עלי רחמים. אמר רבי חנינא בר' יצחק לא זז משתטח והולך עד שהכניס מדת הדין למדת הרחמים. עד כאן לשון המדרש. כי כל אדם מחויב לעבוד את ה' יתברך באלו השבעה מדות. א' אהבה. לאהוב את ה' יתברך ואת תורתו ומצוותיו בכל נפשו ולעשות צדקה וגמילות חסדים. ב' יראה. ליראה ממנו יתברך. ג' תענוג. היינו שיהיה מכל עבודתו תמיד תענוג לו יתברך. ד' ניצוח. ה' הודיה. היינו שיודה לה' יתברך תמיד על כל ניסיו וישועותיו. ו' חי עולמים. היינו לקשר כל העולמות לה' יתברך שיתן להם חיות ובעבור זה נקרא הקדוש ברוך הוא חי עולמים שהוא מחיה את כל העולמות. ז' מלכות. פירוש שיראה תמיד בעצמו אם עשה איזה עבודה ולא ירגיש בעצמו שהמליך עליו ה' יתברך בכל גופו ובכל איבריו וגידיו אין עבודתו נחשבת לכלום. רק יראה כל אחד שיעשה עבודתו בהתלהבות והתחזקות גדול. ושירגיש שהמליך עליו מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא על כל גופו וכל איבריו. וכל עבודתו לא יהיה רק לה' לבדו. אבל מי שממליך חס ושלום עליו

המלכה חיצונית ר"ל אזי נפלו חס ושלום השבעה מדות אלו בהשבירה ר"ל, (והחכם) [והצדיק] במוחין גדלות שלו מעלה אלו הז' מדות מהשבירה לשמי רום. וזהו למה שבע על שם כי שבע יפול צדיק וקם. פירוש (החכם) [הצדיק] בנפילתו למוחין דקטנות עבור זה בהתחזקות למוחין דגדלות הוא מקים השבעה נפילות למעלה לשמי רום. דבר אחר הוי רואה את עצמך כאלו את נתון לפנים משבעה קינקולין וכו'. פירוש שיעקב עלה למעלה לפנים מז' קינקולין היינו לעולם החירות ושם לא היה לעשו הרשע שליטה עליו. אמר רבי חנינא בר' יצחק לא זז משתטח והולך משתטח והולך עד שהכניס מדת הדין למדת הרחמים, פירוש שרבי חנינא ברבי יצחק אמר שעוד גדול מזה היה עבודת הקודש של יעקב אבינו ע"ה, שאברהם היה מדת החסד ויצחק היה בחינת דין ויעקב בחיר שבאבות היה לו אלו השני מדות של אברהם ויצחק. היינו חסד וגבורה. ולפיכך צורתו של יעקב חקוקה תחת כסא הכבוד. והכניס מדת הדין למדת הרחמים פירוש שהיפך הדינים לרחמים גמורים:

רבי לוי יצחק מברדיצ'ב

רבי לוי יצחק היה מרבה לסנגר על ישראל בכל אימת שנקרה לדרכו, בכך שהתבונן בכל דבר שנעשה באמצעותו יתברך. ידוע המעשה שפעם אחת עברו רבי לוי יצחק מברדיצ'ב וחסידיו ליד בית כנסת, ובחוץ עמד עגלון עטור בטלית ותפילין שתיקן תוך כדי התפילה את עגלתו. אמרו החסידים: "הסתכלו על העגלון הזה, עטור טלית ותפילין, ומתעסק בתיקון עגלתו...". כשהביט רבי לוי יצחק בכך מיד פנה ואמר: "הסתכלו על עגלון זה, אפילו בשעה שהוא מתקן את עגלתו הוא מתפלל"...

היה מארח בסוכתו כל ארחי פרחי שעברו בעירו, לצד שאר נזקקים ועלובי נפש. באחת השנים פנו אליו חסידיו וניסו להניאו מכך 'שמא יואיל רבינו להזמין לסוכתו "אושפיזין" אורחים מכובדים יותר". השיב להם רבי לוי יצחק באהבת ישראל צרופה: "כאשר אבוא לבית דין של מעלה, אבקש גם אני להיכנס ולישב בסוכת עודו של לוויתן עם כל הצדיקים, יעצרו אותי בפתח ויגידו לי: 'לוי יצחק מה לך כאן, וכי אינך יודע שבמקום זה רק צדיקים יבואו בו', אומר להם: 'נכון, אינני ראוי להיכנס למקום זה שיאה רק לצדיקים ולא לאנשים כמוני, אך גם אני בסוכתי שלי לא ברדתי בין אורחי ולא שילחתי יהודי אחד מסוכתי, את כולם קבלתי בשמחה, ולכל הבאים פתחתי את דלתי כל יהודי באשר הוא'.

והמשיר רבי לוי יצחק את דבריו בפנותו אל חסידיו 'אין זו רבותא להזמין רק "אושפיזין" רוחניים כמו אברהם יצחק יעקב וכו', אורחים שאינם מטריחים, שאינם צריכים כיבוד, ולא תופסים מקום, המבינים אתם, כך יהיה לי, לוי יצחק, פתחון פה בעולם האמת לבקש שיאפשרו לי להיכנס ולהימצא במחיצת הצדיקים בגן עדן'.

רבי לוי יצחק, במידותיו הנעלות, ובעיקר בענין האחדות שהרבה להפעילה בקרב כל ישראל, כל אימת שנתקל באבק מחלוקת. רבי לוי יצחק גוזר היה גזירה שווה: "ואהבת את ה' אלקיך" "ואהבת לרעך כמוך", וכשם שאהבת ה' תקועה הייתה בלבו 'בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך', הרי אף על אהבת הבריות שקד בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאדו, כולם כקטן כגדול כעני כעשיר שווים היו בעיניו. חיבה יתרה חיבב את פשוטי העם בישראל.

עוזר של ספר עבר פעם בערב ראש השנה על יד ביתו של הצדיק רבי לוי יצחק מברדיצ'ב. הלך אותו עוזר בגלוי ראש, ושערותיו עשויות בלורית. הצדיק ראהו דרך החלון, וקראו להכנס אליו. נכנס, והצדיק שאלו: "למה לך הבלורית הזאת?", השיב

הלה: "יש לי עסק עם שרים ו'פריצים' הבאים להסתפר ואני צריך להתנאות בפניהם". אמר הצדיק: "אתן לך אדום אחד (שם מטבע מקומי) בשכר שתסיר את בלוריתך, הרי יש בזה משום איסור: "ובחקתיהם לא תלכו". הבחור סירב. "ובכן, אתן לך שלושה אדומים בעד זה", והבחור אינו מסכים. הוסיף לו הצדיק עוד ועוד, עד שהגיע לעשרים אדומים, והבחור באחת: "לא". אז אמר לו הצדיק: "אם תסיר תכף את בלוריתך, אני מבטיח לך עולם הבא!" משששמע הבחור דברים אלה, חטף מיד מתוך כיס בגדו מספרים, וברגע אחד גזז את כל בלוריתו.

עמד הצדיק מברדיצ'ב והמליץ לפני הקב"ה: "רבש"ע! ראה נא, מה גדולה ומה חזקה היא אמונתם של היהודים, אפילו של הפשוטים ביותר! כמה יגיעות צריך אדם שכזה ליגע, וכמה טרחות הוא צריך לטרוח, עד שירוויח אדום אחד, וכל שכן שעשרים אדומים הוא סכום עצום לפניו, ובכל זאת מה שלא רצה לעשות בעד עשרים אדומים עשה בעד חלק לעולם הבא, אף שמעולם לא ראה את אותו עולם הבא בעיניו...

היה עניו ביותר, ונהג לומר ש'העולם טוב הוא ולא רע, והרי לך סימן מובהק, שהוא סובל אדם כמוני...'.

נהג להתבטא: "אלמלא נכתבה גאווה בתורה, לא הייתי מאמין בשום פנים שמדה זו היא במציאות, שכן אדם שהוא עפר ואפר חרס הנשבר, כיצד יתגאה?!"...

על מדת ייחסו לכל יהודי, ניתן ללמוד מאחד הביאורים שביאר בספרו 'קדושת לוי', אודות הנאמר 'איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלקים התהלך נח', ואמרו חז"ל שיש דרשוהו לגנאי ויש דרשוהו לשבח. וביאר כך: "יש שני סוגי צדיקים, יש צדיק הטוב לשמים וטוב לבריות, זהו צדיק שאינו מסתפק במה שהוא בעצמו עובד את ה', אלא מקרב גם את הרשעים לעבודתו יתברך, כמו אברהם אבינו שהיה מגייר גרים ועושה נפשות לעבודת השם.

ויש צדיק שהוא לעצמו עובד את ה' בדביקות רבה ובהתלהבות עצומה, אבל איננו משתדל לקרב את הרשעים לעשות אף אותם עובדי הבורא ברוך הוא, והנה 'נח איש צדיק תמים היה', אבל 'את האלקים התהלך נח', הוא היה מתהלך רק עם אלקים לבדו, אבל לא היה מתהלך עם הבריות לקרבם ולעשותם לעובדי השם, וזהו שדרשוהו לגנאי אילו היה נח בדורו של אברהם שהיה מקרב את הרשעים ומכניסם תחת כנפי השכינה לא היה נחשב לכלום".

ידוע פירושו על תחילת הווידוי של תפילות יום כיפורים: 'אנו מלאי עוון ואתה מלא רחמים'. רבי לוי יצחק הסביר כי מחבר תפילה זו העמיד אותנו מלאי העוון מול הקב"ה מלא הרחמים, אמנם 'אנו מלאי עוון', אך כמה זה לעומת זאת אתה ש'אתה מלא רחמים', הרי אין לך גבול ותכלית, ואם כן מה הם מלא עוונותינו לעומת גודל רחמיך.

דרכו הייתה להשקיע את האנרגיות בלימוד התורה, ולא בתעניות וסיגופים. מעולם לא ציווה להרבות בסגופים ותעניות, זולת התעניות שמחויבים על פי השולחן ערוך. לדעתו של רבי לוי יצחק, ריבוי התעניות והסגופים הוא מפיתויי היצר ומתחבולותיו: מפתה את האדם להרבות בסיגופים ולהחליש את מוחו, וכך יצלח בידו לבטלו בכך מלימוד התורה ועבודת השם יתברך.

רבי לוי יצחק היה רואה בכל דבר את חסד ה'. בספרו 'קדושת לוי' מבאר אף מטרתם של הייסורים. "כך היא דרכו של עולם, כמו שדרך בני אדם שרוצים לעשות מכלי קטן כלי גדול, צריך הכלי הקטן שבירה, כן השי"ת רוצה להשפיע שפע לאדם וצריך שיהא ביכולתו שיהיה יותר גדול, ובגלל כך שולח צרה או חולי ח"ו, שזהו שבירת הכלי הקטן, שאחר יהיה יותר גדול". עוד מבאר שהצרות והייסורים הם רק לטובת האדם, ובמקום שאדם ינסה לברוח מן הצרות הוא צריך לחפש ולמצוא מה רוצה ממנו השם יתברך.

פרשת וישלח

רבי לוי יצחק מברדיצ'ב קדושת לוי פרשת וישלח

בשם אדוני אבי מורי ורבי זצוק"ל,

'עם לבן גרתי' (לב, ה),

פירש רש"י: ותרי"ג מצות שמרתי. הודיע לו זאת, דרבותינו ז"ל אמרו ששלח לו להגיד 'ויהי לי שור וחמור' (להלן פסוק ט), שלא יקנאו בו שלא נתקיים בו הברכות 'מטל השמים ומשמני הארץ' (לעיל כז, כח), שזה אינו לא מטל השמים ולא משמני הארץ (רש"י כאן). וכדי שלא יאמר עשו דמהאי טעמא לא נתקיימו מחמת שלא שמר התורה, והברכות לא נתנו לו רק על מנת שיקיים התורה, כפירושו בפרשת תולדות בפסוק (לעיל כז, מ) 'והיה כאשר תריד' כו', לזה שלח לו שתרי"ג מצות שמרתי, ואף על פי כן לא נתקיימו בי הברכות, אף על פי ששמרתי התורה, אם כן אין לך לנטוד שנאה על הברכות. וקל להבין:

הצילני נא מיד אחי מיד עשו (לב, יב).

דעשו הוא הסטרא אחרא (זוה"ק ח"ג קפה, א), **הוא מלאך המות הוא היצר הרע** (ב"ב טז ע"א), **ובקשת יעקב היה הצילני נא שלא יהיה עשו אחי, וזהו 'מיד אחי מיד עשו', שלא יתגלגל שהיצר הרע יהיה 'אחי', שפעמים חס ושלום היצר הרע מסית לעבירה, ולעין אדם מראה מצוה, ועל דרך זה מתקרב לאדם ללכדו במהדרה לעשות עבירה. והבן:**

ואתה אמרת היטב איטיב עמך (לב, יג).

פירוש ש'היטב' עמך שיהא 'איטיב' באתגליא לכל שהוא טובה, שלפעמים יש חסדים מכוסים שאין נראה לעין, ואדרבה נראה שהיא רעה והטוב מכוסה, מה שאין כן בעשות הבורא ברוך הוא חסד מגולה עם האדם, אז הטוב הוא מגולה:

או יבואר, ואתה אמרת היטב איטיב עמך. מה זה כפל לשון 'היטב איטיב', כי הנה הבורא משפיע שפע ונותן טובו לעמו ישראל, וגם השפע בא על האומות. והחילוק ביניהם, הטובות שנותן לעמו ישראל הכוונה הוא בשביל טובה, והטובה שבא על האומות הוא על דרך (דברים ז, י) **'ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו', ונמצא הטובה אינה טובה להם, אבל בישראל עמו כוונת הטובה הוא בשביל הטובה. וזהו 'היטב איטיב עמך', כוונת הטובה בשביל הטובה עצמה:**

והיה כי יפגשך עשו אחי ושאלך למי אתה וכו' (לב, יח).

דהכלל, בתחילת התקרבות האדם לה' שיצר הרע מתגבר עליו, יחשוב לו שבעבודתו לה' יגיע לו טובות עולם הזה גם כן, ובזה מוכנע היצר הרע שלא לקטרג אותו על דבקותו בה', ואחר כך כשכבר מדבק עצמו בה', אז עבודתו רק לעשות נחת רוח ליוצרו ולא לטובת עולם הזה. וזה 'והיה כי יפגשך עשו אחי ושאלך למי', דהיינו היצר הרע שמכונה בשם עשו, שיפגוש במלאכי יעקב, שהם מחשבות קדושות של יעקב שממנו נבראו מלאכים (עי' שער היחודים פ"ב), **והוא יקטרג למחשבות 'אנה תלך'. 'ואמרת לעבדך ליעקב', אנו מלאכי יעקב, שבאמצעות מעשים הטובים אנו נבראים** (עי' תנחומא ויצא, ג; זו"ח פ' אחרי), **ואל תקטרג ליעקב על מעשיו הטובים, כי 'מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו', שגם לך נוגע הטוב, שבאמצעות מעשיו הטובים יגיע לו עולם הזה, שעולם הזה היא מנחת היצר הרע:**

וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו (לב, כו).

הענין, כמו שיש ג' עולמות, עולם השרפים ועולם הגלגלים ועולם התחתון (מורה נבוכים ח"ב פי"א), **כן יש באדם. הראש הוא נגד עולם השרפים, שעל ידו משיג הבורא ברוך הוא. והלב הוא נגד עולם הגלגלים, וכן כתוב בספר יצירה** (ראה פ"ו מתני' ב) **'לב ונפש גלגל בשנה', שבבינת הלב יכול להשיג הבורא ברוך הוא מחמת תנועת הגלגלים. והירכים שבאדם נגד עולם התחתון, היינו שעובד את הבורא ברוך הוא על ידי האמונה, וזה מורה על הרגלים, מלשון הרגל.**

וזהו הרמז 'ויגע בכף ירכו', שהעובד על ידי האמונה יוכל חס ושלום לבלבל. וזהו 'ויזרח לו השמש', שהתחיל לעבוד הבורא ברוך הוא בשכל, ולזה שעובד בשכל אינו יכול לבלבל אותו. וזהו הרמז 'ויאמר לא יעקב' (להלן פסוק כט), כי 'יעקב' מורה על עבודה התחתונה, יו"ד עקב (עי' עץ חיים שער ג פ"ב), **'כי אם ישראל', שמורה על עבודה עליונה, 'לי ראש'** (ליקוטי תורה תהלים, קי):

ויאמר שלחני כי עלה השחר (לב, כז).

עיין ברש"י: שהגיע העת לומר שירה. ועיין במדרש (ב"ר עח, א; חולין צא, ב) שמעולם לא אמר שירה עדיין ועתה הגיע העת לומר שירה. ויש להבין למה הגיע עתה העת שלו לומר שירה. ונראה, דהנה כל השרים של האומות אומרים שירה, ואימתי אומרים שירה, כשעושה איזה אומה חסד למטה עם ישראל, מזה הגיע להם התגברות לשר שלהם לומר שירה. וכאן היה שרו של עשו (ב"ר עז, ג), ועשה עשו בכאן חסד עם יעקב, ומזה החסד הגיע התגברות לשר שלו לומר שירה. ולכך אמרו שמעולם לא אמר שירה ועתה הגיע העת שלו לומר שירה, כי מעולם לא עשה עשו עם יעקב חסד, ועתה עשה חסד עם יעקב, ולכך הגיע עתו לומר שירה:

ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ואנשים ותוכל (לב, כח). **הענין, כי יש אדם שהוא דבוק תמיד בהבורא ברוך הוא, אפילו כשהוא מדבר עם בני אדם, ויש אדם שהוא דבוק בהבורא ברוך הוא בעת שעוסק בעבודתו ובתורתו ובמצותיו, אבל כשמדבר עם בני אדם אינו יכול לדבק מחשבתו להבורא ברוך הוא. והבחינה הא' נקרא 'ישראל', כי הוא אותיות 'ישר אל', וגם 'לי ראש'** (ליקוטי תורה תהלים, קי). **והבחינה הב' נקרא 'יעקב', יו"ד עקב** (עי' עץ חיים שער ג פ"ב). **וזהו 'לא יעקב וכו' כי אם ישראל כי שרית עם אלהים', כלומר שאתה דבוק באלהים אפילו כשאתה מדבר עם בני אדם, וזהו 'עם אלהים ואנשים', 'ותוכל' לדבק מחשבתך תמיד להבורא יתברך:**

ויקרא שם המקום כו' כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי (לב, לא).

כי הנה יש אדם שעובד את הבורא ברוך הוא בעבור שישפיע עליו כל הטובות כשיעבוד אותו, ויש בחינה גדולה מזו, שאדם עובד את הבורא ברוך הוא בגין דאיהו רב ושליט (זוה"ק הקדמה יא, ב), ואין כוונתו כלל על קבלת הטובה. והבחינה הזאת נקרא 'פנים בפנים', כי הוא עובד את הבורא ברוך הוא בגין דאיהו רב ושליט, והבורא ברוך הוא כביכול פונה אליו פנים בפנים. והבחינה הא' נקרא 'פנים באחור', כי הבורא ברוך הוא פונה אליו פנים, והוא כביכול עובד בכדי לקבל טובות מאתו. וזהו 'כי ראיתי אלהים פנים בפנים', זהו הבחינה הב'. וזהו הרמז 'ותנצל' נפשי, לשון הפרשה, הרמז שלא עלה על לבו לעבוד בשביל הדבר הנוגע לעצמו, דהיינו בכדי לקבל טובות מאתו יתברך, וזהו 'ותנצל' נפשי, לשון הפרשה בדבר הנוגע לנפשו. והבחינה הזאת הוא לשמה, והבחינה הא' שלא לשמה:

מי לך כל המחנה הזה כו' ויאמר למצוא חן בעיני אדוני (לג, ח).

עיין בבעל הטורים, כי יעקב לקח לעצמו עולם הבא ולעשו עולם הזה (ע' תנא דבי אליהו זוטא פי"ט; זוה"ק ח"א קמג, ב). והגם שאנו רואים כי יש בישראל גם כן עשירים, אמנם כל העשירים כולם הם מלאים יגון ואנחה, כאשר אנו רואים בחוש העין, ואין להם עולם הזה. אמנם אותם העשירים העובדים את בוראם מתוך עושרם, יש להם תענוג מתוך עושרם, כי עולם הזה שבא מן עולם הבא את זה לקח יעקב. וזהו 'למצוא חן בעיני אדוני', כי 'אדוני' סתם הוא השכינה:

ויקרא לו אל אלהי ישראל (לג, כ).

עיין רבותינו ז"ל (מגילה יח ע"א), מנין שהקב"ה קרא ליעקב אל, שנאמר ויקרא לו ליעקב אל, ומי קראו אל, אלהי ישראל. הענין יבואר, שלא תאמר חס ושלום זה שיעקב נקרא 'אל' לעבוד לו, חלילה לומר כן. ויבואר למה נאמר כאן דווקא 'אלהי ישראל', ולמה דווקא שם זה. כי 'אל' הוא לשון תקיף ובעל היכולת (זוה"ק ח"ג קלב, א; ועי' טור או"ח סי' ה). והנה ידוע 'צדיק מושל יראת אלהים' (ש"ב כג, ג), 'מי מושל בי צדיק' (מו"ק טז ע"ב), נמצא כביכול הצדיק מושל על גזירותיו של הקדוש ברוך הוא לבטל הגזירה רעה מישראל ולהפוך לטובה, ובאמת זה הוא הרצון העליון לאהבת ישראל שהצדיק יבטל הגזירה רעה לטובה. וזהו 'ומי קרא ליעקב אל', שיהא בידו היכולת לבטל הנגזר למעלה לטובות ישראל, 'אלהי ישראל', הרוצה בטובתן של ישראל ואין חפץ ברעתם, רק להשפיע להם כל הטוב:

באופן אחר נראה, ומי קראו אל, אלהי ישראל. כלומר, כשהקב"ה גוזר הצדיק מבטלה, אבל כשהצדיק אחד גוזר אין צדיק חבירו יכול לבטלה, שכך מחשבתו ודיבורו עושה פעולה כמו מחשבתו ודיבורו של צדיק שני. אפס כשהקב"ה גוזר גזירה לבדו בלי רצון הצדיק, יכול לבטלה. וזה 'מי קרא אל - אלהי ישראל', כלומר גזירות 'אלהי ישראל', ולא של צדיק אחר:

ותצא דינה בת לאה (לד, א).

רבותינו ז"ל אמרו (ב"ר פ, א) שנקראת על שם לאה שיצאנית היתה, עיין ברש"י. ונראה פירוש, על פי מאמר רבותינו ז"ל (ברכות ס, א) שדינה נתהפכה במעיה של לאה לנקבה מחמת תפילת לאה, עיין שם. וזה שאמר הכתוב 'בת לאה', רצה לומר לאה גרם שתהיה בת ולא זכר כפי העיבור, על ידי תפילתה, ומחמת שהיתה בת 'וירא אותה שכם' כו'. וקל להבין:

ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו (לה, יג).

רש"י פירש איני יודע מה מלמדנו. והנראה, דרבותינו ז"ל (ב"ר מז, ו) דרשו מזה הפסוק 'ויעל', דאבות הן הן המרכבה. וידוע דאבות לא היו המרכבה רק בהיותם בארץ ישראל, כפירוש רש"י בפרשת ויצא בפסוק (לעיל לא, ג) 'ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך כו' ואהיה עמך', אבל בעודך מחובר וכו', עיין שם. וזה היה הדיבור הראשון בשובו אל ארץ כנען לדבר עמו נחמות, כי הדיבור בשכם לא היה רק ציווי ללכת בית אל, מה שאין כן בבית אל דיבר עמו דברים העתידים ונחמות לו ולזרעו, ואז נשתלם הוא להיות מהמרכבה, ולכן נאמרה כאן 'ויעל מעליו' שלמדו רבותינו ז"ל שאבות הן הן המרכבה:

סגולה למוצאי שבת

נמצא בכתבי הקודש של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל
מחבר ספר קדושת לוי,
תפלה להצלחה לאומרה במוצ"ש ג"פ מהרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל:

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, שְׁמֹר וְהַצֵּל אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲהוּבֶיךָ מִכָּל רָע, לְמַעַן שֵׁם תְּהִלָּתֶךָ, הִנֵּה שַׁבַּת קֹדֶשׁ הָאֲהוּבָה עוֹבֶרֶת, וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁיָּבֹא עָלֵינוּ הַשָּׁבוּעַ הַבָּא לֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, לֶאֱמוּנַת חֲכָמִים, לְאַהֲבַת חֲבֵרִים, לְדִבֵּקוּת הַבּוֹרֵא בָּרוּךְ הוּא, לְהַאֲמִין בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר עִקָּרִים שֶׁלְּךָ, וּבִגְאֻלָּה קְרוֹבָה בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וּבִתְחִיַּת הַמֵּתִים, וּבִנְבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ, תֵּן כֹּחַ גַּם לִילָדֶיךָ רְחוּמֶיךָ הַיְּהוּדִים, לְהַלֵּל שִׁמְךָ וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ, וְהַשָּׁבוּעַ הַבָּא, יָבוֹא עָלֵינוּ לִבְרִיאוּת וּלְמַזָּל, וּלְהַצְלָחָה וְלִבְרָכָה וּלְחֶסֶד, וְלִבְנֵי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי, לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן:

תפילה קודם התפילה

יה"ר מהרב המפורסם איש אלוקי
מו"ה אלימלך מליזענסק זצ"ל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹמֵעַ קוֹל שַׁוְעַת עֲתִירוֹת. וּמַאֲזִין לְקוֹל תְּפִלַּת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. שֶׁתָּכִין לִבֵּנוּ וּתְכוֹנֵן מַחְשָׁבוֹתֵינוּ וּתְשַׁגֵּר תְּפִלָּתֵנוּ בְּפִינוּ. וְתַקְשִׁיב אָזְנֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ הַמִּתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ בְּקוֹל שַׁוְעָה וְרוּחַ נִשְׁבָּרָה:

וְאַתָּה אֵל רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים. תִּמְחוֹל וְתִסְלַח וּתְכַפֵּר לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. אֶת כָּל מַה שֶּׁחָטָאנוּ וְהֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ, כִּי גָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לֹא בְמֶרֶד וּבְמַעַל חָלִילָה וְחָלִילָה מָרִינוּ אֶת פִּיךָ וְדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּמִצְוֹתֶיךָ. כִּי אִם מֵרֹב הַיֵּצֶר הַבּוֹעֵר בְּקִרְבֵּנוּ תָּמִיד. לֹא יָנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט עַד אֲשֶׁר מְבִיאֵנוּ אֶל תַּאֲוֹת הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה וְאֶל הֲבָלָיו. וּמְבַלְבֵּל אֶת מַחְשָׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד, אֲפִלּוּ בְּשָׁעָה שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ. הוּא מְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֶת מַחְשָׁבוֹתֵינוּ תָּמִיד בְּתַחְבּוּלוֹתָיו, וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲמֹד נֶגְדּוֹ. כִּי נֶחֱלַשׁ שִׂכְלֵנוּ וּמֹחֵנוּ וְלִבֵּנוּ עַד מְאֹד. וְכֻשַּׁל כֹּחַ הַסֵּבֶל מֵרֹב הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת וְטִרְדַּת הַזְּמַן:

לָכֵן אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי נֶאֱמָן בֵּיתֶךָ. וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה. אַף עַל פִּי שֶׁאֵינוֹ הָגוּן וְאֵינוֹ כְּדַאי, כִּי כֵן דַּרְכְּךָ לְהֵיטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים, כִּי גָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲנָקָתֵנוּ וְצַעֲרֵנוּ וְשִׁיחֵנוּ עַל אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יְכוֹלִים לְקָרֵב עַצְמֵנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וּלְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּךָ בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים, אֲהָהּ עַל נַפְשֵׁנוּ, אוֹי עָלֵינוּ מְאֹד.

אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם: וְעַתָּה תְּעוֹרֵר נָא עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַמְרֻבִּים לְגָרֵשׁ וּלְבַעֵר אֶת יִצְרֵנוּ הָרָע מִקִּרְבֵּנוּ, וְתִגְעַר בּוֹ שֶׁיָּסוּר וְיֵלֵךְ מֵאִתָּנוּ, וְאַל יָסִית אוֹתָנוּ לְהַדִּיחֵנוּ מֵעֲבוֹדָתֶךָ חָלִילָה. וְאַל יַעֲלֶה בִּלְבֵּנוּ שׁוּם מַחֲשָׁבָה רָעָה חָלִילָה הֵן בְּהַקִּיץ הֵן בַּחֲלוֹם. בִּפְרַט בְּעֵת שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ, אוֹ בְּשָׁעָה

שֶׁאֲנַחְנוּ לוֹמְדִים תּוֹרָתֶךָ. וּבְשָׁעָה שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּמִצְוֹתֶיךָ, תְּהֵא מַחְשְׁבוֹתֵינוּ זַכָּה צְלוּלָה וּבְרוּרָה וַחֲזָקָה, בֶּאֱמֶת וּבְלֵבָב שָׁלֵם כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב עָמָּנוּ:

וּתְעוֹרֵר לְבָבֵנוּ וּלְבַב כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וּלְבַב כָּל הַנִּלְוִים אֵלֵינוּ, וּלְבַב כָּל הַחֲפֵצִים בְּחֶבְרָתֵנוּ, לְיַחֶדְךָ בֶּאֱמֶת וּבְאַהֲבָה. לְעָבְדְךָ עֲבוֹדָה הַיְשָׁרָה, הַמְקֻבֶּלֶת לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְתִקְבַּע אֱמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ תָּמִיד בְּלִי הֶפְסֵק, וּתְהֵא אֱמוּנָתְךָ קְשׁוּרָה בְּלִבֵּנוּ כְּיָתֵד שֶׁלֹּא תָּמוּט, וְתַעֲבִיר מֵעָלֵינוּ כָּל הַמַּסָּכִים הַמַּבְדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינְךָ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִכְשׁוֹל וְטָעוּת, אַל תַּעַזְבֵנוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ וְאַל תַּכְלִימֵנוּ, וּתְהֵא עִם פִּינוּ בְּעֵת הַטִּיפֵנוּ, וְעִם יָדֵינוּ בְּעֵת מַעֲבָדֵינוּ, וְעִם לִבֵּנוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ:

וּתְזַכֵּנוּ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם אֵל מָלֵא רַחֲמִים, שֶׁנַּיְחֵד אֶת לְבָבֵנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְדִבּוּרֵנוּ וּמַעֲשֵׂינוּ וְכָל תְּנוּעוֹתֵינוּ וְהַרְגָּשׁוֹתֵינוּ, הַיְדִיעוֹת לָנוּ וְשֶׁאֵינָן יְדִיעוֹת לָנוּ, הַנִּגְלוֹת וְהַנִּסְתָּרוֹת, שֶׁיִּהְיֶה הַכֹּל מְיוּחָד אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים בְּלִי שׁוּם מַחֲשֶׁבֶת פְּסוּל חָלִילָה, וְטַהֵר לִבֵּנוּ וְקַדְּשֵׁנוּ, וּזְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחֶמְלָתְךָ, וְתַטְעֵם אַהֲבָתְךָ וְיִרְאָתְךָ בְּלִבֵּנוּ תָּמִיד בְּלִי הֶפְסֵק, בְּכָל עֵת וּבְכָל זְמַן וּבְכָל מָקוֹם, בְּלֶכְתֵּנוּ וּבְשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ תִּבְעַר תָּמִיד רוּחַ קָדְשְׁךָ בְּקִרְבֵּנוּ. וְנִשְׁעָנִים תָּמִיד בְּךָ וּבְגִדְלָתְךָ וּבְאַהֲבָתְךָ וּבְיִרְאָתְךָ. וּבְתוֹרָתְךָ שֶׁכְּתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה הַנִּגְלֶה וְהַנִּסְתָּר וּבְמִצְוֹתֶיךָ, הַכֹּל לְיַחֵד שִׁמְךָ הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא:

וְתִשְׁמְרֵנוּ מִן הַפְּגִיוֹת וְהַגֵּאוּת וּמִן הַכַּעַס וְהַקַּפְּדָנוּת וְהָעַצְבוּת וְהָרְכִילוּת וּשְׁאָר מִדּוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל דָּבָר הַמַּפְסִיד עֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְהַטְּהוֹרָה הַחֲבִיבָה עָלֵינוּ, וְתַשְׁפִּיעַ רוּחַ קָדְשְׁךָ עָלֵינוּ שֶׁנִּהְיֶה דְּבֵקִים בָּךְ. וְשֶׁנִּשְׁתּוֹקֵק תָּמִיד אֵלֶיךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמִמַּדְרֵגָה לְמַדְרֵגָה תַּעֲלֵנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה לָבוֹא לְמַעֲלַת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּזְכוּתָם יַעֲמֹד לָנוּ שֶׁתִּשְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלָּתֵנוּ שֶׁנִּהְיֶה תָּמִיד נֶעֱנִים בְּעֵת שֶׁנִּתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ עָלֵינוּ אוֹ עַל שׁוּם אֶחָד מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, עַל יָחִיד אוֹ עַל רַבִּים, וְתִשְׁמַח וְתִתְפָּאֵר בָּנוּ, וְנַעֲשֶׂה פְּרִי לְמַעְלָה וְשֹׂרֶשׁ לְמַטָּה:

וְאַל תִּזְכֹּר לָנוּ חַטֹּאתֵינוּ וּבְפָרֵט חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ, כְּמַאֲמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר, וְתַהֲפֹךְ עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לִזְכוּת, וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מֵעוֹלָם הַתְּשׁוּבָה תָּמִיד הָרְהוּר לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם. וּלְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ בִּשְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים:

וְתַצִּילֵנוּ מִקִּנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ וְלֹא יַעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עַל לִבֵּנוּ וְלֹא קִנְאָתֵנוּ עַל אֲחֵרִים. אַדְרַבָּה, תֵּן בְּלִבֵּנוּ שֶׁנִּרְאֶה כָּל אֶחָד מַעֲלַת חֲבֵרֵינוּ וְלֹא חִסְרוֹנָם,

וְשֶׁנִּדְבֵּר כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר וְהָרָצוּי לְפָנֶיךָ, וְאַל יַעֲלֶה שׁוּם שִׂנְאָה מֵאֶחָד עַל חֲבֵרוֹ חָלִילָה:

וּתְחַזֵּק הִתְקַשְּׁרוּתֵנוּ בְּאַהֲבָה אֵלֶיךָ, כַּאֲשֶׁר גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ. שֶׁיְּהֵא הַכֹּל נַחַת רוּחַ אֵלֶיךָ, וְזֶה עִקַּר כַּוָּנָתֵנוּ. וְאִם אֵין לָנוּ שֵׂכֶל לְכַוֵּן אֶת לְבָבֵנוּ אֵלֶיךָ, אַתָּה תְּלַמְּדֵנוּ אֲשֶׁר נֵדַע בֶּאֱמֶת כַּוָּנַת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב: וְעַל כָּל זֹאת מִתְחַנְּנִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ אֵל מָלֵא רַחֲמִים שֶׁתְּקַבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

תפילה על חינוך הילדים
מהשל"ה הקדוש

ראוי לאומרה בכל עת מצוא ובפרט בערב ר"ח סיוון

אַתָּה הוּא אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁלֹּא בָרָאתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מִשֶּׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם, וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. וּבָרָאתָ עוֹלָמְךָ בִּגִין לְאִשְׁתְּמוֹדָעָא אֱלָהוּתָךְ בְּאֶמְצָעוּת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, "בְּרֵאשִׁית", בִּשְׁבִיל תּוֹרָה וּבִשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהֶם מִכָּל הָאֻמּוֹת, וְנָתַתָּ לָהֶם תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְקֵרַבְתָּם לִשְׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל קִיּוּם הָעוֹלָם וְעַל קִיּוּם הַתּוֹרָה בָּא לָנוּ מִמְּךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵי צִוּוּיִים. כָּתַבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ "פְּרוּ וּרְבוּ", וְכָתַבְתָּ בְּתוֹרָתְךָ "וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם", וְהַכַּוָּנָה בִּשְׁתֵּיהֶן אֶחָת, כִּי לֹא לְתֹהוּ בְּרָאתָ כִּי אִם לָשֶׁבֶת, וְלִכְבוֹדְךָ בָּרָאתָ יָצַרְתָּ אַף עָשִׂיתָ, כְּדֵי שֶׁנִּהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתֶךָ.

וּבְכֵן אָבוֹא אֵלֶיךָ אֲדֹנָי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, וְאַפִּיל תְּחִנָּתִי, וְעֵינַי לְךָ תְלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחָנֵּנִי וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי לְהַזְמִין לִי בָּנִים וּבָנוֹת. וְגַם הֵם יִפְרוּ וְיִרְבּוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, לְתַכְלִית שֶׁהֵם וַאֲנִי כֻּלָּנוּ יַעַסְקוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. אָבִינוּ אָב הָרַחֲמָן, תֵּן לְכֻלָּנוּ חַיִּים אֲרִכִּים וּבְרוּכִים, מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים, זָכְרֵנוּ לְחַיִּים נִצְחִיִּים, כְּמוֹ שֶׁהִתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אָבִינוּ "לוּ יִחְיֶה לְפָנֶיךָ", וּפֵרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, "בִּירְאָתֶךָ".

כִּי עַל כֵּן, בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא זַרְעִי וְזֶרַע זַרְעִי עַד עוֹלָם זֶרַע כָּשֵׁר. וְאַל יִמָּצֵא בִי וּבְזַרְעִי וּבְזֶרַע זַרְעִי עַד עוֹלָם שׁוּם פְּסוּל וָשֶׁמֶץ, אַךְ שָׁלוֹם

וֶאֱמֶת וְטוֹב וְיָשָׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי אָדָם, וְיִהְיוּ בַּעֲלֵי תוֹרָה, מָארֵי מִקְרָא, מָארֵי מִשְׁנָה, מָארֵי תַּלְמוּד, מָארֵי רָזָא, מָארֵי מִצְוָה, מָארֵי גּוֹמְלֵי חֲסָדִים, מָארֵי מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וְיַעַבְדוּךָ בְּאַהֲבָה וּבְיִרְאָה פְּנִימִית, לֹא יִרְאָה חִיצוֹנִית, וְתֵן לְכָל גְּוִיָּה וּגְוִיָּה מֵהֶם דַּי מַחְסוֹרָהּ בְּכָבוֹד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאוּת וְכָבוֹד וָכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוֹמָה וְיִפְי וְחֵן וָחֶסֶד, וְיִהְיֶה אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְשָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתַזְמִין לָהֶם זִוּוּגִים הֲגוּנִים מִזֶּרַע תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, מִזֶּרַע צַדִּיקִים, וְגַם זִוּוּגָם יִהְיוּ כְּמוֹתָם כְּכָל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זְכָרוֹן אֶחָד עוֹלֶה לְכָאן וּלְכָאן.

אַתָּה אֲדֹנָי יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מַצְפּוּנֵי לִבִּי, כִּי כַוָּנָתִי בְּכָל אֵלֶּה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּלְמַעַן תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי אֲדֹנָי עֲנֵנִי, בַּעֲבוּר הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וּבְגָלָלָם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לְהִיוֹת הָעֲנָפִים דּוֹמִים לְשָׁרְשָׁם, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רֶגֶל רְבִיעִי בַּמֶּרְכָּבָה, הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קָדְשֶׁךָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְהוָה יאהדונהי הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ: הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גֶּבֶר יְרֵא יְהוָה יאהדונהי: יְבָרֶכְךָ יְהוָה יאהדונהי מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

אָנָּא אֲדֹנָי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה יְקַיֵּם בָּנוּ הַפָּסוּק, וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה יאהדונהי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה יאהדונהי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אגרת הרמב"ן

"שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ, וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ". תִּתְנַהֵג תָּמִיד לְדַבֵּר כָּל דְּבָרֶיךָ בְּנַחַת, לְכָל אָדָם וּבְכָל עֵת, וּבָזֶה תִּנָּצֵל מִן הַכַּעַס, שֶׁהִיא מִדָּה רָעָה לְהַחְטִיא בְּנֵי אָדָם. וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: כָּל הַכּוֹעֵס - כָּל מִינֵי גֵּיהִנּוֹם שׁוֹלְטִים בּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְחָסֵר כַּעַס מִלְּבֶךָ, וְהַעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרֶךָ". וְאֵין "רָעָה" אֶלָּא גֵּיהִנּוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְגַם רָשָׁע לְיוֹם רָעָה".

וְכַאֲשֶׁר תִּנָּצֵל מִן הַכַּעַס, תַּעֲלֶה עַל לִבְּךָ מִדַּת הָעֲנָוָה, שֶׁהִיא מִדָּה טוֹבָה מִכָּל מִדּוֹת טוֹבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: "עֵקֶב עֲנָוָה, יִרְאַת ה'". וּבָעֲבוֹר הָעֲנָוָה, תַּעֲלֶה עַל לִבְּךָ מִדַּת הַיִּרְאָה, כִּי תִּתֵּן אֶל לִבְּךָ תָּמִיד: מֵאַיִן בָּאתָ, וּלְאַן אַתָּה הוֹלֵךְ; וְשֶׁאַתָּה רִמָּה וְתוֹלֵעָה בְּחַיֶּיךָ, וְאַף כִּי בְּמוֹתְךָ; וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן, לִפְנֵי מֶלֶךְ הַמְּלָכִים, שֶׁנֶּאֱמַר: "הִנֵּה שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ", אַף כִּי לִבּוֹת בְּנֵי אָדָם. וְנֶאֱמַר: "הֲלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי מָלֵא, נְאֻם ה'". וְכַאֲשֶׁר תַּחְשֹׁב אֶת כָּל אֵלֶּה, תִּירָא מִבּוֹרְאֶךָ וְתִשָּׁמֵר מִן הַחֵטְא, וּבַמִּדּוֹת הָאֵלֶּה תִּהְיֶה שָׁמֵחַ בְּחֶלְקֶךָ. וְכַאֲשֶׁר תִּתְנַהֵג בְּמִדַּת הָעֲנָוָה לְהִתְבּוֹשֵׁשׁ מִכָּל אָדָם, וּלְהִתְפַּחֵד מִמֶּנּוּ וּמִן הַחֵטְא - אָז תִּשְׁרֶה עָלֶיךָ רוּחַ הַשְּׁכִינָה, וְזִיו כְּבוֹדָהּ, וְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְעַתָּה בְּנִי דַּע וּרְאֵה, כִּי הַמִּתְגָּאֶה בְּלִבּוֹ עַל הַבְּרִיּוֹת - מוֹרֵד הוּא בְּמַלְכוּת שָׁמַיִם, כִּי מִתְפָּאֵר הוּא בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: "ה' מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ", וגו'. וּבַמֶּה יִתְגָּאֶה לֵב הָאָדָם? אִם בְּעֹשֶׁר - "ה' מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר". וְאִם בְּכָבוֹד - הֲלֹא לֵאלֹהִים הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ", וְאֵיךְ מִתְפָּאֵר בִּכְבוֹד קוֹנוֹ? וְאִם מִתְפָּאֵר בְּחָכְמָה: "מֵסִיר שָׂפָה לְנֶאֱמָנִים, וְטַעַם זְקֵנִים יִקָּח". נִמְצָא: הַכֹּל שָׁוֶה לִפְנֵי הַמָּקוֹם, כִּי בְּאַפּוֹ מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּבִרְצוֹנוֹ מַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. לָכֵן הַשְׁפֵּל עַצְמְךָ, וִינַשֶּׂאֲךָ הַמָּקוֹם.

עַל כֵּן אֲפָרֵשׁ לְךָ אֵיךְ תִּתְנַהֵג בְּמִדַּת הָעֲנָוָה, לָלֶכֶת בָּהּ תָּמִיד: כָּל דְּבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּנַחַת, וְרֹאשְׁךָ כָּפוּף; וְעֵינְךָ יַבִּיטוּ לְמַטָּה לָאָרֶץ, וְלִבְּךָ לְמַעְלָה; וְאַל תַּבִּיט בִּפְנֵי

אָדָם בְּדַבֶּרְךָ עִמּוֹ. וְכָל אָדָם יִהְיֶה גָּדוֹל מִמְּךָ בְּעֵינֶיךָ: אִם חָכָם אוֹ עָשִׁיר הוּא - עָלֶיךָ לְכַבְּדוֹ. וְאִם רָשׁ הוּא, וְאַתָּה עָשִׁיר אוֹ חָכָם מִמֶּנּוּ - חַשֹּׁב בְּלִבְּךָ כִּי אַתָּה חַיָּב מִמֶּנּוּ, וְהוּא זַכַּאי מִמְּךָ, שֶׁאִם הוּא חוֹטֵא - הוּא שׁוֹגֵג, וְאַתָּה מֵזִיד.

בְּכָל דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשֶׂיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ, וּבְכָל עֵת - חַשּׁוֹב בְּלִבְּךָ כְּאִלּוּ אַתָּה עוֹמֵד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ עָלֶיךָ, כִּי כְּבוֹדוֹ מָלֵא כָּל הָעוֹלָם. וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה, כְּעֶבֶד לִפְנֵי רַבּוֹ. וְתִתְבַּיֵּשׁ מִכָּל אָדָם. וְאִם יִקָּרֵאֲךָ אִישׁ - אַל תַּעֲנֵהוּ בְּקוֹל רָם, רַק בִּנְחַת כְּעוֹמֵד לִפְנֵי רַבּוֹ.

וֶהֱוֵי זָהִיר לִקְרוֹת בַּתּוֹרָה תָּמִיד, אֲשֶׁר תּוֹכַל לְקַיְּמָהּ. וְכַאֲשֶׁר תָּקוּם מִן הַסֵּפֶר - תְּחַפֵּשׂ בַּאֲשֶׁר לָמַדְתָּ אִם יֵשׁ בּוֹ דָּבָר אֲשֶׁר תּוֹכַל לְקַיְּמוֹ. וּתְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשֶׂיךָ בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב, וּבָזֶה יִהְיוּ כָּל יָמֶיךָ בִּתְשׁוּבָה.

וְהַסֵּר כָּל דִּבְרֵי הָעוֹלָם מִלִּבְּךָ בְּעֵת הַתְּפִלָּה, וְהָכֵן לִבְּךָ לִפְנֵי הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא. וְטַהֵר רַעְיוֹנֶיךָ, וַחֲשֹׁב הַדִּבּוּר קֹדֶם שֶׁתּוֹצִיאֶנּוּ מִפִּיךָ. וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ הֶבְלֶךָ בְּכָל דָּבָר וְדָבָר, וְלֹא תֶחֱטָא. וּבָזֶה יִהְיוּ דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשֶׂיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ יְשָׁרִים; וּתְפִלָּתְךָ תִּהְיֶה זַכָּה וּבָרָה וּנְקִיָּה, וּמְכֻוֶּנֶת וּמְקֻבֶּלֶת לִפְנֵי הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "תָּכִין לִבָּם - תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ".

תִּקְרָא הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ וְלֹא תִפְחֹת, לְקַיְּמָהּ וְלָלֶכֶת בָּהּ תָּמִיד אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְמַעַן תַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְתִזְכֶּה לָעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים. וּבְכָל יוֹם שֶׁתִּקְרָאֶנָּה - יַעֲנוּךָ מִן הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִבְּךָ לִשְׁאֹל, עַד עוֹלָם. אָמֵן סֶלָה.

נשמת כל חי

קבלה בידינו מרבי יהודה החסיד ששבח נשמת כל חי מסוגל על כל צרה שלא תבוא לקבל האדם
על עצמו שכשיהיה ניצול ממנה לומר נשמת בתודה וקול זמרה בפני עשרה ובו ניצלו רבים.

(כף החיים לרבי יעקב חיים סופר זצ"ל בשם החסד לאלפים)

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם, בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה:

אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת, הַמְּהֻלָּל בְּכָל הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד, וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיהוָה אֱלֹהִים אֱמֶת, לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים, וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים, מְחַיֵּה מֵתִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עִוְרִים, וְזוֹקֵף כְּפוּפִים, הַמֵּשִׁיחַ אִלְּמִים, וְהַמְפַעְנֵחַ נֶעֱלָמִים, וּלְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו, וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ, וְיָדֵינוּ פְּרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ, עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרֹב רִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעִם אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנִים מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרָעָב זַנְתָּנוּ, וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, מִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ, וּמֵחֳלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ, וִיבָרְכוּ, וִישַׁבְּחוּ, וְיפָאֲרוּ (וישוררו), אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד, כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה, וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע, וְכָל עַיִן לְךָ תְצַפֶּה, וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע, וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְהַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ, וְהַקֶּרֶב וְהַכְּלָיוֹת יְזַמְּרוּ

לִשְׁמֶךָ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עַצְמֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ! מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ:

שַׁוְעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדַּל תַּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ, וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה, לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם, וּבְשִׂפְתֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ, וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ, וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל, בְּמִקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, וּלְנַצֵּחַ, עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ: וּבְכֵן

[שֶׁבַּח בִּרְכַת "יִשְׁתַּבַּח" הוּא עָצוּם וְנוֹרָא מְאֹד, וְיֵשׁ בָּהּ י"ג שְׁבָחִים כְּנֶגֶד י"ג מִדּוֹת הָרַחֲמִים, וְאֵין לְמַהֵר אֲמִירָתָם אֶלָּא אוֹמְרָם בְּנַעִימָה כְּמִסְדַּר שִׁבְחוֹ שֶׁל מֶלֶךְ, פִּיו וְלִבּוֹ שָׁוִים (הַחִיד"א בְּשֵׁם הַיַּעַבֵּ"ץ, בְּא"ח). וְיִמָּנֵעַ אוֹתָם בְּאֶצְבְּעוֹתָיו, וְיִזָּהֵר שֶׁלֹּא לְהָבִיא עַצְמוֹ לִידֵי הֶפְסֵק בֵּינֵיהֶם לְקַדִּישׁ וּקְדֻשָּׁה, וְאִם הֻכְרַח לְהַפְסִיק יַחֲזֹר לוֹמַר כִּי לְךָ נָאֶה וכו' כְּדֵי שֶׁיֵּאָמֵר הַי"ג שְׁבָחִים בְּלִי הֶפְסֵק בֵּינֵיהֶם]

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים:

סגולה נפלאה
מהגאון ר' חיים מוולוז'ין זיע"א

"וּבֶאֱמֶת הוּא עִנְיָן גָּדוֹל וְסִגּוּלָה נִפְלָאָה לְהַסִּיד וּלְבַטֵּל מֵעָלָיו כָּל דִּינִין וּרְצוֹנוֹת אֲחֵרִים שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לִשְׁלֹט בּוֹ וְלֹא יַעֲשׂוּ שׁוּם רוֹשֶׁם כְּלָל, כְּשֶׁהָאָדָם קוֹבֵעַ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר:

'הֲלֹא ה' הוּא הָאֱלוֹקִים הָאֲמִיתִי, וְאֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ יִתְבָּרַךְ שׁוּם כֹּחַ בָּעוֹלָם וְכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָל, וְהַכֹּל מָלֵא רַק אֶחְדוּתוֹ הַפָּשׁוּט יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ', וּמְבַטֵּל בְּלִבּוֹ בִּיטּוּל גָּמוּר וְאֵינוֹ מַשְׂגִּיחַ כְּלָל עַל שׁוּם כֹּחַ וְרָצוֹן בָּעוֹלָם, וּמְשַׁעְבֵּד וּמְדַבֵּק טַהֲרַת מַחְשַׁבְתּוֹ רַק לְאֶחָדוֹן יָחִיד בָּרוּךְ הוּא כֵּן יַסְפִּיק הוּא יִתְבָּרַךְ בְּיָדוֹ שֶׁמְּמֵילָא יִתְבַּטְּלוּ מֵעָלָיו כָּל הַכּוֹחוֹת וְהָרְצוֹנוֹת שֶׁבָּעוֹלָם שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לִפְעוֹל לוֹ שׁוּם דָּבָר כְּלָל...".

"... וְגַם יִגְזֹר אוֹמֵר וְיָקֵם לוֹ, לִפְעוֹל עִנְיָנִים וְנִסִּים נִפְלָאִים הִפּוּךְ סֵדֶר כֹּחוֹת הַטְּבָעִים, כִּיוָן שֶׁמְּשַׁעְבֵּד וּמְדַבֵּק טַהֲרַת אֱמוּנַת לְבָבוֹ בֶּאֱמֶת בַּל תְּמוֹט רַק לוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ הַכֹּל שָׁוֶה כֹּל רֶגַע, לִפְעוֹל בְּסִדּוּר הַטֶּבַע שֶׁקָּבַע אוֹ הִפּוּךְ סִדּוּר הַטֶּבַע". (נפש החיים שער ג פרק יב)

תפילה נוראה
מרבינו תם זיע"א

כתב בספר יוסף אומץ (אות תפד): תפילה זו קבלה מרבינו תם,
"האומרה בכל יום, אני ערב בדבר שלא יארע לו שום פגע רע כל אותו יום ויצליח בכל דרכו".

בְּבַקָּשָׁה מִכֶּם מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וּרְפָאֵל שֶׁתַּעֲמְדוּ בִּתְפִלָּה בְּבַקָּשָׁה וּבְתַחֲנוּנִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁאַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכַי וּבְכָל מָקוֹם שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ, הֵן מִלִּיסְטִים שֶׁלֹּא יַזִּיקוּנִי, הֵן מִשֵּׁדִים, הֵן מִלִּילִין, הֵן מֵאִישׁ וְאִשָּׁה, מִכָּל דָּבָר רָע, הֵן מֵחֶרֶב וְדֶבֶר, הֵן מֵרָעָב, הֵן מִכָּל פִּרְעָנִיּוֹת הַהוֹלְכִים וּבָאִים לָעוֹלָם. מִן הַכֹּל יַצִּילֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ בִּי, לֹא בְּגוּפִי וְלֹא בְּמֵאוֹדִי וְלֹא בְּזַרְעִי.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁתִּשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וּבַקָּשָׁתִי.

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ג׳ פעמים

יְהוָה צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: ג׳ פעמים

יְהוָה הוֹשִׁיעָה | הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: ג׳ פעמים

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל רַע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: ג׳ פעמים

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה. לְפָרְקָנָךְ סַבְּרִית יְהוָה: ז׳ פעמים

גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב: ז׳ פעמים

כָּךְ אַצְלִיחַ בִּדְרָכַי כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ בְּעָבְרוֹ הַיַּרְדֵּן עִם יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִי וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאַרְצוֹ.

פרשת המן

סגולה מהגה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע, לקרא ביום ג' של פרשת בשלח,
את פרשת המן שנים מקרא ואחד תרגום:
חכמינו ז"ל אמרו כל מי שיאמר פרשת המן בכל יום לא יחסר לו פרנסתו.
וניתן לומר את פרשת המן אפילו בשבת.
לפני קריאת פרשת המן נוהגים לומר תפלה זו. ובשבת ויו"ט אין לאומרה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּזְמִין פַּרְנָסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפַרְנָסָתִי וּפַרְנָסַת אַנְשֵׁי בֵיתִי בִּכְלָלָם. בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהֶתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתֶךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתֶךָ כְּמוֹ שֶׁזִּנְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מָן בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל–מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן–הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר–יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם–לֹא: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל–מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן–הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר–יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם–לֹא: וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה הָא אֲנָא מָחֵית לְכוֹן לַחְמָא מִן שְׁמַיָּא וְיִפְקוּן עַמָּא וְיִלְקְטוּן פִּתְגַם יוֹם בְּיוֹמֵהּ בְּדִיל דַּאֲנַסְנוּן הֵיהָכְוּן בְּאוֹרַיְתִי אִם לָא: ◇ וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר–יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר–יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר–יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר–יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם: וִיהֵי בְּיוֹמָא שְׁתִיתָאָה וְיִתְקְנוּן יָת דְּיָיתוּן וִיהֵי עַל חַד תְּרֵין עַל דְּיִלְקְטוּן יוֹם יוֹם: ◇ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל–כָּל–בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל–כָּל–בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַאֲמַר מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וְתִדְעוּן אֲרֵי יְיָ אַפֵּיק יָתְכוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם: ◇ וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת–כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת–תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל–יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ: וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת–כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת–תְּלֻנֹּתֵיכֶם עַל–יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תַלִּינוּ עָלֵינוּ: וּבְצַפְרָא וְתֶחֱזוּן יָת יְקָרָא דַיְיָ כַּד שְׁמִיעַ (קֳדָמוֹהִי) יָת תֵּרְעֲמוּתְכוֹן עַל מֵימְרָא דַיְיָ וְנַחְנָא מָא אֲרֵי אַתְרַעֲמְתוּן עֲלָנָא: ◇ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבְּעַ בִּשְׁמֹעַ יְהוָה אֶת–תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר–אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא–עָלֵינוּ תְּלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל–יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבְּעַ בִּשְׁמֹעַ יְהוָה אֶת–תְּלֻנֹּתֵיכֶם אֲשֶׁר–אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא–עָלֵינוּ תְּלֻנֹּתֵיכֶם כִּי עַל–יְהוָה: וַאֲמַר מֹשֶׁה בִּדְיִתֵּן יְיָ לְכוֹן בְּרַמְשָׁא בִּסְרָא לְמֵיכַל וְלַחְמָא בְצַפְרָא לְמִסְבַּע בִּדְשָׁמְעַן קֳדָם יְיָ יָת תֵּרְעֲמוּתְכוֹן דִי אַתּוּן מִתְרַעֲמִין עֲלוֹהִי וְנַחְנָא מָא לָא עֲלָנָא תֵּרְעֲמוּתְכוֹן אֶלָּהֵן עַל מֵימְרָא דַיְיָ: ◇ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל–אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל–כָּל–עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל–אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל–כָּל–עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלֻנֹּתֵיכֶם: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֱמַר לְכָל כְּנִשְׁתָּא דִבְנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִיבוּ קֳדָם יְיָ אֲרֵי שְׁמִיעַן קֳדָמוֹהִי יָת תֵּרְעֲמוּתְכוֹן: ◇ וַיְהִי כְּדַבֶּר אַהֲרֹן אֶל–כָּל–עֲדַת בְּנֵי–יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל–הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בֶּעָנָן: וַיְהִי כְּדַבֶּר אַהֲרֹן אֶל–כָּל–עֲדַת בְּנֵי–יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנוּ אֶל–הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בֶּעָנָן: וַהֲוָה כַּד מַלִּיל אַהֲרֹן עִם כָּל כְּנִשְׁתָּא דִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִתְפְּנִיוּ לְמַדְבְּרָא וְהָא יְקָרָא דַיְיָ אִתְגְּלִי

בַּעֲנָנָא: ◇ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל–מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל–מֹשֶׁה
לֵאמֹר: וּמַלֵּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימָר: ◇ שָׁמַעְתִּי אֶת–תְּלוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ–לֶחֶם
וְיִדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: שָׁמַעְתִּי אֶת–תְּלוּנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר
תִּשְׂבְּעוּ–לֶחֶם וְיִדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: שְׁמִיעַ קֳדָמַי יָת
תֵּרְעֲמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַלֵּיל עִמְהוֹן לְמֵימַר בֵּין שִׁמְשַׁיָּא תֵּיכְלוּן בִּסְרָא
וּבְצַפְרָא תִּשְׂבְּעוּן לַחְמָא וְתִדְּעוּן אֲרֵי אֲנָא יְיָ אֱלָהָכוֹן: ◇ וַיְהִי בָּעֶרֶב
וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת–הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב
לַמַּחֲנֶה: וַיְהִי בָּעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת–הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר
הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וַהֲוָה בְרַמְשָׁא וּסְלֵיקַת סְלָיו
וַחֲפַת יָת מַשְׁרִיתָא וּבְצַפְרָא הֲוַת נָחַתַת טַלָּא סְחוֹר סְחוֹר לְמַשְׁרִיתָא:
◇ וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל–פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְפֹר
עַל–הָאָרֶץ: וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל–פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק
מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְפֹר עַל–הָאָרֶץ: וּסְלֵיקַת נְחָתַת טַלָּא וְהָא עַל אַפֵּי
מַדְבְּרָא דַּעְדַּק מְקַלַּף דַּעְדַּק כְּגִיר כִּגְלִידָא עַל אַרְעָא: ◇ וַיִּרְאוּ בְּנֵי–
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל–אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה–הוּא וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה: וַיִּרְאוּ בְּנֵי–
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל–אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה–הוּא
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה:
וַחֲזוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גְּבַר לַאֲחוּהִי מָנָא הוּא אֲרֵי לָא יְדָעוּ מָא הוּא
וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לַחְמָא דִּי יְהַב יְיָ לְכוֹן לְמֵיכַל: ◇ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם

אֵישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ
אֵישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אֵישׁ לַאֲשֶׁר
בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ דֵּין פִּתְגָמָא דִּי פַקֵּיד יְיָ לְקוּטוּ מִנֵּהּ גְּבַר לְפוּם מֵיכְלֵהּ
עֻמְרָא לְגֻלְגַּלְתָּא מִנְיַן נַפְשָׁתֵיכוֹן גְּבַר לְדִי בְמַשְׁכְּנֵהּ תִּסְבוּן׃ ◇ וַיַּעֲשׂוּ־
כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ וַיָּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט׃ וַעֲבָדוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְקָטוּ דְּאַסְגֵּי
וּדְאַזְעֵר׃ ◇ וַיָּמֹדוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר
אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ וַיָּמֹדוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה
וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ וּכְלוֹ בְעוּמְרָא וְלָא
אוֹתַר דְּאַסְגֵּי וּדְאַזְעֵר לָא חַסִּיר גְּבַר לְפוּם מֵיכְלֵהּ לְקָטוּ׃ ◇ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
אִישׁ אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר׃ וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אֱנַשׁ לָא יַשְׁאַר
מִנֵּהּ עַד צַפְרָא׃ ◇ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־
בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־
מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיָּרֻם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ וְלָא קַבִּילוּ מִן מֹשֶׁה וְאַשְׁאָרוּ גֻּבְרַיָּא מִנֵּהּ עַד
צַפְרָא וּרְחֵשׁ רִיחֲשָׁא וּסְרִי וּרְגַז עֲלֵיהוֹן מֹשֶׁה׃ ◇ וַיִּלְקְטֻהוּ אֹתוֹ בַבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ וַיִּלְקְטֻהוּ אֹתוֹ בַבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ וּלְקָטוּ יָתֵהּ בְּצִפַּר
בְּצִפַּר גְּבַר לְפוּם מֵיכְלֵהּ וּמָא דְּמִשְׁתָּאַר מִנֵּהּ עַל אַפֵּי חַקְלָא כַּד חֲמָא
עֲלוֹהִי שִׁמְשָׁא פָּשַׁר׃ ◇ וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר
לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה׃ וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשִׂיאֵי הָעֵדָה

וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַהֲוָה בְּיוֹמָא שְׁתִיתָאָה לְקָטוּ לַחְמָא עַל חַד תְּרֵין תְּרִין עֻמְרִין לְחָד וַאֲתוֹ כָּל רַבְרְבֵי כְנִשְׁתָּא וְחַוִיאוּ לְמֹשֶׁה: ◇ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָֹה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת–קֹדֶשׁ לַיהוָֹה מָחָר אֵת אֲשֶׁר–תֹּאפּוּ אֵפוּ וְאֶת אֲשֶׁר–תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל–הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד–הַבֹּקֶר: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָֹה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת–קֹדֶשׁ לַיהוָֹה מָחָר אֵת אֲשֶׁר–תֹּאפּוּ אֵפוּ וְאֶת אֲשֶׁר–תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל–הָעֹדֵף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד–הַבֹּקֶר: וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִי מַלִּיל יְיָ שְׁבָתָא שְׁבַת קוּדְשָׁא קֳדָם יְיָ מְחָר יָת דִּי אַתּוּן עָתִידִין לְמֵפָא אֲפוֹ וְיָת דִּי אַתּוּן עָתִידִין לְבַשָּׁלָא בַּשִּׁילוּ וְיָת כָּל מוֹתָרָא אַצְנְעוּ לְכוֹן לְמַטְרַת עַד צַפְרָא: ◇ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד–הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא–הָיְתָה בּוֹ: וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד–הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא–הָיְתָה בּוֹ: וְאַצְנְעוּ יָתֵהּ עַד צַפְרָא כְּמָא דְפַקִּיד מֹשֶׁה וְלָא סְרִי וְרִיחֲשָׁא לָא הֲוָה בֵּהּ: ◇ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי–שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָֹה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי–שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָֹה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: וַאֲמַר מֹשֶׁה אִכְלוּהִי יוֹמָא דֵין אֲרֵי שַׁבְּתָא יוֹמָא דֵין קֳדָם יְיָ יוֹמָא דֵין לָא תַשְׁכְּחֻנֵּהּ בְּחַקְלָא: ◇ שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה–בּוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה–בּוֹ: שִׁתָּא יוֹמִין תִּלְקְטִנֵּהּ וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבְּתָא לָא יְהֵי בֵּהּ: ◇ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן–הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן–הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ: וַהֲוָה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה נְפָקוּ מִן עַמָּא לְמִלְקַט וְלָא אַשְׁכְּחוּ: ◇ וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל–מֹשֶׁה עַד–אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר

מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָה מָאַנְתֶּם
לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי: וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֵימָתַי אַתּוּן מְסָרְבִין
לְמִטַּר פִּקּוּדַי וְאוֹרָיָתַי: ◇ רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא
נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ | אִישׁ תַּחְתָּיו אַל־יֵצֵא אִישׁ
מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: רְאוּ כְּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן
הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ | אִישׁ תַּחְתָּיו אַל־
יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: חֲזוֹ אֲרֵי יְיָ יְהַב לְכוֹן שַׁבְּתָא עַל
כֵּן הוּא יָהֵב לְכוֹן בְּיוֹמָא שְׁתִיתָאָה לְחֵם תְּרֵין יוֹמִין תִּיבוּ אֲנָשׁ
תְּחוֹתוֹהִי לָא יִפּוֹק אֲנָשׁ מֵאַתְרֵהּ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה: ◇ וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם
בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי: וְנָחוּ עַמָּא בְּיוֹמָא
שְׁבִיעָאָה: ◇ וַיִּקְרְאוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן
וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחֵת בְּדְבָשׁ: וַיִּקְרְאוּ בֵית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מָן וְהוּא
כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחֵת בְּדְבָשׁ: וּקְרוֹ בֵית יִשְׂרָאֵל יָת שְׁמֵהּ
מָן וְהוּא כְּבַר זַרְע גַּדָּא חָוָר וְטַעֲמֵהּ כְּאִסְקְרִיטָוָן בִּדְבָשׁ: ◇ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן
| יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא
הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן | יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם: וַאֲמַר מֹשֶׁה דֵּין פִּתְגָמָא דִּי פַקִיד יְיָ מִלֵּי עֻמְרָא מִנֵּהּ לְמַטְרָא
לְדָרֵיכוֹן בְּדִיל דְּיֶחְזוֹן יָת לַחְמָא דִּי אוֹכְלִית יָתְכוֹן בְּמַדְבְּרָא בְּאַפָּקוּתִי
יָתְכוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם: ◇ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת
וְתֵן־שָׁמָּה מְלֹא־הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל–אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֵן–שָׁמָּה מְלֹא–הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סַב צְלוֹחִית חֲדָא וְהַב תַּמָּן מְלֵי עֻמְרָא מָן וְאַצְנַע יָתֵהּ קֳדָם יְיָ לְמַטְרָא לְדָרֵיכוֹן: ◇ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל–מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֻהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל–מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֻהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: כְּמָא דִי פַקִּיד יְיָ לְמֹשֶׁה וְאַצְנְעֵהּ אַהֲרֹן קֳדָם סַהֲדוּתָא לְמַטְרָא: ◇ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת–הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד–בֹּאָם אֶל–אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת–הַמָּן אָכְלוּ עַד–בֹּאָם אֶל–קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלִו אֶת–הַמָּן אַרְבָּעִים שְׁנָה עַד–בֹּאָם אֶל–אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת–הַמָּן אָכְלוּ עַד–בֹּאָם אֶל–קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ יָת מָנָא אַרְבְּעִין שְׁנִין עַד דְּמֵיתֵיהוֹן לְאַרְעָא יָתְבָתָא יָת מָנָא אֲכָלוּ עַד דְּאָתוֹ לִסְיָפֵי אַרְעָא דִכְנָעַן: ◇ וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא: וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא: וְעֻמְרָא חַד מִן עַסְרָא בִּתְלָת סְאִין הוּא:

תפילה על הפרנסה

לאחר קריאת פרשת המן נוהגים לומר תפלה זו. ובשבת ויו"ט אין לאומרה:

אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וְאַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ נִסִּים וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַּם בַּמִּדְבָּר הִמְטַרְתָּ לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצּוּר הַחַלָּמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם שִׂמְלוֹתָם לֹא בָלְתָה מֵעֲלֵיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנֵנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ וְתַסְפִּיק לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוּבִים בְּמִלּוּי וּבְרֶוַח בְּלִי טֹרַח וְעָמָל גָּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנְּקִיָּה וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בָשָׂר וָדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתָּכִין לִי וּלְאַנְשֵׁי בֵיתִי כָּל מַחֲסוֹרֵנוּ וְתַזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ לְכָל יוֹם וָיוֹם מֵחַיֵּינוּ דֵי מַחֲסוֹרֵנוּ וּלְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מִשָּׁעוֹתֵינוּ דֵי סִפּוּקֵנוּ וּלְכָל עֶצֶם מֵעֲצָמֵינוּ דֵי מִחְיָתֵנוּ מִיָּדְךָ הַטוֹבָה וְהָרְחָבָה וְלֹא כְּמַעוּט מִפְּעָלֵינוּ וְקוֹצֶר חֲסָדֵינוּ וּמִזְעֵיר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִהְיוּ מְזוֹנוֹתַי וּמְזוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵיתִי וְזַרְעִי וְזֶרַע זַרְעִי מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וָדָם:

תפילה מרבי מאיר מאפטא

בהקדמה לספרו הוא מביא נוסח של תפילה ובקשה שבעל
התפארת שלמה מראדומסק זצ"ל אמר שהיא סגולה נוראה לפרנסה ולהצלחה.

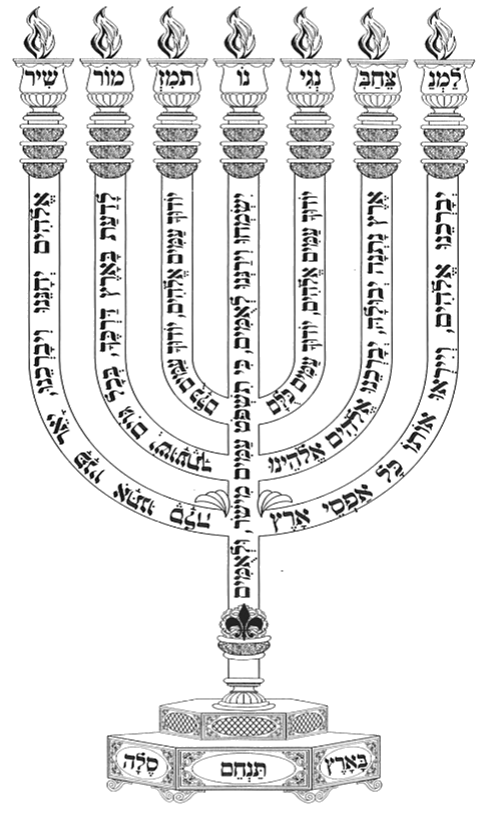
רִבּוֹן הָעוֹלָמִים יָדַעְתִּי כִּי הִנְנִי בְיָדְךָ לְבַד כַּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר. וְאִם גַּם אֶתְאַמֵּץ בְּעֻצּוֹת וְתַחְבּוּלוֹת וְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל יַעַמְדוּ לִימִינִי לְהוֹשִׁיעֵנִי וְלִתְמֹךְ נַפְשִׁי, מִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ וְעֶזְרָתְךָ אֵין עֶזְרָה וִישׁוּעָה. וְאִם חָלִילָה יַחְפְּצוּ כֻּלָּם לְהָרַע אָז אַתָּה בְּחֶמְלָתְךָ תָּשִׂים עֵינֶיךָ עָלַי וְתַשְׁקִיף עָלַי לְטוֹבָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ. הִנֵּה חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים, וִישׁוּעָתִי בָּאָה, וְעֶזְרָתִי תִּגָּלֶה. לָכֵן עָזְרֵנִי רִבּוֹן הָעוֹלָמִים לִהְיוֹת עֵינַי פְּתוּחוֹת לִרְאוֹת תָּמִיד אֲמִתּוּת הַדָּבָר הַזֶּה, וִיהִי תָּקוּעַ וְקָבוּעַ אֱמוּנָתְךָ בְּלִבִּי בְּכָל עֵת לְבַל אָסוּר לֹא בִּדְבוּר וְלֹא בְּמַעֲשֶׂה וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה לַעֲבֹד זוּלָתְךָ חָלִילָה, כִּי אִם תִּרְדֹּף נַפְשִׁי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב בֶּאֱמֶת. גַּם עָזְרֵנִי לְבַל יָמוּשׁ מֵרַעְיוֹנַי וּמִלִּבִּי גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ וְהוֹפָעַת חִיּוּתְךָ בְּכָל רֶגַע, וְקוֹטֶן עָרְכִּי בֵּין מַעֲשֶׂיךָ, וּמַה נֶּחְשָׁב אֲנִי בֵּין יְצוּרֶיךָ, וּכְאַיִן אֲנִי נֶגֶד בְּרוּאֶיךָ אִם גַּם הָיִיתִי נָקִי מִכָּל חֵטְא, וּמַה גַּם כִּי עֲוֹנוֹתַי רַבּוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ נִקַּלְתִּי מִכָּל בְּרוּאֶיךָ כִּי הֵם עוֹשִׂים רְצוֹנְךָ אֲשֶׁר לְכָךְ נוֹצְרוּ וַאֲנִי בְּגֹבַהּ לִבִּי מִתְעָב בְּעֵינֶךָ.

וְעָזְרֵנִי לִהְיוֹת מִדַּת הַכְנָעָה וְשִׁפְלוּת רוּחַ דָּבוּק בְּלִבִּי וּבְרַעְיוֹנַי בְּכָל עֵת וּבְכָל רֶגַע, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל פָּנַי לְבִלְתִּי אֶחֱטָא, וְיִשְׂמַח לִבִּי תָּמִיד בְּךָ אֲשֶׁר בְּרָאתַנִי לִכְבוֹדֶךָ, וְאַהֲבָתְךָ תִּבְעַר בְּקִרְבִּי, וּמַחְכְּמָתְךָ תַּאֲצִיל עָלַי לִהְיוֹת נֶגֶד עֵינַי גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ וּמְעוּט עֶרְכִּי וְחֶסְרוֹן בִּינָתִי, וְלֹא יִגְבַּהּ לִבִּי, וְלֹא אֶרְדּוֹף אַחַר הַכָּבוֹד וּגְדֻלָּה וְעֹשֶׁר כִּי אִם תִּכְסֹף נַפְשִׁי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ, וְאֶהְיֶה מוּכָן בְּכָל רֶגַע לִמְסֹר נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וּגוּפִי וּמְאֹדִי עַל קִדֻּשַׁת שְׁמֶךָ, וְהָסֵר כָּל הַמַּסַּכִּים הַמַּבְדִּילִים בֵּינִי לְבֵינֶךָ, וְהַחֲזִירֵנִי בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְיוּנְעַם לִי כָּל אֲשֶׁר

תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְלֹא יְבַלְבְּלֵנִי שׁוּם עִנְיָן מֵעֲבוֹדָתְךָ הָאֲמִתִּית, וְלֹא תַּעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים, וְלֹא אֶתְאַוֶּה לְשׁוּם דָּבָר זוּלַת רְצוֹנְךָ, וְהוֹרֵינוּ דַּרְךָ חֻקֶּיךָ לְעָבְדְךָ בְּלֵב נָבָר וְנָךְ וּבְשִׂמְחָה וְרוּחַ נְמוּכָה וּבְאַהֲבַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְיִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ עַל יָדִי וְעַל יְדֵי זַרְעִי וְזֶרַע זַרְעִי עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְלֹא יִמָּצֵא פְּסוּל בָּנוּ חָלִילָה, וְנִנָּצֵל מֵחִלּוּל הַשֵּׁם, וְנִזְכֶּה לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ לִשְׁמָהּ בְּתָמִידוּת מִתּוֹךְ הַרְחָבָה, בְּתִשׁוּבָה וּבְדַעַת וּבְשִׂמְחָה וְלֵב טָהוֹר, וְנִשָּׁמֵר מִכָּל חֵטְא וּמִכָּל עָוֹן, וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִזְכֶּה לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר הֶעֱוִינוּ וְלֹא נֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

למנצח צורת המנורה

כתב רבינו הבא"ח בספרו עוד יוסף חי (פרשת ויגש הלכה ג) כשאומר למנצח בנגינות מזמור שיר יזקוף את הציור של המנורה כדי שיהיה זקוף לפניו כדמיון המנורה שהיתה זקופה ועומדת בהיכל, ולא יניח מושכב ושטוח לפניו.

תפלה מהרב הגדול
כמוהר"ר חיד"א זיע"א

נמצאת מכת"י זה לשונה: כשהכהנים אומרים ברכת כהנים, יתפלל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וּלְמַעַן שֵׁם הַקָּדוֹשׁ (אנקת"ם פסת"ם פספס"ם דיונסי"ם יכוין בלבו ולא יוציא השמות מפיו) הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֲנִים, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְאֶנְקָתִי, כְּמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַ"ת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ אִישׁ תָּם, וּבְרוֹב רַחֲמֶיךָ תְּפַרְנְסֵנוּ פַּרְנָסָה טוֹבָה לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פְּס"ת לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב תְּמִימֶךָ אִישׁ תָּ"ם, וְתְזַכֵּנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְיִהְיוּ דְבָרֵינוּ נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּי"ם שֶׁנָּתַתּוֹ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֵי כָל רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ נִסִּי"ם וְנִפְלָאוֹת וּתְזַכֵּנוּ לְהִתְרַחֵק מִגַּאֲוָה וְהַכַּעַס, וּתְזַכֵּנוּ לְהִתְרַחֵק מִכָּל לָשׁוֹן הָרָע וְדִבּוּר אָסוּר, וּתְזַכֵּנוּ לְהִתְרַחֵק מִתַּאֲוֹת הַתַּעֲנוּגִים, וּתְזַכֵּנוּ לְהִתְרַחֵק מִכָּל מִינֵי עַצְבוּת וּדְאָגָה, וּתְזַכֵּנוּ לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה לִשְׁמָהּ וּבְמִצְוֹת וּבִגְמִילוּת חֲסָדִים, וְתַאֲרִיךְ יָמֵינוּ בַּטּוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ בַּנְּעִימִים, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

פרקי שירה

"פרקי שירה" היא השירה אותה אומרת הבריאה בכל יום לפני הקב"ה, המשמעות מדברי החסד לאברהם שהשרים המופקדים על נבראים אלה הם משבחים ומשוררים שירות אלה, אכן אין הדבר יוצא מידי פשוטו שגם הבריות האלה משבחים לה' יתברך שמו, ומזה יקח האדם מוסר קל וחומר, ומה אלה שהם גרועים מבני אדם ואין להם שכר ועונש ומזונותיהם בביזוי וצמצום אף על פי כן אינן כפוי טובה, כל שכן האדם שאיך לא ייתן תמיד שבח והודעה על כל הטובה שהטיב ומטיב ויטיב לנו.

בספר "כנף רננים" ממשיל זאת לתזמורת גדולה בעלת כלים שונים, שכל כלי נגינה נותן את קולו ביחד זה הופך למוזיקה נהדרת. ככה כן האדם האומר את הפרקי שירה הוא כביכול המנצח על כל התזמורת הנפלאה הזאת.

מעלת וסגולת אמירת פרקי שירה

כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה בְּכָל יוֹם אֲנִי מֵעִיד עָלָיו שֶׁהוּא בֶּן עוֹלַם הַבָּא, וְזוֹכֶה לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, וְתַלְמוּדוֹ מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְנִצּוֹל מִיֵּצֶר הָרַע, וְזוֹכֶה לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. (פרקי דרבי אליעזר)

☜ קְרִיאַת פִּרְקֵי שִׁירָה מַגִּיעַ עַד גָּבְהֵי שָׁמַיִם לְהַשְׁפִּיעַ בַּמְּרוֹמִים שֶׁפַע בְּרָכָה וְטוֹבָה, מַחֲלָאִים, פְּגָעִים רָעִים וּשְׁאַר מרעין בישין, תּוֹעַלְתּוֹ מְרֻבָּה, הַרְבֵּה עָשׂוּ וְעָלְתָה בְיָדָם לִישׁוּעַת הַכְּלַל וְהַפְּרָט. (הגאון רבי מרדכי גרוס שליט"א ב"הכל ישבחוך")

☜ וְרָאוּי לֵידַע כִּי כֹּל הַנִּבְרָאִים, אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ לָהֶם מַלְאַךְ מְמֻנֶּה עֲלֵיהֶם בַּשָּׁמַיִם אֵין לָהֶם פֶּה לוֹמַר שִׁירָה אֶלָּא עַל יְדֵי הָאָדָם שֶׁכֻּלָּם נֶאֱחָזִים בְּקוֹמָתוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב ב"חֶסֶד לְאַבְרָהָם" (הי"ע זצוק"ל ב"זמרת הארץ")

☜ כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה זוֹכֶה לִהְיוֹת צוֹפֶה בַּמֶּרְכָּבָה וְזוֹכֶה לַיָּמִים טוֹבִים וְטוֹבוֹת כְּדֶגְמַת יְמוֹת מָשִׁיחַ בע"ה. (מוהר"ר יצחק וואלף ב"שיח יצחק")

☜ גָּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת פֶּרֶק שִׁירָה שִׁירַת הַבְּרִיאָה (פִּרְקֵי שִׁירָה) מְיֻחָס לְדָוִד הַמֶּלֶךְ וּלְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ ע"ה מְסֻגָּל לְפַרְנָסָה וּלְרִפּוּאָה וּלְהַצָּלָה מִכָּל רַע. (האר"י זצ"ל)

☜ הָאָדָם הַקּוֹרֵא פִּרְקֵי שִׁירָה נוֹתֵן כֹּחַ לַמַּלְאָכִים וְהַשָּׂרִים שֶׁל כֹּל אֵלּוּ הַבְּרִיאוֹת שֶׁיֹּאמְרוּ אֵלּוּ הַשִּׁירוֹת וּמוֹשְׁכִים חִיּוּתָם לְכָל הַתַּחְתּוֹנִים.

☜ אֲמִירַת פֶּרֶק שִׁירָה יֵשׁ בּוֹ יוֹתֵר שֹׂאת וּמַעֲלָה מִסֵּפֶר תְּהִלִּים, הוּא מְיֻחָד וּמְסֻגָּל לְדְבָרִים כּוֹלְלִים שֶׁל הַצָּלָה וּמַשִּׂיג אֵת תַּכְלִית בְּרִיאָתוֹ וְהוּא בֵּן הָעוֹלָם הַבָּא (הרב המבי"ט בספרו בית אלוקים")

אָמַר רַבִּי: כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה בָּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, וְתַלְמוּדוֹ מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְנָצוֹל מִיֵּצֶר הָרָע, וּמִפֶּגַע רָע, וּמֵחִבּוּט הַקֶּבֶר, וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנֹּם, וּמֵחֶבְלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, וּמֵאֲרִיךְ יָמִים, וְזוֹכֶה לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

תַּנְיָא אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר: כָּל הָאוֹמֵר שִׁירָה זוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֶה וְאוֹמְרוֹ לָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ט, א): אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה, שָׁר לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא יָשִׁיר אוֹתוֹ לֶעָתִיד לָבֹא.

תַּנְיָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר: כָּל הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה זֶה בְּכָל יוֹם, מֵעִיד אֲנִי עָלָיו שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא, וְנָצוֹל מִפֶּגַע רָע, וּמִיֵּצֶר הָרָע, וּמִדִּין קָשֶׁה, וּמִשָּׂטָן, וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית וּמַזִּיקִין. גְּמוֹר בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לָדַעַת דְּרָכַי, וְלִשְׁמוֹר דַּלְתוֹת הֵיכָלִי וְתוֹרָתִי, וְלִשְׁמוֹר מִצְוֹתַי וְחֻקַּי. נְצוֹר תּוֹרָתִי בִּלְבָבֶךָ וְנֶגֶד עֵינֶיךָ תִּהְיֶה יִרְאָתִי. שְׁמוֹר פִּיךָ וּלְשׁוֹנְךָ מִכָּל חֵטְא וְאַשְׁמָה, וַאֲנִי אֶהְיֶה עִמְּךָ בְּכָל מָקוֹם שֶׁתֵּלֵךְ, וַאֲלַמֶּדְךָ שֵׂכֶל וּבִינָה מִכָּל דָּבָר. וֶהֱוֵי יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מַה שֶּׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא בָרָאוֹ כִּי אִם לִכְבוֹדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מג, ז): כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו (אבות פ"ו מי"א)

אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה (ילקוט שמעוני סוף תהלים) עַל דָּוִד מָלֵךְ יִשְׂרָאֵל עָלָיו הַשָּׁלוֹם, בְּשָׁעָה שֶׁסִּיֵּם סֵפֶר תְּהִלִּים זָהָה דַּעְתּוֹ עָלָיו, וְאָמַר לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יֵשׁ בְּרִיָּה שֶׁבָּרָאתָ בְּעוֹלָמְךָ שֶׁאוֹמֶרֶת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת יוֹתֵר מִמֶּנִּי? בְּאוֹתָהּ שָׁעָה נִזְדַּמְּנָה לוֹ צְפַרְדֵּעַ אַחַת, וְאָמְרָה לוֹ: דָּוִד אַל תַּזּוּחַ דַּעְתְּךָ עָלֶיךָ, שֶׁאֲנִי אוֹמֶרֶת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת יוֹתֵר מִמְּךָ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא, כָּל שִׁירָה שֶׁאֲנִי אוֹמֶרֶת מִמְּשֶׁלֶת [אֲנִי] עֲלֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מְשָׁלִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאֶלֶף (מלכים א' ה, יב). וְלֹא עוֹד אֶלָּא, שֶׁאֲנִי עוֹסֶקֶת בְּמִצְוָה גְּדוֹלָה, וְזוֹ הִיא הַמִּצְוָה שֶׁאֲנִי עוֹסֶקֶת בָּהּ, יֵשׁ בִּשְׂפַת הַיָּם מִין אֶחָד שֶׁאֵין פַּרְנָסָתוֹ כִּי אִם מִן הַמַּיִם, וּבְשָׁעָה שֶׁהוּא רָעֵב נוֹטְלֵנִי וְאוֹכְלֵנִי. זוֹ הִיא הַמִּצְוָה, לְקַיֵּם מַה שֶּׁנֶּאֱמַר: אִם רָעֵב שׂנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לָחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם, כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ וַיהוָה יְשַׁלֶּם לָךְ (משלי כה, כא-כב). אַל תִּקְרִי יְשַׁלֶּם לָךְ אֶלָּא יַשְׁלִימֶנּוּ לָךְ (סוכה דף נב ע"א).

ידוע הדבר ומפורסם הענין מפי ספרים וסופרים גודל חשיבות אמירת פרקי שירה בכל יום. וכתב הגאון הגדול מוהר"ר חיים פאלאגי' זיע"א בספרו הקדוש ימצא חיים (סימן סד) דקודם קריאתו יאמר מזמור זה:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה

דְּבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שִׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

פֶּרֶק רִאשׁוֹן

שָׁמַיִם אוֹמְרִים: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ. (תהלים יט, ב): אֶרֶץ אוֹמֶרֶת: לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. (תהלים כד, א) וְאוֹמֵר: מִכְנַף הָאָרֶץ זְמִרֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק. (ישעיה כד, טז): גַּן עֵדֶן אוֹמֵר: עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן, הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו, יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ, וְיֹאכַל פְּרִי מִגָּדָיו. (שיר השירים ד, טז): גֵּיהִנֹּם אוֹמֵר: כִּי הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה, וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב. (תהלים קז, ט): מִדְבַּר אוֹמֵר: יְשִׂשׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה, וְתָגֶל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצָּלֶת. (ישעיה לה, א): שָׁדוֹת אוֹמְרִים: יְהוָה בְּחָכְמָה יָסַד אָרֶץ, כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה. (משלי ג, יט): מַיִם אוֹמְרִים: לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם, וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה אָרֶץ. (ירמיה נא, טז): יַמִּים אוֹמְרִים: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה. (תהלים צג, ד): נְהָרוֹת אוֹמְרִים: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף, יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ. (שם צח, ח): מַעְיָנוֹת אוֹמְרִים: וְשָׁרִים כְּחֹלְלִים כָּל מַעְיָנַי בָּךְ. (שם פז, ז):

פֶּרֶק שֵׁנִי

יוֹם אוֹמֵר: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר, וְלַיְלָה לְלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת. (שם יט, ג): לַיְלָה אוֹמֵר: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת. (שם צב, ג): שֶׁמֶשׁ אוֹמֵר: שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָּה, לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ, לְנֹגַהּ בְּרֶק חֲנִיתֶךָ. (חבקוק ג, יא): יָרֵחַ אוֹמֶרֶת: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים, שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ. (תהלים קד, יט): כּוֹכָבִים אוֹמְרִים: אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדֶּךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. (נחמיה ט, ו): עָבִים אוֹמְרִים: יָשֵׂת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ, סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ, חֶשְׁכַת מַיִם, עָבֵי שְׁחָקִים. (תהלים יח, יב): עַנְנֵי כָבוֹד אוֹמְרִים: אַף בְּרִי יַטְרִיחַ עָב, יָפִיץ עֲנַן אוֹרוֹ. (איוב לז, יא): רוּחַ אוֹמֵר: אֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי, וּלְתֵימָן אַל תְּכַלָּאִי, הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק, וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ. (ישעיה מג, ו): בְּרָקִים אוֹמְרִים: בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה, מוֹצֵא

רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו. (תהלים קלה, ז): טַל אוֹמֵר: אֲהִיָּה כַּטַּל לְיִשְׂרָאֵל, יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה, וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן. (הושע יד, ו): גְּשָׁמִים אוֹמְרִים: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים, נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה, אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ. (תהלים סח, י):

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי

אִילָנוֹת שֶׁבַּשָּׂדֶה אוֹמְרִים: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר, מִלִּפְנֵי יְהוָה, כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ. (דברי הימים א' טז, לג): גֶּפֶן אוֹמֶרֶת: כֹּה אָמַר יְהוָה, כַּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכּוֹל, וְאָמַר אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ, כִּי בְרָכָה בּוֹ, כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי, לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל. (ישעיה סה, ח): תְּאֵנָה אוֹמֶרֶת: נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ. (משלי כז, יח): רִמּוֹן אוֹמֵר: כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ, מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ. (שיר השירים ד, ג): תָּמָר אוֹמֵר: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה. (תהלים צב, יג): תַּפּוּחַ אוֹמֵר: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר, כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים, בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי, וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי. (שיר השירים ב, ג): שִׁבֹּלֶת חִטִּים אוֹמֶרֶת: שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה. (תהלים קל, א): שִׁבֹּלֶת שְׂעוֹרִים אוֹמֶרֶת: תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף, וְלִפְנֵי יְהוָה, יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ. (תהלים קב, א): שְׁאָר הַשִּׁבּוֹלִים אוֹמְרִים: לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן, וַעֲמָקִים יַעֲטְפוּ בָר, יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ. (שם סה, יד): יְרָקוֹת שֶׁבַּשָּׂדֶה אוֹמְרִים: תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶהָ, בִּרְבִיבִים תְּמֹגְגֶנָּה, צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ. (שם סה, יא): דְּשָׁאִים אוֹמְרִים: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו. (שם קד, לא):

פֶּרֶק רְבִיעִי

תַּרְנְגוֹל אוֹמֵר: בְּשָׁעָה שֶׁבָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵצֶל הַצַּדִּיקִים בְּגַן עֵדֶן, זוֹלְפִים כָּל אִילָנֵי גַן עֵדֶן בַּשָּׂמִים, וּמְרַנְּנִים וּמְשַׁבְּחִים, וְאָז גַּם הוּא מִתְעוֹרֵר וּמְשַׁבֵּחַ: בְּקוֹל רִאשׁוֹן אוֹמֵר: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה, גִּבּוֹר מִלְחָמָה. (תהלים כד, ז-ח): בְּקוֹל שֵׁנִי אוֹמֵר: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה. (שם כד, ט-י): בְּקוֹל שְׁלִישִׁי אוֹמֵר: עִמְדוּ צַדִּיקִים וְעִסְקוּ בַּתּוֹרָה, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה שְׂכַרְכֶם כָּפוּל לְעוֹלָם הַבָּא: בְּקוֹל רְבִיעִי אוֹמֵר: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה. (בראשית מט, יח): בְּקוֹל חֲמִישִׁי

אוֹמֵר: עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב, מָתַי תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ. (משלי ו, ט): בְּקוֹל שְׁשִׂי אוֹמֵר: אַל תֶּאֱהַב שֵׁנָה פֶּן תִּוָּרֵשׁ, פְּקַח עֵינֶיךָ שְׂבַע לָחֶם. (שם כ, יג): בְּקוֹל שְׁבִיעִי אוֹמֵר: עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה, הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ. (תהלים קיט, קכו): תַּרְנְגֹלֶת אוֹמֶרֶת: נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. (שם קלו, כה): יוֹנָה אוֹמֶרֶת: כְּסוּס עָגוּר כֵּן אֲצַפְצֵף, אֶהְגֶּה כַּיּוֹנָה, דַּלּוּ עֵינַי לַמָּרוֹם, אֲדֹנָי עָשְׁקָה לִי עָרְבֵנִי. (ישעיה לח, יד): אוֹמֶרֶת יוֹנָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יִהְיוּ מְזוֹנוֹתַי מְרוּרִים כְּזַיִת בְּיָדְךָ, וְאַל יִהְיוּ מְתוּקִים כִּדְבַשׁ, עַל יְדֵי בָּשָׂר וָדָם (עירובין דף יח ע"ב): נֶשֶׁר אוֹמֵר: וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הָקִיצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם, אַל תָּחֹן כָּל בֹּגְדֵי אָוֶן סֶלָה. (תהלים נט, ו): עָגוּר אוֹמֵר: הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר, בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ. (שם לג, ב): צִפּוֹר אוֹמֵר: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי. (שם פד, ד): סְנוּנִית אוֹמֶרֶת: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם, יְהוָה אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ. (שם לג, יג): טַסִית אוֹמֶרֶת: עָזְרִי מֵעִם יְהוָה, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. (שם קכא, ב): צְיָה אוֹמֶרֶת: אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק, וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה. (שם צז, יא): רְצִפִּי (נ"א: אוֹנְכִי) אוֹמֵר: נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי, יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם. (ישעיה מ, א): חֲסִידָה אוֹמֶרֶת: דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַיִם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ, כִּי מָלְאָה צְבָאָהּ, כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ, כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה, כִּפְלַיִם בְּכָל חַטֹּאתֶיהָ. (שם שם, ב): עוֹרֵב אוֹמֵר: מִי יָכִין לָעֹרֵב, צֵידוֹ כִּי יְלָדָיו אֶל אֵל יְשַׁוֵּעוּ. (איוב לח, מא): זַרְזִיר אוֹמֵר: וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם, וְצֶאֱצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים, כָּל רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם, כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְהוָה. (ישעיה סא, ט): אֲוָז שַׁבְּבִית אוֹמֶרֶת: הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו, שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ, שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו. (תהלים קה, א-ב): אֲוָז הַבָּר הַמְשׁוֹטֶטֶת בַּמִּדְבָּר כְּשֶׁרוֹאָה אֶת יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אוֹמֶרֶת: קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר, פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה, יַשְּׁרוּ בָעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ. (ישעיה מ, ג). וְעַל מְצִיאוּת מְזוֹנוֹתֶיהָ בַּמִּדְבָּר אוֹמֶרֶת: אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם (ירמיה יז, ה), בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְטַחוֹ (שם שם, ז): פְּרוּגִיוֹת אוֹמְרִים: בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד, כִּי בְיָהּ יְהוָה, צוּר עוֹלָמִים. (ישעיה כו, ד): רַחֲמָה אוֹמֶרֶת: אֶשְׁרְקָה לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם כִּי פְדִיתִים, וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ. (זכריה י, ח): צִפֹּרֶת כְּרָמִים אוֹמֶרֶת: אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים, מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי. (תהלים קכא, א): חֲסִיל אוֹמֵר: יְהוָה אֱלֹהַי אַתָּה, אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ, כִּי עָשִׂיתָ פֶּלֶא עֵצוֹת מֵרָחוֹק אֱמוּנָה אָמֵן.

(ישעיה כה, א): שְׁמָמִית אוֹמֶרֶת: הַלְלוּהוּ בִּצְלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ, בִּצְלְצְלֵי תְרוּעָה. (תהלים קנ, ה): זְבוּב אוֹמֵר: בְּשָׁעָה שֶׁאֵין יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה, קוֹל אֹמֶר קְרָא, וְאָמַר מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ, וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם (ישעיה מ, ו- ח): בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם, שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו. (שם נז, יט): תַּנִּינִים אוֹמְרִים: הַלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת. (תהלים קמח, ז): לִוְיָתָן אוֹמֵר: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. (שם קלו, א): דָּגִים אוֹמְרִים: קוֹל יְהוָה, עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים, יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים. (שם כט, ג): צְפַרְדֵּעַ אוֹמֶרֶת: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

פֶּרֶק חֲמִישִׁי

בְּהֵמָה דַּקָּה טְהוֹרָה אוֹמֶרֶת: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶּלֶא. (שמות טו, יא): בְּהֵמָה גַּסָּה טְהוֹרָה אוֹמֶרֶת: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵנוּ, הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. (תהלים פא, ב): בְּהֵמָה דַּקָּה טְמֵאָה אוֹמֶרֶת: הֵיטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים, וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם. (שם קכה, ד): בְּהֵמָה גַּסָּה טְמֵאָה אוֹמֶרֶת: יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל, אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. (שם קכח, ב): גַּמָּל אוֹמֵר: יְהוָה מְמָרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ, שָׁאֹג יִשְׁאַג עַל נָוֵהוּ. (ירמיה כה, ל): סוּס אוֹמֵר: הִנֵּה כְעֵינֵי עַבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ. (תהלים קכג, ב): פֶּרֶד אוֹמֵר: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַלְכֵי אֶרֶץ, כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי פִיךָ. (שם קלח, ד): חֲמוֹר אוֹמֵר: לְךָ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. (דברי הימים א׳ כט, יא): שׁוֹר אוֹמֵר: אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאֹה גָּאָה, סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם. (שמות טו, א): חַיּוֹת הַשָּׂדֶה אוֹמְרִים: בָּרוּךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב: צְבִי אוֹמֵר: וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר, חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס, בְּיוֹם צַר לִי. (תהלים נט, יז): פִּיל אוֹמֵר: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה מְאֹד, עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ. (שם צב, ו): אַרְיֵה אוֹמֵר: יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא, כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה יָרִיעַ אַף יַצְרִיחַ, עַל אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר. (ישעיה מב, יג): דֹּב אוֹמֵר: יִשְׂאוּ מִדְבָּר וְעָרָיו, חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע, מֵרֹאשׁ הָרִים

יְצַוָּחוּ יָשִׁימוּ לַיהוָה כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָּאִיִּים יַגִּידוּ. (שם שם, יא-יב): שׁוֹר אוֹמֵר: אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאֹה גָּאָה, סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם. (שמות טו, א): זְאֵב אוֹמֵר: עַל כָּל דִּבַּר־פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה, אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, עַד הָאֱלֹהִים, יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֵן אֱלֹהִים, יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ. (שם כב, ח): שׁוּעָל אוֹמֵר: הוֹי בֹּנֶה בֵיתוֹ בְּלֹא צֶדֶק, וַעֲלִיּוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט, בְּרֵעֵהוּ יַעֲבֹד חִנָּם, וּפֹעֲלוֹ לֹא יִתֶּן לוֹ. (ירמיה כב, יג): זַרְזִיר אוֹמֵר: רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה, לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה. (תהלים לג, א): חָתוּל אוֹמֵר: אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם, וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם. (שם יח, לח):

פֶּרֶק שִׁשִּׁי

שָׂרָצִים אוֹמְרִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם. (תהלים קמט, ב): אֵלִים שֶׁבַּשָּׂרָצִים אוֹמְרִים: אָשִׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בִּירְכְתֵי בֵיתֶךָ, בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ. (שם קכח, ג): נָחָשׁ אוֹמֵר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. (שם קמה, יד): עַקְרָב אוֹמֵר: טוֹב יְהוָה לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו. (שם קמה, ט): שַׁבְלוּל אוֹמֵר: כְּמוֹ שַׁבְלוּל תֶּמֶס יַהֲלֹךְ, נֵפֶל אֵשֶׁת בַּל חָזוּ שָׁמֶשׁ. (שם נח, ט): נְמָלָה אוֹמֶרֶת: לֵךְ אֶל נְמָלָה עָצֵל, רְאֵה דְרָכֶיהָ וַחֲכָם. (משלי ו, ו): עַכְבָּר אוֹמֵר: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי. (נחמיה ט, לג): חֻלְדָּה אוֹמֶרֶת: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ. (תהלים קנ, ו): כְּלָבִים אוֹמְרִים: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה, נִבְרְכָה לִפְנֵי יְהוָה עֹשֵׂנוּ. (תהלים צה, ו): רַבִּי יְשַׁעְיָה תַּלְמִידוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא הִתְעַנָּה [חֲמֵשׁ וּ]שְׁמוֹנִים תַּעֲנִיּוֹת, אָמַר: כְּלָבִים שֶׁכָּתוּב בָּהֶם (ישעיה נו, יא): וְהַכְּלָבִים עַזֵּי נֶפֶשׁ לֹא יָדְעוּ שָׂבְעָה, יִזְכּוּ לוֹמַר שִׁירָה? עָנָה לוֹ מַלְאָךְ מִן הַשָּׁמַיִם וְאָמַר לוֹ: יְשַׁעְיָה, עַד מָתַי אַתָּה מִתְעַנֶּה עַל זֶה הַדָּבָר? (שבועה) [גְּזֵרָה] הִיא מִלִּפְנֵי הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא, מִיּוֹם שֶׁגָּלָה סוּדוֹ לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא, לֹא גִלָּה דָּבָר זֶה לְשׁוּם בְּרִיָּה בָּעוֹלָם, אֶלָּא בִּשְׁבִיל שֶׁתַּלְמִידוֹ שֶׁל אָדָם גָּדוֹל אַתָּה, שְׁלָחוּנִי מִן הַשָּׁמַיִם לְהַזְדַּקֵּק אֵלֶיךָ, וְאָמַר כְּלָבִים כְּתִיב בָּהֶם (שמות יא, ז): "וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ", וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁזָּכוּ לְעַבֵּד עוֹרוֹת מִצּוֹאָתָן שֶׁכּוֹתְבִין בָּהֶן תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְסִפְרֵי תּוֹרָה, עַל כֵּן זָכוּ לוֹמַר שִׁירָה.

וּלְעִנְיַן הַשְּׁאֵלָה שֶׁשָּׁאַלְתָּ, חֲזוֹר לַאֲחוֹרֶיךָ וְאַל תּוֹסִיף בַּדָּבָר הַזֶּה עוֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (משלי כא, כג): שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ: (ילקו"ש שמות קפז).

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

בקשה אחר אמירת פרקי שירה

רבון כל העולמים, יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שבזכות פרק שירה אשר קריתי ועסקתי, שהוא שירת הדומם הצומח והחי, והמלאכים הקדושים הממונים עליהם מאת ה' יתברך, והתקשרות השכינה עם כל העולמות, וקשור התחתונים עם העליונים, ואמירתו כהקרבת קרבן על גבי המזבח, שתהא שעה זו שעת רחמים, שעת הקשבה, שעת האזנה, ונקראך ותעננו, נעתיר לך והעתר לנו, שתהיה עולה לפניך קריאתנו ועסקנו בפרק שירה, כאילו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים בו בכל תנאיו.

החזירנו בתשובה שלימה לפניך, ונזכה למקום שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות משם, וכאילו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג, בין בגלגול זה, בין בגלגולים אחרים. ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים. ומלא כל משאלות לבנו לטובה, (כאן ניתן להוסיף ולבקש מה שצריך). ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו. ותשלח ברכה והצלחה והרווחה בכל מעשה ידינו, ומעפר ענינו תקימנו, ומאשפות דלותינו תרוממנו. ובכח השירה יתמתקו כל הגבורות, ותתפשט הברכה בכל העולמות. ונזכה לשורר לעתיד לבא. ותשיב שכינתך לעיר קדשך במהרה בימינו, אמן.

י"ג עיקרים

הירא את דבר ה' יאמר בכל יום י"ג עיקרים ועשר זכירות:

מיוסדים ע"פ דברי הרמב"ם בפירוש המשניות למסכת סנהדרין (פרק י)

הֲרֵי אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עִקָּרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה: א. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מָצוּי וּמַשְׁגִּיחַ. ב. וְהוּא אֶחָד. ג. וְאֵין לוֹ גּוּף וְאֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף. ד. וְשֶׁהוּא קַדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים. ה. וְאֵין עֲבוֹדָה לְזוּלָתוֹ. ו. וְיוֹדֵעַ מַחְשָׁבוֹת בְּנֵי אָדָם. ז. וּנְבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם אֱמֶת. ח. וְשֶׁהוּא אָדוֹן לְכָל הַנְּבִיאִים. ט. וְשֶׁהַתּוֹרָה נִתּוּנָה מִן הַשָּׁמַיִם. י. וְשֶׁלֹּא תִּשְׁתַּנֶּה בְּשׁוּם זְמַן, חַס וְשָׁלוֹם. יא. וְשֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַעֲנִישׁ לָרְשָׁעִים וּמְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לַצַּדִּיקִים. יב. וְשֶׁיָּבוֹא מָלֵךְ הַמָּשִׁיחַ. יג. וְשֶׁהַמֵּתִים עֲתִידִים לְהֶחָיוֹת. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתָּכוֹף יִצְרֵנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ תָּמִיד, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

עשר זכירות

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, הֲרֵי אֲנִי מְקַיֵּם מִצְוַת עֲשָׂרָה זְכִירוֹת. שֶׁחַיָּב אָדָם לִזְכֹּר בְּכָל יוֹם. וְאֵלּוּ הֵם:

יְצִיאַת מִצְרַיִם. וְהַשַּׁבָּת. וְהַמָּן. וּמַעֲשֵׂה עֲמָלֵק. וּמַעֲמַד הַר סִינַי. וּמַה שֶּׁהִקְצִיפוּ אֲבוֹתֵינוּ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר וּבְפֶרֶט בָּעֵגֶל. וּמַה שֶּׁיָּעֲצוּ בָּלָק וּבִלְעָם לַעֲשׂוֹת לַאֲבוֹתֵינוּ "לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת ה'" (מיכה ו, ה). וּמַעֲשֵׂה מִרְיָם הַנְּבִיאָה. וּמִצְוַת "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל" (דברים ח, יח). וּזְכִירַת יְרוּשָׁלַיִם תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן:

תפילה על הדיבור ועל השמיעה

שֶׁחִבְּרָהּ הֶ"חָפֵץ חַיִּים" זצללה"ה, וְנִמְצֵאת בְּסֵפֶר "חוֹבַת הַשְּׁמִירָה": נָכוֹן שֶׁיְּבַקֵּשׁ בַּקָּשָׁה זוֹ בַּבֹּקֶר אַחַר הַתְּפִילָה, וְגַם מִמֵּילָא בִּזְכִירָתוֹ בַּפֶּה יִהְיֶה לוֹ דָּבָר זֶה לְמַזְכֶּרֶת, שֶׁלֹּא יְלַכֵּד בָּם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, שֶׁתְּזַכֵּנִי הַיּוֹם וּבְכָל לִשְׁמֹר פִּי וּלְשׁוֹנִי לְבִלְתִּי לְהַלֵּכֵד בְּדִבּוּרִים אֲסוּרִים, דְּהַיְנוּ מֵעָוֹן לָשׁוֹן הָרָע כִּדְכְתִיב (שְׁמוֹת כג, א) "לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא", וּקְרֵי בֵּהּ לֹא תַשִּׁיא, שֶׁאָסְרָה הַתּוֹרָה לְסַפֵּר וּלְקַבֵּל, וְגַם מֵעָוֹן רְכִילוּת כִּדְכְתִיב (וַיִּקְרָא יט, טז) "לֹא תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּךָ".

וְאָהְיֶה זָהִיר מִלְּדַבֵּר, אֲפִילּוּ עַל אִישׁ יְחִידִי, וְכָל שֶׁכֵּן מִלְּדַבֵּר דְּלָטוּרְיָא עַל כְּלַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁעָוֹנוֹ חָמוּר מְאֹד. וְכָל שֶׁכֵּן לְהִזָּהֵר מִלְּהִתְרַעֵם עַל מִדּוֹתָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא עָוֹן חָמוּר יוֹתֵר מִן הַכֹּל, וּכְדִכְתִיב בְּפָרָשַׁת חֻקַּת (בְּמִדְבַּר כא, ד), "וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם בַּדֶּרֶךְ וַיְדַבֵּר הָעָם בֵּאלֹקִים וּבְמֹשֶׁה", וַעֲבוּר זֶה נִשְׁלְחוּ עֲלֵיהֶם הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וְגוֹ'. (בְּמִדְבַּר כא, ז) "וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ, כִּי דִבַּרְנוּ בַּה' וּבָךְ". וּמִלְּדַבֵּר דִּבְרֵי שֶׁקֶר, כְּמוֹ דִכְתִיב (שְׁמוֹת כג, ז) "מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק". וּמִלְּדַבֵּר דִּבְרֵי חֲנֻפָּה, שֶׁמְּמַפֶּה לְאִישׁ עַל עֲוֹלוֹתָיו בְּפָנָיו, כְּמוֹ דִכְתִיב בְּפָרָשַׁת מַסְעֵי (בְּמִדְבַּר לה, לג) "וְלֹא תַחֲנִיפוּ". וּמִלְּדַבֵּר דִּבְרֵי לֵיצָנוּת, כְּמוֹ דִכְתִיב (יְשַׁעְיָה כח, כב), "וְעַתָּה אַל תִּתְלוֹצָצוּ, פֶּן יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם". וּמִלֵּישֵׁב בֵּין לֵיצָנִים, כִּדְכְתִיב (תְּהִלִּים א, א) "וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב". וְלִהְיוֹת זָהִיר מֵאוֹנָאַת דְּבָרִים, כְּמוֹ דִכְתִיב (וַיִּקְרָא כה, יז) "וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ", וְקִבְּלוּ חַז"ל, שֶׁהוּא קָאֵי עַל אוֹנָאַת דְּבָרִים. וְלִהְיוֹת זָהִיר מֵהַלְבָּנַת פָּנִים, אֲפִילּוּ בְּשָׁעַת תּוֹכָחָה כְּמוֹ דִכְתִיב (וַיִּקְרָא יט, יז) "הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עֲמִיתֶךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא".

וְלִהְיוֹת זָהִיר מִלְּדַבֵּר דִּבְרֵי גַּאֲוָה, כְּמוֹ דִכְתִיב (דְּבָרִים ו, יג) "הִשָּׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ", וְקִבְּלוּ חַז"ל, שֶׁהוּא אַזְהָרָה לְגַסֵּי הָרוּחַ, וּכְמוֹ דִכְתִיב (דְּבָרִים ח,

יד) "וְרָם לְבָבְךָ וְשָׁכַחְתָּ", וְכִדְאִיתָא בַּגְּמָרָא (סוֹטָה דַּף ה ע"א), וְגַאֲוָה, אֲפִלּוּ בַּלֵּב אָסוּר, כְּדִכְתִיב (מִשְׁלֵי טז, ה) "תּוֹעֲבַת ה' כָּל גְּבַהּ לֵב". וְכֵן מִלְּבַד דִּבְרֵי מַחֲלֹקֶת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בְּמִדְבַּר יז, ה) "וְלֹא יִהְיֶה כְּקֹרַח וְכַעֲדָתוֹ", וְכִדְאִיתָא בַּגְּמָרָא, שֶׁהוּא אַזְהָרָה, שֶׁלֹּא לְהַחֲזִיק בְּמַחֲלֹקֶת (סַנְהֶדְרִין דַּף קי ע"א). וְכֵן מִלְּדַבֵּר דִּבְרֵי כַּעַס, שֶׁהוּא גַּם כֵּן עָוֹן חָמוּר מְאֹד בְּעַצְמוּתוֹ, וְגַם מֵבִיא לִידֵי מַחֲלֹקֶת וּשְׁאָר דִּבּוּרִים אֲסוּרִים, וְאָמְרוּ חַז"ל, כָּל הַכּוֹעֵס - כְּאִלּוּ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה. וְזַכֵּנִי שֶׁלֹּא לְדַבֵּר, כִּי אִם דָּבָר הַצָּרִיךְ לְעִנְיְנֵי גּוּפִי אוֹ לְנַפְשִׁי, וְשֶׁיִּהְיוּ כָּל מַעֲשַׂי וְדִבּוּרַי לְשֵׁם שָׁמַיִם:

פרשת היראה

איתא בספרי ידאים לומר פרשת היראה.

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֹׁאֵל מֵעִמָּךְ כִּי אִם לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ וְלַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ: לִשְׁמֹר אֶת מִצְוֹת יְהוָה וְאֶת חֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְטוֹב לָךְ: הֵן
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ: רַק בַּאֲבֹתֶיךָ חָשַׁק
יְהוָה לְאַהֲבָה אוֹתָם וַיִּבְחַר בְּזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם בָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים כַּיּוֹם הַזֶּה: וּמַלְתֶּם
אֵת עָרְלַת לְבַבְכֶם וְעָרְפְּכֶם לֹא תַקְשׁוּ עוֹד: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד:
עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה: וַאֲהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר כִּי
גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וּבוֹ תִדְבָּק וּבִשְׁמוֹ
תִּשָּׁבֵעַ: הוּא תְהִלָּתְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּךָ אֶת הַגְּדֹלֹת וְאֶת הַנּוֹרָאֹת
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַרְתָּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְחֻקָּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל
הַיָּמִים: וְיִדַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וַאֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֶת מוּסַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת גָּדְלוֹ אֶת יָדוֹ הַחֲזָקָה וּזְרוֹעוֹ הַנְּטוּיָה: וְאֹתֹתָיו וְאֶת מַעֲשָׂיו
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּלְכָל אַרְצוֹ: וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל
מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת מֵי יַם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרָדְפָם אַחֲרֵיכֶם
וַיְאַבְּדֵם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם
הַזֶּה: וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן וְלַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב בֶּן רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת
פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת בָּתֵּיהֶם וְאֶת אָהֳלֵיהֶם וְאֵת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב
כָּל יִשְׂרָאֵל: כִּי עֵינֵיכֶם הָרֹאֹת אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה: וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְמַעַן תֶּחֱזְקוּ וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וּלְמַעַן תַּאֲרִיכוּ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּטַּע יִרְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ בְּלִבִּי וּבְלֵב כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ לְיִרְאָה אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם יִרְאַת הָרוֹמְמוּת שֶׁל אֵין סוֹף בָּרוּךְ וְיִתְעַלֶּה שִׁמְךָ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. אָמֵן סֶלָה:

שיר השירים

שנינו אמר רבי עקיבא לא היה כל העולם כולו כדאי כיום שניתן בו שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש, ואילו שיר השירים קודש קדשים הוא, וכל האומר שיר השירים בכל ערב שבת בנעימה ובזמרה, מובטח לו שיתכפרו לו כל עוונותיו של כל השבוע. וכיוצא בזה הביאו צדיקים בשם הגה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע שהיה אומר שכל הרפואות בעולם כולם כלולים הם בשיר השירים ועל ידי קריאתו נמתקים הדינים. וטעם הדבר, כיון שאין בכל ימות השבוע שעה מקודשת כשעה שהאדם פושט בגדי חול ולובש מחלצות ואז ניכר ומתגלה תוספת אור קדושת השבת בגוף האדם, וזו שעת הכושר שיהיה ראוי לקרות שיר השירים קדש קדשים.

יש ליזהר שלא להפסיק בדיבור באמצע קריאת שיר השירים אפילו בדברים שבקדושה, כיון שאם לא כן הרי גורם הוא פירוד ח"ו בעולמות העליונין ומקצץ בנטיעות ועילויה איתמר הקוטפים מלוח עלי שיח ר"ל. (מקורות: מדרש תנחומא תצוה ה', מילתא בטעמא סימן צו"ר, כה"ח סופר סימן רס ס"ק כח, שיחות הר"ן אות רמג, ספר המידות ע' המתקת דין, פתח הדביר)

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדַחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יוֹד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְשׁוֹרֵר בְּקוֹל נָעִים שִׁיר הַשִּׁירִים. לְתַקֵּן אֶת שֶׁרְשָׁהּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

פרק א

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה: יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן: לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ: מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ: שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ בִי שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי: הַגִּידָה לִי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִּרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שֶׁלָּמָּה אֶהְיֶה כְּעֹטִיָּה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ: אִם לֹא תֵּדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים: לְסֻסָתִי בִּרְכְבֵי פַּרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי: נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים: תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ

עִם נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף: עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ: צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין: אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי: הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים: הִנְּךָ יָפֶה דּוֹדִי אַף נָעִים אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה: קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים:

פרק ב

אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים: כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי: הֱבִיאַנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה: סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה דּוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים: עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ: הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאַיִךְ נָאוֶה: אֶחֱזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים שׁוּעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמָדַר: דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה לְךָ דּוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר:

פרק ג

עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו: אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו: מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם: כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֶדֶר הוֹרָתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ:

מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימֲרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל:
הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֲזֵי חֶרֶב
מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת: אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף
אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם: צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה
שֶׁעִטְּרָה לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:

פרק ד

הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים
שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת
וְשַׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ
מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל
שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים: שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד
שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֵךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה: כֻּלָּךְ יָפָה
רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ: אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה
מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרְרֵי נְמֵרִים: לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַּלָּה
לִבַּבְתִּינִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עָנָק מִצַּוְּרֹנַיִךְ: מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה טֹּבוּ
דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכֹּל בְּשָׂמִים: נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב
תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם:
שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים: נֵרְדְ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן
עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים: מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים
וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן: עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵּימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ
וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו:

פרק ה

בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַּלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי
עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים: אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק
פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה:
פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם: דּוֹדִי שָׁלַח

יָדוֹ מִן הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו: קַמְתִּי אֲנִי לְפִתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל: פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי: מְצָאֻנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מַה תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי: מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ: דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב: עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רְחֲצוֹת בֶּחָלָב יְשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת: לְחָיָו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר: יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים: שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים: חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם:

פרק ו

אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָּנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ: דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים: אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָיִם אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת: הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבֻנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: שִׁשִּׁים הַמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת: אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים: לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

פרק ז

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם: מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָן: שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים: שְׁנֵי

שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תָּאֳמֵי צְבִיָּה: צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק: רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים: מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים: זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת: אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנָּיו וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים: וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים: אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ: לְכָה דוֹדִי נֵצֵא הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים: נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת דֹּדַי לָךְ: הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ:

פרק ח

מִי יִתֶּנְךָ כְאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא יָבוּזוּ לִי: אֶנְהָגֲךָ אֲבִיאֲךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי: שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם מַה תָּעִירוּ וּמַה תְּעֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךְ שָׁמָּה חֻבְּלַתְךְ אִמֵּךְ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלָדַתְךְ: שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה: מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בוֹז יָבוּזוּ לוֹ: אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲחֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ: אִם חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז: אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאַת שָׁלוֹם: כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בִּפְרִיוֹ אֶלֶף כָּסֶף: כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי הָאֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ: הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִינִי: בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים:

לאחר שיר השירים יאמר:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאתִי וְלָמַדְתִּי, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קָדָשִׁים, בִּזְכוּת פְּסוּקָיו, וּבִזְכוּת תֵּבוֹתָיו,

וּבִזְכוּת אוֹתִיּוֹתָיו, וּבִזְכוּת נְקֻדּוֹתָיו, וּבִזְכוּת טְעָמָיו וְצִרּוּפָיו וּרְמָזָיו וְסוֹדוֹתָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתְּהֵא שָׁעָה זוֹ שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְשָׁבָה, שְׁעַת הַאֲזָנָה, וְנִקְרָאֲךָ וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לְךָ וְהֵעָתֵר לָנוּ, וְיִהְיֶה עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִימּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאִלּוּ הִשַּׁגְנוּ כָּל הַסּוֹדוֹת הַנִּפְלָאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים וּסְתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנָאָיו, וְנִזְכֶּה לְמָקוֹם שֶׁהַנְּפָשׁוֹת, הָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת, נֶחְצָבוֹת מִשָּׁם, וּכְאִלּוּ עָשִׂינוּ כָּל מַה שֶּׁמֻּטָּל עָלֵינוּ לְהַשִּׂיג בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה, בֵּין בְּגִלְגּוּלִים אֲחֵרִים, וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלִים וְהַזּוֹכִים לָעוֹלָם הַבָּא, עִם שְׁאָר צַדִּיקִים וַחֲסִידִים. וּמַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְעִם יָדֵינוּ בְּעֵת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה, הַצְלָחָה וְהַרְוָחָה, בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וּמַעֲפָר עָנְיֵנוּ תְּקִימֵנוּ, וּמֵאַשְׁפּוֹת דַּלּוּתֵנוּ תְּרוֹמְמֵנוּ, וְתָשִׁיב שְׁכִינָתְךָ לְעִיר קָדְשֶׁךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן:

צעטיל קטן

מרבי אלימלך מליזענסק

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן יהיה מהרהר במצות עשה זו של "ונקדשתי בתוך בני ישראל" וידמה בנפשו ויצייר במחשבתו כאלו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים והוא בשביל קדושת השם יתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק א' של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר כנ"ל ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינוים קשים ויפשטו עורו מבשרו להכחיש חס ושלום ביחודו יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום ויצייר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו כנ"ל ובזה יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדין.

ג. גם בשעת אכילה וזיווג יכוון כנ"ל וכשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצייר במחשבתו כנ"ל ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנ"ל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרעת משכא דחויא וכך יאמר וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנ"ל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה וזיווג לעשות לו העינוים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הזה. אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

ד. בכל הדברים שבעולם הן בתורה הן בתפלה הן במצות מעשיות ירגיל את עצמו לומר בזה הלשון הריני עושה זאת לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו וירגיל את עצמו לומר זאת בתוכיות ופנימיות הלב ובהמשך הזמן ירגיש הארה גדולה באמירה זו.

ה. כשיתחיל להתעורר בו מדה רעה חס ושלום ממדות רעות שהוא רגיל בהם כגון עקשנות ובושת של גאוה ועצלות ובטלה המביאה לידי שיעמום וכיוצא בהם יאמר תיכף ומיד בזה הלשון ובכל כחו הכנעני החתי האמורי הפריזי החיוי והיבוסי והגרגשי,

וינצל. וירגיל את עצמו לצמצם ראייתו שלא להסתכל חוץ לד׳ אמות אפילו בהיותו בביתו ובפרט בבית הכנסת ובחדר שלומד בדרך הילוכו בחוץ ובהזדמן לפניו אשה אפילו אשתו ובניו הקטנים וכיוצא יצייר לפני עיניו השם אדנ״י.

ו. כשיבא לו חס ושלום מחשבה רעה מניאוף יאמר כמה פעמים ״ונשמרת מכל דבר רע״, ויהרהר אז בדרשות חז״ל שדרשו עליו שלא יהרהר אדם ביום ויבא לידי קרי בלילה ולא יניח חס ושלום לשהות המחשבה רעה במוחו שלא לטמאות שכל העליון חס ושלום.

ז. כשיבא חס ושלום לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה חס ושלום כגון בהמה וחיה או עוף שנזקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בצורת אשתו נדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק ״ולא תתורו אחרי לבבכם״, ולא יטמא את שכלו חס ושלום.

ח. ירגיל את עצמו שלא יתחיל לדבר לשום אדם זולת לצורך גדול ההכרח לו ואף ההכרח ידבר בדברים קצרים מאוד מנופה בי״ג נפה שלא יהיה בדיבורו שום שקר חס ושלום ושום חנופה ושום לשון הרע ורכילות ושום הלבנת פנים ולא שום הראות מעשיו לבני אדם וירגיל את עצמו בכלל שאמרו חז״ל למוד לשונך לומר איני יודע. כשמדברין אליו בני אדם אשר אין נזהרים מלדבר דברים בטלים ישמיט את עצמו מהם בכל כחו ובכל מיני תחבולות וכשלא אפשר לו להשמט מהם בשום אופן, על כל פנים יקצר מאוד מאוד בזה שמוכרח להשיב להם.

ט. ירגיל את עצמו תיכף ומיד כשיתעורר משינתו יאמר מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך. ויאמר אפילו בלשון אשכנז בלב שמח ברוך אל עליון אשר נתן לי מצות ציצית אלה אשר אני מסובב בהן ומצות נטילת ידים שחרית להעביר רוח רעה והקליפה הקשה מעל שתי ידיים שלי ויראה שיהיה לבו מלא שמחה באמרו כנ״ל ויקבל עליו הגדר של מיעוט הדיבור בנזכר לעיל סי׳ ח.

י. יזהר מאוד בהתמדת הלימוד שעורין כסדרן תיכף ומיד אחר קומו משינתו ואחר אמרו תיקון חצות והצעטיל קטן לא יזוז מהספר שלומד בו אפילו שעה אחת בכל פעם שיישב את עצמו ללמוד ואחר שיאמר תפלת השב המתחלת אנא השם וכו׳ ותפלת התלמוד תורה בשערי ציון המתחלת הנני רוצה ללמוד יראה בכל כחו שלא לעשות שום הפסק אפילו במחשבה אחרת זולת מחשבת הלימוד ומחשבת הצעטיל קטן שהוא לפני עיניו כי המאור שבה יחזירנו למוטב.

יא. ירגיל את עצמו להתפלל בכל כחו ובקול המעורר הכוונה להדבק המחשבה לדיבור ופניו אל הכותל בתוך סידור התפלה בבוקר ובערב ולא יסתכל לצדדין מתחלת התפלה עד סופה ובחזרת הש״ץ השמונה עשרה יעיין בסידור לענות אמן בכל כחו על כל ברכה וברכה ובשעת קריאת התורה להטות אזנו על כל דיבור ודיבור מהקורא כקורא את

המגילה ולעשות עצמו כאלם בבית הכנסת אפילו קודם התפלה ואחריה עד הליכתו לביתו.

יב. יצייר במחשבתו תמיד ובפרט בשעת קריאת הצעטיל קטן הזה כאלו איש אחד עומד סמוך לו ומעורר אותו בקול רעש גדול לקיים כל הנהגות אלו ואל יפיל שום דבר ארצה אפילו נקודה קטנה וכשירגיל עצמו כך אזי במשך הזמן יבא עליו התעוררות גדול מצד נשמתו רשפי אש שלהבת י״ה.

יג. לספר בכל פעם לפני המורה לו דרך השם ואפילו לפני חבר נאמן כל המחשבות והרהורים רעים אשר הם נגד תורתנו הקדושה אשר היצר הרע מעלה אותן על מוחו ולבו הן בשעת תורה ותפלה הן בשכבו על מטתו והן באמצע היום ולא יעלים שום דבר מחמת הבושה ונמצא על ידי סיפור הדברים שמוציא מכח אל הפועל משבר את כח היצר הרע שלא יוכל להתגבר עליו כל כך בפעם אחרת חוץ עצה הטובה אשר יוכל לקבל מחבירו שהוא דרך השם והוא סגולה נפלאה.

יד. יזהר מאוד ומאוד לחזור לפעמים בכל מעת לעת זה הצעטיל קטן ויפרש כל תיבה ותיבה בלשון אשכנז וזה יהיה לו חוק ולא יעבור מללמוד קודם הזיווג פרק טז בספר ראשית חכמה (שער הקדושה) והנהגות האריז״ל ואם ישאר לו פנאי ילמוד גם פרק יז מראשית חכמה הנ״ל וזה יהיה לו חוק ולא יעבור.

טו. קודם נטילת ידיים לאכילה יאמר תפילת השב של רבינו יונה ז״ל ואחר אכילת המוציא יאמר בזה הלשון לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה אין אני אוכל להנאת גופי חס ושלום רק שיהיה גופי בריא וחזק לעבודתו יתברך שמו ואל יעכב שום חטא ועון והרהור רע ותענוג גשמי את היחוד קודשא בריך הוא על ידי ניצוצות קדושות של האכילה והשתיה הזה ויכוין כשהוא אוכל דבר מה או שותה דבר מה שהטעם שהוא מרגיש בפיו בשעת לעיסה ובשעת גמיעה היא פנימיות הקדושה וניצוצות הקדושה השורה במאכל או במשקה ההוא ועל ידי האכילה והטחינה בשינים והאצטומכא נברר הפנימיות מהמאכל שלא יעשה מותר להשפיע לחיצונים ואז נפשו נהנית מהפנימיות, והפסולת נעשה מותרות ונדחה אל החיצונים ויקבל אז במחשבתו שתיכף ומיד כשירגיש שיצטרך לנקביו לא ישהה את הפסולת בקרבו לטמא חס ושלום את מוחו ולשקץ את נפשו להשהות את הצואה והשתן בקרבו אפילו רגע אחד. וגם יצייר לפניו בשעת אכילה האותיות מאכ״ל בכתב אשורית ויהרהר שעולה צ״א כמנין הויה בשילוב אדני.

טז. האדם לא נברא בעולם רק לשבר את הטבע לכן יזרז את עצמו לתקן מדותיו בשנת י״ח דוקא כמו שאבאר כגון מי שנולד בטבע של עקשנות ישבר את טבעו מ׳ יום רצופים לעשות דוקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו וכן מי שבטבע עצל ידגיל את עצמו מ׳ יום רצופים לעשות כל דבר בזריזות הן בהולך לשכוב על מטתו הן לקום בבוקר ממשכבו

הן בזריזות לבישת בגדים ונטילת ידיים ולנקות את גופו ולילך בזריזות לבית הכנסת תיכף אחר קומו מהספר וכיוצא בהן וכן מי שטבעו ביישן מהחלק של בושה רעה ירגיל את עצמו מ׳ יום להתפלל דוקא בקול רם וכח תנועת אבריו ולקיים כל עצמותי תאמרנה ולברך על התורה בקול רם עד שיעזרהו מן השמים להסיר הבושה הרעה ממנו וכן מי שאמרי פיו אינם עולים יפה ומסודר מחמת הרגל טבעו וכלי הדיבור שלו ירגיל את עצמו מ׳ יום להטות אזנו להדיבורים היוצאים מאליו הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא הן בשעת הלימוד כי הרגל של כל דבר נעשה שלטון וכן מי שטבעו אינו מתמיד בלימודו ירגיל את עצמו גם כן מ׳ יום וילמוד יותר מהרגל שלו ויסתכל בכל פעם קודם הלימוד בצעטיל קטן שלי ומשם ואילך מן השמים יעזרוהו להיות מוסיף והולך בשבירת מדות הרעות עד תומם.

יז. בכל עת שהוא פנוי מהתורה ומהתפלה ילמוד את עצמו בעל פה דברים הצריכים לו כגון תיקון רחל ותיקון לאה ותפלת השב וברכת לבנה וברית שמיה ועל הכל ומודים דרבנן, ויהרהר במצות עשה של ונקדשתי וכו׳ ככתוב לעיל. כל זה מצאתי בכתב יד.

הנהגות האדם

הנהגות האדם מהרב המגיד איש אלהי המפורסם מוהר"ר אלימלך זצ"ל:

אלה הדברים אשר יעשה האדם וחי בהם.

א. הראשון צריך האדם ללמוד גמרא ופירש"י ותוס' ומפרשים כל אחד לפי השגתו והפוסקים אחריהם ומתחלה ילמוד ש"ע א"ח וצריך להתפלל להש"י שיבא על האמת כי חטאת נעורים של האדם הראשון מסמין עיניו שלא יראה אף שיכול לפלפל ולהגיד לאחרים דינו אבל הוא בעצמו שוכח ולא מקיימם באמת לכן צריך האדם להתחרט מאוד על עונותיו ולהתבודד עצמו קודם אור היום שאז עת רצון לבכות על גלות השכינה פעמים הרבה עד אין חקר ויבכה בדמעות וגם ביום לפעמים יתבודד ואז יראה בעצמו שעמדו עונותיו נגד עיניו. ויזכור את חטאתיו ועונותיו ופשעיו כהרים וגבעות אשר מעולם לא זכר אותם אם עשה ככה. ככה יעשה לא פעם ולא שתים ולא מאה פעמים עד אשר ירחמו עליו מן השמים ויתפלל להש"י שידרכהו בדרך ויורהו דרכו שלא יבלה חיי חייו ואז הש"י ברחמיו וברוב חסדיו יאיר עיניו באור תורתו הקדושה ויבין וישכיל תוכן הדבר לעשותו ולקיימו:

ב. אלה הדברים צריך ליזהר מחניפה ומשקרים ולצנות ולה"ר וקנאה ושנאה ותחרות וכעס וגאוה ומלהסתכל בנשים ומלהרבות שיחה עם אשה אפי' עם אשתו אמרו וכו' (אבות פ"א מ"ה) ובפרט בעת נדתה צריך הרחקה:

ג. ויזכור תמיד יום המיתה וכשילמוד גמרא או שאר ספרים לא יפסיק שלא יעבור על דברי חז"ל (חגיגה דף יב ע"ב) שדרשו על הקוטפי' וכו' (איוב ל, ד). ויתפלל להש"י שילמוד תורה לשמה:

ד. ויעסוק באימה וביראה באיזו ספרי מוסר בכל יום בר"ח ושל"ה וח"ה:

ה. ולפעמים ילמוד באימה במעט איזה כתבים מהאר"י זצלה"ה וכ"ז באימה וביראה ופחד ה', בדורות הראשונים היו נשמותיהם נשמות קדושות והיו נשמרים מנעוריהם מכל חטא ועון והיו נשמותיהם ראוים ומסוגלים ללמוד חכמה זאת אבל עתה בעו"ה שיש לנו גוף עכור וחומר עב צריך האדם לזכך ולכבס עצמו מכל חטא ולזכך נשמתו ויבין האדם אם זכך נשמתו כאשר אין יצה"ר מסיתו לשטות והבלים כאשר בתחלה ואז יוכל ללמוד בכל פעם הכתבים והש"י יזכהו אם יזכך מחשבתו בקדושה באמת ובתמים

שיפתח לו שערי החכמה בכתבי האר"י זללה"ה אשר לא כן כ"ז שמלובש בתאות גופניות בהבלי זמן שהלימוד קשה לו מאד ח"ו:

ו. צריך האדם לזכך גופו ונפשו בלימוד כנ"ל בלמוד הגמ' ותוס' גם דברי אגדה שבגמ' המה מסוגלים מאד לזכך נשמתו:

ז. וישמור עצמו מעבירות מהרהורים רעים בכל אופן ואופן:

ח. וישמור עצמו מלשנוא שום אדם מישראל כ"א הרשעים שנודעים לו בבירור שאי אפשר לדונם לכף זכות וכל שאפשר לדונם לזכות מחויב לאהוב כנפשו בכל מאודו בגופו וכנפשו לקיים "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח):

ט. וישמור את עצמו מלדבר שום דבור קודם התפלה אפי' דבר אחד כי זה מבטל כוונת התפלה:

י. ויזהר לנקות את עצמו קודם התפלה וקודם סעודה גם בכל פעם שצריך לנקביו שלא להשהות ויעבור על בל תשקצו:

יא. ויזהר שיהי' בגדיו הכתונת ומכנסים מנוקים מלכלוך וצואה וש"ז ח"ו:

יב. לא יטיל אימה יתירה בתוך ביתו ולא יקפיד שום הקפדה בתוך ביתו ואם יהיה לו שום הקפדה על שום אדם או על דבר אחד יזכור מיד חטאת נעוריו ויאמר בלבו אין זה כי אם עונותי הביאוני לידי הקפדה זו וכן בכל דבר יזכור מיד חטאותיו ועי"ז יוכנע ויושבר כח היצה"ר:

יג. ויתפלל להשי"ת שיעזרהו לעשות תשובה שלימה ושלא ימות בלא תשובה ויכלול את עצמו בתוך שאר ב"ת שיעזרו שיעשה תשובה שלימה ויתפלל על מחילת עונותיו בכלל מחילת עונות ב"י:

יד. ויהיו דבריו בנחת עם בני אדם ואם משבחין אותו ילך בזריזות ויצטער את עצמו ויאמר מה זה משבחין אותו ואין בי אלו היו מכירין בשפלותי ושטותי ומעללי ומעשי הרעים ואיך אשא פני לפני הבורא ית"ש שהוא יודע ורואה מעשי בכל עת ורגע אעפ"כ הוא מרחם עלי בכל דברי:

טו. ידמה בעיניו כאלו אדם עומד לנגדו תמיד ולא ירף ממנו השגחתו במעשיו תמיד ואלו היה רואה בו דבר מכוער היה מתבייש ונמאס בעיניו והיה מטמין את עצמו באמתחת עכבר מגודל הבושה על אחת כמה וכמה ית' שמו עומד עליו ורואה במעשיו בכל עת ורגע בלתי אפשרי להטמין עצמו ממנו כמ"ש (ירמיה כג, כד) אם יסתר כמ"ש בא"ח (סי' א, א):

טז. אם יגנה אותו שום אדם ישמח מאד שהקרה ה' לפניו איש כזה שמתגנה במעשיו המכוערים וכל אדם יהיה בעיניו טוב ממנו:

יז. ירחיק את עצמו מכל דבר שאין בו צורך לתכלית בריאת גופו לעבודת הש"י כן באכילה ושתיה הן בכל תאות והנאות.

יח. ועיקר שישמור את עצמו ממשקה המשכרו כי זה חולי רע ומביא את האדם לשפלות גדול כמאמר התנא (ברכות דף כט ע"ב) לא תרוי ולא תחטא:

יט. וישמור מלהזכיר שם לבטלה:

כ. וישמור עצמו מלדבר ומלחשוב שום דבר קדושה במקום מטונף כי היצר הרע מתגבר דוקא להזכיר דבר קדושה במקום מטונף:

כא. וישמור עצמו מלדבר בבית הכנסת הקדוש אף דברי מוסר שלא יומשך מתוך כן לדבר בטל:

ברכת המזון

לפני מים אחרונים יאמר "לשם יחוד" זה שהובא בסה"ק לשון חכמים (ח"א סי' ב):

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵי אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּאוֹרַיְתָא לְבָרֵךְ בִּרְכַּת הַמָּזוֹן, כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה: וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ, וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֶיךָ. לְתַקֵּן שֹׁרֶשׁ מִצְוָה זוֹ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה רִאשׁוֹנָה וּבְרָכָה שְׁנִיָּה וּבְרָכָה שְׁלִישִׁית, אֲשֶׁר נְבָרֵךְ עַתָּה עַל הַמָּזוֹן. (וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיכֹלֶת, וְעֶזֶר וְסִיּוּעַ, לְהַעֲלוֹת מַיִן נוּקְבִין, וּלְהַמְשִׁיךְ אַרְבָּעָה מוֹחִין לְיִשְׂרָאֵל וְרָחֵל. וְגַם תִּהְיֶה חֲשׁוּבָה וּמְקֻבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה רְבִיעִית אֲשֶׁר נְבָרֵךְ עַתָּה, וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְיכֹלֶת, וְעֶזֶר וְסִיּוּעַ, לְהַעֲלוֹת מַיִן נוּקְבִין, וּלְהַמְשִׁיךְ אַרְבָּעָה מוֹחִין לְיַעֲקֹב וְרָחֵל). וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּאַרְבַּע בְּרָכוֹת אֵלּוּ שֶׁל הַמָּזוֹן. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

אח"כ יטול מים אחרונים על אצבעותיו וינגבם, ויאמר:

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ. יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ. בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר. וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ. יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים. וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה יאהדונהי בְּכָל עֵת. תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע. אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: תְּהִלַּת יְהוָה יאהדונהי יְדַבֶּר פִּי. וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וְיַדַּבֵּר אֵלַי, זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה יאהדונהי:

אם הם שלושה אומר המזמן: הַב לָן וְנִבְרִיךְ לְמַלְכָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא: עונים: שָׁמַיִם: אומר המזמן: בִּרְשׁוּת מַלְכָּא עִלָּאָה קַדִּישָׁא, וּבִרְשׁוּת מוֹרַי וְרַבּוֹתַי, וּבִרְשׁוּתְכֶם, נְבָרֵךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ: והמסובים עונים: בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ: והמזמן חוזר: בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ: ואם הם עשרה או יותר אומר המזמן: נְבָרֵךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ: והמסובים עונים: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ: והמזמן חוזר: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשֶּׁלּוֹ וּבְטוּבוֹ חָיִינוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזָּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוּבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרֶוַח וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאַל יֶחְסַר לָנוּ מָזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זָן וּמְפַרְנֵס לַכֹּל וְשֶׁלְחָנוֹ עָרוּךְ לַכֹּל וְהֵתְקִין מִחְיָה וּמָזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוֹב חֲסָדָיו כָּאָמוּר. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ. (ר"ת פא"י שהוא מספר יאהדונה"י ומספר סא"ל, וס"ת חת"ך) וּמַשְׂבִּיעַ (כמספר חת"ך) לְכָל חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, הַזָּן אֶת הַכֹּל:

נוֹדֶה לְךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמָזוֹן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחָתַמְתָּ בִּבְשָׂרֵנוּ. וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֶּיךָ רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמָזוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפַרְנֵס אוֹתָנוּ:

עַל הַכֹּל יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ, כָּאָמוּר: וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. וּבֵרַכְתָּ (כשיאמר מילת "את" ימזוג את הכוס) אֶת יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

רַחֵם יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל הֵיכָלֶךָ. וְעַל מְעוֹנֶךָ. וְעַל דְּבִירֶךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אָבִינוּ, רְעֵנוּ. זוּנֵנוּ. פַּרְנְסֵנוּ. כַּלְכְּלֵנוּ. הַרְוִיחֵנוּ. הַרְוַח לָנוּ מְהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא, אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מַתְּנוֹת בָּשָׂר וָדָם. וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם. אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה. הָעֲשִׁירָה וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רָצוֹן שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחֲזִירֶנָּה לִמְקוֹמָהּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם. (ואומר בלחש: אָמֵן):

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם לָעַד, הָאֵל אָבִינוּ. מַלְכֵּנוּ. אַדִּירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל. שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם הוּא הֵטִיב לָנוּ. הוּא מֵטִיב לָנוּ. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְּמָלָנוּ. הוּא גּוֹמְלֵנוּ. הוּא יִגְמְלֵנוּ לָעַד חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרֶוַח וְהַצָּלָה וְכָל טוּב: יענו: אָמֵן:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים: הָרַחֲמָן הוּא קֶרֶן לְעַמּוֹ יָרִים: הָרַחֲמָן הוּא
יִתְפָּאַר בָּנוּ לָנֶצַח נְצָחִים: הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי, בְּהֶתֵּר וְלֹא
בְּאִסּוּר, בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר: הָרַחֲמָן הוּא יִתֵּן שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח
בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ: הָרַחֲמָן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הָרַחֲמָן
הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גָּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צַוָּארֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיוּת
לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף:
הָרַחֲמָן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יָדוֹ הָרְחָבָה:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בִּשְׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי
רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הָרַחֲמָן הוּא יִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמוֹ:

הָרַחֲמָן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ. וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נֶחֱטָא.
וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמָיִם:

ברכת האורח: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשֻּׁלְחָן הַזֶּה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו וִיסַדֵּד בּוֹ כָּל מַעֲדַנֵּי עוֹלָם,
וְיִהְיֶה כְּשֻׁלְחָנוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, כָּל רָעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכַל וְכָל צָמֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאַל יֶחְסַר
מִמֶּנּוּ כָּל טוּב לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים אָמֵן: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל
הַסְּעֻדָּה הַזֹּאת. הוּא וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים שֶׁיִּחְיוּ. וּבִנְכָסִים שֶׁיִּרְבּוּ. בָּרֵךְ יְהוָה
יאהדונהי חֵילוֹ וּפְעַל יָדָיו תִּרְצֶה. וְיִהְיוּ נְכָסָיו וּנְכָסֵינוּ מֻצְלָחִים וּקְרוֹבִים לָעִיר. וְאַל יִזְדַּקֵּק
לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוּם דָּבָר חֵטְא וְהֶרְהוּר עָוֹן. שָׂשׂ וְשָׂמֵחַ כָּל הַיָּמִים בְּעֹשֶׁר וְכָבוֹד מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. לֹא יֵבוֹשׁ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לָעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

הָרַחֲמָן הוּא יְחַיֵּינוּ וְיִזַּכֵּנוּ וְיָקָרֵבֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא. מַגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ. וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד
עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ. וְדֹרְשֵׁי יְהוָה יאהדונהי לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: נַעַר הָיִיתִי
גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב. וְזַרְעוֹ מְבַקֵּשׁ לָחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה. וְזַרְעוֹ
לִבְרָכָה: מַה שֶּׁאָכַלְנוּ יִהְיֶה לְשָׂבְעָה. וּמַה שֶּׁשָּׁתִינוּ יִהְיֶה לִרְפוּאָה. וּמַה
שֶּׁהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לִבְרָכָה, כִּדְכְתִיב: וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִירוּ כִּדְבַר יְהוָה
יאהדונהי: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה יאהדונהי. עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר
יִבְטַח בַּיהוָה יאהדונהי, וְהָיָה יְהוָה יאהדונהי מִבְטָחוֹ: יְהוָה יאהדונהי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן.
יְהוָה יאהדונהי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

ברכת מעין שלוש

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל:

אכל מזונות יאמר:	שתה יין אומר:	אכל מפירות ז' מינים אומר:
הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה:	הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן:	הָעֵץ וְעַל פְּרִי הָעֵץ:

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ. רַחֵם יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הֵיכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וְנִבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה:

כִּי אַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה לְךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ:

אכל מזונות	שתה יין	אכל פירות
וְעַל הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה:	וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן:	וְעַל הַפֵּרוֹת:

על של ארץ ישראל אומר:

וְעַל מְחְיָתָהּ וְעַל כַּלְכָּלָתָהּ:	וְעַל פְּרִי גַפְנָהּ:	וְעַל פֵּרוֹתֶיהָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, עַל הָאָרֶץ וְעַל:

הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה:	פְּרִי הַגֶּפֶן:	הַפֵּרוֹת:

על של ארץ ישראל אומר:

מְחְיָתָהּ:	פְּרִי גַפְנָהּ:	פֵּרוֹתֶיהָ:

תפילת הדרך

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם. וְתַגִּיעֵנוּ לִמְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם. (ואם חוזר באותו היום יאמר וְתַחֲזִירֵנוּ לְשָׁלוֹם) וְתַצִּילֵנוּ מִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וְלִסְטִים וְחַיּוֹת רָעוֹת בַּדֶּרֶךְ, וּמִכָּל מִינֵי פֻּרְעָנֻיּוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לָעוֹלָם וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רֹאֵינוּ. וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

ואומר ג״פ. וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם: יכוין בתיבת ראי״ם ר״ת רפאל אוריאל מיכאל. וגבריאל נכלל בשם אלהים מדת הגבורה: ואומר ג׳ פעמים. לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה, קִוִּיתִי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ, יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: ואומר ו׳ פעמים. וִיהִי נוֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ: ואומר י׳ פעמים. יְבָרֶכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

ואומר ה׳ פעמים. הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים, וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי, אַבְרָהָם וְיִצְחָק, וְיִדְגּוּ לָרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: ואומר ג״פ. וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב: ואומר ג״פ. הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִינֹתִי: ויכוין בפסוק כ״י מלאכי״ו יצו״ה ל״ך ס״ת ״יוהך״ והוא שם מסוגל לשמירה: ואומר. אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: בְּטַחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְיָהּ יְהוָה צוּר עוֹלָמִים: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ.

מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ. ג״פ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: (ויכוין בר״ת ״יב״ק״):

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אָשָׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים, מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ. אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שֹׁמְרֶךָ. יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה. וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

מְגַדֵּל עֹז שֵׁם יְהוָה בּוֹ יָרוּץ צַדִּיק וְנִשְׂגָּב: בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. מִימִינִי מִיכָאֵל. וּמִשְּׂמֹאלִי גַּבְרִיאֵל, וּמִלְּפָנַי אוּרִיאֵל, וּמֵאֲחוֹרַי רְפָאֵל, וְעַל רֹאשִׁי שְׁכִינַת אֵל:

תפילת הדרך למטוס

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַטִּיסֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַגִּיעֵנוּ לְמָחוֹז חֶפְצֵנוּ לְשָׁלוֹם, וְתַמַּלְטֵנוּ מֵרוֹחַ סוּפָה וָסַעַר, וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא לָעוֹלָם, וּמִכָּל מִינֵי תַּקָּלוֹת וּפְרָעָנִיּוֹת, שְׁמָרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּתוֹךְ כָּל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַטָּסִים בִּנְתִיבֵי אֲוִיר, וְהָעוֹבְרִים בְּאֹרְחוֹת יָם וּדְרָכֵי יַבָּשָׁה מִכַּף כָּל-אוֹיֵב וְאוֹרֵב, וּמִכָּל אָסוֹן וָנֶזֶק, וּמִכָּל צַעַר וְצָרָה. אָנָּא אַמֵּץ יְדֵי הָאוֹחֲזִים בַּהֶגֶה, וְהָכֵן רוּחָם לְהַנְהִגֵנוּ לְשָׁלוֹם, כִּי בְךָ בָּטַחְנוּ חָסִינוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ה׳ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

סדר קריאת שמע שעל המיטה

ענייני ק"ש שעל המיטה ע"פ תורת יעקב

צוף דבש אמרי נועם מתוק לנפש ומרפא לעצם, מדברות קודשו של כ"ק אדמו"ר **אביר יעקב אביחצירא** זיע"א.

לימוד קודם השינה

צריך להיזהר הרבה להרבות בתורה קודם שישן. (אלף בינה אות ז עה"פ זכרתי בלילה).

זהירות בזמנה

לא תאחר מלומר קריאת שמע שמא תחטפך שינה. (מחשוף הלבן משפטים כב, כח).

מעלת קריאת שמע

מי שעושה כל לילה תקון קריאת שמע כראוי זוכה למעלות רמות. (פתוחי חותם חוקת כא, יד).

כיון שהצדיק עושה כל התיקון הזה, נשמתו עולה למעלה ליהנות מזיו השכינה. (פתוחי חותם ויצא כח, יא).

קריאת שמע בשמחה

הקודא ק"ש כראוי יש לו שמחה עם הקב"ה וכו' בשביל השמחה שתשמחו בקריאת שמע, תרדפו מאה אויבים וכו', ונפלו אויביכם הם המזיקין של הטיפות לפניכם לחרב בשביל החרב של קריאת שמע. (פתוחי חותם בחוקותי כו, ח).

כיצד ינהג

צריך לקרות ק"ש בנחת ולא במהירות, כדי שלא יבלע מלה בחברתה. לפי שק"ש יש בה רמ"ח תיבות והם כנגד אבריו של אדם, והתיבה שידלג נפגם איבר כנגדן בגוף ובנשמה. (גנזי המלך תקון הברית).

את ה' אלהיך

ע"י שהאדם אומר 'ואהבת את יהוה אלהיך' ויכוין בשם 'תכה' החתום בסוף התיבות, השם הזה מכה החיצונים ומוציא ניצוצות הקדושה מתוכם לבל ישארו עוד תחת יד החיצונים. (מחשוף הלבן משפטים כג, יט).

תשובה ווידוי

ובכל לילה לא ישכב עד שיקרא קריאת שמע על המיטה כראוי ויתודה בבכי ובתחנונים. (פתוחי חותם חקת כא, א).

וצריך האדם להיות זריז בזה כראוי, לעשות בכל לילה תיקון קריאת שמע כראוי, בתשובה וחרטה ווידוי. (מחשוף הלבן עקב ט, א).

ויתוודה הוידוי גם כן בנחת, ומה שחטא באותו יום יתחרט ויתוודה עליו ויגמור בדעתו שלא ישוב אליו עוד. (גנזי המלך תקון הברית).

אם עושים תשובה כראוי מלב ונפש וחרטה ווידוי, ע"י זה אתם תנצחו את אויביכם. וארבעה דברים צריך האדם לעשות בכל לילה: ק"ש כתיקונה ותשובה מלב ומנפש וחרטה ווידוי. (מחשוף הלבן עקב ט, א).

קודם שישכב צריך להתודות ולהתחרט על עונותיו ולשכב מתוך הרהורי דברי תורה. (פתוחי חותם ויצא כח, יא).

ומה יקר מאד אם יהיה הוידוי ע"י בכיה. (מחשוף הלבן משפטים כב, כח).

מצוה גוררת מצוה

הנזהר בקריאת שמע בכל לילה, שלא לישן עד שיקרא ק"ש, זה יהיה לו לעזר להתגבר ולקום אחר חצות לעסוק בתורה, משום דמצוה גוררת מצוה. (אלף בינה אות ז עה"פ זכרתי בלילה).

הלכות קריאת שמע שעל המיטה

ערוך ומסודר על פי הלכותיו ונוסחאותיו של

כ"ק מרן רבינו **יוסף חיים** זיע"א

בעל הבן איש חי

א. צריך להיזהר מאד בקריאת שמע שעל המטה. ודא עקא, שבעת שהוא קורא ק"ש על המטה על הרוב השינה בין עיניו, ואיכא למיחש פן יבלע תיבות ואותיות. ולכן צריך תגבורת גדולה בעת ההיא להתאזר לקרותה כראוי [בן איש חי ש"ר פר' פקודי הל' יא].

ב. אל יחשוב האדם שק"ש שעל המטה בעבור שמירה מן המזיקין הוא, אלא זו היא תקנת חז"ל כדי להמשיך בה אורות לצורך היחוד והזווג הנעשה למעלה בחצות השני של הלילה שהוא מתמיד ונמשך עד אור הבוקר וכו'. ולכן צריכין אנחנו לקרא ק"ש על המטה בשביל צורך חצות השני של הלילה. ומקדימין לקרא ק"ש זו בעת השכיבה ואין ממתינים עד שיגיע חצות השני של הלילה, ויש בזה סודות עמוקים [בן איש חי ש"ר פר' וארא הל' ב]. **ואף אם הלך לישון אחר חצות לילה שאז עבר זמן תיקון ק"ש שעל המטה, עם כל זה יקרא ק"ש ויישן** [בניהו פסחים קיב, ב].

ג. ברכת המפיל נתקנה בשם ומלכות, וכן צריך לומר כפי דברי רבינו האר"י ז"ל, אך יש נוהגים שאין מברכים אותה בשם ומלכות, וכן מנהגי ומנהג אדוני אבי ז"ל, והטעם מפני החשש שמא

יהיה מוכרח להפסיק באיזה דברים שיהיה מוכרח לדבר בם. וכל אחד יעשה כמנהגו בזה. ואזהרה גדולה להמברכים, שישתדלו מאד לעמוד על עצמם, שלא להפסיק בדיבור בין ברכה לשינה. וגם החושש ואינו מברך בשם ומלכות, יזהר להרהר שם ומלכות בלבו. [בן איש חי ש"ר פר' פקודי הל' יב].

ד. כשאומרים פסוקים של 'אנא בכח', יזהר בפסוק שהוא כנגד אותו היום שעומד בו לאומרו ג' פעמים. דהיינו ביום א' יאמר פסוק 'אנא בכח' ג' פעמים, וכן על זה הדרך. גם יזהר שיאמר פסוקים של 'אנא בכח' כל ב' תיבות ביחד. ויש טעם בדבר. ויזהר לומר 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' בלחש [עוד יוסף חי ש"ר פר' מקץ הל' ח].

ה. אין אוכלים ושותים ולא מדברים אחר קריאת שמע שעל המטה, ואם קרא ואינו יכול לישן, יתאמץ לעמוד על עצמו להרהר בדברי תורה, כדי שיישן מתוך דברי תורה, וישביע עצמו מדברי תורה, הנותנת חיים לעושיה, ומוצאה מצא חיים. [בן איש חי ש"ר פר' פקודי הל' טו].

ו. אם עושין תיקון כרת שנעורין כל הלילה, כמו ליל שבועות והושענא רבא, יאמרו הקריאת שמע שעל המטה מעט קודם חצות עם כל הפסוקים של יעלזו וכו', הנה וכו', יברכך וכו', יושב בסתר וכו', אנא בכח וכו'. [בן איש חי ש"ר פר' פקודי הל' יד].

ז. בליל הסדר צריך לומר ק"ש על המטה עם הפסוקים הנהוגים בכל לילה כסדר רבינו האר"י ז"ל. ואם הוא ניעור עד אחר חצות יאמר אותה מעט קודם חצות. [בן איש חי ש"ר פר' צו הל' לח].

ח. גם הנשים חייבות בקריאת שמע שעל המטה, ושייכים גם כן בתיקון הנעשה בק"ש שעל המטה לזכרים [עוד יוסף חי פר' וישלח הל' א ובן איש חי ש"ר פר' פקודי הל' יג]. ואשה שאינה יודעת, תאמר בפיה אותיות אלפ"א בית"א דאבג"ד, או ברוך ה' לעולם אמן ואמן כמה פעמים בזה אחר זה, עד שתישן מתוך דברי תורה [בן איש חי ש"ר פר' פקודי הל' יא].

סדר קריאת שמע שעל המיטה

עפ"י נוסח שני המאורות הגדולים ג"ע מרן החיד"א ומרן הבן איש חי זיע"א

קודם ברכת המפיל טוב לומר לשם יחוד זה שהובא בבן איש חי. (ש"ר פר' פקודי אות יב)

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד ק"י בְּוָא"ו ק"י בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי אֱלָהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְאַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וַהֲרֵינִי יָרֵא מִמֶּנּוּ בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְשַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. וְכֹלָּא קָמֵיהּ כְּלָא. וַהֲרֵינִי מַמְלִיכוֹ עַל כָּל אֲבָר וְאֵבָר וְגִיד וְגִיד מֵרַמ"ח אֵבָרִים וְשַׁסַּ"ה גִּידִים שֶׁל גּוּפִי וְנַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי מַלְכוּת גְּמוּרָה וּשְׁלֵמָה, וַהֲרֵינִי עֶבֶד לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְהוּא בְּרַחֲמָיו יְזַכֵּנִי לְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם וְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

מי שמעביר על מדותיו ומוחל למצערים אותו, מדה כנגד מדה מוחלים לו על כל עוונותיו, ולכן טוב שיכוין כל לילה כשאומר שמוחל למצעריו, שלא יהיה צער לשכינה מעוונותיו.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲרֵינִי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל מִי שֶׁהִכְעִיס וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שֶׁחָטָא כְּנֶגְדִּי. בֵּין בְּגוּפִי בֵּין בְּמָמוֹנִי בֵּין בִּכְבוֹדִי בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי. בֵּין בְּאֹנֶס בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמֵזִיד בֵּין בְּדִבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֶׂה. בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל וְלֹא יֵעָנֵשׁ שׁוּם אָדָם בְּסִבָּתִי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִין וְחוֹלָאִים רָעִים. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה יאהדונהי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ברכת זו נאמרת ללא שם ומלכות אלא מהרהר שם ומלכות בלבו:

בָּרוּךְ (אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם), הַמַּפִּיל חֶבְלֵי שֵׁנָה עַל עֵינַי וּתְנוּמָה עַל עַפְעַפַּי, וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עָיִן. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתֶךָ, וְתַרְגִּילֵנִי לִדְבַר מִצְוָה, וְאַל תַּרְגִּילֵנִי לִדְבַר עֲבֵרָה. וְאַל תְּבִיאֵנִי לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן. וְיִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב וְאַל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר הָרָע. וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וּמֵחוֹלָאִים רָעִים, וְאַל יַבְהִילוּנִי חֲלוֹמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים, וּתְהֵא מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת. בָּרוּךְ (אַתָּה יְהוָה יאהדונהי), הַמֵּאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדוֹ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יאהדונהי אֶחָד:

ואומר בלחש: בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ (יכוין לקיים מצות עשה של אהבת ה') **אֵת יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם** (יפסיק מעט) **עַל לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:**

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, (יפסיק מעט) **לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם** (יבטא היטב את הע"ן) **וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ, וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה** (יפסיק מעט) **אַף יְהוָה יאהדונהי בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ, וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה**

מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה יאהדונהי נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה
עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר (יבטא היטב את הע"ן) נִשְׁבַּע
יְהוָה יאהדונהי לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יאהדונהי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתְנוּ עַל צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל
מִצְוֹת יְהוָה יאהדונהי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, (יכוין לקיים מצות לא תעשה שלא לתור אחרי
מחשבת הלב למינות ואחרי ראות העינים לזנות) וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי,
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם (יכוין לקיים מצות עשה
של זכירת יציאת מצרים) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם:

צריך לחזור ג' תיבות אלו כדי להשלים לרמ"ח תיבות כנגד רמ"ח איברים:

יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת:

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם:

ואח"כ יאמר פסוקים אלו ג' פעמים שבכללותם הם ששים תיבות:

הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ, מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי
מִלְחָמָה, אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת:

ואח"כ יאמר פסוקי ברכת כהנים שיש בהם ששים אותיות:

יְבָרֶכְךָ יְהוָה יאהדונהי וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יאהדונהי פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְהוָה יאהדונהי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

ואח"כ יאמר יושב בסתר וכו' עד כי אתה ה' מחסי שהם ששים תיבות:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן, בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיהוָה יאהדונהי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי, אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ:
כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה, צִנָּה וְסֹחֵרָה

אֱמוּנָתוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה, מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ, מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם:
יִפֹּל מִצִּדֶּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ, אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט, וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
כִּי אַתָּה יְהוָה יאהדונהי מַחְסִי:

יעמוד ויאמר ודוי, ואם עשה איזה עון באותו היום יתחרט ויתודה עליו בלב נשבר ובדמעה ויקבל עליו שלא יעשהו עוד, ואם ככה הוא עושה אשריו ואשרי חלקו. וביום שאין אומרים בו תחנון וכן במוצאי שבת קודם חצות לא יאמר וידוי:

אָנָּא יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מֵלְּכֵנוּ מִתְּחִנָּתֵנוּ.
שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁה עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. אָנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי וְלָשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר
וּמִרְמָה. יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נָאַצְנוּ. נָאַפְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ. צָרַרְנוּ. צָעַרְנוּ אָב וָאֵם. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעַבְנוּ. תָּעִינוּ וְתַעְתָּעְנוּ. וְסַרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ.
וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

ואחר הוידוי יאמר נוסח זה:

הֲרֵינִי מְקַבֵּל עָלַי אַרְבַּע מִתּוֹת בֵּית דִּין, סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, לְכַפֵּר עַל רֹב פְּשָׁעַי. וִיהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲלֶה עָלַי כְּאִלּוּ נִסְקַלְתִּי וְנִשְׂרַפְתִּי וְנֶהֱרַגְתִּי וְנֶחְנַקְתִּי
בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם עַל יְדֵי אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת אדני, וְיִתְקַן מַה שֶּׁפָּגַמְנוּ בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה שֵׁמוֹת הַיְקָרִים הוויה אהיה אדני, וְיָאִיר שֵׁם ע״ב בַּאֲצִילוּת, וְשֵׁם ס״ג בַּבְּרִיאָה,
וְשֵׁם מ״ה בַּיְצִירָה, וְשֵׁם ב״ן בַּעֲשִׂיָּה, וְיִתְיַחֲדוּ כָּל-הַשֵּׁמוֹת יִחוּד גָּמוּר, וְכָל-הָעוֹלָמוֹת יִתְקְנוּ תִּקּוּן
גָּמוּר:

אחר כך יאמר - ״אנא בכח״ כולו בכל לילה, ואחר שגמר אותו יחזור לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה ג׳ פעמים,

ליל א׳: אָנָּא בְּכֹחַ, גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה. (אב״ג ית״ץ)

ליל ב׳: קַבֵּל רִנַּת, עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ, טַהֲרֵנוּ נוֹרָא. (קר״ע שט״ן)

ליל ג׳: נָא גִבּוֹר, דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ, כְּבָבַת שָׁמְרֵם. (נג״ד יכ״ש)

ליל ד׳: בָּרְכֵם טַהֲרֵם, רַחֲמֵי צִדְקָתֶךָ, תָּמִיד גָּמְלֵם. (בט״ר צת״ג)

ליל ה׳: חֲסִין קָדוֹשׁ, בְּרֹב טוּבְךָ, נַהֵל עֲדָתֶךָ. (חק״ב טנ״ע)

ליל ו׳: יָחִיד גֵּאֶה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ. (יג״ל פז״ק)

ליל שבת: שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת.

בָּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי, פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה
יאהדונהי אֵל אֱמֶת:

זמירות לשבת קודש

הדלקת נרות שבת קודש

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:

סדר ליל שבת

כשהאדם בא מביהכ"נ, באים עמו המלאכים מב' צדדיו והשכינה על כלם כאם על בנים. באותה שעה יפול מצדך אלף וגו'. וכל זה כשבא לביתו ומקבל אושפיזא בשמחה, והשכינה והמלאכים רואים: נר דלוק, שלחן ערוך, איש ואשתו בשמחה, השכינה אומרת: זה שלי הוא ישראל אשר בך אתפאר. (בית מנוחה דף כו ע"ב מהזוהר הקדוש).

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שלש פעמים

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שלש פעמים

בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שלש פעמים

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן, מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שלש פעמים

בְּצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם, מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן, מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שלש פעמים

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָךְ (ס"ת יוה"ך). לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: יְהוָה יאהדונהי יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא. וְרָחֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ:
בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ. וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר:
גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רָע. כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ:
דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים. וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ:
הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר. מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ:
וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ. מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרֶם:
חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ. וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶיהָ:
טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ. לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ:
יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר. וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ:
כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי. וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן:
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג. כִּי כָל בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים:
מַרְבַדִּים עָשְׂתָה לָּהּ. שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ:
נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ. בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ:
סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר. וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי:
עוֹז וְהָדָר לְבוּשָׁהּ. וַתְּשַׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן:

פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ:
צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ. וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל:
קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ. בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ:
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל. וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה:
שֶׁקֶר הַחֵן וְהֶבֶל הַיֹּפִי. אִשָּׁה יִרְאַת יְהוָה יאהדונהי הִיא תִתְהַלָּל:
תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ. וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ:

אַתְקִינוּ סְעוּדְתָא דִמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימְתָא, חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא. אַתְקִינוּ סְעוּדְתָא דְמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדְתָא דַּחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין וְזִעֵיר אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ: אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר. וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה: יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי. וַיַּעֲלֹז לִבִּי. וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ:

סימן: אני יצחק לוריא בן שלמה (האר"י זיע"א):

אֲזַמֵּר בִּשְׁבָחִין. לְמֵיעַל גּוֹ פִּתְחִין. דְּבַחֲקַל תַּפּוּחִין. דְּאִינּוּן קַדִּישִׁין:
גְּוַמִּין לָהּ הַשְׁתָּא. בְּפָתוֹרָא חַדְתָּא. וּבִמְנַרְתָּא טַבְתָּא דְּנַהֲרָא עַל רֵישִׁין:
יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. וּבֵינַיְיהוּ כַּלָּה. בְּקִשׁוּטִין אַזְלָא. וּמָאנִין וּלְבוּשִׁין:
יְחַבֵּק לָהּ בַּעְלָהּ. וּבִיסוֹדָא דִילָהּ. דְּעָבִיד נַיְחָא לָהּ. יְהֵא כַּתִּישׁ כַּתִּישִׁין:
צָוְחִין אַף עַקְתִּין. בְּטֵילִין וּשְׁבִיתִין. בְּרַם אַנְפִּין חַדְתִּין וְרוּחִין עִם נַפְשִׁין:
חֲדוּ סַגִּי יְיתֵי. וְעַל חֲדָא תַּרְתֵּי. נְהוֹרָא לָהּ יִמְטֵי. וּבִרְכָאן דִּנְפִישִׁין:
קְרִיבוּ שׁוּשְׁבִינִין. עֲבִידוּ תִקּוּנִין. לְאַפָּשָׁא זִינִין. וְנוּנִין עִם רַחֲשִׁין:
לְמֶעְבַּד נִשְׁמָתִין. וְרוּחִין חַדְתִּין. בְּתַרְתֵּין וּבְתְלָתִין. וּבִתְלָתָא שִׁבְשִׁין:
וְעִטּוּרִין שִׁבְעִין לָהּ. וּמַלְכָּא דִלְעֵלָּא. דְּתִתְעַטַּר כַּלָּה. בְּקַדִּישׁ קַדִּישִׁין:
דְּשִׁימִין וּסְתִימִין. בְּגוֹ כָּל עַלְמִין. בְּרַם עַתִּיק יוֹמִין. הֲלָא בַּטִּישׁ בַּטִּישִׁין:

יְהֵא רַעֲוָא קָמֵיהּ. דְּתִשְׁרֵי עַל עַמֵּיהּ. דְּיִתְעַנַּג לְשִׁמֵּיהּ. בְּמִתְיקִין וְדוּבְשִׁין:

אֲסַדֵּר לְדָרוֹמָא. מְנַרְתָּא דְּסִתְיָמָא. וְשֻׁלְחָן עִם נַהֲמָא. בְּצַפּוּנָא אַרְשִׁין:

בְּחַמְרָא גּוֹ כָּסָא. וּמְדָאנֵי אַסָּא. לְאָרוּס וַאֲרוּסָה. לְהִתַּקְפָּא חַלָּשִׁין:

נַעְבֵּד לְהוֹן כִּתְרִין. בְּמִלִּין יַקִּירִין. בְּשִׁבְעִין עִטּוּרִין. דְּעַל גַּבֵּי חַמְשִׁין:

שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין. מְסַאֲבִין דְּרְחִיקִין. חֲבִילִין דְּמְעִיקִין. וְכָל זִינֵי חַרְשִׁין:

שְׁכִינְתָּא תִּתְעַטָּר. בְּשִׁית נַהֲמֵי לְסָטָר. בְּוָוִין תִּתְקַטָּר. וְזִינִין דְּכְנִישִׁין:

וְיהֵי רַעֲוָא מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל קַדִּישִׁין, טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין, סְתִימָא דְּכֹלָּא, דְּיִתְמְשֵׁךְ טַלָּא עִלָּאָה מִנֵּיהּ, לְמַלְיָא רֵישֵׁיהּ דְּזֵעִיר אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל לַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין, בִּנְהִירוּ דְּאַנְפִּין, בְּרַעֲוָא, וּבְחֶדְוָתָא דְּכֹלָּא. וְיִתְמְשֵׁךְ מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל קַדִּישִׁין, טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין, סְתִימָא דְּכֹלָּא, דְּעוּתָא וְרַחֲמֵי, חִנָּא וְחִסְדָּא, בִּנְהִירוּ עִלָּאָה, בִּרְעוּתָא וְחֶדְוָה, עָלַי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנִּלְוִים אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֵּיהּ. וְיִפְרְקִינָן מִכָּל עַקְתִין בִּישִׁין דְּיֵיתוֹן לְעַלְמָא. וְיַזְמִין וְיִתְיְהִיב לָנָא וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא חִנָּא וְחִסְדָּא, וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְרַחֲמֵי, מִן קֳדָמֵיהּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

נוהגים לומר לפני הקידוש לשון הזוהר הקדוש (ויקהל דף רז ע"ב):

יוֹמָא דָּא מִתְעַטְּרָא בְּשִׁבְעִין עִטְרִין. וּשְׁמָא עִלָּאָה קַדִּישָׁא אִשְׁתְּלִים בְּכָל סִטְרִין. וְאִתְנְהִירוּ כָּלְהוּ דַּרְגִּין וְכֹלָּא בְּחֶדְוָה דִּבְרָכָאן וּבְקֻדְשָׁה עַל קֻדְשָׁה וְתוֹסֶפֶת דִּקְדֻשָּׁה. קְדֻשָּׁה דְּמַעֲלֵי שַׁבַּתָּא דָּא אִיהִי קְדֻשָּׁה דְּשַׁבַּת בְּרֵאשִׁית. דְּהָא אִתְקַדְּשָׁא מִתְּלָתִין וּתְרִין שְׁבִילִין וּתְלַת דַּרְגִּין דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין. וּבְעִינָן לְאַדְכָּרָא עַל הַאי קִדּוּשָׁא כְּלָלָא דְּעוּבְדָא דִּבְרֵאשִׁית. וְנַיְחָא בְּרָזָא דִּתְלָתִין וּתְרִין שְׁבִילִין וּתְלַת דַּרְגִּין דְּאִתְכְּלִילָן בְּהוּ רָזָא דְּסַהֲדוּתָא דְּעוּבְדָא דִּבְרֵאשִׁית. דְּהַיְנוּ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְגוֹ'. וְאִית בְּסַהֲדוּתָא דָּא תְּלָתִין וְחָמֵשׁ תֵּיבִין. תְּלָתִין וּתְרִין שְׁבִילִין וּתְלַת דַּרְגִּין דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין. תְּלַת דַּרְגִּין אִינּוּן שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי. וְאִית בֵּיהּ רָזָא דְּעַלְמָא עִלָּאָה וְרָזָא דְּעָלְמָא תַּתָּאָה וְרָזָא דְּכָל מְהֵימְנוּתָא. תְּלַת זִמְנִין אֱלֹהִים. חַד עָלְמָא תַּתָּאָה. וְחַד פַּחַד יִצְחָק. וְחַד עָלְמָא עִלָּאָה קַדִּישָׁא קְדֻשׁ קְדֻשִׁין. וּבְעֵי בַּר נָשׁ לְמִסְהַד סַהֲדוּתָא דָּא בְּחֶדְוָה

וּבִרְעוּתָא דִּלְבָּא לְאַסְהָדָא קָמֵי מָארֵיהּ דִּמְהֵימְנוּתָא. וְכָל מָאן דְּיַסְהִיד דָּא וְיִשְׁוֵי לִבֵּיהּ וּרְעוּתֵיהּ לְדָא מְכַפֵּר עַל כָּל חוֹבוֹי. בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ וְכוּ'. הַאי קִדּוּשָׁא אִיהוּ בְּחַד מַתְקְלָא לָקֵבֶל סַהֲדוּתָא דִּמְהֵימְנוּתָא. וְאִינוּן תְּלָתִין וְחָמֵשׁ תֵּיבִין אָחֳרָנִין כְּמָא דְּאִית בְּוַיְכֻלּוּ. כֻּלָּא סָלְקִין לְשִׁבְעִין תֵּיבִין לְאִתְעַטָּרָא בְּהוּ שַׁבָּת דְּמַעֲלֵי שַׁבַּתָּא. זַכָּאָה חוּלָקֵיהּ דְּבַר נָשׁ דְּיֵכַוֵּן בִּרְעוּתֵיהּ לְמִלִּין אִלֵּין לְיִקְרָא דְּמָארֵיהּ. בָּרוּךְ יְהוָה יאהדונהי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ יְהוָה יאהדונהי לְעֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

לפני הקידוש יאמר "לשם יחוד" וכו', שהובא בסה"ק בן איש חי (ש"ש פר' בראשית הלכה כט):

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה), בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּאוֹרַיְתָא לְקַדֵּשׁ אֶת הַשַּׁבָּת, וּלְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן לְקַדֵּשׁ עַל הַיַּיִן, כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּ רז"ל פָּסוּק "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ" זָכְרֵהוּ בְּדְבָרִים הַנֶּאֱמָרִים עַל הַיַּיִן. לְתַקֵּן שֹׁרֶשׁ מִצְוֹת אֵלּוּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וַהֲרֵי אֲנַחְנוּ מוּכָנִים לְהַמְשִׁיךְ אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים לַחֲמַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין עַל יְדֵי הַכָּנָה בְּסוֹד הַמַּעֲשֶׂה וַהֲכָנָה בְּסוֹד הַדִּבּוּר.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּסוֹד הַמַּעֲשֶׂה וּבְסוֹד הַדִּבּוּר אֲשֶׁר יִסְּדוּ לָנוּ עֲבָדֶיךָ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּסֵדֶר הַקִּדּוּשׁ שֶׁל שַׁבָּת, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ קִדּוּשׁ זֶה עִם קִדּוּשֵׁי בָּנֶיךָ הַיּוֹדְעִים וּמְכַוְּנִים כְּהָגֵן. וְיִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע רַב לְנַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל שַׁבְּתוֹת קָדְשֶׁךָ, כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, בְּמַחֲשָׁבָה וְדִבּוּר וּמַעֲשֶׂה, בִּירִאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה. וַהֲרֵי אֲנַחְנוּ מוּכָנִים לְקַבֵּל עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ". וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְיִמָּשֵׁךְ לָנוּ וּלְנַפְשׁוֹתֵינוּ וּלְנִשּׁוֹתֵינוּ וּלְבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁפַע שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים, עַל יְדֵי כ"ב צִנּוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים אֲשֶׁר הֵם פְּתוּחִים וּמְרִיקִים שֶׁפַע וּבְרָכָה מִבְּרֵיכָה הָעֶלְיוֹנָה מֵרֹאשׁ כָּל הַכְּתָרִים.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת מִצְוַת מְזִיגַת כּוֹס הַיַּיִן שֶׁל הַקִּדּוּשׁ בְּמַיִם, מָלֵא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ,

וּבִזְכוּת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ, אֲשֶׁר מִתֵּק הַגְּבוּרוֹת בַּחֲסָדִים, כַּכָּתוּב "וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ", וְאַרְמֵי לֵיהּ מַיָּא בְּיֵינָא, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ יִתְמַתְּקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִין וְנָמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת מִצְוַת הַבְּרָכָה שֶׁל קִדּוּשׁ שַׁבָּת עַל כּוֹס יַיִן מָלֵא, יִתְמַלְּאוּ אוֹתִיּוֹת כּוֹס שֶׁהֵם כָּ"ף וָא"ו סָמ"ךְ, שֶׁעוֹלִים מִסְפַּר **הַבְּרָכָה**, וְיִהְיוּ צְנוּרוֹת לְקַבֵּל לָנוּ שֶׁפַע הַבְּרָכָה מִן הַבְּרִיכָה הָעֶלְיוֹנָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: "יְצַו יְהוָה יאהדונהי אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ". וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהִים הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת בֵּית עַבְדְּךָ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יאהדונהי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

קידוש ליל שבת

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה יאהדונהי רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה יאהדונהי לְאֹרֶךְ יָמִים:

שַׁבַּת מְקֻדָּשׁ, שַׁבַּת שָׁלוֹם.

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: סַבְרִי מָרָנָן. ועונים: **לְחַיִּים.**

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, **אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ, וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ, זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ:**

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ישב וישתה מהכוס. ולכתחילה יטעם מלוא לוגמיו, ולא יברך אחריו ברכה אחרונה, אף אם שתה רביעית.

ברכת הבנים

על הבנים לנשק ידי הוריהם, וטוב שהאב יניח שתי ידיו על ראשם ויברכם:

לבן: **יְשִׂמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנַשֶּׁה.** לבת: **יְשִׂמֵךְ אֱלֹהִים כְּשָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה.**

יְבָרֶכְךָ יְהוָה יאהדונהי **וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה** יאהדונהי **פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ:**

יִשָּׂא יְהוָה יאהדונהי **פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:**

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרֲכֵם:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שֶׁיִּתֵּן בְּלִבְּךָ אַהֲבָתוֹ, וְתִהְיֶה יִרְאַת יְהוָה יאהדונהי עַל פָּנֶיךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ שֶׁלֹּא תֶחֱטָא, וִיהִי חֶשְׁקְךָ בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת, עֵינֶיךָ לִנְכֹחַ יַבִּיטוּ. פִּיךָ יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְלִבְּךָ יֶהְגֶּה תְבוּנוֹת. יָדֶיךָ יִהְיוּ עוֹסְקוֹת בַּמִּצְוֹת. רַגְלֶיךָ יָרוּצוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אָבִיךָ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וְיִתֵּן לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת צַדִּיקִים וְצַדִּיקוֹת עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת כָּל יְמֵיהֶם. וִיהִי מְקוֹרְךָ בָרוּךְ. וַיְזַמִּין לְךָ פַּרְנָסָתְךָ בְּהֶתֵּר וּבְנַחַת וּבֶרְוַח מִתַּחַת יָדוֹ הָרְחָבָה. וְלֹא עַל יְדֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם. פַּרְנָסָה שֶׁתִּהְיֶה פָּנוּי לַעֲבוֹדַת יְהוָה יאהדונהי. אָמֵן.

יטול שני ההדסים בידו ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, **אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:**

בעוד ההדסים מחוברים יחד בין שתי ידיו, יאמר בפיו: זָכוֹר וְשָׁמוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד נֶאֱמָרוּ. ויאמר גם כן פסוק זה: "רֵיחַ נִיחוֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה יאהדונהי".

ותיכף יטול ידיו וישפשפם ויגביהם כנגד ראשו ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, **אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:**

יאחז ב' ככרות לחם מעל השולחן בין שתי ידיו, וקודם שיברך יאמר פיוט זה [ואין בו משום הפסק כיון שמעניני הסעודה הוא וכבר נהגו כן בכל קהילות צפון אפריקה וכן העיד הבא"ח בהלכותיו]:

לְמִבְצַע עַל רִפְתָּא. כְּזֵיתָא וּכְבֵיעָתָא. תְּרֵין יוּדִין נַקְטָא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין: מְשַׁח זֵיתָא דַכְיָא. דְּטַחֲנִין רֵחַיָּא. וְנַגְדִין נַחֲלַיָּא. בְּגַוֵּה בִּלְחִישִׁין: הֲלָא נִימָא רָזִין. וּמִילִין דִּגְנִיזִין. דְּלֵיתְהוֹן מִתְחַזִּין. טְמִירִין וּכְבִישִׁין: אִתְעַטְּרַת כַּלָּה. בְּרָזִין דִּלְעֵילָּא. בְּגוֹ הַאי הִלּוּלָא. דְּעִידִין קַדִּישִׁין:

עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ (יכוין מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה, ויכוין ר"ת שם **פא"י** שהוא מספר יאהדונהי, ומספר **סא"ל**, וס"ת **חת"ך**). **וּמַשְׂבִּיעַ** (גי' חת"ך) לְכָל חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

נוהגים לומר מאמר זה מהזוהר הקדוש (יתרו דף פח ע"א) השייך לסעודה ראשונה של שבת קודש.

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רִבִּי יִצְחָק אָמַר: כְּתִיב: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּכְתִיב בַּמָּן: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ. כֵּיוָן דְּלָא מִשְׁתַּכְחֵי בֵּיהּ מְזוֹנֵי מַה בִּרְכְתָא אִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ. אֶלָּא הָכִי תָּאנָא: כָּל בִּרְכָאן דִּלְעֵילָּא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תַּלְיָין. וְתָאנָא, אֲמַאי לָא אִשְׁתַּכַּח מַנָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשּׁוּם דְּהַהוּא יוֹמָא מִתְבָּרְכָאן מִנֵּיהּ כָּל שִׁתָּא יוֹמִין עִלָּאִין, וְכָל חַד וְחַד יָהִיב מְזוֹנֵיהּ לְתַתָּא, כָּל חַד בְּיוֹמוֹי מֵהַהִיא בִּרְכָה דְּמִתְבָּרְכָאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה. וּבְגִין כָּךְ מָאן דְּאִיהוּ בְּדַרְגָּא דְּמְהֵימְנוּתָא, בָּעֵי לְסַדָּרָא פִּתּוֹרָא וּלְאַתְקָנָא סְעוּדָתָא בְּלֵילְיָא דְּשַׁבַּתָּא, בְּגִין דִּיתְבָּרֵךְ פִּתּוֹרֵיהּ כָּל אינון שִׁתָּא יוֹמִין, דְּהָא בְּהַהוּא זִמְנָא אִזְדַּמַּן בִּרְכָה לְאִתְבָּרְכָא כָּל שִׁתָּא יוֹמִין דְּשַׁבַּתָּא, וּבִרְכָתָא לָא אִשְׁתַּכַּח בִּפְתּוֹרָא דְּרַקְנָיָא. וְעַל כֵּן בָּעֵי לְסַדָּרָא פִּתּוֹרֵיהּ בְּלֵילְיָא דְּשַׁבַּתָּא בְּנַהֲמָא וּבְמִזוֹנֵי.

רִבִּי יִצְחָק אָמַר: אַפִּלּוּ בְּיוֹמָא דְּשַׁבַּתָּא נַמִּי. רִבִּי יְהוּדָה אָמַר: בָּעֵי לְאִתְעַנָּגָא בְּהַאי יוֹמָא, וּלְמֵיכַל תְּלַת סְעוּדָתֵי בְּשַׁבַּתָּא בְּגִין דְּיִשְׁתַּכַּח שָׂבְעָא וְעִנּוּגָא בְּהַאי יוֹמָא בְּעָלְמָא. רִבִּי אַבָּא אָמַר: לְאִזְדַּמָּנָא בִּרְכָתָא בְּאינון יוֹמִין דְּלְעֵילָּא

דְּמִתְבָּרְכָאן מֵהַאי יוֹמָא וְהַאי יוֹמָא מַלְיָא רִישֵׁיהּ דְּזְעֵיר אַנְפִּין מִטַּלָּא דְּנָחִית מֵעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכֹלָּא, וְאִטִּיל לְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין תְּלַת זִמְנֵי מִכַּד עַיִל שַׁבַּתָּא, בְּגִין דְּיִתְבָּרְכוּן כֻּלְּהוּ כַּחֲדָא. וְעַל דָּא בָּעֵי בַּר נָשׁ לְאִתְעַנָּגָא תְּלַת זִמְנִין אִלֵּין, דְּהָא בְּהָא תַּלְיָא, מֵהֵימְנוּתָא דִּלְעֵילָּא בְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא וּבְזְעֵיר אַנְפִּין וּבְחַקְלָא דְּתַפּוּחִין. וּבָעֵי בַּר נָשׁ לְאִתְעַנָּגָא בְּהוּ וּלְמֶחְדֵּי בְּהוּ. וּמָאן דְּגָרַע חַד סְעוּדָתָא מִנַּיְהוּ, אַחְזֵי פְּגִימוּתָא לְעֵילָּא וְעָנְשִׁיהּ דְּהַהוּא בַּר נָשׁ סַגִּי. בְּגִינֵי כָךְ, בָּעֵי לְסַדָּרָא פִּתּוֹרֵיהּ תְּלַת זִמְנֵי מִכַּד עַיִל שַׁבַּתָּא, וְלָא יִשְׁתַּכַּח פִּתּוֹרֵיהּ רֵיקָנָא, וְתִשְׁרֵי בִּרְכָתָא עֲלֵיהּ כָּל שְׁאַר יוֹמֵי דְּשַׁבַּתָּא. וּבְהַאי מִלָּה אַחְזֵי וְתָלֵי מֵהֵימְנוּתָא לְעֵלָּא.

רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר: הַאי מָאן דְּאַשְׁלִים תְּלַת סְעוּדָתֵי בְּשַׁבַּתָּא, קָלָא נָפִיק וּמַכְרְזָא עֲלֵיהּ: אָז תִּתְעַנַּג עַל ה׳ - דָּא סְעוּדָתָא חֲדָא לָקַבֵּל עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּכָל קַדִּישִׁין. וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ - דָּא סְעוּדָתָא תִּנְיָנָא לָקַבֵּל חַקְלָא דְּתַפּוּחִין קַדִּישִׁין. וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ - דָּא הוּא שְׁלִימוּ דְּאַשְׁתְּלִים בִּזְעֵיר אַנְפִּין, וּלְקַבְלֵיהוּ בָּעֵי לְאַשְׁלָמָא סְעוּדָתֵיהּ. וּבָעֵי לְאִתְעַנָּגָא בְּכֻלְּהוּ סְעוּדָתֵיהּ, וּלְמֶחְדֵּי בְּכָל חַד וְחַד מִנַּיְהוּ, מִשּׁוּם דְּאִיהוּ מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, וּבְגִין כָּךְ שַׁבַּתָּא אִתְיַקַּר מִכָּל שְׁאָר זִמְנִין וְחַגִּין, מִשּׁוּם דְּכֹלָּא בֵּיהּ אִשְׁתַּכַּח, וְלָא אִשְׁתַּכַּח הָכִי בְּכֻלְּהוּ זִמְנִין וְחַגִּין. אָמַר רַבִּי חִיָּא: בְּגִין כָּךְ מִשּׁוּם דְּאִשְׁתַּכַּח כֹּלָּא בֵּיהּ, אִדְכַּר תְּלַת זִמְנִין, דִּכְתִיב: **וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי**, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי.

רַבִּי אַבָּא (מ״א רַב הַמְנוּנָא סָבָא), כַּד הֲוָה יָתִיב בִּסְעוּדָתָא דְּשַׁבַּתָּא, הֲוָה חָדֵי בְּכָל חַד וְחַד, וַהֲוָה אָמַר: דָּא הִיא סְעוּדָתָא קַדִּישָׁא דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכֹלָּא. בִּסְעוּדָתָא אַחֲרָא הֲוָה אָמַר: דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֵן בְּכֻלְּהוּ סְעוּדָתֵי, וַהֲוָה חָדֵי בְּכָל חַד וְחַד. כַּד הֲוָה אַשְׁלִים סְעוּדָתֵי אָמַר: אִשְׁלִימוּ סְעוּדָתֵי דִּמְהֵימְנוּתָא.

רַבִּי שִׁמְעוֹן, כַּד הֲוָה אָתֵי לְסִעוּדָתָא, הֲוָה אָמַר הָכִי: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִּמְהֵימְנוּתָא עִלָּאָה, אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִּמַלְכָּא, וַהֲוָה יָתִיב וְחָדֵי. כַּד אַשְׁלִים סְעוּדָתָא תְּלִיתָאָה, הֲוָו מַכְרְזֵי עֲלֵיהּ: אָז תִּתְעַנַּג עַל ה׳, וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ, וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לַאֲבוּי: אִלֵּין סְעוּדָתֵי הֵיךְ מִתְתַּקְנָן? אָמַר לֵיהּ: לֵילְיָא דְּשַׁבַּתָּא כְּתִיב: וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ, בֵּיהּ בְּלֵילְיָא מִתְבָּרְכָא מַטְרוֹנִיתָא וְכֻלְּהוּ חֲקַל

תַּפּוּחִין, וּמִתְבָּרְכָא פִּתְוֹרֵיהּ דְּבַר נָשׁ, וְנִשְׁמָתָא אִתּוֹסָפַת בֵּיהּ, וְהַהוּא לֵילְיָא חֶדְוָה דְּמַטְרוֹנִיתָא הֲוֵי, וּבָעֵי בַּר נָשׁ לְמֶחְדֵּי בְּחֶדְוָתָא, וּלְמֵיכַל סְעוּדָתָא דְּמַטְרוֹנִיתָא. בָּרוּךְ יְהוָה יאהדונהי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ יְהוָה יאהדונהי לְעֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סדר סעודת שחרית של שבת

עֶשֶׂר קְדֻשׁוֹת הֵן: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקֻדֶּשֶׁת מִכָּל הָאֲרָצוֹת. וּמַה הִיא קְדֻשָּׁתָהּ. שֶׁמְּבִיאִים מִמֶּנָּה הָעֹמֶר וְהַבִּכּוּרִים וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם. מַה שֶּׁאֵין מְבִיאִין כֵּן מִכָּל הָאֲרָצוֹת.

עֲיָרוֹת הַמֻּקָּפוֹת חוֹמָה מְקֻדָּשׁוֹת מִמֶּנָּה. שֶׁמְּשַׁלְּחִין מִתּוֹכָן אֶת הַמְצוֹרָעִים. וּמְסַבְּבִין לְתוֹכָן מֵת עַד שֶׁיִּרְצוּ. יָצָא - אֵין מַחֲזִירִין אוֹתוֹ. לִפְנִים מִן הַחוֹמָה מְקֻדָּשׁ מֵהֶם. שֶׁאוֹכְלִין שָׁם קָדָשִׁים קַלִּים וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי.

הַר הַבַּיִת מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין זָבִים וְזָבוֹת נִדּוֹת וְיוֹלְדוֹת נִכְנָסִים לְשָׁם.

הַחֵיל מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין הַגּוֹיִם וּטְמֵאֵי מֵתִים נִכְנָסִים לְשָׁם.

עֲזָרַת נָשִׁים מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין טְבוּל יוֹם נִכְנָס לְשָׁם. וְאֵין חַיָּבִין עָלֶיהָ חַטָּאת.

עֲזָרַת יִשְׂרָאֵל מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנָּה. שֶׁאֵין מְחוּסַר כִּפּוּרִים נִכְנָס לְשָׁם. וְחַיָּבִין עָלֶיהָ חַטָּאת.

עֲזָרַת הַכֹּהֲנִים מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנָּה. שֶׁאֵין יִשְׂרְאֵלִים נִכְנָסִין לְשָׁם. אֶלָּא בִּשְׁעַת צָרְכֵיהֶם. לִסְמִיכָה לִשְׁחִיטָה וְלִתְנוּפָה.

בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ מְקֻדָּשׁ מִמֶּנָּה. שֶׁאֵין בַּעֲלֵי מוּמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ נִכְנָסִים לְשָׁם.

הַהֵיכָל מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ. שֶׁאֵין נִכְנָס לְשָׁם שָׁלֹא רָחוּץ יָדַיִם וְרַגְלַיִם.

קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים מְקֻדָּשׁ מֵהֶן. שֶׁאֵין נִכְנָס לְשָׁם אֶלָּא כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים בְּשַׁעַת הָעֲבוֹדָה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי: בַּחֲמִשָּׁה דְּבָרִים בֵּין הָאוּלָם

וְלַמִּזְבֵּחַ שָׁוֶה לַהֵיכָל - שֶׁאֵין בַּעֲלֵי מוּמִין, וּפְרוּעֵי רֹאשׁ, וּשְׁתוּיֵי יַיִן, וְשֶׁלֹּא רָחוּץ יָדַיִם וְרַגְלַיִם נִכְנָסִים לְשָׁם, וּפוֹרְשִׁין מִבֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ בְּשַׁעַת הַקְּטָרָה.

כְּלֵי עֵץ וּכְלֵי עוֹר וּכְלֵי עֶצֶם וּכְלֵי זְכוּכִית. פְּשׁוּטֵיהֶן טְהוֹרִים וּמְקַבְּלֵיהֶן טְמֵאִים. נִשְׁבְּרוּ - טָהֲרוּ. חָזַר וְעָשָׂה מֵהֶם כֵּלִים - מְקַבְּלִים טוּמְאָה מִכָּאן וּלְהַבָּא. כְּלֵי חֶרֶס וּכְלֵי נֶתֶר טוּמְאָתָן שָׁוָה. מִטַּמְּאִין וּמְטַמְּאִין בַּאֲוִיר. וּמִטַּמְּאִין מֵאֲחוֹרֵיהֶן וְאֵינָן מִטַּמְּאִין מִגַּבֵּיהֶן. וּשְׁבִירָתָן - הִיא טַהֲרָתָן.

ואחר כך יאמר זה המאמר מהזוהר הקדוש (שמות דף פח ע"ב):

בְּיוֹמָא דְּשַׁבַּתָּא תְּנִינָא כְּתִיב (ישעיה נח, יד): אָז תִּתְעַנַּג עַל יְהוָה יאהדונהי. עַל יְהוָה יאהדונהי וַדַּאי, דְּהַהִיא שַׁעֲתָא אִתְגַּלְיָא עַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְכָלְהוּ עָלְמִין בְּחֶדְוָתָא וּשְׁלִימוּ, וְחֶדְוָתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּינָן, וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הִיא וַדַּאי.

בִּסְעוּדָתָא תְּלִיתָאָה דְּשַׁבַּתָּא כְּתִיב (שם, שם): וְהַאֲכַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, דָּא הִיא סְעוּדָתָא דִּזְעֵיר אַנְפִּין דַּהֲוֵי בִּשְׁלִימוּתָא, וְכָלְהוּ שִׁתָּא יוֹמִין מֵהַהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכָאן, וּבָעֵי בַּר נַשׁ לְמֶחְדֵּי בִּסְעוּדָתֵהּ, וּלְאַשְׁלָמָא אִלֵּין סְעוּדָתֵי דְּאִנּוּן סְעוּדָתֵי דִּמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימָתָא דְּזַרְעָא קַדִּישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל דִּי מְהֵימְנוּתָא עִלָּאָה, דְּהָא דִּילְהוֹן הִיא, וְלָא דְּעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה. וּבְגִינֵי כָּךְ אָמַר: (שמות לא, יז), בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וְתָא חֲזֵי: בִּסְעוּדָתֵי אִלֵּין אִשְׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל דְּאִנּוּן בְּנֵי מַלְכָּא, דְּאִנּוּן מֵהֵיכָלָא דְּמַלְכָּא, דְּאִנּוּן בְּנֵי מְהֵימְנוּתָא, וּמָאן דְּפָגִים חַד סְעוּדָתָא מִנַּיְהוּ - אַחֲזֵי פְּגִימוּתָא לְעֵלָּא, וְאַחֲזֵי גַּרְמֵהּ דְּלָאו מִבְּנֵי מַלְכָּא עִלָּאָה הוּא, דְּלָאו מִבְּנֵי הֵיכָלָא דְּמַלְכָּא הוּא, דְּלָאו מִזַּרְעָא קַדִּישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל הוּא, וְיַהֲבִין עֲלֵיהּ חוּמְרָא דִּתְלַת מְלִין דִּינָא דְּגֵיהִנָּם וְכוּ'.

וְתָא חֲזֵי: בְּכָלְהוּ שְׁאָר זְמָנִין וְחַגִּין בָּעֵי בַּר נַשׁ לְחֶדֵּי וּלְמֶחֱדֵי לְמִסְכְּנֵי, וְאִי הוּא חָדֵי בִּלְחוֹדוֹי וְלָא יָהִיב לְמִסְכְּנֵי - עוֹנְשֵׁיהּ סַגִּי, דְּהָא בִּלְחוֹדוֹי חָדֵי וְלָא יָהִיב חֶדְוָה לְאַחֲרָא, עֲלֵיהּ כְּתִיב (מלאכי ב, ג): וְזֵרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם, וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבַּתָּא חָדֵי, אַף עַל גַּב דְּלָא יָהִיב לְאַחֲרָא - לָא יַהֲבִין עֲלֵיהּ עוֹנְשָׁא

כִּשְׁאַר זִמְנִין וְחַגִּין, דִּכְתִיב: פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם, פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם קָאָמַר וְלָא פֶּרֶשׁ שַׁבַּתְכֶם, וּכְתִיב (ישעיה א, יד): חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי, וְאִלּוּ שַׁבָּת לָא קָאָמַר, וּבְגִינֵי כָּךְ כְּתִיב: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

וּמִשּׁוּם דְּכָל מְהֵימְנוּתָא אִשְׁתְּכַח בְּשַׁבַּתָּא, יַהֲבִין לֵיהּ לְבַר נַשׁ נִשְׁמָתָא אַחֲרָא, נִשְׁמָתָא עִלָּאָה, נִשְׁמָתָא דְּכָל שְׁלִימוּ בָּהּ כְּדְגְמָא דְּעָלְמָא דְּאָתֵי. וּבְגִינֵי כָּךְ אִקְרֵי שַׁבָּת, מַהוּ שַׁבָּת? שְׁמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁמָא דְּאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סִטְרוֹי.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי: וַדַּאי כָּךְ הוּא, וַי לֵיהּ לְבַר נַשׁ דְּלָא אַשְׁלִים חֶדְוָתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וּמָאן חֶדְוָתָא דִּילֵהּ, אִלֵּין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהֵימְנוּתָא, סְעוּדָתֵי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ, וְכֻלְּהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהֵימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא מִכָּל סִטְרוֹי.

תָּאנָא, בַּהֲדֵין יוֹמָא מִתְעַטְּרִין אֲבָהָן, וְכָל בְּנִין יַנְקִין, מַה דְּלָאו הָכִי בְּכָל שְׁאַר חַגִּין וְזִמְנִין. בַּהֲדֵין יוֹמָא חַיָּבַיָּא דְּגֵיהִנָּם נָיְחִין. בַּהֲדֵין יוֹמָא כָּל דִּינִין אִתְכַּפְיָן וְלָא מִתְעָרִין בְּעָלְמָא. בַּהֲדֵין יוֹמָא אוֹרַיְתָא מִתְעַטְּרָא בְּעִטְרִין שְׁלֵמִין. בַּהֲדֵין יוֹמָא חֶדְוָתָא וְתַפְנוּקָא אִשְׁתְּמַע בְּמָאתָן וְחַמְשִׁין עָלְמִין:

בָּרוּךְ יְהוָה יאהדונהי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ יְהוָה יאהדונהי לְעֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִּמְהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֶדְוָתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא.

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא וַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין וְזִעֵיר אַנְפִּין אַתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ:

פזמון זה יסדו רבינו האר"י (שעה"כ דרושי קידוש ליל שבת דרוש א ענין סעודת שחרית דשבת) לאומרו בתוך סעודת שחרית דשבת, והעולם נהגו לאומרו קודם הקידוש.

סימן: אני יצחק לוז"ר:

אֲסַדֵּר לְסְעוּדָתָא. בְּצַפְרָא דְּשַׁבַּתָּא. וְאַזְמִין בָּהּ הַשְׁתָּא. עַתִּיקָא קַדִּישָׁא: נְהוֹרֵיהּ יְשָׁרֵי בָהּ. בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא. וּבְחַמְרָא טָבָא. דְּבֵיהּ תָּחְדֵי נַפְשָׁא: יְשַׁדֵּר לָן שׁוּפְרֵיהּ. וְנֶחֱזֵי בִּיקָרֵיהּ. וְיֶחֱזֵי לָן סִתְרֵיהּ. דְּאִתְאֲמַר בִּלְחִישָׁא: יְגַלֶּה לָן טַעֲמֵי. דְּבִתְרֵיסַר נַהֲמֵי. דְּאִינּוּן אָת בִּשְׁמֵיהּ. כְּפִילָא וּקְלִישָׁא: צְרוֹרָא דְּלְעֵילָּא. דְּבֵיהּ חַיֵּי כֹלָּא. וְיִתְרַבֵּי חֵילָא. וְתִסַּק עַד רֵישָׁא: חֲדוּ חֲצַדֵּי חַקְלָא. בְּדִבּוּר וּבְקָלָא. וּמַלִּילוּ מִלָּה כְּמִתְיְקָא וּכְדוּבְשָׁא: קֶדֶם רִבּוֹן עָלְמִין. בְּמִלִּין סְתִימִין. תְּגַלּוֹן פִּתְגָּמִין. וְתֵימְרוּן חִדּוּשָׁא: לְעַטֵּר פָּתוֹרָא. בְּרָזָא יַקִּירָא. עַמִּיקָא וּטְמִירָא. וְלָאו מִלְּתָא אַוּשָׁא: וְאִלֵּין מִלַּיָּא. יְהוֹן בִּרְקִיעַיָּא. וְתַמָּן מַאן שַׁרְיָא. הֲלָא הַהוּא שְׁמְשָׁא: דְּבוּ יַתִּיר יִסְגֵּי. לְעֵילָּא מִן דַּרְגֵּיהּ. וְיִסַּב בַּת זוּגֵהּ. דַּהֲוַת פְּרִישָׁא:

קודם קידושא רבא נכון לומר לשון הזוהר הקדוש (ויקהל דף רז ע"ב):

קַדִּישָׁא דְיוֹמָא, הָא אוֹקְמוּהָ בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן וְלָא יָתִיר, דְּהָא יוֹמָא קָאִים לְקַדָּשָׁא לֵיהּ, מַה דְּלֵית הָכִי בְּלֵילְיָא דַּאֲנָן צְרִיכִין לְקַדָּשָׁא לֵיהּ בְּהֲנֵי מִלִּין כְּמָה דְאוֹקִימְנָא, וְלָא אִתְקַדַּשׁ הַאי לֵילְיָא אֶלָּא בְּעַמָּא קַדִּישָׁא לְתַתָּא כַּד שַׁרְיָא עֲלֵיהוּ הַהוּא רוּחָא עִלָּאָה. וַאֲנָן בָּעֵינָן לְקַדָּשָׁא לֵיהּ בִּרְעוּתָא דִּלְבָּא וּלְכַוְּונָא דַּעְתָּא לְהַאי, וְיוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְּשָׁא לֵיהּ, וְיִשְׂרָאֵל מִתְקַדְּשִׁין בְּצִלּוֹתִין וּבָעוּתִין וּמִתְקַדְּשִׁין בִּקְדֻשָּׁתֵיהּ בְּהַאי יוֹמָא. זַכָּאִין יִשְׂרָאֵל עַמָּא קַדִּישָׁא, דְּאַחְסִינוּ יוֹמָא דָּא אַחְסָנַת יְרוּתָא לְעָלְמִין. בָּרוּךְ יְהוָה יאהדונהי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יִמְלֹךְ יְהוָה יאהדונהי לְעֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סדר קידוש היום

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה יאהדונהי רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה יאהדונהי לְאֹרֶךְ יָמִים:

אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי, וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג, לִקְדוֹשׁ יְהוָה יאהדונהי מְכֻבָּד, וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ, מִמְצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל יְהוָה יאהדונהי וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ, וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, כִּי פִי יְהוָה יאהדונהי דִּבֵּר.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה יאהדונהי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ. עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה יאהדונהי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סַבְרִי מָרָנָן. ועונים: לְחַיִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

וישתה מהכוס. ולכתחילה יטעם מלוא לוגמיו, ולא יברך אחריו ברכה אחרונה, אף אם שתה רביעית. ויתן לכל המסובין. ואחר כך יטול ידיו מעומד, ויברך "על נטילת ידים" ויכצע על שני כיכרות כנזכר בליל שבת:

סדר סעודה שלישית

ויהא זהיר מאד לקיים סעודה שלישית דאר"ש בן פזי א"ר יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקיים ג' סעודות ניצול מג' פורעניות מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמות גוג ומגוג וא"ר יוסי יהא חלקי עם מקיימי ג' סעודות בשבת ואף אם הוא שבע הרבה יכול לקיים אותה בכביצה ומיהו אם אי אפשר לו כלל לאכול אינו חייב לצער עצמו וכ"כ הרמב"ם ז"ל ואם הוא חולה מרוב אכילה או שהוא מתענה פטור מג' סעודות והחכם עיניו בראשו שלא ימלא בטנו בסעודת הבקר כדי ליתן מקום לסעודה ג' (טוש"ע או"ח סי' רצא סעיף א).

לפני סעודה שלישית יאמר:

אַתְקִינוּ סְעוּדְתָא דִמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימְתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא.

אַתְקִינוּ סְעוּדְתָא דְמַלְכָּא. דָּא הִיא סְעוּדְתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא זָהִיר אַנְפִּין, וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא וַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין אַתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ:

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה יאהדונהי רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כוסי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה יאהדונהי לְאֹרֶךְ יָמִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה יאהדונהי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: רְאוּ כִּי יְהוָה יאהדונהי נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי:

עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה יאהדונהי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: סַבְרִי מָרָנָן. ועונים: לְחַיִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו״ד ק״י בְּוָא״ו ק״י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת סְעֻדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת, וְהִיא כְּנֶגֶד יַעֲקֹב אָב שֶׁל שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, וּבִזְכוּתוֹ נִנָּצֵל מִמִּלְחֶמֶת גּוֹג וּמָגוֹג, וְיִקָּיֵם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: וְהַאֲכַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ, נַחֲלָה בְּלִי מְצָרִים. וּבְכֵן בְּכֹחַ סְגֻלַּת שָׁלֹשׁ סְעֻדוֹת אֵלּוּ יִתְקַן פְּגָמֵינוּ בִּסְעֻדוֹת הָרְשׁוּת וּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. וְיִהְיוּ נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

ואחר כך יאמר המאמר מהזוהר הקדוש (שמות דף פח ע״ב) המדבר מכבוד סעודה זו:

תָּא חֲזֵי! בְּכָל שַׁתָּא יוֹמֵי דְּשַׁבַּתָּא, כַּד מָטָא שַׁעֲתָא דְצִלּוֹתָא דְמִנְחָה - דִּינָא תַּקִּיפָא שַׁלְטָא, וְכָל דִּינִין מִתְעָרִין. אֲבָל בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, כַּד מָטָא עִדָּן דְצִלּוֹתָא דְמִנְחָה - רַעֲוָא דְרַעֲוִין אִשְׁתַּכַּח, וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא גַּלֵּי רָצוֹן דִּילֵיהּ, וְכָל דִּינִין מִתְכַּפְיָן, וְאִשְׁתַּכַּח רְעוּתָא וַחֲדוּ בְּכֻלָּא. וּבְהַאי רָצוֹן אִסְתַּלַּק מֹשֶׁה נְבִיאָה מְהֵימְנָא קַדִּישָׁא מֵעָלְמָא, בְּגִין לְמִנְדַּע דְּלָא בְּדִינָא אִסְתַּלַּק, וְהַהִיא שַׁעֲתָא בְּרָצוֹן דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא נָפִיק נִשְׁמָתֵיהּ וְאִתְטַמַּר בֵּיהּ. בְּגִין כָּךְ, וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ כְּתִיב (דברים לד, ו), מָה עַתִּיקָא קַדִּישָׁא טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין וְלָא יְדִיעִין עִילָּאִין וְתַתָּאִין, אוּף הָכָא הַאי נִשְׁמָתָא דְּאִתְטַמַּר בְּהַאי רָצוֹן דְּאִתְגַּלְיָא בְּשַׁעֲתָא דְּצִלּוֹתָא דְמִנְחָה דְּשַׁבַּתָּא כְּתִיב וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ, וְהוּא טָמִיר מִכָּל טְמִירִין דְּעָלְמָא, וְדִינָא לָא שַׁלְטָא בֵּיהּ, זַכָּאָה חוּלָקֵיהּ דְּמֹשֶׁה.

תָּאנָא, בְּהַאי יוֹמָא דְאוֹרַיְתָא מִתְעַטְּרָא בֵּיהּ מִתְעַטְּרָא בְּכֻלָּא, בְּכָל אִינּוּן פִּקּוּדִין, בְּכָל אִינּוּן גְּזֵרִין וְעוֹנְשִׁין, בְּשִׁבְעִין עַנְפִּין דִּנְהוֹרָא דְּזַהֲרִין מִכָּל סִטְרָא וְסִטְרָא, מָאן חֲמֵי עַנְפִּין דְּנַפְקִין מִכָּל עַנְפָּא וְעַנְפָּא חַמְשָׁא קַיְימִין בְּגוֹ אִילָנָא כְּלִהוּ עַנְפִּין בְּהוּ אַחִידָן, מָאן חֲמֵי אִינּוּן תַּרְעִין דְּמִתְפַּתְּחִין בְּכָל סְטַר וְסְטַר כְּלִהוּ מִזְּדַהֲרִין וְנַהֲרִין בְּהַהוּא נְהוֹרָא דְּנָפִיק וְלָא פָסִיק. קַל בָּרוֹזָא נָפִיק: אִתְעָרוּ קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין, אִתְעָרוּ עַמָּא קַדִּישָׁא דְּאִתְבְּחַר לְעֵילָּא וְתַתָּא, אִתְעָרוּ חֶדְוָתָא לָקֳדָמוּת מָארֵיכוֹן, אִתְעָרוּ בְּחֶדְוָתָא שְׁלֵימָתָא, אִזְדַּמְנוּ בִּתְלַת חֶדְוָן דִּתְלַת אֲבָהָן, אִזְדַּמְנוּ לָקֳדָמוּת מְהֵימְנוּתָא דְּחֶדְוָא דְּכָל חֶדְוָתָא. זַכָּאָה חוּלָקֵיכוֹן יִשְׂרָאֵל קַדִּישִׁין בְּעָלְמָא דֵּין וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי, דָּא הִיא יְרוּתָא לְכוֹן מִכָּל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה. וְעַל דָּא כְּתִיב (שמות לא, יז): בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אָמַר רִבִּי יְהוּדָה: הָכִי הוּא דַּאי, וְעַל דָּא כְּתִיב (שמות כ, ח): זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, וּכְתִיב (ויקרא יט, ב): קְדֹשִׁים תִּהְיוּ, כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה יאהדונהי, וּכְתִיב (ישעיה נח, יג): וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה יאהדונהי מְכֻבָּד.

תָּאנָא, בְּהַאי יוֹמָא כָּל נִשְׁמָתִיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא מִתְעַדְּנִין בְּתַפְנוּקֵי עַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, וְרוּחָא חָדָא מֵעֲנוּגָא דְּהַהוּא עַתִּיקָא מִתְפַּשְׁטָא בְּכֻלְּהוּ עָלְמִין, וְסַלְקָא וְנַחְתָּא וּמִתְפַּשְׁטָא לְכֻלְּהוּ בְּנֵי קַדִּישֵׁי, לְכֻלְּהוּ נְטוּרֵי אוֹרַיְתָא, וְנַיְחִין בְּנַיְחָא שְׁלִים, וּמִתְנַשֵּׁי מִכֻּלְּהוּ כָּל רוּגְזִין כָּל דִּינִין וְכָל פּוּלְחָנִין קָשִׁין, הָדָא הוּא דִּכְתִיב (שם יד, ג) בְּיוֹם הָנִיחַ יְהוָה יאהדונהי לְךָ מֵעֲצָבְךָ וּמֵרָגְזְךָ, וּמִן הָעֲבֹדָה הַקָּשָׁה. בְּגִין כָּךְ שְׁקִיל שַׁבַּתָּא לָקַבֵּל אוֹרַיְתָא, וְכָל דְּנָטִיר שַׁבַּתָּא - כְּאִלּוּ נָטִיר אוֹרַיְתָא כֻּלָּהּ. וּכְתִיב: אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ, שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע, אִשְׁתַּמַּע דְּמָאן דְּנָטִיר שַׁבָּת כְּמָאן דְּנָטִיר אוֹרַיְתָא כֻּלָּהּ. בָּרוּךְ יְהוָה יאהדונהי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלֹךְ יְהוָה יאהדונהי לְעֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סדר ההבדלה

נמצא בכתבי הגה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצוק"ל (מח"ס קדושת לוי) תפלה להצלחה. וז"ל: שיאמרו אנשים נשים וטף בקשה זו בכל מוצאי שבת קודם הבדלה ג' פעמים, ובטוח אני שיצליחו בודאי אם ירצה ה'. (התפלה מתורגמת מאידיש).

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב! שְׁמֹר וְהַצֵּל אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲהוּבֶיךָ מִכָּל רָע, לְמַעַן שֵׁם תְּהִלָּתֶךָ. הִנֵּה שַׁבָּת קֹדֶשׁ הָאֲהוּבָה יוֹצֵאת (נ"א: עוֹבֶרֶת), **שֶׁיָּבֹא עָלֵינוּ הַשָּׁבוּעַ הַבָּא לֶאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, לֶאֱמוּנַת חֲכָמִים, לְאַהֲבַת חֲבֵרִים, לִדְבֵקוּת הַבּוֹרֵא בָּרוּךְ הוּא, לְהַאֲמִין בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר עִקָּרִים שֶׁלְּךָ, וּבְגִאֻלָּה קְרוֹבָה בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וּבִתְחִיַּת הַמֵּתִים, וּבִנְבוּאַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם.**

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אַתָּה הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ, תֵּן כֹּחַ גַּם לִילָדֶיךָ רְחוּמֶיךָ הַיְּהוּדִים, לְהַלֵּל שִׁמְךָ וְלַעֲבוֹד אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ. וְהַשָּׁבוּעַ הַבָּא, יָבוֹא עָלֵינוּ לִבְרִיאוּת וּלְמַזָּל וּלְהַצָּלָחָה וּלְבָרָכָה וּלְחֶסֶד, וּלְבָנֵי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי, לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן.

בירושלמי ברכות (פרק ב הלכה ב) איתא: ר' ירמיה בשם ר' זעירא בשם ר' חייא צריך אדם לומר החל עלינו וכו'. וכתב הריעב"ץ בסידורו עמודי שמים (בית דוד מחיצה ג פרק ו אות ט) דאמירתה קרוב לשכר ורחוק מהפסד.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! בְּסִימָן טוֹב וּבְמַזָּל טוֹב הָחֵל עָלֵינוּ אֶת שִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם, חֲשׁוּבִים מִכָּל חֵטְא וָפֶשַׁע, וּמְנֻקִּים מִכָּל עָוֹן וְאַשְׁמָה וָרֶשַׁע, וּמְדֻבָּקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַחֲנוּנִים חָכְמָה בִּינָה וָדַעַת מֵאִתְּךָ. וְתַשְׁמִיעֵנוּ בָּהֶם שָׂשׂוֹן

וְשִׂמְחָה. וְלֹא תַעֲלֶה קְנְאָתֵנוּ עַל לֵב אָדָם. וְלֹא קִנְאַת אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ. מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ. שִׂים בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵצָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה טוֹבָה אַמְּצוֹ. בָּרְכוֹ. גַּדְּלוֹ. קַיְּמוֹ. כַּיָּם עֲצָתוֹ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִתֵּן לְךָ כִלְבָבֶךָ. וְכָל עֲצָתְךָ יְמַלֵּא: וְנֶאֱמַר וְתִגְזַר אֹמֶר וְיָקָם לָךְ. וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר: וְכָל הַיּוֹעֵץ עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵצָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שֶׁאֵינָהּ טוֹבָה. אַבְּדוֹ. בַּטְּלוֹ. גַּדְּעוֹ. הָפֵר עֲצָתוֹ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר יְהוָה יאהדונהי הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: וְנֶאֱמַר עֲצוּ עֵצָה וְתֻפָּר. דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל.

וּפְתַח לָנוּ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ בְּזֶה הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ: שַׁעֲרֵי אוֹרָה. שַׁעֲרֵי בְרָכָה. שַׁעֲרֵי גִילָה. שַׁעֲרֵי דִיצָה. שַׁעֲרֵי דֵעָה. שַׁעֲרֵי הוֹד וְהָדָר. שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב. שַׁעֲרֵי זִמְרָה. שַׁעֲרֵי חֶדְוָה. שַׁעֲרֵי חֶמְלָה. שַׁעֲרֵי חֵן וָחֶסֶד. שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים. שַׁעֲרֵי טוֹבָה. שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה. שַׁעֲרֵי כַפָּרָה. שַׁעֲרֵי כַלְכָּלָה. שַׁעֲרֵי לִמּוּד תּוֹרָה לִשְׁמָהּ. שַׁעֲרֵי מָזוֹן. שַׁעֲרֵי מְחִילָה. שַׁעֲרֵי נֶחָמָה. שַׁעֲרֵי סְלִיחָה. שַׁעֲרֵי עֶזְרָה. שַׁעֲרֵי פְּרוּת. שַׁעֲרֵי פִּרְנָסָה טוֹבָה. שַׁעֲרֵי צְדָקָה. שַׁעֲרֵי צָהֳלָה. שַׁעֲרֵי קוֹמְמִיוּת. שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה. שַׁעֲרֵי שָׁלוֹם. שַׁעֲרֵי שַׁלְוָה. שַׁעֲרֵי תּוֹרָה. שַׁעֲרֵי תְּפִלָּה. שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה. שַׁעֲרֵי תְּשׁוּעָה. כִּדְכְתִיב וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְהוָה יאהדונהי. מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה. וַיַּעְזְרֵם יְהוָה יאהדונהי וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם. כִּי חָסוּ בוֹ: וְנֶאֱמַר חָשַׁף יְהוָה יאהדונהי אֶת זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָּל הַגּוֹיִם. וְרָאוּ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר קוֹל צוֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה יאהדונהי צִיּוֹן: וְקַיֵּם לָנוּ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב מַה נָּאוּוּ עַל הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה. אוֹמֵר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ.

קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ. וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח: כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה אֶרֶץ וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים. וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה.

ההבדלה היא מצות עשה מדאורייא ואסמכוהו על הפסוק "זכור את יום השבת לקדשו" - ביציאתו ככניסתו. (הרמב"ם). ויש אומרים שהיא מדרבנן (מגיד משנה, מג"א).

סדר הבדלה: יין, בשמים, נר, הבדלה. וסימנך: יבנ"ה. (שו"ע סי' רצו סעיף א). ומה מתקו מאד דברי הרשב"ץ ז"ל בספרו יבין שמועה (במאמר חמץ) בטעם סוד זה. וז"ל: יין - כשהעשירו תקנוה על היין, בשמים - לנפש יתירה, נר - לפי שתחלה בריאת האש היה במוצאי שבת, הבדלה לזוכרו על היין ביציאתו כמו בכניסתו.

יאחוז הכוס ביד ימינו, ואת ההדס בשמאלו ויאמר:

רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם. וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן:

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. וּבְשֵׁם יְהוָה יאהדונהי **אֶקְרָא:**

אָנָּא יְהוָה יאהדונהי **הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּא יְהוָה** יאהדונהי **הוֹשִׁיעָה נָּא.**

אָנָּא יְהוָה יאהדונהי **הַצְלִיחָה נָּא. אָנָּא יְהוָה** יאהדונהי **הַצְלִיחָה נָּא.**

הַצְלִיחֵנוּ. הַצְלִיחַ דְּרָכֵינוּ. הַצְלִיחַ לְמוּדֵינוּ. הַצְלִיחַ מַזָּלֵינוּ. וּשְׁלַח בְּרָכָה רְוָחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. כִּדְכְתִיב: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה יאהדונהי **וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: לַיְהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה, וְשָׂשׂוֹן וְיִקָר. וּכְתִיב: וַיְהִי דָוִד לְכָל דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל. וַיְהוָה** יאהדונהי **עִמּוֹ: כֵּן יִהְיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד: וְנִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה** יאהדונהי **כֵּן נִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:**

סַבְרִי מָרָנָן. ועונים: לְחַיִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי**, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:**

יעביר הכוס ליד שמאל ויאחוז הבשמים ביד ימין, משום שכל דבר שמברך עליו ראוי לאוחזו בימין. ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי**, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:**

יניח הבשמים מיד ימינו, וישאיר הכוס בשמאלו, ויכוף ראשי אצבעותיו הימניים אל תוך כפו (ויהיה הגודל מכוסה תחת הארבע אצבעות ויהיו נכפפים לפני הנר ולפני האדם עצמו. בן איש חי ש"ש פר' ויצא הלכה טו) מול הנר, ויסתכל בכפות הידים ובציפורניים בשעה שמברך על הנר. וכתב הטור בשם רב האי גאון שנהגו הראשונים להסתכל בשרטוטי כף היד. וכתב הרב כף החיים (שם אות מח): וכשמסתכל בצפרנים, יהרהר בפסוק וראית את אחורי ופני לא יראו. ויכוין בלבו לומר תשלח ברכה בכל מעשה ידינו. ולא יוציא בשפתיו כלל דהוא הפסק. ע"ש.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי**, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:**

יחזיר הכוס ליד ימינו ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

שותה רביעית ומברך ברכה מעין שלוש:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן, וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ. רַחֵם יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הֵיכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה:

בראש חודש: **וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה:** בראש השנה: **וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה:** ביום טוב ובחול המועד: **וְשַׂמְּחֵנוּ בְּיוֹם:**

בפסח: חַג הַמַּצּוֹת. בשבועות: חַג הַשָּׁבוּעוֹת. בסוכות: חַג הַסֻּכּוֹת. בשמיני עצרת: שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת.

הַזֶּה. בְּיוֹם (ביום טוב: טוֹב) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה:

כִּי אַתָּה טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה לְךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ עַל הָאָרֶץ, וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן: על של ארץ ישראל אומר: **וְעַל פְּרִי גַפְנָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי, עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן:** על של ארץ ישראל אומר: **פְּרִי גַפְנָהּ:**

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר. וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה:

בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ. וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ:

ויש נוהגים להוסיף פסוקים אלו לברכה ולהצלחה:

וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה יאהדונהי: ג' פעמים.

אחר כך יאמר: **וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ בִּכְלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לָאִישׁ מִנְחָה מְעַט צֳרִי וּמְעַט דְּבַשׁ נְכֹאת וָלֹט בָּטְנִים וּשְׁקֵדִים.**

אחר כך יאמר ג׳ פעמים: פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי. לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם.

ואחר כך אומרים פסוקים אלו. (שהיה אומרם האר״י ז״ל כמובא באורחות צדיקים דף נז, א):

תורה: וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ. וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ: יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ. אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ וַיַּפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ. וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים: וְיִתֶּן לְךָ אֶת בִּרְכַת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ. לְרִשְׁתְּךָ אֶת אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרֲכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת. בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם: בִּרְכֹת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל בִּרְכֹת הוֹרַי עַד תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם. תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: וַאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ. וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים. לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְהוָה יהוה ממְךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר. וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ. שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ. וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: יִצַּו יְהוָה יהוה אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ. וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה יהוה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְהוָה יהוה לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ. וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה יהוה, מָגֵן עֶזְרֶךָ, וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ. וְיִכָּחֲשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

נביאים: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה יהוה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ, וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה יהוה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְהוָה יהוה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד. וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדוּיֵי יְהוָה יהוה יָשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם. שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: כִּי בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן. הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי, אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה יהוה, וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן. מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה:

וַאֲמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה יאהדונהי קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו. הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ: זַמְּרוּ יְהוָה יאהדונהי כִּי גֵאוּת עָשָׂה. מוּדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן. כִּי גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: וַאֲמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְהוָה יאהדונהי קִוִּינוּ לוֹ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ: בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה יאהדונהי וּרְפָאתִיו: וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים, לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן יִשַׁי, שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ. כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ. וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחָי. וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ שָׁלוֹם. (ויחזור לומר פסוק ו"אמרתם" ז' פעמים): בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה יאהדונהי. וְהָיָה יְהוָה יאהדונהי מִבְטַחוֹ: יְהוָה יאהדונהי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יאהדונהי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אחר "ויתן לך" יאמר ק"ל פעמים: אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב.

וכתב בספר סדר היום (דף קו, א), שמעתי שכל המזכיר שם אליהו נ"ב פעמים פעם אחר פעם - יצליח בלמודו, והוא כמנין אליהו. ובספרים אחרים כתבו, שיאמר ק"ל פעמים אליהו הנביא, והוא כמנין אליהו הנביא עם עשרה אותיות. (קמח סולת דיני הבדלה הלכה ג דף פג ע"א. דף רל במהדו' י-ם התשנח. אליה רבה אות ז. כה"ח סי' רצה ס"ק ך).

ואחר כך יאמר פתיחת אליהו עד קם רבי שמעון:

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

פָּתַח אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב וְאָמַר רִבּוֹן עָלְמִין דְּאַנְתְּ הוּא חַד וְלָא בְּחִשְׁבָּן. אַנְתְּ הוּא עִלָּאָה עַל כָּל עִלָּאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לֵית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בָּךְ כְּלָל. אַנְתְּ הוּא דְּאַפְקְתְּ עֶשֶׂר תִּקּוּנִין וְקָרֵינָן לוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עָלְמִין סְתִימִין דְּלָא אִתְגַּלְיָין וְעָלְמִין דְּאִתְגַּלְיָין. וּבְהוֹן אִתְכַּסְיָאת מִבְּנֵי נָשָׁא. וְאַנְתְּ הוּא דְּקָשִׁיר לוֹן וּמְיַחֵד לוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתְּ מִלְּגָאו כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חַבְרֵיהּ מֵאִלֵּין עֶשֶׂר אִתְחַשִּׁיב לֵיהּ כְּאִלּוּ אַפְרִישׁ בָּךְ. וְאִלֵּין עֶשֶׂר סְפִירָן אִנּוּן אַזְלִין כְּסִדְרָן חַד אָרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַנְתְּ הוּא דְּאַנְהִיג לוֹן. וְלֵית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ לָא לְעֵילָּא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מִכָּל סִטְרָא. לְבוּשִׁין תַּקַּנְתְּ לוֹן דְּמַנְיְהוּ פַּרְחִין נִשְׁמָתִין לִבְנֵי נָשָׁא. וְכַמָּה גוּפִין תַּקַּנְתְּ לוֹן דְּאִתְקְרִיאוּ גוּפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דְּמִכַּסְיָין עֲלֵיהוֹן וְאִתְקְרִיאוּ בְּתִקּוּנָא דָּא. חֶסֶד דְּרוֹעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא. תִּפְאֶרֶת גּוּפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרֵין שׁוֹקִין. יְסוֹד סִיּוּמָא דְּגוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה קָרֵינָן לָהּ. חָכְמָה מוֹחָא אִיהִי מַחֲשָׁבָה מִלְּגָאו.

בִּינָה לִבָּא וּבָהּ הַלֵּב מֵבִין. וְעַל אִלֵּין תְּרֵין כְּתִיב הַנִּסְתָּרוֹת לַיְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ. כֶּתֶר עֶלְיוֹן אִיהוּ כֶּתֶר מַלְכוּת. וְעָלַיְהּ אִתְמַר מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְתִפְלִי. מִלְּגָאו אִיהוּ אוֹת יו״ד אוֹת הֵ״א אוֹת וָא״ו וְאוֹת הֵ״א דְּאִיהוּ אַרַח אֲצִילוּת. אִיהוּ שַׁקִּיו דְּאִילָנָא בִּדְרוֹעוֹי וְעַנְפּוֹי. כְּמַיָּא דְּאַשְׁקֵי לְאִילָנָא וְאִתְרַבֵּי בְּהַהוּא שַׁקְיוּ.

רְבוֹן עָלְמִין אַנְתְּ הוּא עִלַּת הָעִלּוֹת וְסִבַּת הַסִּבּוֹת דְּאַשְׁקֵי לְאִילָנָא בְּהַהוּא נְבִיעוּ. וְהַהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כִּנְשִׁמְתָא לְגוּפָא דְּאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא. וּבָךְ לֵית דְּמִיוֹן וְלֵית דְּיוּקְנָא (דְּגוּפָא) מִכָּל מַה דִּלְגָאו וּלְבַר. וּבָרָאתָ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְאַפַּקְתָּ מִנְּהוֹן שִׁמְשָׁא וְסִיהֲרָא וְכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי. וּבְאַרְעָא אִילָנִין וּדְשָׁאִין וְגִנְתָא דְעֵדֶן וְעִשְׂבִין וְחֵיְתָן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְעִירִין וּבְנֵי נָשָׁא. לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עִלָּאִין וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עִלָּאִין וְתַתָּאִין. וְאֵיךְ אִשְׁתְּמוֹדְעָן מֵעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי וְלֵית דְּיַדַּע בָּךְ כְּלָל. וּבַר מִנָּךְ לֵית יְחוּדָא בְּעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי. וְאַנְתְּ אִשְׁתְּמוֹדָע אָדוֹן עַל כֹּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לֵיהּ שֵׁם יְדִיעַ. וּבְהוֹן אִתְקְרִיאוּ מַלְאָכַיָּא. וְאַנְתְּ לֵית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ דְּאַנְתְּ הוּא מְמַלֵּא כָּל שְׁמָהָן וְאַנְתְּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכֻלְּהוּ. וְכַד אַנְתְּ תִּסְתַּלַּק מִנְּהוֹן. אִשְׁתְּאָרוּ כְּלְהוּ שְׁמָהָן כְּגוּפָא בְלָא נִשְׁמָתָא. אַנְתְּ חַכִּים וְלָאו בְּחָכְמָה יְדִיעָא. אַנְתְּ הוּא מֵבִין וְלָאו מְבִינָה יְדִיעָא. לֵית לָךְ אֲתָר יְדִיעָא. אֶלָּא לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא תִּקְקָךְ וְחֵילָךְ לִבְנֵי נָשָׁא. וּלְאַחֲזָאָה לוֹן אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְּאִנּוּן צַדָּק וּמִשְׁפָּט כְּפוּם עוֹבָדֵיהוֹן דִּבְנֵי נָשָׁא. דִּין אִיהוּ גְּבוּרָה. מִשְׁפָּט עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא מְאָזְנֵי צֶדֶק תְּרֵין סַמְכֵי קְשׁוֹט. הֵין צֶדֶק אוֹת בְּרִית. כְּלָא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא. אֲבָל לָאו דְּאִית לָךְ צֶדֶק יְדִיעָא דְּאִיהוּ דִּין. וְלָאו מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְּאִיהוּ רַחֲמֵי. וְלָאו מִכָּל אִלֵּין מִדּוֹת כְּלָל. קוּם רְבִּי שִׁמְעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מִלִּין עַל יָדָךְ. דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְגַלָּאָה רָזִין טְמִירִין עַל יָדָךְ מַה דְּלָא אִתְיְהִיב רְשׁוּ לְגַלָּאָה לְשׁוּם בַּר נָשׁ עַד כְּעָן.

קָם רְבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר לְךָ יְהוָה יאהדונהי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְכוּ׳. עִלָּאִין שְׁמָעוּ אִנּוּן דְּמִיכִין דְּחֶבְרוֹן וְרַעְיָא מְהֵימְנָא אִתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן. הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר. אִלֵּין אִנּוּן צַדִּיקַיָּא דְּאִנּוּן מִסְטָרָא דְּהַהוּא דְּאִתְמַר בָּהּ אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר. וְלָאו אִנּוּן מֵתִים. וּבְגִין דָּא אִתְמַר בְּהוֹן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ וְכוּ׳. רַעְיָא מְהֵימְנָא אַנְתְּ וַאֲבָהָן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ לְאִתְעָרוּתָא דִּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי יְשֵׁנָה בְּגָלוּתָא. דְּעַד כְּעַן צַדִּיקַיָּא כְּלְהוּ דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוֹרֵיהוֹן. מִיָּד יָהִיבַת שְׁכִינְתָּא תִּלַּת קָלִין לְגַבֵּי רַעְיָא מְהֵימְנָא וְיֵימָא לֵיהּ: קוּם רַעְיָא מְהֵימְנָא - דְּהָא עָלָךְ אִתְמַר קוֹל דּוֹדִי

דּוֹפֵק לְגַבָּאי בְּאַרְבַּע אַתְוָן דִּילֵיהּ. וְיֵימָא בְּהוֹן פְּתְחִי לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי. דְּהָא תַּם עֻוְנֵךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵךְ. שֶׁרְאִשִׁי נִמְלָא טָל. מַאי נִמְלָא טָל? אֶלָּא אָמַר קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אַנְתְּ חָשַׁבְתְּ דְּמִיּוֹמָא דְּאִתְחָרֵב בֵּי מַקְדְּשָׁא דְּעָאלְנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאלְנָא בִּישׁוּבָא, לָאו הֲכִי, דְּלָא עָאלְנָא כָּל זִמְנָא דְּאַנְתְּ בְּגָלוּתָא. הֲרֵי לָךְ סִימָנָא שֶׁרְאִשִׁי נִמְלָא טָל, ה״א שְׁכִינְתָּא בְּגָלוּתָא. שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו״ד אוֹת ה״א אוֹת וָא״ו. וְאוֹת ה״א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְּלָא מֵחְשְׁבָן ט״ל, אֶלָּא אוֹת יו״ד אוֹת ה״א וְאוֹת וָא״ו דְּסִלְּיקוּ אַתְוָן לְחֶשְׁבָּן ט״ל. דְּאִיהִי מַלְיָא לִשְׁכִינְתָּא מִנְּבִיעוּ דְּכָל מְקוֹרִין עִלָּאִין. מִיַּד קָם רַעְיָא מְהֵימְנָא וַאֲבָהָן קַדִּישִׁין עִמֵּיהּ. עַד כָּאן רָזָא דְּיִחוּדָא. בָּרוּךְ יְהוָה יאהדונהי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סעודה רביעית

לעולם יסדר אדם שולחנו במוצאי שבת אפילו שאינו צריך אלא לכזית (שו״ע או״ח סי׳ ש). ולא יאחרנה עד אחר ד׳ שעות מן הלילה. ולא יפשוט בגדי שבת עד אחר סעודה זו. ומי שקשה לו לאכול ישתדל לאכול לפחות כזית מזונות. כתבו המקובלים יש עצם באדם שאינו נהנה משום אכילה אלא רק מן סעודה רביעית דמוצאי שבת, ועצם זה נשאר קיים בקבר ואין שולט בו רקבון והוא נקרא נסכו״י וגם נקרא בתואל, ומזה העצם יבנה הגוף בתחית המתים, וזה יהיה לישראל דוקא הנאמר בהם ״ואתם הדבקים בה״ וגו׳:

גם הנשים חייבות בסעודה רביעית. וכתב בספר דברי יצחק (אות סא) ששמע בשם הרב אלימלך ז״ל, שסגולה לנשים שלא יתקשו בלידתן, הוא: שיאכלו בכל מוצאי שבת קודש איזה דבר לשם מצות סעודת מלוה מלכה ועל ידי זה ילדו בנקל בעזרת השם יתברך. עכ״ל. והביאו א״ח (אות ב) כף החיים (אות ד).

סעודה רביעית אחר הבדלה פליאה נשגבה ומצלת מחיבוט הקבר, ומי שלא יוכל לעשותה בפת - יעשנה במזונות. ויכוין להשאיר ברכה בסעודות החול מקדושת השבת. (הגחיד״א במודה באצבע סי׳ ה אות קסד).

לפני סעודה רביעית יאמר:

אַתְקִינוּ סְעוּדְתָא דִּמְהֵימְנוּתָא דָּא הִיא סְעוּדְתָא רְבִיעָאָה דְּדָוִד מַלְכָּא מְשִׁיחָא (דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אַתְיָין לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ):

לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדִחִילוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו״ד ק״י בְּוָא״ו ק״י בְּיִחוּדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְסָעֹד סְעֻדָּה רְבִיעִית שֶׁל שַׁבָּת לְלַוּוֹת אֶת הַמַּלְכָּה, וּלְלַוּוֹת אֶת

הַנֶּפֶשׁ יִתְרָה בְּחִינַת חַיָּה שַׁבָּה, הַמִּסְתַּלֶּקֶת עַתָּה, וּלְהַשְׁאִיר בְּרָכָה בְּכָל סְעֻדּוֹתֵינוּ בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וּלְהַשְׁאִיר בָּהֶן מִקְדֻּשַׁת הַשַּׁבָּת. וּבְכֵן בְּכֹחַ סְגֻלָּתָהּ שָׁמְרֵנוּ כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִצַּעַר חִבּוּט הַקֶּבֶר, וְתַשְׁכִּין אֶת נַפְשֵׁנוּ, רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ, בְּמִשְׁכְּנוֹת מִבְטָחִים. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וכתב היעב"ץ בסידורו עמודי שמים (בית דוד מחיצה ד אות ב): ואח"כ יאמר ג"פ:

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

ואח"כ יאמר מזמור זה:

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב. יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עִמָּדִי. שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צוֹרְרָי. דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי. וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

ואח"כ יטול ידיו ויברך. ויקח משתי ככרות שלפניו הא' מהם ויבצע. ומורי ז"ל היה נוהג לבצוע בסעודה זו בפרוסה בבחינת דוד סוד המלכות לחם עוני כנודע ולא הונח לנו. ואשרי העובד את ה' בשמחה. (בית מנוחה דף רעג ע"א).

כתב הגה"ק מרן הבן איש חי בספרו בלשון חכמים (ח"א סי' ז) שבתוך סעודה רביעית, יאמר לשון זה הנזכר בתיקונים (דף קלד, א):

פְּתַח אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב וְאָמַר: רִבּוֹן עָלְמָא יְהֵא רַעֲוָא דִּילָךְ דְּאֵימָא מִלִּין בְּאַרַח מִישׁוֹר כְּדְקָא יָאוֹת, כְּלְהוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל בְּשִׁעוּר קוֹמָה דְּשִׁכִינְתָּךְ. פְּתַח וְאָמַר: זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר, וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכְּלוֹת, מַאי לְתָמָר? אֶלָּא לְהַהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח, כַּפֹּת תְּמָרִים, קוֹמָתֵךְ וַדַּאי דַּמְיָא לַלּוּלָב, דִּלֵּית בֵּיהּ קְצוּץ וּפְרוּד, וְלָאו לְמַגָּנָא אִקְמוּהוּ מָארֵי מַתְנִיתִין: נִפְרְצוּ עָלָיו - פָּסוּל, לוּלָב אִיהוּ דּוֹמֶה לְשִׁדְרָה דְּגוּפָא, דְּאִיהוּ ו', קוֹמָה דִּכְלָא, וְאִיהוּ שִׁית בְּחוּשְׁבָּן, וְחָמֵשׁ עַנְפִין מִתְפַּשְׁטִין מִנֵּיהּ, וְאִיהוּ גּוּפָא דְּאִילָנָא בְּאֶמְצָעִיתָא, וְחָמֵשׁ עַנְפִין אִינּוּן תְּרִין מֵהַאי סִטְרָא, וּתְלָת מֵהַאי סִטְרָא, וְעָלַיְיהוּ אִתְמַר: וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְעַרְבֵי נָחַל, עָנָף - לְשִׁמְאלָא, עָבֹת - לִימִינָא, עֵץ - בְּאֶמְצָעִיתָא, עַרְבֵי נָחַל - תְּרִין, עָבֹת - תְּלָת, וְכִלְהוּ חָמֵשׁ, וְאִינּוּן לְקַבֵּל תְּרִין שׁוֹקִין וּבְרִית, וּתְרִין דְּרוֹעִין,

אֶתְרוֹג לֵב בְּאֶמְצָעִיתָא, עִקָּרָא דְאִילָנָא וְעַנְפּוֹי, וְאִיהוּ אִבָּא דְאִילָנָא, וּבֵיהּ אִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ:

ואחר כך יאמר לשון זה (לשון חכמים שם מהזוהר הקדוש):

קוּם אֵלִיָּהוּ דְּאַנְתְּ דְּלִיג עַלְמָא בְּאַרְבַּע טָסִין, לְאִשְׁתַּכְחָא בְּכָל חַד וְחַד מִישְׁרָאֵל דְּמְקַיְּמִין אוֹת בְּרִית מִילָה. קוּם בְּחֵילָא דְשִׁמְאָ דַּהֲוָיָ"ה וְכָל הֲוָיָ"ן וְכִנּוּיָן דִּילֵיהּ. לְאִ תִּתְעַלַּם לְנַטְלָא רְשׁוּ מִקֻּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְנַחֲתָא לְנַטְרָא עָאנָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְתִתְעַטַּר בְּכָל שְׁמָהָן דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַגְּנָא בְּהוֹן עֲלַיְהוּ.

אֵלִיָּהוּ, אֵלִיָּהוּ, אַנְתְּ דְּסְלִיקַת לְעֵילָא לְעִלַּת הָעִלּוֹת וְהוּא טָעִין לָךְ מִכָּל טוּב, חוּת לְגַבֵּי דְּמַטְרוֹנִיתָא קַדִּישָׁא וְתֶהֱוֵי כְּרוּב תְּחוֹתָא לְנַחֲתָא בָּךְ מְלֵאָה מִכָּל טוּב.

(רעיא מהימנא דברים רפב, א).

נוהגים לומר שוב פתיחת אליהו ז"ל בתוך הסעודה (בן איש חי ש"ש פר' ויצא הלכה כו)

זמירות ופיוטים לשבת קודש

מילים: ר' אברהם אבן עזרא זצ"ל

סימן: אברהם.

כִּי אֶשְׁמְרָה שַׁבָּת אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלְמֵי עַד בֵּינוֹ וּבֵינִי:

אָסוּר מִצֹּא חֵפֶץ לַעֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מִלְּדַבֵּר בּוֹ דִּבְרֵי צְרָכִים. דִּבְרֵי סְחוֹרָה אוֹ דִּבְרֵי מְלָכִים. אֶהְגֶּה בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַכְּמֵנִי:

בּוֹ אֶמְצָאָה תָּמִיד נוֹחַ לְנַפְשִׁי. הִנֵּה לְדוֹר רִאשׁוֹן נָתַן קְדוּשִׁי. מוֹפֵת בְּתֹת לֶחֶם מִשְׁנֶה בַּשִּׁשִּׁי. כָּכָה בְּכָל שִׁשִּׁי יַכְפִּיל מְזוֹנִי:

רָשַׁם בְּדַת הָאֵל חוֹק אֶל סְגֻלָּיו. בּוֹ לַעֲרֹךְ לֶחֶם פָּנִים לְפָנָיו. עַל כֵּן לְהִתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי נְבוֹנָיו. אָסוּר לְבַד מִיּוֹם כִּפּוּר עָוֹנִי:

הַיּוֹם מְכֻבָּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים. לֶחֶם וְיַיִן טוֹב בָּשָׂר וְדָגִים. הַשְּׂמֵחִים בּוֹ הֵם שִׂמְחָה מַשִּׂיגִים. כִּי יוֹם שִׂמָּחוֹת הוּא וּתְשַׂמְּחֵנִי:

מַחֵל מְלָאכָה בּוֹ סוֹפוֹ לְהַכְרִית. עַל כֵּן אַכַּבֵּס בּוֹ לִבִּי בְּבוֹרִית. אֶתְפַּלְלָה אֶל אֵל עַרְבִית וְשַׁחֲרִית. מוּסָף וְגַם מִנְחָה הוּא יַעֲנֵנִי:

מילים: ר׳ יצחק לוריא אשכנזי (האר״י ז״ל)
סימן: יצחק לוריא חזק.

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה: שַׁבָּת מְנוּחָה:

צִוִּיתָ פִּקּוּדִים. בְּמַעֲמַד סִינַי. שַׁבָּת וּמוֹעֲדִים. לִשְׁמֹר בְּכָל שָׁנַי. לַעֲרוֹךְ לְפָנַי. מַשְׂאֵת וַאֲרוּחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

חֶמְדַּת הַלְּבָבוֹת. לְאֻמָּה שְׁבוּרָה. לִנְפָשׁוֹת נִכְאָבוֹת. נִשָּׁמָה יְתֵרָה. לְנֶפֶשׁ מְצֻרָה. יָסִיר אֲנָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

קִדַּשְׁתָּ בִּרַכְתָּ. אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים. בְּשִׁשֶּׁת כִּלִּיתָ. מְלֶאכֶת עוֹלָמִים. כּוֹ מָצְאוּ עֲגוּמִים. הַשְׁקֵט וּבִטְחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

לְאִסּוּר מְלָאכָה. צִוִּיתָנוּ נוֹרָא. אֻזְכֶּה הוֹד מְלוּכָה. אִם שַׁבָּת אֶשְׁמוֹרָה. אַקְרִיב שַׁי לַמּוֹרָא. מִנְחָה מֻרְקָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

וְשִׁיר אֶעֱרֹךְ לָךְ. בְּנִגּוּן וּנְעִימָה. מוּל תִּפְאֶרֶת גָּדְלָךְ. נַפְשִׁי לְךָ כָּמַהּ. לִסְגֻלָּה תְּמִימָה. קַיֵּם הַבְטָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

רָצֵה תְּפִלָּתִי. כְּמוֹ קָרְבַּן נַחְשׁוֹן. וְיוֹם מְנוּחָתִי. בְּרִנָּה וּבְשָׂשׂוֹן. חָבִיב כְּבַת אִישׁוֹן. בְּרֹב הַצְלָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

יְשׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ. יָהּ אַדִּיר אַדִּירִים. בֶּן דָּוִד מַלְּכֵנוּ. שְׁלַח נָא לָעִבְרִים. וְיִקָּרֵא לַדְּרוֹרִים. רֶוַח וַהֲנָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

אָנָּא עֶלְיוֹן נוֹרָא. הַבִּיטָה עָנְיֵנוּ. פְּדֵנוּ בִּמְהֵרָה. חָנֵּנוּ חָנֵּנוּ. שַׁמֵּחַ נַפְשֵׁנוּ. בְּאוֹר וְשִׂמְחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

חַדֵּשׁ מִקְדָּשֵׁנוּ. זָכְרָה נֶחֱרֶבֶת. טוּבְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ. תְּנָה לַנֶּעֱצֶבֶת. בְּשַׁבָּת יוֹשֶׁבֶת. בְּזֶמֶר וּשְׁבָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

זְכוֹר קָדוֹשׁ לָנוּ. בִּזְכוּת יִקְרַת הַיּוֹם. שְׁמוֹר נָא אוֹתָנוּ. בְּיוֹם זֶה וּבְכָל יוֹם. דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם. תָּבִיא הַרְוָחָה. שַׁבָּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

מילים: רבינו יהודה הלוי ז"ל
סימן: יהודה.

יוֹם שַׁבָּתוֹן אֵין לִשְׁכּוֹחַ, זִכְרוֹ כְּרֵיחַ הַנִּיחוֹחַ,

יוֹנָה מָצְאָה בּוֹ מָנוֹחַ, וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ:

הַיּוֹם נִכְבָּד לִבְנֵי אֱמוּנִים, זְהִירִים לִשְׁמְרוֹ אָבוֹת וּבָנִים, חָקוּק בִּשְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים, מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ: יוֹנָה

וּבָאוּ כֻלָּם בִּבְרִית יַחַד, נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אָמְרוּ כְּאֶחָד, וּפָתְחוּ וְעָנוּ יְהוָה יאהדונהי אֶחָד, בָּרוּךְ הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ: יוֹנָה

דְּבֶר בְּקָדְשׁוֹ (אֵל) בְּהַר הַמּוֹר, יוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר וְשָׁמוֹר, וְכָל פְּקוּדָיו יַחַד לִגְמֹר, חָזֵק מָתְנַיִם וְאַמֵּץ כֹּחַ: יוֹנָה

הָעָם אֲשֶׁר נָע כַּצֹּאן טָעָה, יִזְכֹּר לְפָקְדוֹ בְּרִית וּשְׁבוּעָה, לְבַל יַעֲבָר בָּם מִקְרֵי רָעָה, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ עַל מֵי נֹחַ: יוֹנָה

חיברו ר' אלעזר אזכרי בספר חרדים (פרק לד).
סימן: שם הוי"ה ב"ה.

יְדִיד נֶפֶשׁ אָב הָרַחֲמָן. מְשׁוֹךְ עַבְדְּךָ אֶל רְצוֹנֶךָ. יָרוּץ עַבְדְּךָ כְּמוֹ אַיָּל. יִשְׁתַּחֲוֶה מוּל הֲדָרֶךָ. כִּי יֶעֱרַב לוֹ יְדִידוּתֶךָ. מִנֹּפֶת צוּף וְכָל טַעַם:

הָדוּר נָאֶה זִיו הָעוֹלָם. נַפְשִׁי חוֹלַת אַהֲבָתֶךָ. אָנָּא אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ. בְּהַרְאוֹת לָהּ נֹעַם זִיוֶךָ. אָז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא. וְהָיְתָה לָהּ שִׂמְחַת עוֹלָם:

וָתִיק יֵהֵמוּ רַחֲמֶיךָ. וְחוֹסָה נָא עַל עַם אֲהוּבֶךָ. כִּי זֶה כַּמֶּה נִכְסוֹף נִכְסַף. לִרְאוֹת בִּתְפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. אָנָּא אֵלִי חֶמְדַּת לִבִּי. חוֹסָה נָא וְאַל תִּתְעַלָּם:

הִגָּלֵה נָא וּפְרוֹשׂ חָבִיב. עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. תָּאִיר אֶרֶץ מִכְבוֹדֶךָ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ. מַהֵר אָהוּב כִּי בָא מוֹעֵד. וְחָנֵּנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

סימן: מסעוד אביחצירא.

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, אַעֲנֶה חֶלְקִי גַּם אָנִי, לְעוֹרֵר לִבִּי אַהֲבַת, צוּר עָשָׂנִי וַיְכוֹנְנֵנִי, וּלְעָבְדוֹ תָּמִיד בְּחִבַּת, רֹב חַסְדּוֹ אֲשֶׁר זְכָנִי, לְהַלֵּל בְּפִי וּלְשׁוֹנִי.

סוֹד שַׁבָּת זָכוֹר וְשָׁמוֹר, אוֹת בְּרִית בֵּינוֹ וּבֵינִי:

סְגֻלַּת שַׁבָּת יְקָרָה, מַשְׁפַּעַת בְּיָמִים שִׁשָּׁה, שָׁלֹשׁ מִשַּׁבָּת שֶׁעָבָרָה, וּמִן הַבָּאָה שְׁלִשָּׁה, צָרִיךְ כָּל אָדָם זְכִירָה, לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו קְדֻשָּׁה, כַּדַּל כֶּעָשִׁיר כֶּעָנִי: סוֹד

עֶרֶב הַשַּׁבָּת יוֹם שִׁשִּׁי, תִּקְנָה כָל צָרֶךְ שַׁבָּתֶךָ, תָּכִין בְּעַצְמְךָ תַּעֲשֶׂה, וְלֹא עַל יְדֵי זוּלָתֶךָ, אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, אוֹרֵחַ הַבָּא לִקְרָאתֶךָ, מַה תֹּאמַר וּמַה תַּעֲנֶה: סוֹד

וּלְקַדֵּשׁ נֹגַהּ חֵן תִּמְצָא, פָּרָשַׁת שָׁבוּעַ תִּקְרָא, שְׁנַיִם מִקְרָא בְקְדֻשָּׁה, וְאֶחָד תַּרְגּוּם בְּמוֹרָא, טְבִילַת מִצְוָה לְרָחְצָה, תִּטְבּוֹל בְּמִקְוֶה טָהֳרָה, אָז בִּצְדָקָה תִּכּוֹנָנִי: סוֹד

דִּין מַיִם חַמִּים תָּדִיחַ, פָּנִים יָדַיִם רַגְלַיִם, סוֹד שַׁלְהֶבֶת יָהּ תָּשִׂיחַ, פָּסוּק הַכָּתוּב לְחַיִּים, אָז הַקִּלְפּוֹת תַּזְנִיחַ, מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלַיִם, מַהֵר תִּכּוֹנֵן וְתִבָּנֶה:

סוֹד

אַרְבַּע בְּגָדִים לְבָנִים, מִשְׁנַת חֲסִידִים שְׁנוּיָה, לִכְבוֹד שַׁבָּת מְזֻמָּנִים, לְשֶׁרֶת בִּכְסוּת נְקִיָּה, רֶמֶז לְאוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים, אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הוי״ה, בִּגְדֵי יֶשַׁע תַּלְבִּישֵׁנִי: סוֹד

בִּתְפִלַּת מִנְחָה בָּעֶרֶב, מַתְחִיל עִלּוּי הַנְּשָׁמוֹת, אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם לְקָרֵב, אַחַת

בְּאַחַת עִם שֵׁמוֹת, הַיּוֹצְאִים מֵהֶם בְּקֶרֶב, מַחְשְׁבוֹתֶיךָ יִהְיוּ נִרְשָׁמוֹת, נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי: סוֹד

יְצִיאַת שָׂדֶה לְהַקְבִּיל, אֶת פְּנֵי שַׁבָּת מַלְכְּתָא, נִיצוֹצוֹת קַיִן וָהֶבֶל, לַעֲלוֹת מִגֵּי עַמִּיקָתָא, יִמְצְאוּ נַחֲלַת חָבֶל, נַפְשִׁי נִכְסְפָה גַּם כָּלְתָה, תְּשַׁוַּע תֹּאמַר הִנֵּנִי: סוֹד

חוֹבָה שְׁתֵּי נֵרוֹת תַּדְרִים, נֵר מִצְוָה אוֹרָה יְגִלֶּה, שְׁנֵי מְאוֹרוֹת מַזְהִירִים, אַדְנוּ"ת פָּשׁוּט וְאֵ"ל מָלֵא, שָׁלֹשׁ יְחוּדִים מְאִירִים, מִסְפָּרָם לְנֵר יַעֲלֶה, מִלּוּי שד"י שָׁם יַחֲנֶה: סוֹד

צִנּוֹרֵי שֶׁפַע בְּרָכָה, יָרִיקוּ בַּעֲנִיַּת "בָּרְכוּ", רוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִמְשְׁכָה, עַל כָּל אָדָם לְפִי עֶרְכּוֹ, עֶבֶד נֶאֱמָן עַל כֻּלָּה, הָפְקַד בְּמַאֲמַר מַלְכּוֹ, רוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: סוֹד

יִתְפַּלֵּל עַרְבִית בְּאֵימָה, בְּקוֹל גָּדוֹל בְּסוֹד טַעַם, בִּרְכוֹת שְׁמַע בִּנְעִימָה, בְּכַוָּנָה וּבְטוּב טַעַם, וּפְרוּשׁ תּוֹסֶפֶת נְשָׁמָה, תְּכַוֵּן בְּתוֹךְ קָהָל עַם, נִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵנִי: סוֹד

רוֹמְמוּת אֵל רָם וְנִשָּׂא, בְּמִקּוֹם כְּבוֹדוֹ הַלָּיְלָה, לְפָנָיו נָאוָה כִּתְרָצָה, מַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה, עָלְתָה לְמַעְלָה וְלָבְשָׁה, כָּל כַּ"ד קִשּׁוּטֵי הַכַּלָּה, אֶל חֲדָרָיו הֲבִיאַנִי סוֹד

אָז תֹּאמַר עֲדוּת קְדוּשִׁין, בְּשָׁלוֹשׁ וַיְכֻלּוּ נוֹסָדָה, רִאשׁוֹנָה חֲקַל נֶגֶד שִׁ"ין, חֲקַל תַּפּוּחִין אַחַר עֲמִידָה, חֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין, נִקְרֵאת בְּקִדּוּשׁ סְעֻדָּה, לֶחֶם חֻקִּי הַטְרִיפֵנִי, סוֹד שַׁבָּת זָכוֹר וְשָׁמוֹר, אוֹת בְּרִית בֵּינוֹ וּבֵינִי:

סימן: אני מסעוד אביחצירא חזק.

יוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת, לָאֵל נוֹרָא תְּהִלּוֹת,
לַמְנַצֵּחַ שִׁיר יְדִידוֹת, זְמִיר שִׁיר לַמַּעֲלוֹת:

אַחַת מִדִּבְּרוֹתֶיךָ, זָכוֹר וְשָׁמוֹר בְּתוֹרָתֶךָ, לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, אֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת:

נְעַם יְיָ לַחֲזוֹת, בְּעוֹד לַיִל בִּזְרִיזוּת, לִשְׁמוֹר פְּתָחִים וּמְזוּזוֹת, לְהַלֵּל בְּתוֹךְ מַקְהֲלוֹת:

יָשָׁר יֶחֱזוּ פָּנֶיךָ, חוּט חֶסֶד מָשׁוּךְ עָלֶיךָ, תַּעֲמֹד עַל מִשְׁמַרְתֶּךָ, לְכוּ חֲזוּ מִפְעָלוֹת:

מִ"נִּשְׁמַת" תְּזָרַח נַפְשֶׁךָ, סְמֹךְ "גְּאֻלָּה" רוּחֶךָ, "אַיֵּה" מְקוֹם נִשְׁמָתֶךָ, בָּרוּךְ עֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת:

סוֹד זֶה בְּלִבֶּךָ הַצְפִּינוּ, מַחְשְׁבוֹתֶיךָ יְכוֹנוּ, אָז יִשְׂמַח מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, בְּאַהֲבַת כְּלוּלוֹת:

עֹנֶג לַשַּׁבָּת אָז תִּקְרָא, לִכְבוֹד נֶפֶשׁ יְתֵרָה, גַּם לְהִתְעַנֵּג בַּתּוֹרָה, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת:

וּבְקִדּוּשָׁא רַבָּא וְשָׁמְרוּ, שְׁמֹאל עִם יָמִין נִקְשָׁרוּ, פָּנִים בְּפָנִים נָהָרוּ, קוֹל חֲתָנִים בִּמְצְהֲלוֹת:

דָּא סְעֻדְתָּא דְעַתִּיקָא, קַדִּישָׁא חֶסֶד מְרִיקָה, מֵחֶבֶל גּוֹג וַעֲלוּקָה, שָׁלֹשׁ סְעֻדוֹת מַצִּילוֹת:

אָז תִּתְעַנַּג עַל יְיָ, מָקוֹם גָּבוֹהַּ מִלְּפָנַי, כַּאֲשֶׁר הוֹרוּ נְבוֹנַי, טְמוּנוֹת לָהֶם נִגְלוֹת:

בְּכָבוֹד תֵּשֵׁב בְּשִׂמְחָה, נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה, יוֹם תַּעֲנוּג יוֹם מְנוּחָה, קוֹל חֲתָנִים וְקוֹל כַּלּוֹת:

יְצַו יְיָ אִתְּךָ, הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ, כִּי כָל מוֹצָא שַׁבָּתְךָ, בְּהוֹצָאוֹת כְּפוּלוֹת:

חֶשְׁבּוֹן שַׁבָּת בְּמִנְיָנָהּ, ר"ישׁ בְּמִקּוֹם בֵּי"ת נְתוּנָה, ת"ר כֻּלָּל אוֹת שִׁי"ן רִאשׁוֹנָה, לְהוֹרוֹת הַכְּפִילוּת:

צַדִּיק אוֹכֵל לִכְבוֹד נַפְשׁוֹ, אֵיבָרָיו יִתְקַדָּשׁוּ, צֶלֶם אֱלֹהִים עַל רֹאשׁוֹ, אֵימָה כַּנִּדְגָּלוֹת:

יְבָרֵךְ בִּרְכַּת מְזוֹנוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ יֵהָנוּ, מֵאוֹר הַבָּהִיר יְזוֹנוּ, עֵינֵי הַשֵּׂכֶל מִסְתַּכְּלוֹת:

רְאֵה הִתְבּוֹנֵן אִם תִּשְׁמֹר, הַשַּׁבָּת כַּדִּין הַנָּמוּר, יִגְאַל רוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר, אֲסִירִים בִּכְבָלוֹת:

אַשְׁרֵי הַמְחַכֶּה בִּימֵי חֹל, לִקְדֻשַּׁת שַׁבָּת שֶׁתָּחוּל, כָּל עָוֹן כָּל פֶּשַׁע לוֹ מָחוּל, יְשַׁבֵּר עַל הַגָּלוּת:

חוֹמֵד זִיו קְדֻשַּׁת שַׁבָּת, וּמְקַיֵּם שְׁמִירַת שַׁבָּת, יִזְכֶּה לְעוֹלָם כֻּלּוֹ שַׁבָּת, מַעֲלוֹת אַחַר מַעֲלוֹת:

מילים: ר׳ שמעון לביא זצ״ל

סימן: שמעון לביא.

בַּר יוֹחָאי, נִמְשַׁחְתָּ אַשְׁרֶיךָ. שֶׁמֶן שָׁשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ:

מלכות בַּר יוֹחָאי, שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ. נִמְשַׁחְתָּ מִמִּדַּת הַקֹּדֶשׁ. נָשָׂאתָ צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ. חָבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פְּאֵרֶךָ:

יסוד בַּר יוֹחָאי, מוֹשֵׁב טוֹב יָשַׁבְתָּ. יוֹם נַסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ. בִּמְעָרַת צוּרִים שֶׁעָמַדְתָּ. שָׁם קָנִיתָ הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ:

נצח הוד בַּר יוֹחָאי, עֲצֵי שִׁטִּים עוֹמְדִים. לְמוּדֵי יְהוָה הֵם לוֹמְדִים. אוֹר מֻפְלָא אוֹר הַיְקוּד הֵם יוֹקְדִים. הֲלֹא הֵמָּה יוֹרוּךָ מוֹרֶיךָ:

תפארת בַּר יוֹחָאי, וְלִשְׁדֵה תַּפּוּחִים. עָלִיתָ לְלִקּוּט בּוֹ מֻרְקָחִים. סוֹד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים. נַעֲשָׂה אָדָם נֶאֱמַר בַּעֲבוּרֶךָ:

גבורה בַּר יוֹחָאי, נֶאֱזַרְתָּ בִּגְבוּרָה. וּבְמִלְחֶמֶת אֵשׁ דַּת הַשַּׁעְרָה. וְחֶרֶב הוֹצֵאתָ מִתַּעְרָה. שָׁלַפְתָּ נֶגֶד צוֹרְרֶיךָ:

חסד בַּר יוֹחָאי, לִמְקוֹם אַבְנֵי שַׁיִשׁ. הִגַּעְתָּ לִפְנֵי אַרְיֵה לַיִשׁ. גַּם גִּלַּת כּוֹתֶרֶת עַל עַיִשׁ. תָּשׁוּרִי וּמִי יְשׁוּרֶךָ:

בינה בַּר יוֹחָאי, בְּקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים. קַו יָרוֹק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים. שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת סוֹד חֲמִשִּׁים. קָשַׁרְתָּ קִשְׁרֵי שִׁי״ן קְשָׁרֶיךָ:

חכמה בַּר יוֹחָאי, יו״ד חָכְמָה קְדוּמָה. הִשְׁקַפְתָּ לִכְבוֹדוֹ פְּנִימָה. שִׁלְשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה. אַתְּ כְּרוּב מְמֻשָּׁח זִיו אוֹרֶךָ:

כתר בַּר יוֹחָאי, אוֹר מוּפְלָא רוּם מַעְלָה. יֶרֶאתָ מִלְהַבִּיט כִּי רַב לָהּ. תַּעֲלוּמָה וְאַיִן קוֹרָא לָהּ. נַמְתָּ עַיִן לֹא תְשׁוּרֶךָּ:

בַּר יוֹחָאי, אַשְׁרֵי יוֹלַדְתֶּךָ. אַשְׁרֵי הָעָם הֵם לוֹמְדֶיךָ. וְאַשְׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוֹדֶךָ. לְבוּשֵׁי חֹשֶׁן תָּמֶיךָ וְאוּרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאי, נִמְשַׁחְתָּ אַשְׁרֶיךָ. שֶׁמֶן שָׁשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ:

פיוט לכבוד רשב"י זיע"א.

סימן: אנכי יעקב אביחצירא חזק.

אַשִּׁיר לִכְבוֹד חֲבֵרִים, וּבִרְאֹשָׁם מַלְכָּם אָרִים,

בַּר-יוֹחַאי עוֹקֵר הָרִים, וְדֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ:

נֶחְתַּם בְּכֶתֶר תּוֹרָה, כְּלוּלִים בּוֹ עֲשָׂרָה, רְאוּ נָא בָּעֲטָרָה, שֶׁעֲטָרָה לוֹ אִמּוֹ:

בַּר יוֹחַאי

כַּבִּיר בְּנוֹ אַחֲרָיו, רִבִּי אֶלְעָזָר אַשְׁרָיו, נִכְנַס בָּא בַּחֲדָרָיו, שֶׁל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה:

בַּר יוֹחַאי

יַקִּיר עִם זְכוּת אָבוֹת, הִשִּׂיג מַעֲלוֹת רַבּוֹת, נִגְלוּ לוֹ לֵ"ב נְתִיבוֹת, בָּהֶם רַבִּים יֶחְכָּמוּ: בַּר יוֹחַאי

יְדִיד בְּעֹז הִתְאַזָּר, רַב רִבִּי אַבָּא חָזַר, הוּא וְרִבִּי אֶלְעָזָר, אֲחוּזִים בְּי"ה שְׁמוֹ:

בַּר יוֹחַאי

עָלָה לְעִיר גְּבוֹרִים, בָּהּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים, מִשָּׁם יֹצְאִים נְהָרִים, וַיִּתְהַלְּכוּ לָמוֹ:

בַּר יוֹחַאי

קַו חֶסֶד קָנָה, רִבִּי יְהוּדָה חָנָה, וְהָעוֹלָם בּוֹ בָּנָה, עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמוֹ:

בַּר יוֹחַאי

בָּזֶה הוּא רֹאשׁ קְדֻשָּׁה, רַק לֹא בָא אֶל שִׁלְשָׁה, אַךְ נִכְבָּד מִן הַשִּׁשָּׁה, הָיְתָה מִשְׁרָה עַל שִׁכְמוֹ: בַּר יוֹחַאי

אִישׁ גִּבּוֹר בְּסוֹד תּוֹרָה, רַבִּי יִצְחָק הֶרְאָה מִדָּתוֹ הִיא גְּבוּרָה, צַפִּיחִת בְּדִבַשׁ טַעְמוֹ: בַּר יוֹחַאי

בְּפִיהוּ אֱמֶת נִכְתַּם, רִבִּי יוֹסֵי בַּר יַעֲקֹב תָּם, עֵץ הַחַיִּים בּוֹ נָחְתַּם, הֵיא תִּפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ: בַּר יוֹחַאי

יָשָׁר רִבִּי חִזְקִיָּה, בְּנֶצַח נַפְשׁוֹ חָיָה, גַּם הוֹד בּוֹ כָּלוּל נִהְיָה, הַמְּשַׁל וָפַחַד עִמּוֹ: בַּר יוֹחַאי

חֲבֵרוֹ רִבִּי יֵסָא, הוֹד וְהָדָר בּוֹ נִמְצָא, מְדָה טוֹבָה בָּהּ יִשָּׂא, לִרְאשׁ סֵכַת שְׁלוֹמוֹ: בַּר יוֹחַאי

צְבָאוֹת בָּהּ נִצְמָדִים, שְׁנֵיהֶם יַחַד דּוֹדִים, הֵם וָוֵי הָעַמּוּדִים, יָשָׁר יֶחֱזוּ פָּנֵימוֹ: בַּר יוֹחַאי

יְסוֹד בְּרִבִּי חִיָּא, כָּאן נִמְצָא וְכָאן הָיָה, מִשָּׁם יוֹצְאָה תּוּשִׁיָּה, אִמְרוֹתָיו כִּי נָעֲמוּ: בַּר יוֹחַאי

רִבִּי יוֹסֵי לוֹ זְכוּת, הוּא זָכָה אֶל הַמַּלְכוּת, כָּל תֵּשַׁע הֵם מַלְכוּת, שָׁם כְּבוֹד מְמֻקוֹמוֹ: בַּר יוֹחַאי

אַשְׁרֵיהוּ לְבַר יוֹחַאי, שֶׁהוּא עַד בֹּא מְשִׁיחָי, קַיָּם הוּא נֶפֶשׁ כָּל חָי, הֵמָּה יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ: בַּר יוֹחַאי

חִזְקוּ עֵדָה כְּלוּלָה, הַרְבּוּ שִׂמְחָה וְגִילָה, בְּיוֹם זֶה יוֹם הִלּוּלָא, דּוֹדִים לְכוּ לַחֲמוּ: בַּר יוֹחַאי

פיוט לכבוד רשב"י זיע"א.

סימן: אני יעקב אביחצירא חזק.

בַּר יוֹחַאי יְסוֹד עוֹלָם, בּוֹ בָּחַר מֶלֶךְ עוֹלָם,
בִּזְכוּתוֹ עוֹמֵד עוֹלָם, עַד בֹּא בֶן דָּוִד מָלֵךְ:

אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ וְאַשְׁרָיו, וְאַשְׁרֵי כָּל חֲבֵרָיו, אַשְׁרֵי הוֹגֵי אֲמָרָיו, מַעֲדַנֵּי הַמֶּלֶךְ: בַּר יוֹחַאי

נִגְלָה לוֹ סוֹד הַנִּטְמָן, אֲשֶׁר נִגְלָה לְהֵימָן, הוּא בְּבֵיתִי נֶאֱמָן, בְּכָל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ: בַּר יוֹחַאי

יוֹם לַמְּעָרָה בָּרַח, מִשָּׁם הָאוֹר לוֹ זָרַח, הֵצִיץ צִיץ וְגַם פָּרַח, וְגִדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ: בַּר יוֹחַאי

יָצַק מַיִם אַשְׁרֵיהוּ, עַל יְדֵי אֵלְיָהוּ, כָּל סוֹד נִפְלָא הוֹרָהוּ, כִּי כֵן צִוָּה הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

עֲבוֹדָה זוֹ תְּפִלָּה, הִיא הָעֹלָה לְמַעְלָה, אֶת סוֹדוֹתֶיהָ גִּלָּה, כִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

קֶדֶשׁ שַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְסוֹד מוֹעֵד וָחֹדֶשׁ, גִּלָּה וְגַם סוֹד קַדִּישׁ, בְּרֹב עַם הַדְרַת מֶלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

בְּרָכוֹת בְּסוֹד נִפְלָא, גִּלָּה אוֹתָם וְהִפְלָא, הַכֹּל לְעַטֵּר כַּלָּה, לָבוֹא אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

אוֹת בְּרִית צִיצִת וְאוֹת, תְּפִלִּין הַנּוֹרָאוֹת, הִוָּה בָהֶם נִפְלָאוֹת, חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

בְּסוֹד הַסּוֹפֵר חָתַם, אוֹת בְּרִית טָמוּן נִסְתָּם, הַכֹּל בַּזֹּהַר נֶחְתַּם, בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

יַחַד כָּל מִצְוֹת תּוֹרָה, גִּלָּה סוֹדָם וְהוֹרָה, הַכֹּל נֶחְתַּם בִּבְרִירָה, בְּחוֹתָם הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

חִבֵּר כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְיִחֵד כָּל הַשֵּׁמוֹת, וְתִקֵּן הַנְּשָׁמוֹת, לָבוֹא אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

צָדֵק שָׁלוֹם נָשָׁקוּ, חֶסֶד אֱמֶת דָּבָקוּ, עַל יָדוֹ נִתְמַתָּקוּ, וְנָחָה חֲמַת הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

יִחֵד אֶת הַשְּׁכִינָה, קִשְׁטָהּ וְהֵכִינָהּ, כָּל מַעֲשָׂיו אֱמוּנָה, טוֹב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

רְאוּ יוֹם פְּטִירָתוֹ, הוּא נִקְרָא חֲתֻנָּתוֹ, בּוֹ נִכְנַס לְחֻפָּתוֹ, גִּנַּת בִּיתַן הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

אֶת קוֹל שִׂמְחָה וְרִנָּה, נִשְׁמַע בִּשְׁמֵי מְעֹנָה, צְאֶינָה גַּם רְאֶינָה, בְּנוֹת צִיּוֹן הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

חֶדְוָה וְשִׂמְחָה רַבָּה, שַׁעֲשׁוּעַ וְאַהֲבָה, עֵת בָּא לָעוֹלָם הַבָּא, אֶל תּוֹךְ חֲצַר הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

זֶה הַיּוֹם לַ"ג לָעֹמֶר, נְהַלֵּל בּוֹ נְזַמֵּר, עַל קָדוֹשׁ זֶה יֵאָמֵר, שִׁירוּ שִׁיר אֶל הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

קוֹלִי יֶעֱרַב לָךְ, כְּמוֹ שַׁי לְפָנֶיךָ, קַדֵּשׁ בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ, מַהֵר לְמִקְדַּשׁ הַמֶּלֶךְ:
בַּר יוֹחַאי

פיוט: יפה ותמה

יָפָה וְתַמָּה תּוֹרָה תְּמִימָה הַנְּעִימָה
מִי יוּכַל לְהַעְמִיק בְּסוֹדֵךְ סוֹד אֱלֹהִים חַיִּים

אוֹר זִיו זָהֳרֵךְ בּוֹעֵר תּוֹךְ קִרְבִּי תָּמִיד יִדְרְשׁוּ אוֹתָךְ רַבִּים חֻקִּים וּמִצוֹת טוֹבִים
אֶת כָּל לִבּוֹת מַלְהִיבִים נֶאֱהָבִים וְגַם נִשְׂגָּבִים וּכְפַטִּישׁ יְפוֹצֵץ סְלָעִים וְהָרִים חֵן
דַּדַיִךְ יְרוּוּ בְּכָל עֵת תּוֹרַת אֱמֶת מִפִּיךְ אָנוּ חַיִּים
מִיֵּין סוֹד אֱלֹהִים חַיִּים.

נִתְעַלְסָה בְּגִיל בַּאֲהָבִים בְּסוֹד נְקֻדּוֹת עִם הַתֵּבוֹת כְּתָרִים עִם אוֹתִיּוֹת
פְּתוּחוֹת עִם סְתוּמוֹת נֶעְלָמוֹת סוֹדָם בָּרָמוֹת אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים טוֹב מְזֻהָב וּפְנִינִים
מַעְיַן גַּנִּים בִּשְׁבָעִים פָּנִים כֻּלָּם חוֹנִים הֵן אֲנִי עֶבֶד נִרְצָע לָךְ קְנִין בְּלֵב שָׁלֵם.
יוֹרוּ מִשְׁפָּטַיִךְ הָאֵיתָנִים תַּנָּאֵי וְאָמוֹרָאֵי גְּאוֹנֵי וְסִבּוּרָאֵי
וְרַבָּנָן בַּתָּרָאֵי לְחַיֵּי מִדְבַּשׁ יָאֶה גְּזֵרוֹת שָׁווֹת וַהֲלָכוֹת פְּסוּקוֹת
כֻּלָּם מִפִּי גְּבוּרָה זְקוּקִין דְּנוּרָא בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים מֵאֲרָקִים וְקוֹל מְשָׁמְמִים.
שְׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ בָּךְ נֶעֱלָמִים אֲשֶׁר בָּם נִבְרְאוּ עוֹלָמִים בְּצֵרוּפִים נִפְלָאִים
וְהֵמָּה בַּכְּתוּבִים חֲתוּמִים וְגַם סְתוּמִים מְאִירִים וּמַזְהִירִים בְּסוֹד יְשָׁרִים
כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם וְחַי בָּהֶם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם וָחַי מִזִּיו צִוּוּר עוֹלָמִים.
לְכוּ לַחֲמוּ תָּמִיד בְּלַחְמִי בְי״ג מִדּוֹת תִּדְרֹשׁ הַתּוֹרָה קַל וָחֹמֶר כַּשּׁוּרָה
הֶקֵּשׁ וּגְזֵרָה שָׁוָה מְסוֹרָה מִפִּי גְּבוּרָה כְּלָלִים עִם פְּרָטִים תּוֹצִיא לְאוֹרָה
מִשָּׁם יוֹצְאִים אַרְבַּע נְהָרוֹת כֻּלָּם אוֹרוֹת פְּשָׁטִים עִם רְמָזִים נִדְרָשִׁים
וְסוֹדוֹת נֶעֱלָמִים.
מַה טּוֹב דּוֹדַיִךְ אֲחוֹתִי כַּלָּה נֹפֶת צוּף דְּבַשׁ שְׂפָתַיִךְ גַּן נָעוּל דְּלָתַיִךְ
רֵיחַ טוֹב בְּגָדַיִךְ דּוֹדַיִךְ יְפֵי עֵינַיִךְ חַמָּה וּלְבָנָה כֻּלָּם עָמְדוּ מֵאוֹרֵךְ
כִּי אֹרֵךְ יָמִים בִּימִינֵךְ עֹשֶׁר בְּשִׂמְאוֹלֵךְ בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ בְּיָפְיֵךְ וַהֲדָרֵךְ
אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

פיוט לכבוד השכינה רבי יצחק אביחצירא זיע"א

סימן: אני יצחק חזק

אָעוּפָה אֶשְׁכְּנָה. וְאַרְחִיקָה נְדֹד. בַּמִּדְבָּר אָלִינָה. וְאוּלַי אֶמְצָא דּוֹד:

נָשֶׁק אַהֲבָתוֹ. בִּלְבִּי בוֹעֲרָה. מִיּוֹם פְּרִידָתוֹ. נַפְשִׁי עָלַי מָרָה:

יָדִיד מֶנִּי בָּרַח. הָלַךְ עֲזָבַנִי. אֵיזוֹ דֶּרֶךְ אָרַח. וְאֵלְכָה גַּם אָנִי:

יָצָאתִי לְבַקֵּשׁ. דּוֹדִי בֵּין חֲבֵרִים. נִלְכַּדְתִּי בְּמוֹקֵשׁ. הִכּוּנִי הַשּׁוֹמְרִים:

צִפִּיתִי לְדוֹדִי. מָתַי יָבוֹא אֵלָי. יַלְבִּישֵׁנִי עֲדִי. וִירַחֵם עָלַי:

חֲשֹׁף זְרוֹעֲךָ. לְקַבֵּץ פְּזוּרִים. גַּלֵּה קֵץ יִשְׁעֲךָ. וְדִגְלְךָ הָרִים:

קוּמִי יְחִידָתִי. וְשׁוּבִי בִּתְשׁוּבָה. אֲחוֹתִי רַעְיָתִי. הִנֵּה גּוֹאֲלֵךְ בָּא:

חֲמוּדָה יְקָרָה. רַבַּת הַמַּעֲלוֹת. גַּם מִפָּז גִּבְחָרָה. צְאִי נָא בִּמְחוֹלוֹת:

זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד. נְעוּרַיִךְ נְעוּרִים. הֵיכָלֵךְ אֲיַסֵּד. בְּאַבְנֵי סַפִּירִים:

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה בָּא. מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים. קוּמִי לָךְ אֲהוּבָה. כִּי בָא קֵץ דְּרוֹרִים:

סימן: מאיר חזק.

יָחִיד רָם יְעָרוֹת חוֹשֵׁף, לִבֵּשׁ עֹז הָדָר, בַּקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר,
שָׁבֵי יִשְׂרָאֵל יֶאֱסֹף, לְעִיר הֶהָדָר:

מְרוֹמָם שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, שְׁכִינָתָא מַעְפְּרָא יָקִים, מִצָּרָיו נָקָם יִנָּקֵם, אֱדוֹם וְקֵדָר,
מֵהֶם טוֹב נֶעְדָּר, יִהְיֶה פּוֹרֵר לַחֲלָקִים, יַתְחוֹן יְבַדֵּר: יָחִיד

אֵל גָּדוֹל מוֹשִׁיעַ חוֹסִים, קֵץ וְצָבָא לַחֹשֶׁךְ תָּשִׂים, עַד אָנָה בָנִים לְחוּצִים, בְּשָׁרָם
נִקְדָּר, וּמְאוֹרָם קָדַר, מָלֵךְ עָלֵינוּ שׁוֹם תָּשִׂים, מַלְכָּא לַן שַׁדַּר: יָחִיד

יָסַד אֶרֶץ עַל בְּלִימָה, גֶּרֶשׁ-נָא אֶת בֶּן הָאָמָה, דֶּגֶל יִשְׂרָאֵל הָרִימָה, דֵּין אֵיהוּ
הֲדָר, יָפֶה מְהֻדָּר, יִתְגַּדַּל שִׁמְךָ בְעָלְמָא, יִתְעַלֶּה יִתְהַדָּר: יָחִיד

רְעֵה יִשְׂרָאֵל הַבִּיטָה, בָּעֲנִי בֵּן יָדוֹ מָטָה, וְאַף עַל פִּי אֲשֶׁר חָטָא, וּבְקִרְבּוֹ הוֹד
דָּר, כָּל קוֹץ וְדַרְדַּר, כַּמָּה גְּדוֹלָה חֲרָטָה, חָזַר בּוֹ הָדָר: יָחִיד

רַחוּם מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, לְצֶדֶת הַבַּת תַּשְׁגִּיחַ, שָׂרָשֶׁיהָ צִיץ תַּפְרִיחַ, גֶּפֶן סְמָדַר, בְּאֵילָנוֹ
דָּר, מְהֻדָּרָה יִתֵּן הֲרִיחַ, כִּפְרִי עֵץ הָדָר: יָחִיד

חַי זַךְ קַיָּם בְּחֶמְלָתוֹ, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, וְיַתִּיר אֶת שְׁבוּעָתוֹ, וַאֲשֶׁר נָדַר, וּבְפֶרֶק הַדָּר, בַּבַּיִת בְּהִבָּנוֹתוֹ, סֹחֶרֶת וָדַר: יָחִיד

סימן: ישראל חזק.

יוֹדוּ לְךָ רַעְיוֹנַי, אֵל מִבְטָן יוֹצְרִי, עַל קִרְבָתְךָ בְּסִינַי, לְהָאִיר אֶת נֵרִי,
עַל כֵּן בְּתַחֲנוּנַי, אֲפָאֵר בְּשִׁירִי, בְּכָל יָמַי וְשָׁנַי, עַד לָעַד לְעוֹלָם:
אֶשְׁמַח בָּךְ, אֶשְׂמַח בָּךְ. אֶשְׂמַח בְּךָ אֵל עוֹלָם.
אֶשְׂמַח בָּךְ גּוֹאֵל נַפְשִׁי, אֶת גְּאֻלַּת עוֹלָם:

שְׂשׂוֹן לִבִּי הֲמָה, בְּזָכְרִי חֲסָדָיו, כִּי בָחַר מִכָּל אֻמָּה, יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו, נֵצֶר נְטִיעָה תַּמָּה, הָאֲבוֹת יְדִידָיו, אֲבָן צָדֵק שְׁלֵמָה, מִשְׂרָשׁ גְּדֻלָּם: אֶשְׂמַח בָּךְ

רְצוֹנְךָ אֶשְׁאֲלָה חַי בַּעַל הָרָצוֹן, כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה נָהַגְתָּ אֶת הַצֹּאן, בְּמִרְעֶה טוֹב וְנִפְלָא, וְהָיָה כָּל עֶלְצוֹן, רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל סֶלָה, הַאֲזֵן אֶת קוֹלָם: אֶשְׂמַח בָּךְ

אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים, הָעֵד וְהַדַּיָּן, קוּם-נָא לִקְרַאת גְּבָהִים, צְאִי-נָא מְזֻיָּן, לִנְקֹם נִקְמָתְךָ מֵהֶם, לְהַשְׁלִים כָּל עָנְיָן, שִׁמְךָ וְכִסְאֲךָ שֶׁהֵם, מֵעִין כָּל חַי נֶעְלָם:

אֶשְׂמַח בָּךְ

לְעַשֵּׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ, אֶת יְרִיבִי יָרִיב, אֲקַוֶּה תָּמִיד חַסְדּוֹ, הַשִּׁכֵּם וְהַעֲרֵב, וְלֹא יָסֵךְ בָּעֲדוֹ, אֶת טִירָתוֹ יַחֲרִיב, וְאָז נָשִׁיר לִכְבוֹדוֹ, הַשִּׁירִים בְּמֻשְׁלָם: אֶשְׂמַח בָּךְ

חַזֵּק צִיּוֹן מוֹעֲדֵנוּ, אֲשֶׁר מְכֻוֶּנֶת, מוּל זְבוּל מִקְדָּשֵׁנוּ, שֶׁהִיא הַנּוֹתֶנֶת, כֹּחַ עֶלְיוֹן לְגַנּוֹ, עֵדֶן הַמְכוֹנֶנֶת, אֲשֶׁר בָּם כָּל חֶפְצֵנוּ, הֵם מִקְדָּשׁ וְאוּלָם: אֶשְׂמַח בָּךְ

זֹאת הָיְתָה-לִּי בְּעָנְיִי, גְּדוֹלָה הַבְטָחָה, לְאַב הֲמוֹן נִסְיִי, בֵּין בְּתָרִים זָרָחָה, לֵאמֹר מָתַי וְאֵיכָה, וּמְצָאנָה מְנוּחָה, בְּךָ כָּל מַאֲוַיַּי, אֵל תַּאֲוַת עוֹלָם: אֶשְׂמַח בָּךְ

קֵץ-יָמִים גַּלֵּה לְעַם אֵלֶּה, עֲמוּסֵי תְלָאוֹת, גָּדַל צַעֲרִי וַעֲמָלִי, בְּפִלְאֵי פְלָאוֹת, מְצַפִּים אָבוֹת וְעוֹלָלַי, עֲשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת, כְּלֵילִי גַּדֵּילִי בָּנֶיךָ עַל תִּלָּם: אֶשְׂמַח בָּךְ

כל הקובע עיתים ללימוד תורה

השיעור השבועי

מובטח לו שהוא בן העולם הבא

מפי בנם של קדושים האדמו"ר

הרב שמואל שמעון טולידאנו שליט"א

אי"ה שמתקיים בכל יום שלישי בשעה 20:30

בבית המדרש 'מוסדות התורה והחסד בית מאיר' רחוב העצמאות 39 אשדוד

הציבור מוזמן /// עזרת נשים פתוחה